

U SLUŽBI MALOGA ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa
Broj 2./378. Zagreb, lipanj 2015. Godina - LX.

VJESNIK

Za internu uporabu

Nakladnik

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e- mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Odgovara

s. M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

Glavna urednica

s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće

s. M. Maneta Mijoč
s. M. Petra Marjanović
s. M. Kristina Adžamić

Lektura – djelomično

Omotnica O. Berberović, akademski slikar

Tisak

„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada

180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

„Tješite, tješite moj narod.“

Ove riječi proroka Izaije, „Tješite, tješite moj narod“, kojima započinje drugo poglavlje okružnice *Radujte se!*, kao da su doživjele vrhunac svoje poruke u nedavnom pohodu pape Franje Bosni i Hercegovini.

Čitajući taj tekst, osjećam kao da je cijeli njegov sadržaj pisan za taj nezaboravni dan, za narod u toj zemlji, za pastire mjesne Crkve, za hodočasnike koji su se okupili na Stadionu Koševo, za Bogu posvećene osobe u sarajevskoj katedrali, za mlade u centru Ivan Pavao II., za sav narod koji je od Sarajevskog aerodroma duž gradskih ulica iščekivao dolazak pape Franje u Sarajevo.

Na dan 6. lipnja o. g. k nama je došao Kristov namjesnik papa Franjo, kao prorok po Božjem nadahnuću. Bili smo, poput izraelskog naroda, željni čuti riječi utjehe, nade i pomirenja. Željeli smo mu nešto reći, prignuti se k njemu, poljubiti mu ruku, primiti blagoslov, po njegovoj nazočnosti osjetiti Božju blizinu i mnogo toga ispričati mu...

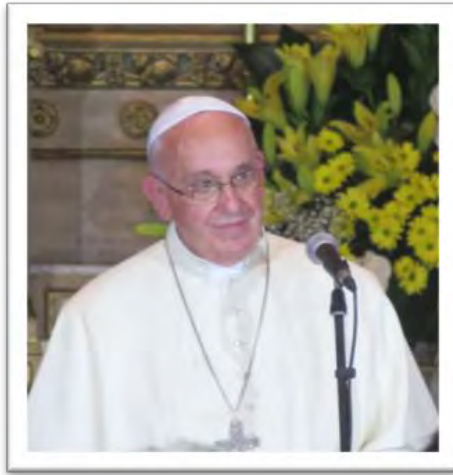
Papa nam je progovorio srcem punim ljubavi, a naviještene riječi i svaka učinjena gesta govorili su nam o velikoj Božjoj ljubavi, nježnosti, milosrđu, praštanju. Njegove riječi i blizina grijale su nam srce, budile nadu i poticale na dobro.

Kolike li radosti nositi drugima Božju utjehu! Nositi zagrljaj Boga koji se priginje s majčinskom nježnošću k nama. Nositi Božji osmjeh, riječi su pape Franje. Upravo taj navještaj doživjeli smo u njegovu pastirskom pohodu Sarajevu. Dugo ćemo prebirati u srcu sve što se zbilo u tome danu, kada je papa Franjo tješio i hrabrio svoj narod kao Dobri i Milosrdni Otac.

Drage sestre i dragi čitatelji, u ovom novom broju Družbinog vjesnika donosimo vam naše odjeke na milosni dan Papina pohoda Stadlerovu gradu Sarajevu, kako netko reče, Gradu Presvetoga Srca Isusova. U njemu će te moći iščitavati naš hod u svetu prošlost koja nas i poslije 125 godina nadahnjuje da, poput Isusa i sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, u svakodnevnom životu prihvaćamo boli ljudi, brinemo se za umorne i slabe, i s nježnošću im pružamo toplinu srca. Taj primjer ostavio nam je papa Franjo u Sarajevu. Slijedimo ga...

Urednica

RIJEČ CRKVE

Govor pape Franje u sarajevskoj katedrali, izrečen uživo

Katedrala Srca Isusova u Sarajevu, 6. lipnja 2015., susret Svetog Oca pape Franje sa svećenicima, redovnicima, redovnicama i sjemeništarcima

Spremio sam za vas govor, ali pošto sam čuo svjedočenje ovoga svećenika, redovnika i redovnice, osjećam potrebu govoriti spontano. Oni su nam pripovijedali život, iskustva, pripovijedali su nam o mnogim ružnim i lijepim stvarima. Predat ću svoj govor, koji je inače lijep, kardinalu nadbiskupu.

Sam svjedočenja već govore za sebe. To je sjećanje vašega naroda! Narod koji zaboravlja svoja sjećanja nema budućnosti. Ovo je sjećanje vaših očeva

i majki u vjeri: ovdje su govorile samo tri osobe, ali iza njih stoje mnoge osobe koje su propatile na isti način.

Drage sestre, draga braćo, nemate pravo zaboraviti vašu povijest. Ne da se svetite, nego da stvarate mir. Ne da bi gledali na ova svjedočenja kao ne nešto čudno što se dogodilo, nego da bi ste voljeli kao što su oni voljeli. U vašoj krvi, u vašem pozivu je poziv, u njemu je krv ovo troje mučenika. Tu je krv i poziv mnogih redovnika i redovnica, mnogih svećenika i sjemeništaraca i bogoslova. Autor Poslanice Hebrejima kaže: Molim vas ne zaboravite vaše pretke, one koji su vam prenijeli vjeru. Oni (pokazuje na svjedoke) su vam prenijeli vjeru; oni su vas naučili kako se živi vjera. Sam Pavao nam kaže: „Ne zaboravite Isusa Krista“, prvog Svjedoka. Oni su pošli Isusovim stopama.

Oživljavati sjećanje radi stvaranja mira. Neke riječi su mi posebno ostale u srcu. Jedna, ponavljana: „oprost“. Čovjek ili žena koji se posvete na službu Bogu i ne oprostite ne služe ničemu. Oprostiti prijatelju koji te uvrijedio nekom ružnom riječju, ili s kojim si se svađao, ili nekoj sestri koja je ljubomorna na tebe, nije naročito teško. Oprostiti onome tko te tuče, tko te muči, gazi, koji ti prijete s uperenom puškom da će te ubiti, to je teško. Oni su to učinili, i propovijedaju da to treba činiti.

Druga riječ koja mi je ostala jest onih 120 dana u koncentracionom logoru. Koliko puta nas duh ovoga svijeta nagna da zaboravimo naše pretke, patnje naših predaka! tamo su dani bili izbrojani, ne dani, već i minute, jer je svaka minuta, svaki sat muka za sebe. Živjeti onako svi zajedno, prljavi, bez hrane, vode, po vrućini i hladnoći, i sve to mnogo dana! A mi se žalimo kad nas malo boli zub, ili kada želimo imati televizor u svojoj sobi, sa svim komotnostima, ili koji prigovaramo poglavarima kada ručak nije baš najbolji ... ne zaboravite molim vas svjedočanstva vaših prethodnika. Mislite o tome koliko su propatili. Mislite o onih šest litara krvi koje je ovaj svećenik koji je prvi govorio morao primiti da bi preživio. Živite životom dostojnim križa Kristova.

Časne sestre, svećenici, biskupi, bogoslovi ako su posvjetovnjačeni samo su karikature, ne služe ničemu, ne čuvaju sjećanje na svjedoke vjere. Izgubili su sjećanje na Isusa Krista rassetoga, našu jedinu slavu.

Još jedna stvar koja mi dolazi u pamet je onaj vojnik koji je darovao krušku časnoj sestri; i ona žena muslimanka koja sada živi u Americi, koja je donijela hranu svi smo braća. I taj okrutni čovjek je mislione znam što je mislio, ali je osjetio Duha Svetoga u svome srcu i možda je pomislio na svoju majku i rekao: „uzmi ovu krušku i ništa ne govori nikome“. I ona žena muslimanka je prelazila preko vjerskih razlika: ljubila je. Vjerovala je u Boga i činila dobro.

Tražite dobro sviju. Svi to mogu činiti, sjeme dobra. Svi smo djeca Božja.

Blago vama kada imate tako blizu ova svjedočanstva, nemojte ih molim vas zaboraviti. Neka vaš život raste s ovim sjećanjem. Mislim na ovog svećenika kome je umro otac dok je bio dijete, onda je umrla i majka i sestra, i ostao je sam ... Ali on je bio plod ljubavi, bračne ljubavi. Pomislite na onu sestru mučenicu: i ona je bila kćerka svoje obitelji. Pomislite na ovog franjevca, s dvije sestre franjevke; i dolazi mi u pamet ono što je kardinal govorio: što se dogodi s vrtom života, tj. s obitelji? Dogodi se ružna stvar, dogodi se da ne cvijeta. Molite se za obitelji, da bi u njima cvjetali mnogi sinovi i bilo mnogo zvanja.

I na kraju, želim vam reći da je ovo bila povijest okrutnosti. I danas, u ovom svjetskom ratu vidimo mnoge, mnoge okrutnosti. Činite uvijek suprotno od okrutnosti: njegujte nježnost, bratstvo, oprost. I nosite križ Isusa Krista. Crkva, sveta majka Crkva vas takve želi: malene, male svjedoke, pred ovim malim svjedocima, male svjedoke križa Kristova.

Bog vas blagoslovio, i molim vas molite za mene. Hvala.

Predani govor pape Franje na susretu sa duhovnim zvanjima u sarajevskoj prvostolnici

Katedrala Srca Isusova u Sarajevu, 6. lipnja 2015., susret Svetog Oca pape Franje sa svećenicima, redovnicima i redovnicama.

Draga braćo i sestre,

sve vas srdačno pozdravljam, a osobito vašu bolesnu i stariju subraću i sestre koji ne mogu biti ovdje, ali su u duhu s nama. Zahvaljujem kardinalu Puljiću na njegovim riječima, kao i sestri Ljubici, don Zvonimiru i fra Jozi. Hvala svima za službu koju vršite za Evanđelje i Crkvu. Došao sam u vašu zemlju kao hodočasnik mira i dijaloga, kako bih učvrstio i ohrabrio braću u vjeri, a osobito vas, pozvane raditi "na puno radno vrijeme" u vinogradu Gospodnjem. On nam govori: "Evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta" (Mt 28,20). Ovo je sigurnost koja nam ulijeva nadu i utjehu, osobito u teškim trenucima naše službe. Mislim ovdje na sve prošle i sadašnje patnje i kušnje vaših kršćanskih zajednica. Iako živite u teškim okolnostima, niste se predali. Oduprli ste se, trudeći se s neumornim duhom služenja suočiti s osobnim, društvenim i pastoralnim poteškoćama. Gospodin neka vas nagradi!

Pretpostavljam da se ponekad, zbog situacije Crkve u vašoj zemlji koja je u brojčanoj manjini, ili pak zbog neuspjeha u službi, osjećate kao i nekoć Isusovi učenici kada nisu ništa ulovili, iako su ribarili cijelu noć

(usp. Lk 5,5). No, ukoliko se pouzdamo u Gospodina, upravo u tim trenucima možemo iskusiti snagu njegove Riječi i njegovoga Duha koji obnavlja u nama povjerenje i nadu. Plodnost naše službe ovisi iznad svega o našoj vjeri; o vjeri u Kristovu ljubav od koje nas ništa ne može odijeliti, kako veli apostol Pavao (usp. Rim 8,35-39) koji je dobro shvaćao kušnje! Također, i bratsko zajedništvo nas podržava i sokoli; bratstvo među svećenicima, redovnicima, posvećenim laicima, bogoslovima i sjemeni štarcima; bratstvo među svima nama, koje je Gospodin pozvao da, ostavivši sve, njega slijedimo, ono nam daje radost i utjehu te čini naš rad djelotvornijim. Mi smo svjedoci ovog bratskog zajedništva!

«Pazite na sebe i na sve stado» (Dj 20,28). Ovaj poticaj svetoga Pavla - iz Djela apostolskih - podsjeća nas da, ako želimo pomoći drugima da postanu sveti, ne smijemo zanemariti sami sebe, to jest, naše posvećivanje. I obrnuto, predanost vjernom Božjem narodu, utkanost u njegov život te iznad svega blizina siromašnima i malenima, omogućava nam da napredujemo sve više u suobličavanju s Kristom. Briga za vlastiti pastoralni rast i pastoralna ljubav prema ljudima uvijek idu zajedno i uzajamno se obogaćuju, te se nikada ne mogu odvojiti.

Što bi značilo za jednog svećenika i za jednu Bogu posvećenu osobu, danas, u Bosni i Hercegovini, služiti Kristovom stadu? Držim da bi prije svega značilo ostvarivati pastoral nade, pazeći na ovce koje su u stadu, ali znati i izići iz njega u potragu za onima koji traže Radosnu Vijest, a ne znaju je sami naći ili ponovno otkriti put koji vodi k Isusu; susretati ljude ondje gdje žive, pa čak i onaj dio stada koji živi izvan njegovih granica, daleko, prihvaćati one koji možda još ne poznaju Krista Isusa; brinuti o odgoju katolika u vjeri i kršćanskome životu; ohrabrivati vjernike laike da budu promicatelji evangelizacijske misije Crkve. Stoga vas potičem da podupirete katoličke zajednice u njihovom rastu da budu otvorene i usmjerene "prema van", sposobne za susret te odvažne u evanđeoskom svjedočenju.

Svećenik, redovnik, pozvan je živjeti i bojazni i nade svojega naroda; pozvan je djelovati u stvarnim prilikama svoga vremena, često obilježenima napetostima, neslogama, nepovjerenjem, neizvjesnošću i siromaštvom. U najtežim trenucima molimo Gospodina da nam dade srce koje se znade ganuti, da nam dade sposobnost suosjećanja. Ne postoji bolje svjedočanstvo od onoga da budemo blizu onima koji su u duhovnoj ili materijalnoj potrebi. To je zadatak nas biskupa, svećenika i redovnika da ljudima očitujemo Božju blizinu, da im pružimo Njegovu ruku koja snaži i ozdravlja. Naša je briga sjediniti se s bolima i suzama našega naroda; ne umarati se u otvaranju srca i pružanju ruke svima koji nas trebaju, osobito onima koji, možda zbog srama, od nas ništa ne traže, a toliko im je potrebno. Ovdje osobito želim izraziti moje poštovanje sestrama redovnicama za sve ono što velikodušno čine, a ponajviše za njihovu vjernu i brižnu prisutnost.

Dragi svećenici, redovnici i redovnice, potičem vas da s radošću nastavljate s vašim pastoralnim služenjem, čija je plodnost zajamčena vjerom i milošću, ali i svjedočanstvom skromnoga života, odvojenog od svjetovnih interesa. Molim vas, ne padajte u napast da postanete jedna vrsta elite, zatvorene u samu sebe. Velikodušno i jasno svećeničko i redovničko svjedočanstvo primjer je i poticaj bogoslovima i sjemeništarcima te onima koje Gospodin poziva da mu služe. Dok stojite uz bok mladima te ih pozivate da podijelite s njima iskustva vaše molitve i služenja, pomažete im otkriti Kristovu ljubav koja ih poziva da se odazovu Gospodinovu pozivu. Neka vjernici laici vide u vama onu vjernu i nesebičnu ljubav koju je Krist ostavio kao oporuku svojim učenicima.

Uputio bih posebnu riječ i vama, dragi bogoslovi i sjemeništarcu. Među tolikim lijepim svjedočanstvima osoba posvećenoga života u vašoj zemlji, prisjetimo se sluge Božjega Petra Barbarića. On ujedinjuje rodnu Hercegovinu i Bosnu u kojoj se posvetio, kao i čitav kler, bilo biskupijski, bilo redovnički. Neka ovaj mladi svećenički pripravnik krjeposnoga života bude svima velikim primjerom.

Djevica Marija je uvijek pored nas kao brižna majka. Ona je prva učenica Gospodinova i primjer života posvećenoga Njemu i braći. Kada se nalazimo u poteškoćama ili doživimo stanja u kojima osjećamo svu našu nemoć, obratimo se njoj sinovskom odanošću. Ona nam neprestano poručuje - kao na svadbi u Kani: "Što god vam rekne, učinite" (Iv 2,5). Ona nas uči da slušamo Isusa i slijedimo njegovu Riječ, ali s vjerom! To je njezina tajna, koju nam želi prenijeti kao majka: vjera, ona izvorna, prava vjera, kojoj je dovoljna samo jedna trunka da i planine premjesti!

Ovim vjernim zagovorom možemo s radošću služiti Gospodinu i biti svagdje sijači nade. Obećavam vam moj spomen u molitvi te od srca blagoslivljam sve vas i vaše zajednice. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene.

*Mir je Božji dar,
Božji plan za čovječanstvo,
povijest i sve stvoreno.*

*Papa Franjo u
Sarajevu, 6. lipnja 2015.*

RIJEČ VRHOVNE GLAVARICE

Pohod pape Franje Bosni i Hercegovini i slavlje svetkovine Presvetog Srca Isusova

Živio Mali Isus!

**Poštovane sestre provincijalke, drage sestre!
Drage sestre novakinje, postulantice i kandidatice!**

Bliži nam se dan 6. lipnja o. g., kada će papa Franjo, prema svojoj najavi koju je izrekao nakon molitve *Aneglusa* 1. veljače, pohoditi narod u Bosni i Hercegovini, u gradu Sarajevu.

Vjerujem kako smo mi, sestre Služavke Maloga Isusa, ovu vijest primile s posebnom radošću. Radosne smo što je Sveti Otac između tolikih zemalja izabrao Bosnu i Hercegovinu kao mjesto svoga pastoralnog pohoda, da ohrabri na putu vjere naš hrvatski vjernički narod, a svim drugim narodima koji žive u BiH uputi poruku mira, tolerancije i bratstva, što je jamstvo i izvor bratskog suživota u svim zajednicama i zemljama na svijetu.

Naša je radost tim veća što je predviđen pohod pape Franje i Stadlerovoj katedrali, u kojoj će se održati susret svećenika i Bogu posvećenih osoba sa Svetim Ocem.

Nadamo se da će papa Franjo u toj prigodi susreta s Bogu posvećenim osobama u katedrali Presvetoga Srca Isusova, poput sv. pape Ivana Pavla II., pohoditi grob našega oca Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i udijeliti svoj apostolski blagoslov našoj Družbi.

Ovdje želim istaknuti kako Papin pohod Sarajevu dana 6. lipnja za nas u našoj jubilarnoj godini Družbe može imati još jednu veliku radosnu poveznicu koju nam daruje dobri Bog.

Na taj dan 6. lipnja 1868. godine (prije 147 godina) „na koncu duhovskog tjedna“, dan pred svetkovinu Presvetog Trojstva, naš otac Utemeljitelj bio je zaređen za svećenika u bazilici sv. Ivana Lateranskog u Rimu. A sutradan,

na svetkovinu Presvetog Trojstva 7. lipnja, slavio je svoju mladu Misu u bazilici sv. Petra na grobu svetih apostola Petra i Pavla.

Saznanje da će na dan svećeničkog posvećenja i ređenja našega oca Utemeljitelja papa Franjo pohoditi Sarajevo doista za nas ne bi trebala biti samo slučajnost. Željela bih da u tim dvama događajima, u razdoblju od 147 godina, gledamo jedan trenutak Božje Providnosti.

Želim vjerovati da je izbor toga datuma, 6. lipnja 2015., od pape Franje, nadahnuće Duha Svetoga i da će također pridonijeti procesu što skorijeg proglašenja blaženim našega oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera za što usrdno molimo.

Drage sestre, iščekujući ovaj veliki događaj za Crkvu u BiH, za cijeli hrvatski narod, na koji se spremaju doći toliki vjernici, za našu Družbu, koja je niknula i razvila svoje korijenje upravo u Sarajevu, želim vas pozvati da u ovome duhu posebnih Božjih milosti kojima ćemo biti obdarene o pohodu pape Franje Sarajevu, budemo ujedinjene u molitvi, proseći za Papu Franju Božji blagoslov i od sv. arkandela Rafaela posebnu zaštitu njegovu putovanju.

Preporučam da se na nakanu pohoda pape Franje Sarajevu, o 125. obljetnici naše Družbe, neposredno pred njegov pohod, u svakoj našoj zajednici prikažu i slave dvije svete Mise, kako bismo kao duhovni dar naše Družbe o ovome događaju darovale papi Franji 125 slavljenih svetih Misa.

Kako sam spomenula da će na taj dan biti 147 godina od svećeničkog ređenja i slavlja mlade Mise našega oca Utemeljitelja, molila bih vas da se nakon prikazanih i slavljenih svetih Misa za papu Franju također slave još dvije svete Mise za što skorije njegovo proglašenje blaženim. Molimo u svemu samo jedno: Gospodine, neka se po svemu i u svemu vrši samo tvoja sveta volja.

Drage sestre, u ovoj prigodi želim Vam napomenuti da je pred nama i mjesec lipanj, mjesec koji je posvećen Presvetom Srcu Isusovu. Kako će papa Franjo biti u Vrhbosanskoj nadbiskupiji upravo u devetnici priprave za svetkovinu Presvetoga Srca Isusova, pozivam vas da se za ovu svetkovinu pripremimo devetnicom prikazujući je na nakane Sv. Oca. Devetnica se nalazi u našem molitveniku str. 73-80.

Kako smo se prošle godine okupile u utemeljiteljevoj katedrali o svetkovini Presvetoga Srca Isusova i o slavlju 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu, vjerujem kako nas Ono i ove godine zove k sebi u Sarajevo, da se okupimo pod Njegov barjak. „Ovamo u Sarajevo dođite da zajedno proslavimo Presveto Srce Isusovo“ pozivao je Utemeljitelj štovatelje Srca Isusova. (Nadbiskup J. Stadler o 25. obljetnici biskupske službe.) Evo nam još jednog razloga da i ove godine pođemo u Sarajevo k Srcu Isusovu, moliti i

zahvaljivati za sve darovane nam milosti koje smo primile kroz 125. godina našeg hoda na putu Gospodnjem.

O slavlju svetkovine Srca Isusova, kojemu je na poseban način posvećena naša Družba, ne zaboravimo se prisjetiti kako su upravo na tu svetkovinu godine 1895., prije 120 godina, u nadbiskupskoj ubožnici u ulici Mjedenici, naše prve sestre (njih 7) obukle prvi put redovničko odijelo koje su same sašile s nakanom da im ono bude štiti, vanjski znak njihova posvećenja i potpune pripadnosti Bogu po sv. zavjetima.

Sa zahvalnošću Bogu što nas je izabrao i pozvao u ovu Družbu, nosimo i mi danas dostojno primljeno redovničko odijelo. Neka ono na nama bude uvijek znak našega posvećenja i predanja Bogu po sv. zavjetima. Neka i nas štiti u nevoljama i kušnjama života. Nosimo ga dostojno do konca svoga života.

Dok u srcu zahvaljujem Bogu za sve ove velike milosne darove koje smo primile i koje svakodnevno primamo od Božje dobrote, želim da ostanu ugrađene kao još jedan dragocjeni biser u povijesnom mozaiku naše drage Družbe. Želim da ih sve zajedno i svaka osobno primimo u svoje srce, o njima razmišljamo i povjerimo ih Presvetom Srcu Isusovu. Neka se u Presvetom Srcu Isusovu sve ujedine i budu nam na blagoslov i radost.

Radujmo se pohodu Svetoga Oca našoj domovini BiH za koju je naš otac Utemeljitelj darovao svoj život do zadnjega daha. Vjerujem da mnoge od vas iščekujete dan odlaska u Sarajevo. Radujem se našoj nazočnosti u što većem broju. Sestrama koje zbog apostolskog djelovanja, godina života ili bolesti neće moći biti fizički nazočne na ovome događaju, obećavam, svakoj osobno, svoju duhovnu blizinu i posebnu molitvu na grobu našega oca Utemeljitelja.

Sve vas, poštovane sestre provincijalke, drage sestre, novakinje i kandidatice, povjeravam Presvetom Srcu Isusovu i molim za vas:

U tebi, o božansko Srce, prebiva punina svjetlosti i milosti; izlijevaj ih obilato na nas sve, osobito na one, koje si od svijeta odabrao, da ti u redovničkom staležu služe, da posebnom ljubavlju tebe ljube, za slavu tvoju i Oca tvoga nebeskoga i Duha Svetoga rade, te i duše sebi povjerene k tebi vode. O Presvetom Srcu Isusovu, odabiremo te svojim vođom, vodi nas svetim putem nutarnjega života, otkrivaj nam neizreciva svoja bogatstva, da te sve bolje upoznajemo, sve usrdnije ljubimo i samo tebi služimo.

U Zagrebu, u duhovnoj pripravi na svetkovinu Pedesetnice,
19. svibnja 2015.

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Neobjavljeni životopis

VI. dio:

Značaj nadbiskupa Stadlera

Nadbiskup Stadler je bio izraziti kolerik. Sve oplemenjene i pozitivne karakteristike toga značaja odražavale su se kod njega u reflektorskom svjetlu: oštroumnost, temeljito shvaćanje, volja samostalna, brza, smjela, jaka i odlučna. On je čovjek rada, prezire malodušnost i prenavljanje, mrzi laskanje, laž i klevetu. Plane odmah kao upaljeni snop, ako se tko izjavi protiv njegovej pravednoj odluci. Svaki vanjski poticaj tjera ga na nesebična i junačka djela i to s nekom neodoljivom nutarnjom silom. On se svijetu ne klanja niti ga uživa već s njim gospodari. Ponosit, odvažan, neustrašiv je

pred očitom pogibelji života. Svaki otpor prema njegovu radu i volji je bezuspješan, opasan. Još kao bogoslov pod strogom disciplinom izgradio je svoj čelik-značaj, zadržao ipak svoju originalnost, svoj individualni duh, usavršio ga i posvetio na svhunaravski način. On se nije nikada obazirao na sud ljudi. Prva i glavna briga je bila nakon vruće molitve otkriti u svemu nakanu Božju, koja se očitovala u pozitivnim zapovijedima, ili je proistekla iz zakona sv. Crkve, pravde i istine, onda ga od toga ne odvraća nikakva sila, ni prijetnja, ni kazna, ni gubitak časti, ni zatvori ni ista očigledna smrt.

Prema karakteristici njegove kolerične naravi očekivali bismo, da će tražiti samo slavu i uživati u miomirisnom kadu opojnih slavospjeva laskavaca, a gle u čem nadbiskup Stadler nalazi slavu. On je potpuno usvojio čuvstva sv. Pavla. 'Mi pak treba da se dičimo križem Gospodina našega Isusa Krista, po kom nam je svijet raspet, a mi svijetu. Istina ja živim, ali ne ja, nego u meni živi Krist.' /Gal. 2/. Svoju prirodenu častohlepnost zamijenio je dubokom poniznosti, te bi rekao da je skoro uništio svoj 'ja' a cilj njegovih misli, želja i rada bio je samo Bog, njegova čast i duhovno dobro bližnjega. Sve što je Stadler radio i poduzimao, sve je bilo od čiste i velikodušne ljubavi spram Božanskog Spasitelja. On mu je bio uzor, alfa i omega, središte njegova života. Kad mu s ponosom poklanja god.1906. autor knjigu gdje ga po zaslugi prikazuje kao najvećeg biskupa, a njegove zasluge do devetog neba uzdiže, nu taj sud autora bio je u potpunoj opreci s njegovim skromnim osjećajima. Otkloni dar s indignacijom uz primjedbu 'mogli ste ostaviti u kuhinji'. Pisac nije razumio Stadlera koji je u sebi mislio: 'Ja tražim slavu raspetoga Krista, Tebi pak Kriste i Tvome Imenu slava, a ne nama!' To ujedno otkriva njegovu duboku poniznost koja je bila najdragocjeniji dragulj u nizu kreposti koje su ga resile.

Bio je lijep i krasan, markantna pojava, oštrog nastupa, junačkoga hoda, oči pune miline i blagosti. Vojničko otvoreno čelo, izrazito lice, a pronicav pogled odražavao je odrješitost i iskrenost. Svaka kretnja i riječ klicala je: 'naprijed'. Nešto božanstveno sijevalo je s njegova simpatičnoga i umiljatoga lika, pa kad bi ga motrio, osvojio ti je srce i opčarao te, te si opazio u njegovim očima tajanstveni tok milosti i neka nevidljiva sila potakla te na štovanje, na dobar i svet život.

Živio je u bijedi. Sve što je imao, darovao je sirotinji. Ta nesebičnost pribavila mu je ljubav i štovanje kod svih bez razlike vjere i narodnosti. Izvan svake sumnje je kod preobrazbe Stadlerova značaja imao glavni utjecaj uzor Isusa Krista, koji je uvijek lebdio pred njegovim očima. Slušao je poziv Kristov: 'Učite se od mene, jer sam blaga i ponizna srca!' On je slušao i vjerno se odazivao tom glasu. Kad je tko u bijesu sipao pogrde na njega i teško ga uvrijedio, pozoran motrilac mogao je jasno vidjeti, kako baš tada strpljivo šuti moleći se svom Spasitelju, da što vjernije ispuni zapovijed Njegovu: 'Učite se od mene...' Taj poziv odnosio se i na ljubav prema narodu, kojem je

pripadao. Odatle ljubav Isusova, odatle suze, odatle žrtve, pa i smrt za svoj narod. I Stadler je po uzoru na Krista svojim životom pokazao da je vjeran učenik svoga učitelja.

Muž sveudiljne molitve

Nadbiskup Stadler je bio muž neprekidne molitve. Još kao dijete rado moli, molitva ga prati u svim zgodama života. Život mu je bio molitva i razmatranje tajna Božjih. Svjestan je bio, da bez najužeg saobraćaja s Bogom nije moguće ustrajati u savjesnom vršenju svoje službe, zato je neprestano molio. Jer je Bog svoga službenika nadahnjivao i s njime prijateljski općio, zato je uspijevao i izveo divna djela koja su postala trajna i plodonosna. On se odazvao glasu Božanskog Spasitelja: 'Ostanite sa mnom, a ja ću s vama. Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, što god ustrebate, molite i dobit ćete.' Stadler je bio kao zelena loza, sjedinjen sa čokotom Kristom, te upio životnu snagu i božanstvenu svježinu u svojem djelovanju, a pomoć i utjehu na putu križa svoga mukotrpnoga biskupovanja. Krist je bio život njegova života. Pošto je Stadler znao kako je sjedinjenje s Kristom uvjet i vrelo svakom uspješnom djelovanju, onda razumijemo njegovu veliku revnost za molitvu. On je znao da će svjetlo kreposnog i svetog života ugasnuti, ako nema materijala koji ga podržava, a to je molitva. Zemlja bez vode i drvo bez soka, što ga je Gospodin prokleo, to je svećenik bez molitve. Molitva je potrebna da upoznaš važnost kreposti i prave mudrosti te ih usvojiš. Molitva je tako potrebna da nitko po nauku Crkve ne može postići bez nje spasenja. To potvrđuje sv. Pismo, sv. Oci, uvjerenje svetih duša o koristi molitve, koje su dan i noć molile.

Stadlerova neumorna revnost za spas duša u najtješnijoj je vezi sa neumornom gorljivosti u molitvi. Baš božanskoj moći molitve moramo pripisati one epohalne uspjehe u duhovnoj pastvi i one grandiozne zgrade koje su podignute iz ništa na slavu Boga i za dobro klera i bijede ljudske. Srdačno je molio dobri otac za duhovnu djecu svoga stada, za svoje sjemenište, za bogoslove, za inovjerce, za duše u čistilištu, za svoje ustanove. Gdje ne može osobno pomoći, pomaže vrućim molitvama. On zaboravlja na siromaštvo, na muke i nevolje svoje, ali zato moli tim pobožnije, tim žarče. Jutarnje satove od 5 do 8 posvećuje molitvi. U 3 po podne dolazi u sobu tajnika da moli s njim Časoslov. Uvečer od 7 1/2 moli tajnik, a ako njega nema, moli sam nadbiskup sa gostima i kućnom družinom svetu krunicu i litanije.

Za uspješno djelovanje u ekonomiji Crkve, vječiti je poklonik Euharistijske ljubavi. Kadgod izlazi iz kuće, makar išao u vrt, vazda se je svratio svome Isusu u kapelicu. Može se utvrditi da je Stadler proveo u molitvi 7-8 sati dnevno. Kad mora prekinuti molitvu, onda u svojoj čeliji sastavlja molitvenike i poslanice za svećenstvo i puk, daje savjete vjernicima, tješi žalosne, dijeli pomoć sirotinji, traži vrela za karitativna djela i vjerske institucije. Kod toga je prisiljen sklapat i zajmove, no s time tovari sebi na leđa veliki

križ. Zbog dugova natapa noću postelju suzama, moli, uzdiše, plače, neiskazane muke muči kroz cijelo vrijeme biskupovanja i neće nitko znati što je sve pretrpio za Boga i dobro naroda. Stadlerov život je sveudiljna molitva. Njegovo je srce bilo žrtvenik na kom je bio paljen tamjan molitve, čiji se miomiris neprestano dizao pred prijestolje Svevišnjega.

Apostolska gorljivost nadbiskupa Stadlera za spas duša

Ljubav spram Božanskog Spasitelja bila je Stadleru onaj neiscrpivi izvor, ona neodoljiva sila, koja ga je neprestano poticala na žrtve za spasenje duša. On nije bježao ni od najtežih poteškoća i muka, kad se radilo o spasu samo jedne duše. Da, on je znao da su Bogu mile i drage te vrsti žrtve, pa je i on poput Boga-Čovjeka bio pripravan na svaki križ i patnje, pa i dušu svoju položiti samo da se i one spase.

Križ je časno obilježje Kristovih učenika. Rado je podnosio poniženja, bolesti, prezir, globe i zatvor radi neumrlih duša. Ničim nismo slični Isusu, koliko u apostolatu, te najpožrtvovnije vjernosti i ljubavi i to ljubavi do uništenja samoga sebe. 'Petre, ljubiš li me više, nego ovi' – zapita Gospodin Petra. 'Da Gospodine, ti znaš da Te ljubim!' Isus mu reče: 'Pasi ovce moje!' Stadler je dobro shvatio smisao ovih Kristovih riječi, zato je prikazivao sav svoj život, svaku kaplju svoje krvi, svaku žilicu svoga srca za spas njihov. Veliku je radost imao, kad je što mogao učiniti za duše. Jedna ga je strast, jedna fiksna ideja, jedna bol mučila, kad se nije mogao sasvim žrtvovati za njihov spas. On je s apostolskim svecima vapio: 'Bože, daj mi samo duše, ostalo uzmi!' On je onaj dobri Pastir, koji ostavlja 99 ovaca, da spasi izgublenu. Radi jedne neumrle duše Spasitelj bi obnovio Golgotske muke. Tu je tajnu o cijeni duša Stadler potpuno shvatio i tokom života djelima zasjeđao.

Revnost nadbiskupa Stadlera za spas duša

Najveća mu je briga bila odgoj dobrih svećenika. U buli 'Ex hac augusta' od 5. VIII. 1881. nalaže se nadbiskupu, da smjesta prima tu zapovijed Sv. Stolice kao glas s neba. God. 1882. podiže dječjačko sjemenište s potpunom gimnazijom u Travniku, a god. 1896. dovršuje velebnu bogosloviju u Sarajevu. Gotovo sav misni kler triju biskupija i ostala mnogobrojna svjetovna inteligencija izašla je iz ovih zavoda. Kolike je zasluge stekao nadbiskup Stadler podizanjem tih institucija. Ako neće nitko, a ono će zidine tih monumentalnih zgrada pronositi snažnim glasom njihova tvorca, dok je svijeta i vijeka.

Istina, odgoj svećeničkih kandidata je u sigurnim rukama vrsnih profesora Isusovaca, ali i on goji prema njima očinsku brigu. Na čestitku imendanu odgovara svojim seminarcima vatrenim poslanicama, gdje ih bodri na vjernost i odanost prema Kristu Kralju, te potiče na žrtve, što ih moraju doprijeti za svoj narod. Kao dobri otac pohađa seminarce u Travniku, te ih plemenitim govorom raspaljuje za sveto zvanje. Još su tjesnije veze s bogoslovima. Posjećuje njihove javne dispute i govori: 'Ovo je prvi i najvažniji

zavod, jer od njega očekuje narod sve... Bogoslovi moraju znati ne samo nauku Kristovu nego zaviriti i u Srce Gospodinovo./Vrh.1911/. On sam neumorno propovijeda i ispovijeda, ne samo u katedrali, nego i po župama u krizmi. On je otac i gorljivi apostol Srca Isusova.

Da potakne vjernike na ljubav Srcu Isusovu izdaje pouku u obliku katekizma o pobožnosti Presv. Srcu Isusovu. Tu se služi izdanim djelima o štovanju Srca Isusova, samo da sve, koliko je moguće, potakne na ljubav i na djetinju pobožnost prema Njemu. I ona počne nicati po čitavoj nadbiskupiji, razvijati se i bujno cvasti. Prigodom 25-godišnjice biskupovanja razvija svoju obljublenu temu: 'Pod barjakom Srca Isusova', i to uzastopce tri godine u svojim pastirskim listovima: što je Presv. Srce Isusovo, o Njegovoj ljubavi prema nama, o milostima, o blagosti, i o svemoći Njegovoj, o posebnoj svrsi pobožnosti Srca Isusova. Ova se pobožnost obavljala po svim župama, u svim crkvama trajno, osobito svakog prvog petka u mjesecu i na glavnu svetkovinu Presv. Srca Isusova. Za Sarajevom i njegovom katedralom koja je postala pravim hodočašćem za čitavu crkvenu pokrajinu i za susjedne zemlje, neće da zaostaju ni ostala naša svetišta. Svetkovina Presv. Srca Isusova postala je u pravom smislu kršćanskim narodnim blagdanom. Kad govori nadbiskup Stadler o pobožnosti Srca Isusova nije ju rastavljao od apostolata i pobožnosti Euharistije, jer je u stvari jedno te isto. Euharistija je plod ljubavi Presv. Srca Isusova. Sv. Ivan opisuje zadnju večeru, kad je ustanovljen Presv. Olt. Sakrament krasnim predgovorom: 'Kako je ljubio svoje, koji bijahu na svijetu, ljubio ih je do konca – do kraja, do neizmjernosti. Prava pobožnost Presv. Srcu Isusovom ima nas dovesti do što tjesnijih i usrdnijih veza sa pričešćivanjem. U molitvenicima: 'Najljepši dan u životu' ili 'Put u nebo' nuka Stadler djecu na čestu, svagdanju sv. Pričest. God. 1912. ruši sv. otac Pio X. zid, koji je branio djeci i ostalim vjernicima, da često primaju svoga Spasitelja, i malu djecu, koja mogu razlikovati nebeski kruh od zemaljskoga, da skupa s ostalim vjernicima mogu pristupiti k stolu Gospodnjemu, kako su nekoć prvi kršćani to svaki dan činili. Stopama i primjerom pape Pia X. Stadler je upro sve sile da se naputci sv. Stolice u njegovoj nadbiskupiji provedu. Znajući, da je temelj pravom uspjehu u apostolskom djelovanju revan i Kristovim duhom prožet kler, jer kakav kler, takav puk. Sve dobro i zlo dolazi po kleru. O kleru ovisi i nemar i revnost u primanju svetih Sakramenata. Zato je bilo prije svega na srcu Stadleru, da podigne revan, krepostan i svestrano obrazovan kler.

Da raspali svećenike na apostolsku revnost, na savjesno izvršavanje svećeničkih dužnosti, Stadler je svake godine u korizmi upravljao uz poslanicu na vjernike i poseban pastirski list na svoje svećenike. Ove poslanice jasno otkrivaju Stadlerovu veliku dušu, jasno govore kako on plamti žarkom revnosti i očinskom brigom. U poslanici od god. 1883. ovako dovikuje svojim svećenicima: 'Mi smo glasnici Božji i njegovi poslanici na zemlji, od Boga zato odabrani, da širimo Njegovo kraljevstvo. Možemo li mirnim srcem

gledati, kako pred nama puno katolika vrijeđa našega Gospodina, s nova na križ razapinje, a da nam srce od ljubavi k njima ne usplamti, da ih podučimo i od zla odvratimo? Ugledajmo se na sv. Pavla, koji je promatrajući veliku dužnost koja mu bi od Boga nametnute, da naviješta riječ Božju, sav protrnuo i zavapio: 'Jao meni, ako ne budem propovijedao!' Ugledajte se na sv. Ivana Krizostoma, koji sav goreći od ljubavi za spas duša vapije: 'Drage bi volje i hiljadu puta izgubio svjetlost svojih očiju, kad bi s tim spasio vaše duše.' Ugledajmo se u sv. Bonaventuru, koji proniknut cijenom duše reče: 'Otkrivam što je sakriveno u srcu mome, da usplamtite, da revnujete za spas duša.' U istu svrhu, da bi naime svećenici sačuvali duh revnosti i svestosti odredio je Stadler, da svi svećenici svake godine obavljaju po tri dana duhovne vježbe u sarajevskom sjemeništu, a on je sam kod ovih vježba vazda davao najljepši primjer pobožnosti i revnosti.

Imajući pred očima, kako velika pogibao prijeti svećenicima, ako pojedinci stanuju okolo po gradu, sagradio je u Sarajevu 'Katehetski dom', da bi kateheti mogli voditi zajednički život. Da, brižna ljubav bila je povodom da su i kanonici podigli sebi zajednički dom. Svim svećenicima nadbiskupije Stadler je uvijek očinski prijatelj, ljubazan savjetnik. Svaki ima k njemu slobodan pristup svaki dan, u svaki sat, svakom zgodom. Svaki mu je vazda dobro došao, svaki je njegov mili gost i svak ga ostavlja uvijek duhovno zanesen.

Brižno je i inače pratio život svojih svećenika. Ako je doznao, da je koji pošao stranputicom, pismeno ga upozorio na duševni slom na opasnost koja mu prijeti. Bude li bezuspješno, pozove ga k sebi. Ako je što krupna, šalje ga najprije u kapelicu, da posjeti sakrivenog Spasitelja. Nato mu predočuje pogibelj u koju srlja. Ako je sablazan očita, nestane blagog pogleda, iz očiju kao da sipaju munje, glas mu se pretvara u grmljavinu, uvjerljivo i zorno mu crta veličinu grijeha. Kad opazi da je krivac uvidio krivnju, skrušeno se pokajao, opet poprimi njegovo lice blagi, umiljati izražaj, zagrlj pokajnika, a ovaj dirljivi čin završuje riječima: 'Ne zamjerite, to sam bio dužan učiniti radi vašega duhovnog dobra.' Zatim ga zadrži na objedu. Ako ostane još onog dana, kod nadbiskupa je na konaku. Ovaj očinski postupak, najokorjele obraća. Budnost i pripravnost revnog Stadlera, da u svakoj zgodi bez obzira na zapreke doprinosi za spas duše sve, navodimo bezbrojnih slučajeva, kao na pr. događaj: Netko kasno u noć zvoni na nadbiskupskim vratima. Bude tajnika, on se odazivlje riječima: 'Odmah sam gotov'. Što se dogodilo? Tajnik talijanskog konzula na umoru. Nadbiskupov tajnik bi zaista odmah gotov. Ulazi u kapelicu, da ponese zadnju utjehu bolesniku, kad tamo već sam Stadler upalio svijeće, razastro tjelesnik i pobožno pred oltarom kleči i moli. 'Ako vam je teško, ja ću', primjećuje nadbiskup. Naravski, da tajnik nije bio voljan ustupiti Nadbiskupu ovo spasonosno djelo.

Nadbiskup Stadler isti mar i brigu posvećuje i ostaloj zgradi Isusovoj. Kao veliki organizator, provodi veliku i svetu organizaciju u puku i kleru. Osobito godišta 'Srca Isusova' govore nam o tom spasonosnom radu. Praktičnim uredbama i krasnim dijecezanskim ritualom, izdanim još god. 1887. uvodi svoj kler u zdušno i savjesno vršenje teških pastirskih dužnosti. Strogim sankcijama iskorjenjuje loše običaje u puku. Stadlerova revnost za duševni spas obuhvaćala je i ovce, koje su bile razasute širom nadbiskupije. Istočno od Sarajeva prema jugu i od Tuzle prema Drini nije u ono doba bilo ni jedne župe. Stadler bi poslao kanonika ili tajnika, da potraže te raštrkane ovce, te ih okrijepe duševnom hranom. Sretni katolici primaju s oduševljenjem svojega pastira. Tu i na putu u Zvornik, Srebrnicu, Vlasenicu, preko Romanije pobožni vjernici, oružnici, šumski radnici pobožno prisustvuju službi Božjoj, ispovijedaju se i tako izmiruju s Bogom, duševnom nasladom slušaju riječ Božju. Već odrasla djeca primaju sv. krst. Kad se nakon povratka izvješćuje Stadler o sreći, koja je vjernicima ukazana, on sav ganut zahvaljuje misionaru, no zasluga u prvom redu ide njemu, koji u svojoj ljubavi vodi brigu za ove razasute ovčice.

Poznato je, kako je lavljom hrabrošću branio Božanstvo Kristovo, pripravan za tu istinu biti kažnjen, progonjen, zatvoren, a čeznuo je da i svoj život žrtvuje za Krista. Kad je koji inovjerac upoznao istinu i želio kao pravovjernik ispovijedati katol. vjeru, sve je žrtvovao da takav dođe do cilja.

Neumoran je bio u radu, da probudi katoličku svijest i katol. život. Tko ima mladež, taj ima budućnost. Spasitelj, pun ljubavi i brige zove k sebi malene. A i pakao napreže sve svoje sile, da predobije mladež za sebe. Svjestan ove važne dužnosti prema omladini, Stadler se uvelike brinuo za dobar odgoj mladeži. U tu je svrhu pozvao iz Beča 1882. Kongregaciju 'Kćeri Božje ljubavi'. One otvaraju u Sarajevu konvikt, dvije škole, preparandiju, te u društvu s mladim pionirkama Milosrdnicama sv. Vinka, pod upravom apostolskim duhom prožetih kanonika, polučuju najsajnije uspjehe kod katoličkog preporeda u Sarajevu. U isto vrijeme naseljuju se u Tuzli, gdje otvaraju višu školu i internat, a u selu Breškama kod Tuzle 1893. pučku školu. Za odgoj siročadi osnovao je Kongregaciju sestara 'Služavki Malog Isusa' a za mušku siročad dovodi iz Beča 'Školsku braću', ali se tome energično opre bosanska vlada.

Pučke misije i pobožna udruženja za razne staleže veoma doprinose podizanju religioznog života.

U misijama obnavlja se religiozni život, pomoću raznih udruženja čuvaju se plodovi misija, promiče se često primanje svetih Sakramenata i dušobrižnik dolazi u bliži doticaj s narodom. Za jedno i za drugo pobrinu se revni Stadler s velikim uspjehom. Isto se tako puno starao Stadler za veoma važno aktualno pitanje radnika. U najbližoj budućnosti imat će i sarajevski katolički radnici svoj posebni dom i svoje udruženje.

Tako bilježi kroničar 1918. god. ali nažalost događaji koji nakon kratkog vremena uslijediše, te neočekivana nadbiskupova smrt, ometoše proveda-
nje tog već započetog nacrt. Ovo su samo letimice nabacane teme Stadle-
rove gorljivosti, o kojima će tokom opisa žića Stadlerova biti opširnije go-
vora. Vidimo tako Stadlera kako u svome radu vjerno nasljeđuje Božanskog
Spasitelja, koji se je zato utjelovio, da za nesretno čovječanstvo trpi muke,
sve žrtvuje za njihov spas i konačno zapečati smrću svoju ljubav. Ali je Spa-
sitelj bio i svjetlo svijeta. Stupajući Stadler na tlo Bosne god. 1882. izjavi sa
svojim uzorom Kristom: 'Došao sam da upalim oganj ljubavi' ne samo prim-
jerom, nego i poukom. 'Isus poče učiti i poučavati'. Tako je i Stadler razvio
nevjerojatnu djelatnost na književnom polju, da ljude privede na put kre-
posti /nabožna literatura/, da Boga upoznaju /znanstvena djela/ da ga lju-
be i tako postignu svoju konačnu svrhu.

Nastavlja se ...

Pred slikom Utemeljitelja

Mnogo ljeta tebe zemlja krije,
Ali tvoja slava zakopana nije.

Velika ti djela odjekuju svijetom,
Među nama živi uspomenom sve-
tom.

I živjet ćeš vječno, ti uzore vjere,
Ljubitelju Gospin, veliki Stadlere.

Djela brojiti neću, ta vidi ih svatko,
Što se čvrsto gradi ne ruši se lako.

Posebno mi tvoje omiljelo djelo,
Družba naša draga, ime i odijelo.

Temelje si njene postavio mudro,
Sa desnicom praznom na tlo praz-
no, tvrdo.

Nisi imao blaga ni novčane svote,
Sve ti blago bilo ljubav za sirote.

Ruka Providnosti nad tobom bila
Započeto djelo kraju privodila.

Razvila se skromna naša Družba
mlada,
Na žrtvama teškim sestarskog rada.

Bura nam se ljuta nad glavama vila,
Al' vjera je naša poput tvoje bila.

Mi primjere tvoje slijedit ćemo
rado,
A ti, Oče dragi, čuvaj svoje stado.

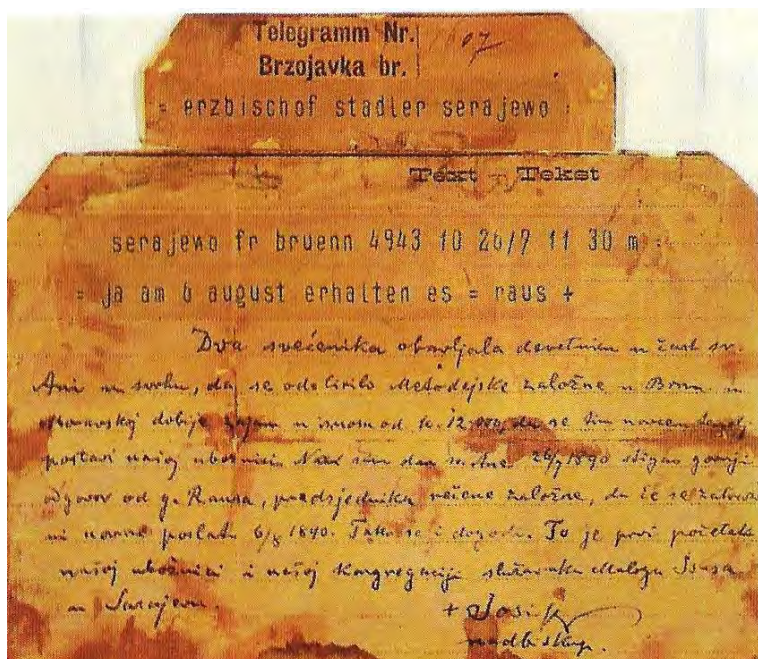
Što smo kćeri tvoje ponosne smo
time,
Kud prođemo tvoje slaviti ćemo
ime.

Mi molimo Boga pune svetog žara,
Da uzdignut budeš do časti oltara.

Da stignemo sretno k žuđenome
miru,
Raduju se s tobom na vječnome
piru.

s. B. 1965.

125. Obljetnica milosnog Brzovanja

Brzovav

Sjećam se kako mi je srce snažno zakucalo kada sam prvi put svojim očima vidjela požutjeli, uokvireni, na zidu hodnika izloženi BRZOJAV našem Utemeljitelju iz Brna. Gledala sam ga i gledala. Upijala sam ne samo njegov izgled nego i poruku, baš kao da je meni osobno upućen. Željela sam ga skenirati, uvijekvječiti njegov izgled, svaku crticu, svako slovo, svaku Utemeljiteljevu riječ. Tada nije bilo ni skenera, ni mobitela, a nisam imala ni fotoaparata.

Ipak, ostao je utisnut u momu srcu kao svjedočanstvo izričite, jasne Božje volje, vodstva i brige za siromahe Bosne. Milosrdni Otac je u svojoj vječnoj

namisli izabrao - svoga slugu nadbiskupa Josipa Stadlera - da uprisutni besplatnu Božju ljubav i brigu za nejake, slabe, bolesne, napuštene.

Svaki put kada dozovem u svijest taj prizor, najradije zatvorim oči i dušom prolazim **brzjavov put** iz Brna do Sarajeva, pa od Sarajeva do Zagreba, gdje se zaustavio. Ne da bi stao i zašutio, nego da zauvijek javlja i svjedoči istinu o jednoj ljubavi. Tu je ugrađen u Samostan *Antunovac* Sestara *Služavki Maloga Isusa* u Zagrebačkoj Novoj Vesi kao trajni poziv i neiscrpno vrelo životne snage.

Nameću mi se dva pitanja:

- Tko je pokrenuo njegov put?
- Zašto ga je pokrenuo?

Zasigurno nema odgovora bez spomena sluge Božjega Josipa Stadlera. Njegovo srce, zažareno ljubavlju Djeteta Isusa (za kojega nije bilo mjesta, koji je iskusio izbjeglištvo) bilo je pokretač snažne energije, novoga pristupa i odnosa prema čovjeku siromahu. Napisat će jednom sestrama kako je Družbi sam Bog početak.

I danas taj isti Brzjav dolazi svakoj od nas, tebi, meni, svećenicima, mladima... Uvijek iznova poziva na istinske vrijednosti: solidarnost, samilost, milosrđe, bratstvo, besplatnost ljubavi. Svjedoči o snažnoj moći molitve, učinkovitosti zajedničke molitve, svjedoči o zauzetosti radi Božje volje koja mijenja odnose i životne uvjete ljudi na bolje, vraća ljudsko dostojanstvo.

Brzjav nam priča o 125 godina hodočašća Družbina broda. Taj požutjeli listić svjedoči o Božjoj brizi, o moći molitve, o Stadlerovoj ljubavi, o rađanju jedne karizme služenja, o ratovima, o progonima, o siromaštvu, o promjenama na društvenoj, političkoj i vjerskoj ravni. Taj vrijedni dokument su doticale Utemeljiteljeve ruke i ruke duge povorke sestara i siromaha, koji sada gledaju lice Božje.

Kao što je svojevremeno sveti Luka zapisao (Lk 2,10) kako su anđeli javili veliku radost o rođenju Spasitelja, tako je i naš Utemeljitelj - po Brzjavu što ga je primio iz Brna, a zatim ga nama protumačio, nadopisavši veliku radost. To je radost rođenja ljubavi prema siromasima i radost okupljanja oko siromaha da bi im se služilo u Božje ime. Tako je, kako sam kaže, nastala službena ustanova Crkve u Bosni za zbrinjavanje siromaha.

A moja ovogodišnja, jubilarna, molitva svetoj Ani je da nikada ne ponestane osoba koje će se radovati Utemeljiteljevu Brzjavu, u njemu čitati Božji poziv za osobno ostvarenje u služenju na Stadlerov način. Neka bude blagoslovljena divna 125. obljetnica milosnoga Brzjava preobrazbene snage.

s. M. Admirata Lučić

U susret 125. obljetnici Družbe

Tihi jubilej drage Družbe

Korak po korak do zlatnog jubileja

(24. X. 1915. - 24. X. 1940.)

Nastavljamo u kratkim crtama „korak po korak“ prikazati životni put Družbe u razdoblju od 1915. do 1940. godine, kada je Družba slavila 50. obljetnicu svoga postojanja.

Družba je poslije skromnog slavlja svoje 25. obljetnice (24. listopada 1915.) nastavila hod istim putem koji joj je zacrtao njezin Utemeljitelj, nadbiskup Josip Stadler.

U teškim ratnim vremenima Družba je kušana sa svih strana. Ipak, sestre su, poput svoga Utemeljitelja, neustrašivo slijedile Gospodina kamo ih je slao. Utemeljitelj se jako brinuo za veći broj sestara koje su služile po vojničkim bolnicama. *Sam je često pisao sestrama i poučavao u listovima da budu oprezne itd.; a opet je glavarici u tim ratnim godinama naložio da ih češće u bolnicama posjećuje. Za svaku se sestru napose brinuo.*

Tadašnja vrhovna glavarica Družbe s. Krescencija zapisala je kako je bilo teško vrijeme Prvoga svjetskog rata i za djecu i sestre.

Ratne godine od 1914. do 1918., a iza preokreta silna skupoća i borba za svagdanje potrebe, veoma su naša siročad i sestre osjetili, jer nije tu bila nikakva prišteđenja, jedino je tu bila zarada sestara i pripomoć od koje kuće Družbine. Ali dobri Bog koji se brinuo i za ptice nebeske brinuo se providno i za ovu malu Družbu s velikim poljem rada.

Iako su sestre u svojim ubožnicama i samostanima živjele u „betlehemskom siromaštvu“, Družba se razvijala i rasla brojem. Svoje grane proširila je lijepom našom domovinom Hrvatskom. O najvećem Božjem daru duhovnih zvanja Družbi ovisio je odlazak sestara na nove filijale i djelovanje u Crkvi u duhu primljene karizme.

Od godine 1914. do 1918. na Utemeljiteljevoj *Dolorozi* u Čardaku sagrađena je divna crkva u čast Žalosne Gospe, lijep samostan i škola u kojoj su sestre držale osnovnu školu od 1915.

Dana 20. ožujka 1917. otvoren je samostan u Omišu, „Zavod Nazaret“. U tome samostanu sestre su se bavile ručnim radom, poučavanjem djevojaka i držanjem dječjeg čuvališta.

Godine 1917., 5. veljače, Utemeljitelj je poslao sestre u Ulcinj i Stari Bar u Crnu Goru, gdje su vodile osnovnu školu. Zbog ratnih okolnosti sestre su se, kako iz Ulcinja tako i iz Starog Bara, morale vratiti potkraj mjeseca listopada 1918.

Na poziv zagrebačkog nadbiskupa mons. Antuna Bauera i preporuku samog Utemeljitelja, 10. srpnja 1917. sestre odlaze u Zagreb u „Zavod sv. Antuna“ u Maksimiru. U tome zavodu sestre drže žensko sirotište, bave se odgojem djece, ručnim radom i ekonomijom.

Godine 1918. dne 8. lipnja slavio je naš Utemeljitelj svoj zlatni jubilej – zlatnu misu. Koliko je bilo veselje i priprema za taj dan, i djeca i sestre se neizrecivo veselili za to slavlje našega oca Utemeljitelja. Najsvečanije se proslavio u Betlehemu: predstavom, čestitkom itd. Bilo je mnogo biskupa i svećenika na toj slavi 7. lipnja u nedjelju, a 8. lipnja bio je u Betlehemu priregjen svečani objed – za 150 osoba: biskupa, svećenika i raznih drugih odličnih stališa od svih oblasti zastupane. Ovo je bila velika slava i veselje, nitko ne bi mogao ni pomisliti, da će 6 mjeseci iza toga na 8. prosinca, biti ne samo u Betlehemu, nego u cijelom Sarajevu, u cijeloj nadbiskupiji najveća žalost na 8. prosinca 1918., zapisala je časna majka Krescencija.

Dana 3. prosinca 1918., neposredno pred smrt Utemeljitelja, na molbu franjevačkog provincijala, devet sestara pošlo je u Visoko, gdje su u poznatoj franjevačkoj gimnaziji preuzele kućanstvo.

Dana 5. prosinca 1918. sestre u kući matici u *Betlehemu* primile su vijest od presvj. Hadrovića da je Nadbiskup ozbiljno bolestan. Sestre su odmah s

djecom počele moliti devetnicu Presvetom Srcu Isusovu. Dana 6 i 7. prosinca presvj. Hadrović javio je sestrama da Nadbiskupu nije nimalo bolje.

Na svetkovinu Bezgrješne, 8. prosinca 1918. Poslijepodne, poslala je naša s. Vjekoslava, koja je već dulje dvorila Utemeljitelja, da odmah sestre dođu jer Preuzvišeni umire. Sve su sestre i djeca molili u betlehemskoj kapelici, a dvije su sestre odmah otišle k Utemeljitelju. *U večer u 10 ¼ sati izdahnuo je svoju sv. dušu, sjedeći na stolici, jer nije mogao ležati. Naša s. Vjekoslava i s Adela učinile mu i olakšale koliko su mogle kroz njegovu bolest i u zadnjim časovima. (...) Kad je bio položen na odar u njegovoj kapelici, molile su sestre dan i noć kod odra. Kad je bio položen u lijes u kojem će se ukopati, stavila sam mu na pergament napisano imena živućih sestara ispod kazule na srce, da ponese sobom na vječni počinak u hladni grob,* zapisala je majka Krescencija.

Dana 12. prosinca 1918. u sarajevskoj katedrali Presvetoga Srca Isusova pokopan je naš Utemeljitelj i nadbiskup Josip Stadler.

Smrt Utemeljitelja bila je velik udarac za Družbu. *Utemeljitelja se ne može nijednom drugom osobom nadomjestiti ni nadoknaditi. Njega su sve sestre u Družbi štovale i ljubili kao oca, i svaka bi se čuvala da ga ne žalosti. Sada su nastupile za mnoge sestre nesigurnosti, kolebanja i napuštanja Družbe. Neke od sestara koje su bile slabe u vjeri zaboravile su kad im je Utemeljitelj prigodom dodjele Regula Družbe na blagdan sv. Ane 1906. g. rekao: Ako umre nadbiskup, ne umre dragi Bog!*

Sestre koje su imale pouzdanja u Boga nastavile su svoj započeti put služnja Malenom Isusu u Stadlerovoj Družbi.

Godine 1919., dana 7. svibnja, u Družbi je održan III. poredu Generalni kapitul. Na tome je kapitolu ponovno izabrana za vrhovnu glavaricu s. M. Krescencija Zwiefelhofer.

U Trstu, dana 22. veljače 1922., preminula je prva i velika dobročiniteljica naše Družbe, signora Giovanna Sorman.

Dana 23. ožujka 1923. sestre su započele djelovati u vlastitoj kući prozvanoj „Marijin Dom“ u Vinkovcima, gdje je smješteno gradsko sirotište staraca i starica, te muško i žensko dječje sirotište. Osim toga, sestre su imale dječje zabavište, konvikt za učenice građanske škole i gimnazije, i bavile se ekonomijom.

Godine 1925. održan je IV. Generalni kapitul. Na tome je Kapitolu za vrhovnu glavaricu Družbe izabrana s. M. Mehtilda Miklenić.

Godine 1926., 11. Prosinca, sestre su u Metkoviću sagradile novu samostansku kuću koju je blagoslovio splitsko-makarski biskup dr. Kvirin Klement Bonefačić.

Godine 1927. sestre su započele svoje djelovanje u Nadbiskupijskom dvoru i Kaptolu u Sarajevu.

Od 1928. sestre djeluju u centralnoj Bogosloviji u Splitu.

Od 1. IV. 1928. sestre djeluju u Zagrebu, u Željezničarskom obdaništu.

Godine 1928-1929 sagradila je Družba novu modernu i veliku zgradu, u kojoj su smješteni dječaci i sitna djeca. Novi Egipat, s crkvicom, blagoslovio je preuz. g. nadbiskup dr. Ivan Šarić 8. prosinca 1929. Starice su ostale u starom Egiptu. Tako su sada na Bjelavama zapravo tri zavoda: Betlehem, stari Egipat i novi Egipat.

Godine 1929. sestre su otpočele svoje djelovanje u Mrkopulju, gdje su otvorile „Zavod sv. Terezije od Djeteta Isusa“. U njemu drže dječje čuvalište i poučavaju djevojke u ručnom radu.

Iste godine sestre djeluju u lječilištu u Kasindolu kod Mladica – Sarajevo i odlaze u Novi Bar u Crnu Goru voditi kućanstvo u nadbiskupskom dvoru.

Od 1. XI. 1930. sestre vode kućanstvo u „Djetečkom domu“ u Zagrebu.

Godine 1930. sagrađeni su crkvice sv. Josipa u Vitezu i stan za duhovnika.

Godine 1931. sestre su započele svoje djelovanje u „Zavodu sv. Nikole“, Stari Bar – Gretva u Crnoj Gori, u kojemu je bilo nadbiskupsko sirotište, i u državnom zabavištu.

Godine 1931. održan je V. Generalni kapitul. Za vrhovnu glavaricu Družbe izabrana je ponovno s. M. Krescencija Zwiefelhofer.

Godine 1932. Vrhbosanska nadbiskupija proslavila je svoj zlatni jubilej, 50. obljetnicu svoga osnutka. Tim je jubilejom istaknut veliki spomen na prvoga nadbiskupa, dr. Josipa Stadlera, koji je Vrhbosanskoj nadbiskupiji „dao svoje srce i sve što je imao. A imao je tolike divne darove od Božanskog Spasitelja, čiji je bio vijek neumorni Apostol. I bio je naš Atanazij, i naš Tamatrug, i naš Zlatoust.“ Tako stoji u Prologu Spomenice Vrhbosanske, koja je pripremljena upravo o tome jubileju. Sestre su s velikom radošću pratile tu proslavu, jer se s posebnom zahvalnošću govorilo o njihovu duhovnom Ocu koji im je za života bio sve, a i poslije smrti i sve do danas duhovno je prisutan u životu svake sestre Služavke Maloga Isusa. Jer, kako reče majka Krescencija: *Uspomena na Utemeljitelja mora da živi u Družbi, dok živi zadnji član Družbe.*

Godine 1932. sestre dolaze u Samobor, a 1933. otvaraju „Zavod sv. Ivana Krstitelja“, u kojemu su imale sirotište, dječje čuvalište, i poučavale djevojčice u ručnom radu.

U Zagrebu, u župnom dvoru „Sv. Jeronima“, godine 1934. sestre su otvorile dječje zabavište i vodile crkveno pjevanje, a jedna je sestra bila zadužena za

pohod bolesnicima i siromasima u župi. Od 1. rujna 1938. sestre su počele djelovati i u župi sv. Jeronima.

U Vrgorcu su 1934. sestre u vlastitoj kući otvorile dječje obdanište, školu za poučavanje u glazbi i djevojaka u krojenju, šivanju i ručnom radu.

Godine 1935. sestre su preuzele vođenje kućanstva u đlačkom internatu u Zagrebu, na Gornjem Gradu.

U Solinu 1936. sestre su podigle vlastitu zgradu. A godine 1937. otvorile su „Zavod sv. Rafaela“, u kojemu drže dječje obdanište i školu za poučavanje djevojaka u krojenju i šivanju.

Godine 1937. održan je VI. Generalni kapitul. Za vrhovnu glavaricu Družbe izabrana je s. M. Maneta Lučić.

Godine 1937. sestre odlaze na Krk, gdje u đlačkom internatu vode kućanstvo.

U Mandaljenu kod Dubrovnika sestre dolaze 1937.g. Od 1938. djeluju u općinskom domu „Dom sv. Josipa“, u kojemu skrbe za starice i poučavaju djevojke u ručnom radu.

Godine 1937. časna majka Maneta pisala je sestrama sljedeće: *Presvjetli Gospodin msgr. Tomo Igrc kao dugogodišnji upravitelj naše Družbe i vjerni suradnik našega blagopokojnog Utemeljitelja sa velikim marom i neumornom požrtvovnošću napisao je opširno za nas osobito važnu i zanimljivu knjigu pod naslovom Tumač ustanova i običaji Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.*

Pošto radi slabih novčanih prilika sada nismo u stanju, da tu lijepu i za nas korisnu knjigu dademo u štampu, stoga će se knjiga natipkati na stroju i onda dati uvezati i poslati će se po jedna svakoj kući, a ima se čitati u pola dva kao duhovno štivo, kao što se do sada čitala knjiga sestara redovnica.

O pripravi za 20. obljetnicu smrti svoga Utemeljitelja, 18. prosinca 1938., časna majka Maneta u svojoj poslanici sestrama od 21. XII. 1937. između ostaloga napisala je: *Želim i molim Boga, da sve urodi dobrim plodom i da se u 20 godišnjici smrti našeg svetog Utemeljitelja sasvim obnovimo duhom i da 20 godišnjicu njegove smrti dočekamo skroz pripravljene i narešene krepostima i tima ćemo Njemu u rajskoj slavi pripraviti veliko slavlje, a u svojoj duši osjećat ćemo sreću i slatku radost.*

U Sarajevu 1938. sestre su se nastanile u kući na adresi Ljubljanska 11.

Sestre dolaze u Krašić 1938.g. djeluju u „Domu sv. Alojzija“, poučavaju djevojke u kućanstvu, drže dječje čuvalište i sirotište.

U Sarajevu, u Zavodu Egipat, 20. kolovoza 1938. svoju svetu i kreposnu dušu predao je Gospodinu dugogodišnji upravitelj, duhovnik i dobrotvor naše Družbe msgr. Tomo Igrc. Njegovom smrću sestre su izgubile mnogo. Uspomena na njegova dobročinstva ostat će trajna u našoj Družbi.

Dana 23. svibnja 1939. preselila se u vječni život prva sestra Služavka Maloga Isusa s. M. Marta Golec. Njezinom smrću sestre su izgubile prvu osobu koja je služeći siromasima u Sarajevu s Utemeljiteljem pripravljala put osnutku nadbiskupske ubožnice i Družbe.

Otvaranjem novih zajednica u Družbi, odgovarajući na potrebe toga vremena, sestre su tiho i skromno ulazile u jubilej 50. obljetnice Družbe.

Sestre su prigodom 50. godišnjice Družbe svetoj uspomeni svoga Utemeljitelja prvog Nadbiskupa Vrhbosanskog dr. Josipa Stadlera i blagoj uspomeni njegova vjernog suradnika Mons. Tome Igrca izdale Tumač Ustanova i Običaji Družbe sestara Služavki Maloga Isusa koje je pod konac svoga života 1938. g. priredio sam mons. Tomo Igrc.

Poslije dugogodišnjeg nastojanja, *vrhovno poglavarstvo Družbe je o 50. godišnjici opstanka Družbe, izdalo i molitvenik pod naslovom U službi Maloga Isusa. Do tada propisane i uobičajene molitve sestre su obavljale iz molitvenika Rajska vrata od dr. Josipa Stadlera prvog nadbiskupa Vrhbosanskog i Utemeljitelja naše Družbe.*

Tadašnja vrhovna glavarica Družbe s. M. Maneta Lučić uvela je Družbu u slavlje njezine 50. obljetnice. Tom je prigodom uputila sestrama prigodnu pismo kojim ih je izvijestila na koji će se način pripremati za tu obljetnicu. Napisala je: *Nećemo u tome ići za nikakvom osobitom vanjskom proslavom, nego želim, da se ta naša proslava obavi posve na duhovni način u što većoj sabranosti, skromnosti, u duhu pokore i zadovoljštine, a ujedno i zahvale za dobročinstva, koja je naša Družba kroz ovih 50 godina od Boga primila. Kako i kojim načinom da se pripravimo za taj dan, t.j. 24. listopada, kada se navršava punih 50 godina od osnutka naše Družbe?*

Proslavit ćemo onim istim načinom, kojim se je proslavila i 25. godišnjica još za života našega blagopokojnoga utemeljitelja dr. Josipa Stadlera 1915. g. uz koju je prigodu napisao Poslanicu Kongregaciji Služavki Maloga Isusa u kojoj je naznačeno sve kako se ima proslaviti 25. godišnjica. Pa radi toga naročito-ga pieteta i zahvalnosti spram blagopokojnom Utemeljitelju, Družba će to čuvati kao najmiliju uspomenu na svoga Utemeljitelja i onim istim načinom uz neke dodatke proslaviti ćemo posve na duhovni i skromni način našu 50. godišnjicu. Ovo je bila želja našeg Utemeljitelja koji je za svoga života to često naglašavao, da se istim načinom imade proslaviti 50. godišnjica itd. kojim se je proslavila 25. godišnjica opstanka naše Družbe. (...) Svaka kuća neka nastoji, da se taj dan 24. listopada nahrani barem kojeg siromaha, a kuće koje mo-

gu neka nahrane i više po mogućnosti, neka se taj dan ne odbija nijednoga koji dođe na naša vrata i neka se svakoga nahrani. (...) Sve neka se obavi onako kako piše u Okružnici blagopokojnog Utemeljitelja.

Družba je svoju 50. godišnjicu, 24. listopada 1940., proslavila kako su to željeli Utemeljitelj i vrhovna glavarica s. Maneta.

O zlatnom Jubileju Družba je brojila 320 sestara, 15 novakinja i 39 kandidatica.

Od slavlja 25. obljetnice Družba se povećala za 143 zavjetovane sestre, a 60 sestara preselilo se u vječni život.

Do zlatnog jubileja Družbe sestre su djelovale u 31 ustanovi. Držale su 6 sirotišta za djecu, 5 ubožnica za starice, 2 za starce, 7 obdaništa, 5 zabavišta i 3 osnovne škole.

Stadlerova redovnica je kao mala šibica, koja se odbacuje prezreno nakon vatre ljubavi, koju je zapalila svojim poslom, izgaranjem u ustrajnosti jednako u ekonomiji kod najprimitivnijih poslova vrta ili štale, kao i za pedagoškim pultom ili uz bolesnički krevet. U tome leži tajna Stadlerovih redovnica. Siromaštvo i skromnost dvije su legitimacije koje im svuda otvaraju vrata i pružaju ruke kao pozdrav na dolazak. (...)

Nečujna proslava Zlatnog jubileja samo je nastavak one zlatne niti koja je resila prvu trošnu Ubožnicu Mjedenice ulice, niti koja je ovila Stadlerovom ljubavlju prvi prag, prvu sirotu, prvu redovnicu, koja će bez sumnje u novim decenijama Družbe pozlatiti i nagraditi umiranje Stadlerove redovnice vječnim životom Nebeskog zaručnika.

Priredila: s. Ana Marija Kesten

Već ovim djelom stekao je nadbiskup Stadler neprolaznu zaslugu pred Bogom i narodom i stoga je dobio najljepši naziv:

'Otac i majka sirotinje'.

Njegovo ime sjati će u povjesnici naše Družbe, koja mu sa povjerenom siročadi duguje trajnu i veliku zahvalnost.

Stoga pune oduševljena uz osjećaj dužne i velike zahvalnosti kličemo:

SLAVA NAŠEM DIČNOM I MILOM UTEMELJITELJU!

(Tumač Ustanova, prigodom 50. obljetnice Družbe)

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. SRPNJA

Tema:

Štalica betlehemska – škola krotkosti i poniznosti srca

Prva vježba: Stupi duhom u štalicu betlehemsku i gledaj kako se prečista Djevica i sv. Josip malome božanskom Djetešću ponizno klanjaju.

Druga vježba: Kao plod ovoga razmatranja, isprosi za sebe čvrstu odluku da možeš suzbiti želju za taštom čašću, a da vruće težiš osvojiti sebi prvu poniznost srca.

Prva točka

Ne traži svoje časti

Zar ti se ne čini da čuješ kako ti malešno Djetešće iz jaslica dovikuje riječi: *Ja ne tražim svoje časti* (Iv 8,50), pače, zar ne vidiš kako se ove riječi obistinjuju upravo u štalici? Sina Božjega nikako nije moguće dovoljno štovati ni na nebu ni na zemlji. Ali, eto, u štalici sakriva svoje veličanstvo u slabu i siromašnu odjeću naše čovječanske naravi. Već kao maleno Djetešće ide za tim da ga svijet malo cijeni i prezire. Tko se sam ponizuje, uzvisit će se, nečuven je to nauk, ali on je došao na svijet da mu navijesti upravo ovaj nauk. No, prije negoli ga je izgovorio ustima, htio je naučavati životom.

Postao je maleno Djetešće, da kraljevsko svoje veličanstvo sakrije u lik sluge, i da svoju nedokučivu mudrost sasvim kao zavjesom prikrije. Svemogućnost njegova pretvorila se u Jaslicama u nemoć, on, Sin svevišnjega Boga, dopusti imenovati se sinom tesara. U nebu je bio i još je sada najviši, jer nitko nije viši od Boga, a sada je postao najniži jer se nitko ne može dublje od njega sniziti. Gle kako istinito veli sv. Pavao: *On je Sebe Samoga uništio* (Filip 2,5).

A zašto je tražio i želio da ga se nikako ne cijeni? Iz ljubavi prema Nebeskome Ocu svome. Po poniznosti, naime, htio je Bog rodu ljudskome dati opet milost koju je ohološću izgubio. Tako je htio Otac, a Sin, eto, snizi se do

slabašne naravi naše, da učini prema volji Oca svoga. Iz ljubavi prema istini postao je Isus sluga svima. Istina je, naime, da ni čovjek ni anđeo iz sebe i po sebi nije ništa i da ne zaslužuje nikakve časti. Što imaš, čovječe, što nisi primio, ali ako si primio, zašto se hvališ? Bez Boga nisi ništa, i ništa bez Boga ne možeš učiniti. Čovjek ostaje vazda već po početku svome sluga Božji. To je istina. Tko, dakle, istinu ljubi, mora biti ponizan ljudski, da se ne pobuni protiv Boga. Stoga je Sin Božji, došavši da spasi svijet, morao svijetu prvo pripovijedati istinu ili, što je isto, najdublju poniznost, i to odmah sa svoga utjelovljenja.

Hoćeš li, dakle, biti Isusov, moraš se odreći svake pohlepe za čašću. Poniznost je onaj preduboki bezdan koji dijeli svijet na dva kraljevstva – na kraljevstvo Isusovo i na kraljevstvo đavlovo. Bojiš li se spustiti u taj bezdan, prekoračiti ga i u svome ništa nekako se izgubiti, nećeš nikada od đavla doći ni ući u kraljevstvo Isusovo.

Gle, u štalici uz jaslice veliku Kraljicu anđela i ljudi! Zašto njezina svetost potamnjuje svjetlost svih ostalih svetaca na Nebu? Zato što se, prema primjeru svoga Sina, snizila na najnižu, i to upravo onda kada je bila odlučena za najvišu. U isti čas kad je bila odabrana za Majku Božju i Kraljicu Neba, kazala je: Eto me, sluškinje, Gospodnje. Ovdje je gledaš kako s malenim Djetešcem dijeli poniznosti i prezir, ali vidiš li je i onda kod Isusa kada su ga zbog čudesa njegovih hvalili i slavili? Nikako. Ali nađeš Ju opet u skrovitom Nazaretu i pod sramotnim križem, gdje je Sin njezin kao zapao u rijeku ruganja, ismijavanja, gdje se pogazio kao crv. Hoćeš li, dakle, Isusa i Mariju iz ljubavi nasljedovati, što moraš činiti? Voli da ostaneš nepoznat i da te nimalo ne cijene.

Druga točka

Znakovi prave poniznosti

„Vidiš li“, pita sveti Bernard, „da je poniznost vodi k opravdanju, to će reći k Isusu. Poniznost, velim, a ne poniženje. O, koliki su poniženi, ali ipak nisu ponizni. Poniženju se neki silom opiru, neki ga podnose nestrpljivo, a nekima je sasvim drago. Prvi griješe kad ih stigne poniženje, drugi ne griješe, a treći se dovину time do toga da se opravdaju. Zaista, i manjak krivnje dio je pravednosti, ali je potpuno posjeduje samo ponizni, koji govori: Dobro je za me što si me ponizio. A tako ne može govoriti onaj tko nerado trpi kada ga ponizuju, no još manje onaj tko mrmlja. Nijedan od njih nije zaslužio milost, jer milost daje Bog poniznima, a ne poniženima. Ponizan je, dakle, onaj tko poniženje pretvori u poniznost, te uzmogne k Bogu vapiti: Dobro je što si me ponizio. Onaj tko je doista ponizan, želi i voli da ga ne cijene.

Ove riječi sv. Bernarda upravi na se u školi poniznog Djetešca Isusa. Ponižen si i ponižavat će te svakoga dana, hoćeš-nećeš. Kazati moraš: Ja sam

ništa, to je istina, ali ovu istinu uvidati, to još nije poniznost. Motreći bijedu svoju, govoriš: Ja sam crv. Ali ni ovo priznanje nije poniznost. Možeš i moraš reći: Ja sam manje od crva, jer crv nikada nije griješio, a ti griješiš svakoga dana. A kada možeš sebe nazvati pravim učenikom poniznoga Isusa? Ako se ne ispričavaš kada te kude pravedno ili nepravedno, nego ostaneš ravnodušan ne misleći negoli na to kako bi popravio ono što se na tebi pokudilo. To još nije visok stupanj poniznosti, ali je ipak poniznost. Više si se popeo u poniznosti ako držiš da je sasvim pravedno da su drugi prije tebe, da se drugima povjeravaju zamašni poslovi, a tebi samo najnezatniji. Krotkost naravno slijedi iz poniznosti. Ako si krotak i blag, ako, kada te vrijeđaju, držiš da zaslužuješ prezir, pokazuješ da si ponizan. Ako krotko opomeneš bližnjega kada je to nužno, pokazuješ da si ponizan. I bit ćeš sklon vrlo blago bližnjega prosuđivati ako si se sam osvjedočio da si bijedan i grješan.

Ostaješ li miran kada ti drugi protuslove? Kada nazore tvoje pobijaju? Jesi li sklon nazore drugih pretpostavljati svojim? Evo, i ovime se kuša poniznost. Kako utječu na tebe hvale i čast? Hvalu tražiti očito ili tajno nije u duhu poniznosti. Isus veli: Ako se sam slavim, slava moja nije ništa za što dakle tako rado govoriš o sebi, što namjeravaš, što radiš? Ako si doista i duboko ponizan, boljet će te u dubini duše kada te hvale, veselit ćeš se kada se drugima što priznaje, a na to se zaboravlja, pače iskreno se Bogu zahvaljuješ, ako se zabune i tebe nezaslužno kore. Sv. Alfons veli: Svatko neka se čuva izgovoriti i riječ u vlastitu čast. Najveća čast neka ti bude da ljubiš poslušnost, zapostavljanje i prezir. Kako ćemo moći narodu propovijedati o poniznosti ako sami svom dušom mrzimo poniženja. No, budući da smo tako slabi, molim svakoga da kod razmatranja ili kod zahvale moli preziranoga Isusa za milost da uzmogne prezir podnijeti mirna srca, pače vesela duha. Revniji će ga moliti neka dopusti da ih stigne prezir, te mogu iz ljubavi prema njemu posvjedočiti. Gdje je sv. Alfons naučio poniznost toliko ljubititi? Zar ne misliš da je to naučio u betlehemskej štalici?

Čuvstva, odluka i molitva.

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. KOLOVOZA

Tema:

Štalica Betlehemska – škola mrtvljenja

Prva vježba: Gledaj u duhu štalicu betlehemsku kako je izvana siromašna, kako je unutra neugodna. Živo sebi predoči kako je slabo osvjetljena, kako

su joj vlažne stijene, kako joj je prljavo tlo, kako su neudobne jaslice u kojima leži božansko Djetetašće.

Druga vježba: Moli preblašenu Gospu da ti za ovoga razmatranja od božanskog svoga Djetetašća isprosi ljubav, volju i snagu za mrtvljenje.

Prva točka

Isus voli mrtvljenje

Dušo moja, kako ti se sviđa u betlehemskejštalici? Rasvijetljena vjerom odgovaraš: „O, dobro je biti ovdje; htjela bih ondje prebivati sve dane života svoga!“ Ali, tome se govoru opire tijelo. Zar ti ne veli oko tvoje: Kako je ružno u toj tamnoj špilji! Zar se ne tuži uho tvoje: Kako je dosadno u ovoj samoci! Njuh tvoj vrijeđa slab zrak, čuvstvo osjeća zimu i govori: Ovdje ne mogu ostati. Cijelo se tijelo plaši da bi ovdje moglo oboljeti i htjelo bi se na Djetetašće razljutiti što nije odabralo bolji, ugodniji i zdraviji stan. Doista, Sin Božji, koji je jedno s Ocem i Duhom svetim, mogao je, došavši na svijet, ukloniti od sebe sve te nepogodnosti, ali nije htio. Drago mu je sve ovo trpjeti, inače ne bi u suglasju s Ocem Nebeskim odabrao ovo trpljenje. Ako, dakle, hoćeš boraviti uz njega, moraš opornome tijelu svome i svim čutljivim osjetilima doviknuti: Šutite! Ili, zar oklijevaš tako strogo zapovijedati? Razumi da Spasitelj tvoj nije radi sebe u štatici, u trpljenju, nego radi tebe. Mrtvljenje ne treba njemu, nego tebi. Da te u ovome teškom umijeću pouči, čak da ti je učini lakom. Zato je, eto, ispunjava pred tvojim očima, odmah ili početku svoga života.

No, pogledaj u Srce Njegovo! Naći ćeš još oštrije mrtvljenje. Božansko Djetetašće osjetilo je okrutnost žitelja betlehemskejštalice, jer je došlo je u svoj kraj, a njegovi ga neće primiti. Nađeš li u tome srcu da se zbog toga srđi, da je zlovoljno, iako bi s punim pravom moglo biti? Nipošto. Gle kako ljubazno gleda ovo Djetetašće, kao da ni najmanje nije uvrijeđeno. Je li Isus kušan zato da nauči pravednu srdžbu obuzdavati? Ne. Tako ne možemo misliti o njemu, kod kojega nikada ni sjenke grijeha nije bilo. Nego, ti moraš naučiti obuzdavati prekomjerne strasti svoga srca i mrtvljenjem krotiti neobuzdana svoja osjetila. Stoga, eto, ukazuje ti se Učitelj, Gospodin i Spasitelj tvoj, odmah početka kao na križu, a ne ukazuje ti se kao dijete što se među lijerovima igra ni kao mladić okrunjen cvijećem ni kao Učitelj slatke pobožnosti koja šteti srce i razmazuje tijelo.

Gle uz jaslice prve učenike ovoga nebeskog Učitelja, preblašenu Djevicu, naime, i sv. Josipa. Zar ne dijele s njim veselo i rado muke, nepogodnosti, mrtvljenja? Majci Božjoj nije od potrebe da samozatajom srce od strasti očišćuje jer je ona od prvoga začeca sva čista i neoskvrnjena. Ali, ipak, eto kako nam je postala presjajni primjer mrtvljenja! Kako je čedna u pogledu, kako obzirna u govoru! Kako strpljivo podnosi svaku poteškoću! Što, dakle,

učiš u štalici? Da je vanjsko i unutarnje mrtvljenje početak kršćanskog života, da bez njega nema kreposti ni u početku ni na visini duhovnog života, da bez njega pobožnost tvoja ne bi bila doli prijevara, makar čudesa tvorio. Bez mrtvljenja ne traju pobožnost, utjeha, oduševljenje; bez mrtvljenja nema snage protiv napasti, nema pobjede u borbama protiv požude i pohote, nema čistoće srca; bez mrtvljenja nema napretka, nema ustrajnosti, nema savršenosti, veli sv. Alfons.

Druga točka

Uvijek je potrebno mrtviti se

Makar bio čist i bezgrješan poput prečiste Djevice Marije, morao bi se ipak mrtviti dok god živiš na svijetu. Ali ti si grješan i pun neurednih nagnuća. Ako si i s Isusom sjedinjen, on ipak veli: *Otac će te očistiti, naime mrtvenjem, da doneseš više ploda* (Iv 15,2). U čemu je moć Crkve? U mrtvljenju. Da budeš revan u mrtvljenju, na to neka te potiče i današnje doba, kada se svijet ne voli mrtviti pa je stoga toliko bijedan. Riječi velike svete Hildegarde: „Sada je jakost muške snage spala do ženske slaboće, jer se nitko ne mrtvi, narod zanemaruje zakon, a kći Sionska udobno živi“, vrijede upravo za današnje vrijeme. Zaboravili su ljudi četiri najznamenitija umijeća života; jer djecu se vrlo razmaženo uzgaja. Žrtvovati, podnositi, trpjeti, obuzdavati se, to su četiri vrela prave mudrosti, no ne može ih se naći na zemlji, gdje se udobno i razmaženo živi.

Zar da se ta umijeća zaborave i na najužem posjedu Isusovu i u utočištu njegove Crkve – u samostanu? Upravo se ovdje mrtvljenje mora udomačiti. Sada se upitaj ne misliš li da je strogost kojom su se sveci protiv sebe služili prevelika, ili da barem za naše doba više nije prikladna? O, upravo je za današnje vrijeme prikladna i nužna! Za danas, kada nema svetaca koji bi primjerom svijetu pokazali kako se valja mrtviti. Paziš li na svoje oči ili kazniš li se ako si neoprezan? Ispitaj sva osjetila po redu nisu li postala oporna budući da ih nikako ili samo lijeno obuzdavaš? Zanemaruješ li težiti za što savršenijem životom, jer držiš da se moraš za zdravlje brinuti? Doista, trebaš se za zdravlje umjereno brinuti, ali istinite ostaju riječi Isusove: *Tko svoju dušu ljubi, izgubit će je* (Iv 12,25). Kako obuzdavaš strasti i kako se vježbaš u nutarnjem mrtvljenju? Sveci ne mogu gledati ni da se prekomjerno smije ni prekomjerno žalosti onaj tko ide za Isusom. Oni osuđuju svaku nepromišljenu riječ i nikako ne žele čuti tužbe zbog toga što si zapostavljen, vrijeđan, što su ti okolnosti nesnosne. Tako nije radio naš Učitelj i ništa slično ne opažamo na premilnoj Majci Božjoj, govore oni. Uz pomoć milosti Božje i s našom dobrom voljom, trebam postati sličan Isusu i Mariji.

Čuvstva, odluka, molitva

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. RUJNA

Tema:

Štalica betlehemska – škola sabranosti duha

Prva vježba: Idi duhom u tihu i samotnu špilju betlehemsku. Gle kako Marija i Josip sasvim tiho i sabrano mole pred jaslicama, gdje se božansko Dijete Ocu Nebeskome prikazuje kao žrtvu ljubavi za sve ljude. Noć je tiha, ništa ne smeta dubokom miru u štatici.

Druga vježba: Plod ovoga razmatranja neka bude ozbiljno nastojanje da se sabereš u Bogu i sabran ostaneš; moli Isusa, Mariju i Josipa da ti pomognu postići taj divni plod.

Prva točka

Mirna sabranost Marije i Josipa

Pomisli kako je u špilji i u blizini sve tiho i mirno, i kako u toj tišini i u tome miru Isus dolazi na svijet. Zanesena u dubokoj molitvi, rodila je Marija Isusa na tako čudnovat način da djevičanstva nikako povrijedila nije. Njezina tiha molitva, kojoj se pridružio Josip, prvo je poklonstvo što ga utjelovljeni Kralj Neba i zemlje prima. Ne pozdravlja ga smijeh bučnom radošću, kao što se zbiva kada se rodi dijete u palačama careva i kraljeva. Ovdje nema sluga koji bi uzbunjeno tračali amo-tamo. Stoga moli Crkva na početku Mise na božićni dan: Dok je sve u duboku muku bilo, te je bila noć u polovini svoga toka, dođe svemoguća Riječ Tvoja, o Gospodine, s neba, s kraljevskog prijestola. Presretna i prečista Majka posve je mirna, nikako nije uzrujana, iako joj srce ispunja neizreciva radost. Na licu joj gledaš sveti mir, mir nebeski. Ista mirna, tiha, sveta radost odsijeva iz očiju sv. Josipa. Prevelika ljubav Božja, koju u jaslicama gledaju i kojoj se dive, obuzela je sve njihove misli, ušutkala svaku njihovu želju. Iznenada, eto pobožnih pastira. Traže Dijete povito u pelenice, položeno u jaslice, kao što im je navijestio anđeo. Njihovi brzi koraci prekidaju tišinu u samoći. Ushićeni, ulaze i klanjaju se malome Spasitelju. Marija i Josip su se prenerazili, no raste im veselje kada opaze kako Otac Nebeski proslavlja svoga Sina, kako pastiri Boga hvale i uzvisuju. Ali, eto, ni sada nisu gorljivo razdragani, iako im je radost golema. Razgovaraju s pobožnim pastirima, koji im pripovijedaju kako im se ukazao anđeo Gospodnji i koji im darove nude. No, ljubazne riječi Marijine mirne su, ne prenapljene, glas joj je blag, a nipošto nepristojno i nedostojno jak – ne izgubi se u mnogim riječima, u duljem govoru. Isto opažaš na sv. Josipu. Što ih suspreže? Duh njegov sabran je u Bogu, misli njihove i ljubav njihova ostaje kod božanskoga Djeteta. Od njega se ne mogu nikako otrgnuti. Eto tih sabranih duša pa razaberi kako su Bogu drage tišina i samoća.

Druga točka

Naša sabranost

Klečeci duhom pred jaslicama, pogledaj sam sebe. Jesi li iole sličan Svetoj Obitelji i u betlehemskej štalici? Ta znadeš kako Bog želi da i u tvome srcu vladaju isti mir, ista sabranost duha. Po pravilima tvojim, ili barem po savjetu pobožnih naučitelja, govori ti: „Život tvoj neka bude neprekinuta sabranost duha! Kakav si u tome pogledu? Koliko si u tome napredovao od prošle godine, tijekom ovoga mjeseca? Na koji si se stupanj kreposti već popeo?

Kako je slatko gledati Mariju i Josipa sasvim mirno i sabrano! Ne moraš li željeti da postaneš kao oni, makar ti te kreposti nitko strogo ne zapovijeda-o? A Bog, o kako ti je ovu krepost učinio lakom! Doveo te u samostan, u Svoju kuću, gdje je šutnja kućni zakon. Drugovima tvojim zabranjuje da ti ne smetaju. Poglavarima je zapovjedio da paze na šutnju i da ne dopuštaju njezino kršenje. Čim ćeš se opravdati ako još ne umiješ biti sabran duhom? No, sigurno je da ove kreposti nikako još nisi stekao ako ne umiješ šutjeti, te šutnju često kršiš. Slabo si napredovao ako šutiš i ne govoriš, ali jako žudiš za novostima, ako ti je dan vrlo dug kada nema novina da ih čitaš, ili ako zabavno štivo tražiš odmah rano, možda još prije svete Mise, kada bi morao još biti sasvim sabran. Stupanj na koji si se u toj kreposti popeo možeš razabrati i po dojmu što ga na tebe ostavljaju razni ugodni ili neugodni događaji. Ako se prekomjerno veseliš ili nepristojno glasno smiješ kada si u društvu po tvojoj čudi, ili ako ti se na licu cijele sate, možda cijele dane opaža žalost zbog toga što si bezuspješno radio ili što su te pokudili ili što si tjelesno slab, onda znaj da središte tvojih misli i tvoje ljubavi nije Bog ni njegova ljubav. Što dulje žalost traje, što se mučnije opet umiriš, što ti se sporije vraća mir duše i srca, to si na nižem stupnju te kreposti.

Razgovaraj, dakle, o ovoj točki s božanskim Djetetom, s Marijom i sv. Josipom. Moli ih neka ti budu na pomoći da uzmogneš što prije sebe spoznati. A štalicu betlehemsku, tu školu sabranosti duha, nemoj ostaviti osim čvrstom odlukom da ćeš sve više ljubiti tihi razgovor s Bogom.

Priredila: *s. M. Genoveva Rajić*

POHOD PAPE FRANJE SARAJEVU

„Ne zaboravite molim vas svjedočanstva vaših prethodnika“

Pastirski pohod pape Franje Bosni i Hercegovini, Sarajevu, 6. lipnja 2015., bio je privilegirani Božji dar i posebna milost svima koji su na bilo koji način vezani uz tu zemlju i uz sam grad.

Svi smo to doživjeli već od samoga dana 1. veljače, kada je papa Franjo, nakon *Angelusa*, tom viješću iznenadio cijeli svijet. Tko je to mogao očekivati? Najmanje jedna mala zemlja kao što je Bosna i Hercegovina, i u njoj zajednica Kristove Crkve koja živi s malim ali hrabrim stadom.

Tijekom dana, a i kasnije, na svim društvenim mrežama i u svim medijima bila je to udarna vijest.

Kako se bližilo vrijeme Papina dolaska sve smo više pratile vijesti oko samih priprema i protokola koji smo najlakše pronalazile na web stranici za Papin pohod Sarajevu koju je tim povodom pokrenula Vrhbosanska nadbiskupija.

Naša redovnička zajednica sestara Služavki Maloga Isusa, koja je prije 125 godina započela život u gradu Sarajevu, doživjela je Papinu najavu dolaska u Sarajevo kao dar s neba koji nam dolazi na spomen-dan svećeničkog ređenja oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera u bazilici sv. Ivana Lateranskoga u Rimu 1868.

Neopisiva je radost koju može doživjeti jedno dijete kada čuje da će Kristov namjesnik doći u zemlju, u grad, na grob njegova duhovnoga oca, na mjesto gdje se je rodilo, odrastlo, gdje su mu obiteljski korijeni duboko ukorijenjeni, da i nakon 125 godina živi svježinu početka života. Divan je to Božji dar nama, duhovnim kćerima nadbiskupa Stadlera, koji je molio od Gospodina da mu prije pošalje smrt nego da ode iz Sarajeva, iz Bosne.

S njim, koji je za života svim srcem ljubio Kristova namjesnika i bio mu vjoran sin, iščekivale smo dan koji će posebno obilježiti Družbin 125. jubilej.

U najavi dolaska Papa je pozvao sve vjernike na molitvu za njegov pohod. Iako svaki dan molimo za Petrova nasljednika na zemlji, papu Franju, tim smo pozivom i povodom naše molitve udvostručili.

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek neposredno pred Papin dolazak uputila je sestrama prigodnu poruku i pozvala sve sestre na molitvu za blagoslovljen pohod pape Franje BiH – Sarajevu. Pozvala je sestre da prigodom naše 125. godišnjice Družbe svaka zajednica slavi dvije svete Mise na nakane Sv. Oca, kako bi ukupno bilo slavljeno 125 svetih Misa. Na taj najsvetiji način, kao Družba živjele smo duhovnu povezanost i blizinu sa Sv. Ocem.

O ovome duhovnom daru naše Družbe upoznale smo samoga papu Franju. Na čestitci koju smo izradile za ovu prigodu napisale smo: *Družba sestara Služavki Maloga Isusa daruje papi Franji duhovni dar od 125 slavljениh svetih misa za blagoslovljen pohod Bosni i Hercegovini, Sarajevu, 6. lipnja 2015.* Čestitku je resila reprodukcija slike talijanskog umjetnika Luciana Bartolia koja predstavlja apostolsko djelovanje naše Družbe pod zaštitom Maloga Isusa i oca Utemeljitelja, čiji se original nalazi u Generalnoj kući Družbe u Zagrebu. Slikom smo željele zorno predočiti Svetome Ocu poslanje naše Družbe u Crkvi i našu ukorijenjenost među narodom BiH.

Našoj originalnoj čestitci dodale smo misno ruho koje svećenik koristi kod euharistijskog slavlja, s namjerom da će ga Sveti Otac podariti nekoj od siromašnih Crkava. Čestitku s darovima uručile smo papi Franji preko Apostolske nuncijature u Sarajevu.

Mnogima je poznato da uz našu Družbu djeluje Društvo Prijatelja Maloga Isusa – naše produžene ruke – koje 20 godina okuplja vjernike laike u duhovno-karizmatskom djelovanju Družbe. Vrhovna uprava Društva PMI pozvala je svoje članove da, posebno tijekom mjeseca svibnja, mole Gospinu kronicu s nakanom za papu Franju i njegov blagoslovljen pohod BiH. Cilj je bio darovati papi Franji duhovni dar od 10.000 Zdravo Marija... Ovu su nakanu PMI primili otvorena srca i od prikupljenih duhovnih darova utrostručili dar. I oni su priredili za papu Franju prigodnu čestitku na kojoj su ispisali: *Društvo Prijatelja Maloga Isusa daruje papi Franji za blagoslovljen pohod Bosni i Hercegovini – Sarajevu 6. lipnja 2015. duhovni dar od 38 000 izmoljenih Zdravo Marija...* Uz ovu čestitku darovali su i lijepu kronicu koja je ručno izrađena od bračkog kamena. Dar PMI za papu Franju uručen je, također, preko Apostolske nuncijature u Sarajevu, gdje se papa Franjo zadržao na objedu i susretu s osobljem kuće. Uz naše sestre koje djeluju u Apostolskoj nuncijaturi, susretu sa Svetim Ocem nazočila je časna majka Radoslava u pratnji provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić i s. M. Anđe Vranješ, zamjenice i savjetnice provincijske glavarice.

Iako su naši darovi Svetom Ocu materijalno skromni, oni govore o našoj velikoj zahvalnosti, ljubavi i blizini koju osjećamo prema Petru naših dana – papi Franji.

Uz ove darove Vrhovna glavarica, č. m. Radoslava Radek, uputila je popratne riječi papi Franji koje donosim prevedene u cijelosti:

Zagreb, 3. lipnja 2015.

Hvaljen Isus i Marija!

Sveti Oče!

Mi, sestre Služavke Maloga Isusa, u prigodi Vašeg pastoralnog pohoda Bosni i Hercegovini – Sarajevu, kao duhovni dar za Vas darovale smo slaviti 125 svetih Misa, s nakanom da Gospodin prati Vaše putovanje i da taj veliki događaj donese svima kojima dolazite mir i blagoslov.

U ovoj prigodi darujemo Vam jedan mali i skromni dar: produkciju slike koja predstavlja naše služenje najpotrebnijima u Crkvi i svijetu.

Darujemo Vam i dar članova Društva Prijatelja Maloga Isusa, vanjskih suradnika naše Družbe, koji su na poseban način molitvom Krunice molili za Vaš pastoralni pohod Sarajevu.

Sveti Oče!

Zahvalne smo Bogu da naša Družba, koja je utemeljena u Sarajevu, za svoju 125. obljetnicu u Vašoj posjeti prima tako veliki dar.

Obećavamo Vam naše svakodnevne molitve i vjernost služenja najpotrebnijima po primjeru našega oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa u Bosni i Hercegovini.

Ponizno moli Vaš apostolski blagoslov za Družbu sestara Služavki Maloga Isusa i Društvo Prijatelja Maloga Isusa

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

Ovim našim osvrtom na posebni milosni događaj pohoda pape Franje BiH – Sarajevu 6. lipnja 2015., koji je ostavio neizbrisiv pečat u srcu svih hodočasnika, među kojima je nazočio velik broj nas – sestara Služavki Maloga Isusa – koje smo se u toj prigodi okupile, kako na Stadionu Koševo tako i u Utemeljiteljevoj katedrali, željele smo ispričati vam našu duhovnu blizinu s papom Franjom i zajedničku nam radost podijeliti sa svakom sestrom, posebno s našim bolesnim i nemoćnim sestrama kao i sa sestrama koje su

toga dana zbog apostolskog služenja pratile putem medija Papin pohod zemlji Bosni Hercegovini i našoj kolijevci – dragom Sarajevu.

U Katedrali Presvetoga Srca Isusova papa Franjo oprostio se od Bogu posvećenih osoba ovim riječima: „Molim vas, ne zaboravite moliti za mene“.

Primimo k srcu i ovu Papinu molbu i nastavimo svakodnevno molitvom pratiti apostolski rad i služenje Svetoga Oca.

s. Ana Marija Kesten

Sarajevo

Obdarili smo papu Franju

Dragom SVETOM OCU FRANJI u prigodi divnog pastoralnog pohoda Sarajevu, Vrhbosanskoj Crkvi i narodima BiH, u iskrenoj zahvalnosti od sestara Služavki Maloga Isusa, prigodno pismo i dar umjetničke slike autora Ante Mamuše, akademskog slikara.

Vaša svetosti, dragi naš Sveti Oče!

Dopustite mi da Vam u ime sestara Služavki Maloga Isusa, i ovim putem priopćim našu snažnu radost. Teško je i zamisliti da je Vaš pohod nama, ovoj zemlji i njezinim sugrađanima, istinit! Ipak, živimo milosni, događaj u kojemu je osjetna predivna ljepota majke Crkve. I naša se zajednica sestara, koliko nam je u skromnosti moguće, molitvom, željom i naporima zauzima da sve bude i prođe kako je Isusu milo.

Sretne smo što nam dolazite u Godini Bogu posvećenoga života!

Sretne smo što se Vaš pohod događa u 125. obljetnici života Družbe Sestara Služavki Maloga Isusa!

Sretne smo što nam dolazite na sam dan kada je prije 147 godina u Lateranskoj bazilici – Majci svih crkava u Rimu i cijelome svijetu - zaređen za svećenika prvi vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler, osnivač naše redovničke obitelji, sada sluga Božji.

Njemu je Bog dao milost da ponovno uspostavi crkvenu hijerarhiju na ovim prostorima. Pripremao ga je od malena u „školi providnosti“. Kao dijete je ostao bez roditelja, iskusio svu patnju odrastanja bez obitelji, u zavodima, ali i preobraženu moć Božje providnosti. Otac nebeski ga je pripremao za misiju pastira napaćenoga puka u Bosni i Hercegovini.

Sretne smo što nam dolazite u devetnici na čast Presvetome Srcu Isusovu, kojemu je nadbiskup Stadler digao stijeg posvetivši mu 1882. sav narod svoje nove krajevne crkve. Presvetomu Srcu Isusovu je sagradio i posvetio Vrhbosansku katedralu.

Sretne smo što ćemo Vas vidjeti i čuti u velikoj zajednici vjernika na stadionu Koševo, a ponaosob pod okriljem njegove stolne crkve, na njegovu grobu, gdje od svetkovine Bezgrješne 1918. godine njegovo tijelo čeka uskrsnuće mrtvih.

Sretne smo, Sveti oče, što nam dolazite u Godini Božanskoga milosrđa. Snažna je i sveta poruka Godine koju ste nam podarili. Čitamo je kroz vjeru i u povijesnome, društvenome i gospodarskom stanju naše domovine Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske.

Kada je 1881. godine sluga Božji Josip Stadler poslan u misijsku Bosnu, imao je trideset i osam godina. Živio je konkretno ekumensku dimenziju poštujući i Muslimane, pravoslavce i Židove. Na ekumenskom putu zbližavanja pokrenuo je časopis *Balkan*.

Posvuda je vidio siromahe svih vjeroispovijesti. Dolazili su mu, a on se trudio vratiti im dostojanstvo djece Božje. Pomagao im je i obdarivao ih svime što je imao. Zvali su ga „sirotinjskim ocem i majkom“.

Stadlerov tajnik, Marko Tvrtković, je zapisao kako je nadbiskup jednoga dana dok je išao gradom susreo iznemoglu, pod teretom života povijenu, staricu. Uzdahnuo je, sažalio se, a zatim rekao: „Kada bih imao novaca, odmah bi za ovakve osobe napravio kuću i zbrinuo ih, a tako isto bih učinio i za napuštenu djecu“.

Njegovo je milosrdno i nježno srce sve podredio osobama koje trpe u duši i tijelu. Pozvao je svoga tajnika da mole za providnost. Božja providnost je pohodila njegovu biskupiju. Ne samo da je primio pomoć koju je molio, već su mu u pomoć došle i prve misionarke, djevojke s nakanom da budu na usluzi onima za koje se očinski brinuo. Te djevojke su postale redovnice. Prve sestre - potaknute i usmjerene milosrdnom, bezuvjetnom ljubavlju

nadbiskupa Stadlera. Sam je poučavao sestre o svetosti života, o zavjetima, upućivao ih u bit misijskoga služenja nejakoj djeci i nemoćnim starijim osobama bez obitelji. Svojoj redovničkoj obitelji je dao ime: *Služavke Maloga Isusa*.

Eto, dragi Sveti Oče, po rukama nebeske majke i Majke Crkve, prikazujemo Vam danas Božje djelo ostvareno po sluzi Božjemu Josipu Stadleru, koje i danas u srcima sestara Družbe Služavki Maloga Isusa živi i svjedoči iskustvo susreta s Uskrsim u brizi prema nejakima i nemoćnima, progonjenima i zaboravljenima.

Sretne smo što smo mogle biti s Vama oko euharistijskoga stola i što smo Vas u Vašoj kući, zajedno s pastirima naše mjesne Crkve mogle poslužiti.

Primitite našu toplu zahvalnost za obilje ljubavi koju osjećamo u Vašemu pohodu, očinskoj brizi i naklonosti prema narodima koji obitavaju ovu divnu i dragu zemlju. Voli Vas Stadlerova duhovna obitelj: djeca, bolesnici i sestre Služavke Maloga Isusa.

U Sarajevu, na uočnicu pohoda Vaše Svetosti Bosni i Hercegovini, 5. 6. 2015.

*s. M. Admirata Lučić
provincijska glavarica*

Sestre i djeca iz SDDE s Papinom zastavom i darom za papu Franju

Split

Služavke Malog Isusa iz Splita na susretu s papom Franjom

Na početku ovog posebnog dana, 6. lipnja 2015., redovnice Splitsko-makarske nadbiskupije, a među njima i mi Služavke Malog Isusa, vođene delegatom za redovnice naše nadbiskupije fra Petrom Lubinom, uputile smo se na susret s papom Franjom u Sarajevo.

Na hodočašću u Sarajevo bilo je tridesetak sestara iz naše Splitske Provincije, a neke su bile sa svojim župama.

U ranim jutarnjim satima stigle smo u Sarajevo, grad u kojem je naša Družba prije 125 godina utemeljena. Došle smo u Grad u kojem žive narodi triju vjera, u kojem se nastoji živjeti zajedništvo, unatoč burnoj povijesti i velikim ratnim stradanjima čije su posljedice i danas vidljive. U ovaj "Jeruzalem zapada" stigao je hodočasnik mira i nade koji je kao znak dobrodošlice dobio "Ključ Grada Sarajeva".

U bogatom preprogramu na stadionu Koševo pripremali smo

se za euharistijsko slavlje s pjesmom na usnama slaveći Boga i radosno iščekujući taj povijesni trenutak dolaska sv. Oca. Uz veliko oduševljenje i radost, ulazak pape Franje na stadion Koševo bio je popraćen uzvicima "Papa mi te volimo" i geslom ovog susreta "Mir vama".

U svečanom euharistijskom slavlju, koje je uzveličao zbor od 1600 pjevača, sudjelovalo je oko 67 tisuća vjernika, od kojih 23 tisuće iz Hrvatske, a među njima i župski zbor iz Opuzena pod vodstvom naše s. Marinele Delonga, i s. Dulcelina Plavša iz Vrgorca. Svi su radosno i dostojanstveno slavili Boga.

Papa je došao s porukom: "Mir vama", a u propovijedi je vrlo konkretno naglasio da poruka mira ne smije ostati samo na riječima, nego se mora raditi na skladnijem suživotu gradeći zajedništvo i dijalog.

Oснаženi njegovom porukom i ispunjeni zajedništvom u kojem smo se osjetili kao prvi kršćani koji su bili jedno srce i jedna duša, pripremili smo se za slijedeći susret, susret s duhovnim zvanjima u Sarajevskoj katedrali.

Papu Franju u katedrali i ispred katedrale dočekalo je 1400 svećenika, redovnika i redovnica, bogoslova, sjemeništara te redovničkih kandidata i kandidatice. Po ulasku u katedralu, Papa Franjo poklonio se Presvetom Sakramentu i pohodio grob našeg Utemeljitelja sluge Božjeg Josipa Stadlera, gdje su u molitvi uz utemeljiteljev grob dočekao ga veliki broj naših sestara.

Tri Bogu posvećene osobe, iznijele su svoja svjedočanstva o ratnom stra-

danju i proživljenim torturama. Vidno ganut svjedočanstvima dvojice svećenika i jedne redovnice. Papa se odlučio obratiti nam spontanim riječima, "iz srca". *Svjedočanstva govore sama za sebe, započeo je Papa svoje obraćanje. I to je sjećanje vašeg naroda. Narod koji zaboravlja nema budućnosti. To je sjećanje vaših otaca, vaših predaka u vjeri. ... Draga braćo i sestre, nemate pravo zaboraviti svoju povijest. Ne radi osвете već zato da budete mirotvorci, da biste mogli ljubiti poput njih. U vama, u vašem pozivu stoji krv, stoji svjedočanstvo tih vaših mučenika. To je krv i svjedočanstvo tolikih svećenika, redovnika i redovnica, bogoslova. ... I oni su išli tragovima Isusa Krista. Moramo primiti to sjećanje kako bismo postali mirotvorci.*

Nekoliko riječi mi leži na srcu, nastavio je Papa. Jedna od njih je oprost. Čovjek koji se posvetio Gospodinu mora znati oprostiti. Oprostiti nekome koji mi je nešto loše rekao, s kim sam se posvađao, sestri koja je ljubomorna, to nije teško. Ali oprostiti onome koji te muči, mrcvari, izivljava se nad tobom, upire pušku u tebe, želi te ubiti – to je teško. I oni su to učinili, i oni propovijedaju da se tako čini. Koliko puta nas duh svijeta navodi zaboraviti patnje naših predaka gdje se vrijeme ne računa u danima a minute su duge kao vječnost. Bez hrane, vode, prljavi, to je trajalo predugo. ... Redovnici, svećenici, biskupi koji su svjetovni, oni su karikatura, nema koristi od njih. Oni nemaju sjećanja svojih mučenika i zaboravili su žrtvu Isusa Krista. ... Neka i vaš život raste s tim sjećanjem, rekao je Papa pozvavši na molitvu za obitelji kako bi iz njih potekla takva djeca i da bi bilo mnogo zvanja. Na kraju je Papa istaknuo kako je nedavna povijest u BiH bila povijest okrutnosti te da u današnjem svijetu ima mnogo okrutnosti. Poručio je stoga sudionicima susreta: „Činite uvijek suprotno od okrutnosti, imajte osjećaje milosrđa, bratstva, oprosta, i nosite križ Isusa Krista. Sveta Majka Crkva vas želi upravo takve, male mučenike ispred ovih velikih, male svjedoke križa Kristova. Neka vas Gospodin blagoslovi i molim vas molite za mene“, poručio je na kraju Papa.

Nakon dirljivog susreta u katedrali uputile smo se natrag svojim redovničkim zajednicama zahvaljujući Bogu koji nam je podario tako radostan susret sa svetim Ocem, čija poruka mira treba zaživjeti najprije u nama samima, kako bismo je mogli živjeti u svojim zajednicama, ali i širiti ljudima koje susrećemo imajući na umu Papine riječi: svi smo mi braća i imamo jednog nebeskog Oca.

Prisutna sestra

Služavke Maloga Isusa s papom Franjom na Utemeljiteljevu grobu

Susret s papom Franjom, 6. lipnja 2015., ostaje zapisan kao povijesni događaj, ali i poseban trenutak milosti Božje koja je pohodila našu zemlju BiH u osobi Petra naših dana. Da bi sudjelovale u tom velikom danu i događaju za Crkvu i narod BiH, sestre su doputovale iz krajeva BiH, Republike Hrvatske, Austrije, Njemačke i drugih dijelova Europe u kojima vrše apostolsko poslanje Družbe.

Velika milost i dar bila je moći biti u blizini osobe koja zrači Kristom, čuti glas, vidjeti Ga, dotaknuti Mu ruku, čuti Kristovu riječ, ... Sestre su bile dionice toga dara sudjelovanjem u misnome slavlju na stadionu *Koševo* – ulaz A1 – s redovnicama drugih redova koje su stigle na slavlje susreta s Papom.

Naša vrhovna poglavarica - s. M. Radoslava Radek - i provincijske glavarice - s. M. Admirata Lučić, s. M. Anemarie Radan i s. M. Katarina Penić-Sirak - imale su milosno mjesto liturgijskoga prostora iz kojega su sudjelovale u slavlju svete mise s papom Fra-

njom i ostalim koncelebrantima. Djeca iz našega - Stadlerova dječjega *Egip-ta* bila su s nama u tomu radosnome slavlju.

Sveti Otac se u poslijepodnevnom satima susreo u sarajevskoj katedrali sa svećenicima, redovnicima, redovnicama, bogoslovima, sjemeništarcima i redovničkim kandidatima i kandidaticama.

Po ulasku u katedralu, Petar naših dana se, u pratnji uzoritoga Vinka kardinala Puljića, rektora katedrale - preč. Ante Meštrovića, župnika - vlč. Marka Majstorovića i prof.

Tome Kneževića poklonio Isusu u Presvetomu Sakramentu te zadržao u molitvi na grobu Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, sluge Božjega Josipa Stadlera, te blagoslovio njegove posmrtnne ostatke.

Sestrama Služavkama Maloga Isusa posebno je bio dojmljiv taj trenutak susreta i molitve s Petrom naših dana na grobu utemeljitelja - sluge Božjega Josipa Stadlera.

Rijetke su prilike u kojima se sestre Služavke Maloga Isusa mogu naći na molitvi i susretu sa Svetim Ocem, a još rjeđe na grobu oca Utemeljitelja. Ipak, veći dio sestara Služavki Maloga Isusa doživio je taj dar susreta i molitve dva puta. Prvi put 1997. godine, kada je papa Ivan Pavao II. molio na grobu sluge Božjeg Stadlera, i sada, 6. lipnja 2015., kada je to učinio papa Franjo.

Pohoditi grob i utjecati se zagovoru utemeljitelja – sluge Božjega Josipa Stadlera - sestrama Služavkama Maloga Isusa velika je milost, dar i privilegij što su ga primile karizmom redovničkoga života i poslanja u gradu Sarajevu, u kojemu su nastale

prije 125 godina u okrilju majke Crkve i Vrhbosanske nadbiskupije od prvoga Vrhbosanskoga nadbiskupa - Josipa Stadlera.

Sarajevska katedrala *Srca Isusova* i posmrtni ostaci oca Utemeljitelja mjesto su na kojemu svakodnevno možete susresti sestre Služavke Maloga Isusa. Uz njih su tu i drugi ljudi koji dolaze i utječu se njegovu zagovoru. O njihovim molitvama i uslišanome zagovoru svjedoče ploče sa zahvalama koje se mogu vidjeti oko groba.

Posebno zanimanje za slugu Božjega Stadlera nastalo je nakon izlaska pape Franje iz katedrale. Tada su ljudi počeli dolaziti i moliti na njegovu grobu klečeći na klecalu s kojega je molio papa Franjo.

Neka Gospodin blagoslovi papu Franju i usliši njegove molitve, a slugu Božjega Stadlera uzdigne na čast oltara!

Hvala dragome Bogu za našega papu Franju i njegov pohod Sarajevu, kojim je osnažio naš put svjedočenja kršćanske ljubavi kroz praštanje, toleranciju, izgradnju mira i suživota u poštovanju različitosti.

Hvala dragome Bogu na daru služenja u institucijama naše mjesne Crkve po kojemu smo bile u službi pape Franje za njegova boravka u Apostolskoj nuncijaturi, kao i na susretu naše djece iz Stadlerova dječjega *Egipta* sa Svetim Ocem Franjom u nadbiskupijskom centru za pastoral mladih *Ivan*

Pavao II. te njihovu sudjelovanju u predprogramu Papina pohoda *NCM* s pjesmom *Djeca ljubavi*.

U srcu ostaju uspomene na povijesni susret u Sarajevu i riječi pape Franje, te veliko oduševljenje, radost i zahvalnost Bogu što nas je pohodio u osobi Svetoga Oca.

Neka Kristov mir i Kristova ljubav ostanu u našim srcima i donese plodove poštivanja svake osobe i njezina života u različitosti kultura i religija na teritoriju BiH kao i cijelome svijetu.

s. M. Kristina Adžamić

S biskupom Egidijem Živkovićem i svećenicima zahvalili smo za pohod pape Franje Sarajevu

U velikoj radosti i zahvalnosti Bogu za pohod pape Franje Sarajevu, 7. lipnja 2015., naša zajednica sestara u samostanu *Egiptu*, slavila je svetu misu zahvalnosti za milosti primljene po pohodu Svetoga Oca Sarajevu i svim ljudima koji su ga čuli i vidjeli.

Predslavitelj misnog slavlja u kapelici samostana *Egipta* bio je msgr. Egidije Živković, biskup iz Željeznog uz koncelebraciju vlč. Ivana Vertesitcha, vlč. Željka Odobašića i p. Marijana Zubaka - CPPS. Zahvaljujući Bogu za milosti primljene po Petru naših dana, također smo zahvalili i za sve druge milosti kojima nas Bog dariva po ljudima s kojima živimo. Na poseban način naša zahvalnost bila je upućena za 25. godina misništva vlč. Ivana Vertesitcha i njegovih 60. godina života; za 60. godine života gospođe Christe Gollubits iz Austrije - koja je u pratnji muža Franza bila naša gošća povodom Papina pohoda - te za dar uspješnog završetka školske godine naše drage djece. Rijeke zahvalnosti tekle iz srca svakog slavljenika.

U propovijedi msgr. Egidije Živković, govorio je okupljenoj zajednici sestara, zajednici vjernika, o svetom Evanđelju dana u kojem nam Evanđelist Marko pripovijeda, kako je Isus došavši u kuću propovijedao kao da je izvan sebe. Čudili su se i htjeli su ga obuzdati. Htjeli su ga izvesti iz kuće da vani vidi majku i braću. Ali on ne htjede. Isus je na sve je imao odgovor kao onaj koji ima vlast.

Biskup Živković je zajednicu u mislima poveo na Isusov put, put kroz Galileju i usmjerio pogled srca na VODU kao stvarnost i znak. U vrućini trebamo vodu, a kad je Isus putovao bila podnevna žega. Bilo je podne kad je došao do zdenca. Najveća vrućina. Voda je prevažna. Ona vraća život - oživljuje. Sanjamo o izvoru, o slapovima vode.

Očima vjere vodu vidimo kao znak i sjećanje na opći potop. Bog je nakon općeg potopa počeo iznova, sve je učinio novim. Voda u vjeri je znak našega krštenja – krsna voda govori o vječnom životu - uskrsnuću.

Čuli smo u Knjizi postanka kako je prijateljstvo između Boga i čovjeka bilo uništeno. Posljedica grijeha je izgubljeno povjerenje između muža i žene, nesolidarnost između čovjeka i prirode, nestao je jaz između Dobra i Zla.

U svemu i uvijek treba ići na izvor, i na izvoru se napiti vode čiste. Ako želiš doći do izvora moraš plivati protiv struje. To su nam posvjedočili jučer u sarajevskoj katedrali. Kako se to radi kazala su nam dirljiva svjedočanstva. U njima vidimo da su istinski bili na izvoru, plivali su protiv struje, unatoč svemu, pobijedili su nepravilnosti i došli do Izvora žive vode - Krista. Tu su našli Mir i postali nositelji i promicatelji Mira. Nisu zaboravili memoriju Crkve, ni svoga naroda, jer osobna vjera živi iz memorije.

Važno je biti zajedno i izdvojiti vrijeme za zajedništvo. Biti na službu onome kome je potrebno. Zajedništvo nikada ne isključuje nikoga. Na ovozemaljskom putu prema vječnosti trebamo čuvati memoriju i zajedništvo. Biskup je završio propovijed današnjom zbornom molitvom koja kaže: *Gospodine, daruj nam svoga Duha da spoznamo što nam je činiti i da budemo spremni to činiti. Onda smo njegova majka, brat i sestra. Njegova duhovna obitelj. Amen!*

Neka nam ovo misno slavlje i susreti koje smo doživjeli budu voda života na putu svjedočenja Krista i njegove otkupiteljske ljubavi.

Sestre iz samostana Egipat

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Stadlerovo u travnju, 2015.

Spomendan na slugu Božjega Josipa Stadlera, prvog Vrhbosanskog nadbiskupa, proslavljen je i ovoga mjeseca u njegovoj katedrali Srca Isusova u Sarajevu uz prisustvo velikog broja vjernika, posebno sestara Služavki Maloga Isusa i djece iz Stadlerovog dječjeg Egipta.

Misno slavlje predslavio je fra Danijel Rajić, duhovnik u franjevačkom sjemeništu u Visokom u zajedništvu s vlč. Markom Majstorović, katedralnim župnikom, vlč. Bojanom Ivešićem, župnim vikarom, vlč. Mladenom Kalfićem, kancelarom Vrhbosanske nadbiskupije, vlč. Ivanom Štironjom, ravnateljem Papinskih misijskih djela u BiH, vlč. Mariom Ćosićem, odgojiteljem u internatu Katoličkog školskog centra „Sv. Josip“ u Sarajevu te vlč. Mirom Agustinijem, svećenikom u miru. Pjevanje pod svetom Misom i Službu čitanja animirali su mladi iz internata KŠC-a.

Fra Danijel je u svojoj homiliji govorio o Sakramentima kao očitovanju Božjeg Milosrđa, budući da je ovo bio četvrti dan pripreve za proslavu Svetkovine Božanskog Milosrđa u župi Srca Isusova, a koju je organizirao župnik, vlč. Majstorović zajedno s župnim vikarom. U svojoj homiliji fra Danijel je istakao važnost svetih sakramenata, naznačio koje to milosti dobivamo živeći sakramentalnim životom te naglasio važnost osobne otvorenosti prema milosrđu Božjem jer samo tako možemo istinski biti sretni. Da je sluga Božji bio primjer takva življenja u ljubavi Božjoj rekao je na kraju

misnog slavlja vlč. Majstorović, zahvalivši fra Danijelu za dolazak i učešće u našoj pripravi za Svetkovinu.

Prije samog blagoslova svi prisutni u Katedrali, predvođeni župnikom, okupili su se oko groba sluge Božjega moleći molitvu za uspjeh vrhbosanske Sinode i molitvu za proglašenje Josipa Stadlera blaženim.

S. M. Jelena Jovanović

Stadlerovo u svibnju, 2015.

Dan sluge Božjega Josipa Stadlera, u mjesecu svibnju, posvećenom Onoj koju je poslije Stvoritelja najviše ljubio i smatrao svojom Majkom, obilježen je slavljem svete Mise u 18.00 sati u sarajevskoj prvostolnici i molitvom za proglašenje sluge Božjega blaženim.

Misno slavlje predslavio je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik na vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu uz suslavlje vlč. Bojana Ivešića, župnog vikara, vlč. Josipa Kneževića, rektora bogoslovije, vlč. Marka Mikića, vicerektora i vlč. Damira Ivanovića, ekonoma vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa te prisutnost sestara Služavki Maloga Isusa, bogoslova, koji su animirali liturgijsko pjevanje, djece iz Stadlerova dječjeg Egipta te brojnog vjernog puka grada Sarajeva.

Svoju propovijed vlč. Kajinić je započeo stihom Eugenije Šah: „O snivaj mirno starče Velikane, na zemlji dičan borio si boj, dovršio si časno svoje dane i častan do vijek bit će spomen tvoj!“, upućujući ga Stadleru.

„Stadler je našao počivalište u svojoj katedrali Srca Isusova, koja je također jedno od njegovih velikih djela. Umro je na blagdan Imakulate, koju je toliko štovao, na završetku Prvog svjetskog rata, 1918. Njegov suvremenik Strossmayer nazvao ga je čudotvorcem! Pjesnik Antun Gustav Matoš ga je u ono vrijeme smatrao najvećim Hrvatom u Bosni! Stadler zaslužuje i jednu i drugu pohvalu, jer je Bog po njemu činio velika djela... Toma Kempenac u Nasljeduj Krista napisao je: Ljubav ne osjeća tereta! Ljubav ne gleda na patnje! Ljubav bi željela učiniti i više nego što može! Ljubav ne pomišlja na nemogućnost, jer njoj je sve moguće! Ove riječi se uistinu odnose na našeg prvog nadbiskupa slugu Božjega Josipa Stadlera, koji je pokazao veliku ljubav, osnivajući sestre Služavke Malog Isusa. Nadbiskup je želio da njegove redovnice, jer su služavke, budu malene, najmanje, ponizne, najponiznije! A služiti će Isusa – ne onoga velikog, čudotvorca u Kani, ili preobraženog na Taboru, ili veličanstvenog sa svečanog ulaska u Jeruzalem – nego onoga maloga iz Betlehema! U Isusovoj oporuci na Posljednjoj Večeri važne su riječi Ljubite jedni druge! Sveti nadbiskup je u potpunosti bio izvršitelj Isusove oporuke“, rekao je vlč. Kajinić, završivši molitvom zahvale:

„Hvala ti, Isuse, jer u plemenitosti i dobroti Josipa Stadlera, upoznajemo Tebe, izvor dobrote!

Hvala ti, Isuse, jer nas Josip Stadler uči:

Nije dovoljno ne mrziti, nego je potrebno ljubiti!

Nije dovoljno ne činiti zlo, nego je potrebno činiti dobro!

Nije dovoljno ne oteti drugome komad kruha, nego je potrebno pružiti ga gladnima!

Nije dovoljno nikoga ne rasplakati, nego je potrebno obrisati nečiju suzu!

Hvala ti, Isuse, što je ova nadbiskupija imala svetog nad-pastira!

Živio mali Isus! Uvijek u našim srcima!“

Nakon sjedinjenja s Gospodinom u otajstvu Njegova Tijela i popričesne molitve, svi prisutni su se okupili oko Stadlerova groba te izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. S blagoslovom Božjim i nadom u srcu vjerujemo da će Gospodin uskoro uslišiti naše molitve!

S. M. Jelena Jovanović

Stadlerovo u lipnju, 2015.

Šesta proslava Stadlerova u 2015. godini, obilježena je molitvom devetnice u čast Srcu Isusovu u župi i Katedrali Srca Isusova, koju je organizirao župnik vlč. Marko Majstorović. Uz prisustvo vjernika grada Sarajeva, bogoslova vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, koji su animirali liturgijsko pjevanje i službu riječi pod sv. Misom te većeg broja Stadlerovih duhovnih kćeri, sestara Služavki Maloga Isusa i djece iz dječjeg *Egipta*, ovo slavlje je bila još jedna zahvala Bogu za primljene milosti po pohodu sv. Oca pape Franje

našoj zemlji i gradu, razmišljanje od ljubavi Srca Isusova i Stadlerovoj predanosti tom istom Srcu kojem je podredio sav svoj život, svo svoje djelo i sve što je imao i želio.

Sv. Misu predslavio je mons. Pavo Jurišić, postulador kauze za proglašenje blaženim sluga Božjega uz koncelebraciju vlč. Marka Majstorovića, župnika, vlč. Bojana Ivešića, župnog vikara, vlč. Marija Ćosića, odgojitelja u internatu KŠC-a u Sarajevu, vlč. Ive Jezidžića, župnika župe Čemerno, vlč. Marijana Zubaka, predvoditelja duhovnih vježbi sestrama Služavkama Maloga Isusa u *Kući Navještenja* u župi Gromiljak, te đakona vlč. Vedrana Lešića.

Mons. Jurišić je u svojoj propovijedi podsjetio na ljubav koju je Stadler imao prema Presv. Srcu Isusovu, da je Njemu posvetio svoju Nadbiskupiju, Katedralu, kapelicu u ordinarijatu te brojne crkve po Nadbiskupiji te razvio bar-

jak Srca Isusova nad svojim vjernicima da ih Ono zaštiti od Zloga koji je neprijatelj duša naših. Tko nas može sačuvati od svih zala ako ne Srce Isusovo koje nas je toliko ljubilo i nastavlja ljubiti. „Ja po milosti Božjoj i svete apostolske rimske stolice nastupio sam u nadpastirsku službu, i preuzeo novo ustrojenu vrhbosansku nadbiskupiju, preuzeo veliku odgovornost, teret velik. Neprijatelj duša naših razvio je barjak i na njem napisao: Sebe-ljublje do preziranja Boga. Pod taj barjak sakupljaju se djeca tmina, ljudi, kojim se mili većma tama nego li svjetlo, jer su njihova djela zla, jer sebe ljube, a mrze na Boga. I ja, braćo, razastirem zastavu, i pozivam vas, da skupa sa svojim pukom pod njom se kupite; na njoj je Srce Isusovo, trnjem istina okrunjeno, ali i plamen ljubavi razprostiruće na sve strane, plamen, kojim pali sve što je grešno, a užiče i naše srce ljubavlju napram sebi. Pod tom zastavom napisano je: Ljubav prema Bogu do preziranja sebe. U Srcu Isusovu učimo poznavati Boga, poznavati sebe, učimo ljubiti Boga, koji nas je toliko ljubio te svoga Sina za nas dao, da ni jedan ne pogine, koji u njega vjeruje, nego da ima život vječni. Pod tu se zastavu kupimo, jer ćemo pod njom i sebe spasiti i druge moći k spasu privoditi. Moj Božanski Spasitelj, reče jednom blažena Marija Margareta Alacoque, kaza mi, da će oni, koji rade na spas duša, i milost zadobiti te će moći i najopornija srca ganuti, i divan plod ubirati, budu li samo njihova srca nježnom ljubavi: k Srcu njegovu proniknuta.”

U čast Srcu Isusovu na grobu sluge Božjega Stadlera svi okupljeni su izmolili litanije Presv. Srcu Isusovu te molitvu za proglašenje blaženim. Nakon toga završni blagoslov udijelio je mons. Jurišić.

Oko groba svoga oca Utemeljitelja okupile su se sestre Služavke Maloga Isusa koje zazivom Duha Svetoga započinju duhovne vježbe pod vodstvom patra Zubaka.

S. M. Jelena Jovanović

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Marija Bistrica

Nacionalna proslava Godine posvećenog života u Mariji Bistrici

Nacionalni susret redovnika, redovnica, Bogu posvećenih laika i laika povezanih s redovničkim zajednicama preko svjetovnih redova i bratstava u povodu proslave Godine posvećenog života održan je u subotu 14. ožujka 2015. u nacionalnom marijanskom svetištu Majke Božje Bistričke. Organizatori susreta s geslom "Ja izabrah vas" (Iv 15,16) bili su Hrvatska biskupska konferencija i Hrvatska konferencija i unija viših redovničkih poglavara i poglavarica.

Naše sestre, sestre novakinje, postulante i kandidatice iz Splita su krenule zajedničkim autobusom, predvođene provincijalnom glavaricom s. Anemarie Radan. Naše hodočašće započelo je već u 4 sata ujutro kada smo krenuli iz Splita prema Mariji Bistrici. U autobusu smo molili krunicu, pjevali, upoznavali se i slavili Boga zajedno

sa vozačima autobusa i Prijateljima Malog Isusa koji su putovali s nama. Na odredište smo stigli u 10 sati, kada je i započeo predprogram.

Euharistijsko slavlje na prostoru Crkve na trgu blaženog Alojzija Stepinca s početkom u 11 sati predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Kardinal je u homiliji je Bozanić istaknuo kako je to hodočašće u Nacionalnom marijanskom svetištu u Mariji Bistrici zahvala Bogu za ljepotu dara posvećenog života u Crkvi. Neka vas pokrene Duh Sveti da, kao du-

hovni sinovi i kćeri svojih utemeljitelja i utemeljiteljica, nastavite održavati živima karizme te ih, snagom istoga Duha koji ih je probudio, obogaćujete i prilagođujete, kako biste se što više stavili u službu Crkvi u našem vremenu, rekao je kardinal. Zavjet čistoće je vaša vjernost Bogu u Crkvi. Zavjet siromaštva je vaša nenavezanost da biste ostali slobodni za Boga u Crkvi. Zavjet poslušnosti je vaše potpuno predanje Bogu u Crkvi. To je evanđeoska radikalnost koja nije svojstvena samo redovnicima i redovnicama, ali u redovništvu se ona živi na proročki način, posvijestio je kardinal. Uz misno evanđelje, kardinal je posvijestio važnost molitve, te upitao molimo li dovoljno.

Prije blagoslova, pismo zahvale papi Franji pročitao je biskup Mate Uzinić. Pjevanje je tijekom euharistijskog slavlja animirao Redovnički band aid pod ravnanjem mo Vinka Karmelića uz orguljsku pratnju don Ivana Urlića. Po završetku euharistijskoga slavlja svi su zajedno otpjevali redovničku himnu, a potom se okupili na zajedničkom agape.

Pobožnošću križnoga puta na bistričkoj Kalvariji u 15 sati, času milosrđa Božjeg završena je središnja proslava Godine posvećenog života. Molitvu križnoga puta predvodio je imenovani krčki biskup fra Ivan Petanjak, OFM-Cap, a razmatranja uz pojedine postaje koje je napisao prof. dr. fra Ante Vučković.

Za mene osobno ovo je bila prava duhovna obnova a ne samo hodočašće ili susret. Fascinirao me veliki broj mladih redovnika, redovnica i kandidata te mi dao snagu da nastavim ići putem kojim sam krenula, a taj Put je Isus Krist.

Radost svih prisutnih zarazno se širila tokom cijelog dana. Iako je vrijeme bilo loše nama ništa nije moglo ukrasti osmijeh s lica. Za vrijeme križnog puta prvi put ove korizme osjetila sam da ona donosi ploda. Isus u meni raste iz dana u dan a meni preostaje samo da se počnem umanjivati.

Karla Zemunik, postulantica

Redovništvo je izazov za svijet

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić održao je u utorak, 17. ožujka 2015. godine u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu tradicionalni korizmeni susret s redovnicama grada Zagreba. Susret je započeo molitvom Večernje, nakon koje je časna majka Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka i dopredsjednica Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Miroslava Bradica uputila prigodnu riječ u ime redovnica.

Zahvaljujući za ovaj susret, podsjetila je na subotnji Nacionalni susret redovnika, redovnica, Bogu posvećenih laika i laika povezanih s redovničkim zajednicama preko svjetovnih redova i bratstava, s kojeg još uvijek u ušima odzvanjaju Kardinalove snažne i poticajne riječi. „Vaši su nam savjeti i ohrabrenja putokaz kako još revnije i predanije živjeti svoju karizmu u ovom zahtjevnom vremenu“, rekla je s. Bradica.

U svojem je govoru kardinal Bozanić kazao kako su redovnice poseban dar i znak u našoj Crkvi i narodu. Osvrnuo se na brojčano stanje redovništva u domovini, istaknuvši da Crkva u Hrvatskoj broji 833 redovnika i 3069 redovnica. Kada je riječ o Zagrebačkoj nadbiskupiji, nastavio je Kardinal, ona broji 294 redovnika, te 1030 redovnica, dok od 205 župa Nadbiskupije, njih 31 vode redovnici. „Kada drugim kardinalima i biskupima kažem neke od ovih podataka, oni odvrte da smo zaista bogata Crkva“, rekao je, te dodao da zbog toga moramo biti Bogu zahvalni, to vrednovati i poštivati.

Redovništvo je izazov za svijet i nije uvijek lako živjeti posvećeni život, smatra Kardinal, jer vrijeme u kojem živimo propagira potpunu suprotnost od onoga što govore evanđeoski savjeti. „Evanđeoski savjeti govore o čistoći, a propagira se panseksualizam. Evanđeoski savjeti govore o siromaštvu, a propagira se konzumizam. Evanđeoski savjeti govore o poslušnosti, a propagira se autonomija koja se predstavlja kao idol života.“

Kazao je da vjernici od njih očekuju svjedočenje zajedništva i svjedočenje o daru vječnog života. Upravo su redovnice, napomenuo je Kardinal, pozvane biti one koje zrače zajedništvom.

Na kraju svojeg obraćanja, Kardinal je govorio o dvjema sinodama posvećenim istoj temi – temi obitelji. Osvrnuo se na najavljenju izvanrednu Svetu godinu koja će započeti 8. prosinca ove godine, ali i istaknuo važnost molitvene inicijative „Molitveni hod sa Stepincem“ u Zagrebačkoj nadbiskupiji. „Hod blaženog Alojzija će nam još više približiti onaj dan koji svi iščekujemo – proglašenje svetim blaženog Stepinca“, zaključio je kardinal Bozanić.

Preuzeto: *(Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije)*

Zagreb

U generalnoj kući Družbe proslavljena svetkovina svetoga Josipa

Na svetkovinu sv. Josipa, naša zajednica sestara u generalnoj kući proslavila je nebeskog zaštitnika Družbe i svoga kućnog zaštitnika. U kućnoj kapelici samostana, prečasni Mirko Totović umirovljeni svećenik zagrebačke nadbiskupije, predslavio je euharistijsko slavlje za potrebe cijele Družbe.

U prigodnoj homiliji prečasni Mirko istaknuo je važnost štovanja sv. Josipa u našoj Domovini i u našoj Družbi, te je sestrama preporučio da se i one danas u svojim potrebama utječu pod njegovu moćnu zaštitu, kao što su to činili mnogi sveci kroz povijest, a i njihov utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Stadler.

Molile smo za potrebe Domovine, naše Družbe, a na poseban način za potrebe sestara u Splitskoj provinciji, te potrebe samostana i zajednica u cijeloj Družbi koje su pod posebnom svećevom zaštitom, kao i za sestre koje slave svoj imendan.

Spomenule smo se i svoga nebeskog svečara oca Utemeljitelja koji je zasigurno u društvu sv. Josipa i u nebu nas zagovara.

Neka sv. Josip i dalje čudesno bdije nad našom Družbom sestara Služavki Maloga Isusa, kao što je to činio kroz dugu povijest.

Nakon svete Mise blagdansko slavlje nastavili smo kod obiteljskog stola.

s. Ana Marija Kesten

Svetkovina sv. Josipa u samostanu sv. Ane

Svetkovinu svoga nebeskoga zaštitnika sv. Josipa Služavke Maloga Isusa splitske provincije sv. Josipa svečano su proslavile u četvrtak, 19. ožujka 2015. Misno slavlje u samostanu sv. Ane u Splitu, gdje je sjedište splitske provincije predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić.

Na početku svečanog misnog slavlja nadbiskup je pozdravio sestre i istaknuo kako je svetkovina sv. Josipa poseban dan za ovu zajednicu, splitsku provinciju, ali i za sestre Služavke Maloga Isusa kao osobe posvećenog života, jer sv. Josip je zaštitnik, čuvar Isusa i primjer odgovora na duhovni poziv. Odgovor na pitanje zašto je baš njega izabrao Gospodin leži u otajstvu Božje ljubavi i planu spasenja, kazao je nadbiskup. "Svakako nije mu smetao čovjek koji je skroman, tih, samozatajan jer je i on tako došao na taj način među nas. Odgovarao mu je i zbog toga što je ovo utjelovljena riječ Božja, a za dati prostora riječi Božjoj potrebno je ostati bez riječi", kazao je nadbiskup i nastavio kako je Josipu bilo potrebno da riječ Božja nađe prostora i odjeka u njegovom životu kako bi mogao Isusa po zakonu uvesti u ovaj svijet. Jer, dodao je "kao što je Mariju riječ Božja po utjelovljenju cjelovito zahvatila i koju je ona u srcu pohranila tako je isto trebala učiniti i ona osoba koja će Isusa uvesti u život i pratiti ga kroz njegovo odrastanje". Josip je bez riječi primio Božju riječ i životom odgovorio na nju i jedina njegova riječ bila je njegov život. Nadbiskup se zapito zašto je Josip bio bez riječi, a nije bio ni nijem ni gluh? Ovo ima svoj razlog pojasnio je nadbiskup.

“Tko može komunicirati, otvoriti se Gospodinu, otajstvu Božjeg plana i ljubavi? Ne onaj tko ima puno riječi nego onaj koji ima sposobnost slušanja”. Danas, dodao je za komunicirati među ljudima potrebne su riječi, govori, tehnička sredstva i toga ima previše, ali nedostaje prave komunikacije. Nastavio je kao se svađamo, optužujemo, udaljavamo se i te riječi grade zidove među ljudima u zajednici i ono što nedostaje pravoj komunikaciji je slušanje, a slušati drugoga znači dati mu da on bude prvi, da progovori. Nadbiskup je u nastavku propovijedi naglasio kako je potrebno ovo slušanje kao otvorenost prema Gospodinu. “Možda nama ovo nedostaje jer smo mi na neki način začepili svoje srce svoju savjest i riječ Božju smo stavili negdje sa strane i čak ne čujemo krik u potrebi svoga bližnjega. To je nama problem.” Naglasio je kako je potrebno čuti svoje srce, riječ Božju, bližnjega, no problem je što smo previše zaglušeni bukom, i nedostaje nam unutarnjeg stava. Bez stava previše govorimo, dokazujemo, branimo se, kritiziramo i te probleme rješavamo sjednicama, sastancima, analiziramo no to ne može zamijeniti život, istaknuo je nadbiskup. “Zato je Josip model nama svima jer on sluša i slušajući onda može djelovati s povjerenjem. Najprije slušamo a onda možemo odgovoriti. Ako smo slušali, onda imamo i povjerenje. Nama često puta nedostaje povjerenje jer vjera i povjerenje dolazi sa slušanjem. Onda možemo naše sjednice, rasprave, analize pretvoriti u život”. Nadbiskup se obratio sestrama kao osobama posvećenog života riječima “Josip je osoba posvećenog duhovnog poziva koja se radikalno dala za život i utjelovljenje u sredini u obrani Isusa riječi i djelom. I mi osobe posvećenog života ponekad se zaustavljamo kod poziva kao cilja, a cilj je nešto dugo. Treba slušati riječ Božju tvoriti uho i srce i iz ovog slušanja otkriti glas Božji i s povjerenjem ću onda odgovoriti i ostvariti svoj poziv koji ostvarujem življenjem za druge, jer nas Gospodin poziva ne za nas”.

U nastavku propovijedi nadbiskup je izdvojio jednu sliku iz Josipova života koju je naglasio Origen. “Josip je bio onaj koji je ‘zapovijedao’ Isusu, premda je znao da je taj kojemu zapovijeda, koji je ‘niži’, da je ‘viši’ i svoju ulogu zapovijedanja je radio sa velikim strahopoštovanjem. Origen je iz ovoga tražio pouku da u odnosu na druge trebalo bi ih gledati kao što je gledao Josip Isusa. Vi ste sestre sigurno tu logiku od Origena, odnos Josipa, primijenile u svom životu i karizmi. Mali Isusu je svakom čovjeku i u njemu svakome otkrivajte njega. Čovjek ponižen, jadan, bijedan u njemu takvom vi otkrivajte onoga i sa strahopoštovanjem postupate prema braći i sestrama svjesni da je u najmanjima prisutan On.”

Na kraju propovijedi nadbiskup je sestrama poželio da slavje njihovog nebeskog zaštitnika bude poticaj da otkriju svoje zvanje, poziv koji će otkriti u slušanju. Poželio im je da njihov rast i služenje posebno kroz ovu Godinu osoba posvećenog života, učini od njih da njihov poziv i služenje budu poziv za druge. Riječima: “Sv. Josipe pomози svakoga od nas na svoj način da

budemo svježi i radosni u svom pozivu i poziv drugima“, nadbiskup Barišić je završio euharistijsko svečano slavlje.

Samostan sv. Ane u Splitu ustanovljen je 1910. godine. Sestre su samostan otvorile u kupljenoj kući u Velom Varošu. Kuća je 2000. godine temeljito obnovljena i u njoj se nalazi provincijska uprava. Sestre iz tog samostana pomažu u župnom pastoralu u župi sv. Križa, vrše katehetsku službu u splitskim školama, a neke rade na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sveučilišta u Splitu.

Na ovom svečanom misnom slavlju, uz sestre, postulante i kandidatice iz samostana sv. Ane, bilo je i više sestra iz zajednica u Splitu i Solinu i sestre novakinje. U pripremi blagdana sv. Josipa bila je prigodna trodnevnica.

Zdravka Andrijašević

www.nadbiskupija-split.com.

Vitez

Slavlje sv. Josipa

Sestre Služavke Maloga Isusa su u samostanu *svetoga Josipa* u Vitezu, 19. ožujka 2015. godine, euharistijskim slavljem u 17 sati svečano proslavile zaštitnika samostana. Svečanu svetu misu slavio je župnik fra Marko Kepić s brojnim pukom, roditeljima s djecom *montessori* vrtića *Sunce* i sestrama iz Samostana *svetoga Josipa*, na čelu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić - i sestrama iz zajednica: *Nabiskupije* i samostana *Egipat* u Sarajevu, *Kuće Navještenja* u Gromiljaku i *Doma Svetioga Josipa* u Vitezu. Ljepotom liturgijskoga pjevanja za vrijeme svete mise *Viteški akordi* su, pod ravnanjem gospođe Olgice Krezić, uzdizali dušu vjernika k Bogu i davali joj okusiti slasti neba.

Poslije svete mise nastavljeno je druženje vjernika i sestara u prostorijama Samostana *svetoga Josipa*.

Za patron samostana sestre su se s vjernicima pripremale trodnevnicom, koju su vodili svećenici: vlč. Slaviša Stavnjak, fra Ivan Kasal i fra Jurica Peša.

s. M. Kristina Adžamić

Split

Korizmena obnova

Godišnja korizmena obnova za redovnice grada Splita i okolice, održana je u svetištu "Gospe od Zdravlja" u Splitu, 22. ožujka u 16. sati. Obnovu je organizirao delegat za redovnice fra Petar Lubina. Naše sestre iz samostana: sv. Ana – Split, Malog Isusa – Split, Bačvice, sv. Sv. Josipa – Šine, sv. Rafaela

– Solin, sv. Alojzija – K. Kambelovac, te zajednica: sjemenište, bogoslovija, svećenički dom, nadbiskupijski Ordinarijat, nazočile su prema mogućnosti i obavezama.

Sve prisutne sestre i kandidatice pozdravio je delegat fra Petar, ističući važnost sadašnjeg vremena. Sestre su u svakoj fazi svog života, važan dio sveukupne Crkve, pa i onda kad im zbog starosti ili bolesti oslabljuju fizičke sposobnosti. Slijedio je liturgijski dio, u kojem se čitao tekst iz knjige Izlas-ka. „Iscijeli mi dušu, jer Tebi sagriješih“, psalam je koji je pjevala s. Lidija Matijević, franjevka. Fra Petar je pročitao je navještaj iz Matejeva evanđelja o sedmorici braće i jednoj ženi. Duhovni nagovor sestrama je održao dr fra Ante Vučković na temu: „Istražujte – redovnički život i Božja blizina.“

Obradio je tekst koji govori o grmu koji ne izgara, dijalogu Boga i Mojsija, te Mojsijevu poslanju. Svaki tekst iz sv. Pisma ima značenje u momentu čita-nja, ali također značenje za našu osobnu budućnost. Naš duhovni život sastoji se od naše prošlosti, koje uključuje naše sposobnosti, znanje i sve ono što smo bili prije dolaska u samostan. Drugi dio je naše iskustvo koje stičemo u susretu s Božjom riječi. Svaka riječ u Sv. Pismu ima svoj duboki smisao, Bog nam govori, kao što je govorio Mojsiju. Da bismo razumjeli Njegov, moramo biti „goli“, „skini obuću“, Adam i Eva bili su bez odjeće, dok nisu sagriješili. „Goli“ znači slobodni od svega što nas opterećuje. Jasna je Njegova riječ „Ne boj se“, jer se Mojsije bojao faraona, koji je simbol stra-ha i smrti. Ljudi privučeni Božjom riječi, uoče svoju slabost, bježe svjesni onoga što jesu. Petar privučen Isusom, želi pobjeći „Odlazi od mene, jer sam grešan čovjek.“ Bog je vatra koja ne uništava. Moramo razlikovati Boga od Božje sile. Bog nam daruje nešto što je važno – zemlju u kojoj teče med i mlijeko.

Redovništvo ne postoji samo zbog sebe, ono postoji zbog nekog drugog. Ne može se razumjeti život redovništva, ako se ne razumiju muke života. Bog će izvesti svoj narod uz pomoć Mojsija. Bog će biti s njima. Bog se pojavljuje u sva tri vida vremena, sad, prije i kasnije. Redovnici imaju iskustvo da do sada znaju po čuvenju, a od sada to vide. Kad se stekne iskustvo, sve drugo je slama. Kad je Mojsije pričao s Bogom, na njemu se to vidjelo, ne mora pričati. Mi smo pozvani da se kroz nas zrači Božja blizina u ovom svijetu. S ovim mislima je fra Ante završio nagovor sestrama, pokazujući na koji na-čin se svakodnevno može iščitavati i približavati Božja riječ. Prije početka sakramenta pomirenja, fra Petar je sestre upoznao s danom čestitanja Us-krsa ocu Nadbiskupu i pozvao sestre da osim kućnih poglavarica, budu i druge nazočne. Također je najavio zajednički izlet redovnica.

s. M. Laudes Bosančić

Križni put grada Splita "Od Gospe do Gospe"

Križni put "Od Gospe do Gospe" grada Splita, koji se tradicionalno održava u petak prije Cvjetnice, ove je godine upriličen je 27. ožujka 2015. Pobožnost je započela ispred crkve Sv. Frane na Obali, a za križem se uputilo više tisuća vjernika predvođeni splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem, župnikom župe sv. Stjepana pod Borovima fra Žarkom Relotom i ostalim svećenicima. Polazeći na križni put, nadbiskup Barišić je naglasio da križ Gospodinov nije obilježen samo mukom i patnjom, nego u sebi nosi snažnu logiku ljubavi i nade. Želimo uključiti svoje križeve, korigirati svoje živote sa milosrdnom ljubavlju koja je tu za nas i s nama. Želimo u križ uključiti našu stvarnost na osobit način naše središte i periferiju, naš grad, društvo naše, naše obitelji. „Molimo Gospodina da nas zbliži te da i mi budemo bliski s Njegovom ljubavlju na ovom križnom putu“, kazao je nadbiskup koji je prvi ponio križ na svojim ramenima do Šperuna - staroga nekada ribarskoga predjela Splita, gdje ga je predao puku na put dugačak više kilometara. Velim Varošom, do prve Vidilice, pa južnim padinama Marjana do Kašjuna, križ su u ovoj Godini posvećenog života nosili isusovački novaci.

Moleći Križni put pape Franje s razmišljanjima nadbiskup je podsjetio kako križ nije kraj puta i kako papa podsjeća da nikada ne smijemo zaboraviti križ, jer ne postoji istinska kršćanska vjera bez križa. „Uskrsnuće se ne može shvatiti bez križa. Na križu se nalazi povijest svijeta, milost i grijeh, milosrđe i pokajanje, dobro i zlo, vrijeme i vječnost. Međutim logika križa nije u prvom redu logika boli i smrti, nego ljubavi i sebedarje koje donosi život“, istaknuo je nadbiskup.

Naša sestre bile su zadužene za jedanaestu postaju. Tekst je čitala s. Iva, a križ su nosile s. Eduarda Marić i s. Mariangela Majić. Ovoj pobožnosti nazočile su sestre iz naših zajednica u Splitu i Solinu. Pobožnost je završila slav-

ljenjem sv. Mise u svetištu Gospe žalosne na Marjanu. Pred sam početak sv. Mise molile su se molitve na određene nakane, koje je predmolila s. Zorka Radan.

Svetu Misu predslavio je nadbiskup msgr Marin Barišić sa nekoliko svećenika.

Nakon trosatnog hoda ispunjenog molitvom Gospine krunice i korizmenim pjesmama, vjernici su stigli do crkvice Gospe od Sedam žalosti na Kašjunima, gdje je euharistijsko slavlje predvodio nadbiskup Barišić. U propovijedi je kazao kako se na križnom putu i postajama razmatrala muka Kristova i poniralo se u njegov križ i ljubav. Podsjetio je kako Isusov križ je težak jer nosi sve naše križeve, ali kako iz njega izvire novo svjetlo kojim ih obasjava. "I nama ne nedostaje patnje, nedostaje nam ono što je logika, mudrost i ključ života Isusova križa, a to je ljubav iz koje izvire snaga njegova križa". Hodajući od postaje do postaje križnim putem osjetili smo, napomenuo je nadbiskup kako "križ znači i središte i našu periferiju i osjećamo da smo i mi često puta periferija u odnosu na križ udaljeni od Boga i čovjeka i toliko je toga ugrađeno u Isusov križ a i u naše srce". 15-ta postaja je uskrsnuće Gospodinovo i križ je ključ otvaranja budućnosti u puninu života. Evanđelje nas ponovno vraća napomenuo je nadbiskup na 14 postaju gdje vidimo Isusa na križu, a ispod križa njegovu majku sa drugim ženama i njegova učenika. Šutnjom na križu Isus očituje svoju ljubav, ali i riječima predajući nam majku i nas majci. Tu se susrećemo snažno s njegovim pogledom s njegovom ljubavlju, susrećemo se s Isusom koji ljubi. 15 postaja je povezana s euharistijom i taj susret s ljubavi s križa se događa svaki put kad se slavi euharistija. Nadbiskup je naglasio kako križ Gospodinov očituje njegovu ljubav i kako svaka misa je spomen muke, križa i uskrsnuća Gospodinova. „Možda nismo svjesni gdje nas vodi i uvodi svako misno slavlje koje nas povezuje s pogledom i dostojanstvom koje nam Gospodin daje s križa.“ napomenuo je nadbiskup i u nastavku podsjetio kako je križ Gospodinov tako velik i značajan da je sv. Franjo zagledan u taj križ u šutnji prodro u dubinu te ljubavi i čuo svoje poslanje i poziv. „Vjerujem da ćemo i mi svatko na svoj način u iskrenosti i otvorenosti srca doživjeti ljubav i poziv Gospodina i osjetiti raspetu ljubav. Križ je u našim domovima, crkvama samo nedostaje naše prisutnost, blizine iskrenosti, da se susretnemo

s ovom ljubavlju jer smo raskomadani, u bijegu smo. Ova ljubav nas želi iz toga bijega povratiti sebi“, kazao je nadbiskup.

Na kraju poželio je „neka korizma koja je pri kraju bude naš osobni susret s pogledom Krista raspetoga u čijem pogledu imamo bogatstvo, preporođenje i neka nam ljubav s križa promijeni život i mijenja smrtnost u besmrtnost, prolaznost u vječnost i obogatimo se pred ovom ljubavlju i pokušajmo da joj ne budemo zapreka u našoj sredini jer, ne zaboravimo ona ljubi i one s kojima mi živimo“, završio je nadbiskup.

Križni put grada Splita tradicionalno se naziva "Od Gospe do Gospe" jer je prije polazio od velovaroške Gospine crkve pa do Gospe od Sedam žalosti. Na Marjanu se nalaze još brojne crkve koje su razrušene u II. svjetskom ratu i potpuno nestale, a uvale koje ga s južne strane 'grle' – "Kašuni" i "Bene" – dobile su imena po crkvicama Sv. Kasijana i Sv. Benedikta. Najstarija crkvice na Marjanu je sv. Mikula iz 11. st.

Zdravka Andrijašević

Mostar

Predstavljen život i djelovanje sestara Služavki Maloga Isusa

Na poziv fra Ike Skoke, gvardijana Franjevačkoga samostana *sv. Petra i Pavla* u Mostaru, sestre Služavke Maloga Isusa provincije BZ BDM-a su, 31. ožujka 2015. godine, pod svetom misom u 18 sati, predstavile život i djelovanje svoje redovničke zajednice, te potaknule mlade na hrabrost odgovora Kristu i njegovu pozivu na život u redovništvu.

Vođeni idejom Godine posvećena života, koja potiče redovništvo na radikalnije svjedočenje Bogu posvećena života u javnosti, braća franjevci su odlučili pozvati redovničke zajednice u BiH da predstave svoj život i djelovanje u sklopu slavlja Trinaest utoraka sv. Anti. Ovaj utorak bio je treći u čast sv. Ante.

Tim povodom je predstavljen život i djelovanje sestara Služavki Maloga Isusa, poslije popričesne molitve, misnoga slavlja koje je predslavio fra Josip Vlašić - župnik - uz sudjelovanje brojnoga puka. Preko tisuću ljudi sabranih na misno slavlje - slavlje svete uskrsne ispovijedi i štovanje svetoga Antuna, pozorno je i s velikim zanimanjem pratilo izlaganje o životu i djelovanju sestara Služavki Maloga Isusa.

Da bi vjernicima približile život sestara Služavki Maloga Isusa – karizmu i poslanje Družbe, prisutne sestre su animirale liturgijsko pjevanje uz pomoć župnih pjevača, čitale liturgijska misna čitanja, pripremile i čitale molitvu vjernika te predstavile život i djelovanje Družbe.

Sestre služavke Maloga Isusa su u Mostaru poznate po brizi i njezi bolesnih osoba u Caritasovu rehabilitacijskome centru *Sveta Obitelj*. U centru djeluju tri sestre: s. M. Nevenka Ivančić, s. M. Krunoslava Adžamić i s. M. Stana Matić. Da bi vjernici upoznali i druga apostolaka djelovanja sestara Slu-

žavki Maloga Isusa, o životu i djelovanju sestara došle su posvjedočiti sestre iz provincijske uprave - s. M. Anđa Vranješ i s. M. Kristina Adžamić, te iz Neuma s. M. Anđelina Perić.

Kroz power-point prezentaciju Družbu je predstavila s. M. Kristina Adžamić. U izlaganju je istaknula nastanak Družbe prije 125 godina u Sarajevu, snagom Duha Svetoga po sluzi Božjemu Josipu Stadleru, prvomu Vrhbosanskomu nadbiskupu. Iz potrebe skrbi za bolesne, siromašne, nemoćne i napuštene rođena je redovnička zajednica koja je u njima prepoznala dijete

Isusa. I danas ima ljudi s križem različitih potreba u Sarajevu, u BiH, Hrvatskoj i drugim krajevima svijeta, što je poticaj i poziv mladima da imaju hrabrosti Kristu reći „Da“ kada ih zove na put redovničkoga služenja Bogu i ljudima.

Bogu hvala za lijepu molitvenu večer u Velikome tjednu naše pripreve za Uskrs. Hvala braći franjevcima na molitvenome zajedništvu i gostoprimstvu.

s. M. Kristina Adžamić

Zagreb

Uskrsno čestitanje apostolskom nunciju u RH mons. Alessandru D'Erricu

Vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Radoslava Radek, čestitala je Uskrs apostolskom nunciju u RH mons. Alessandru D'Erricu, na veliku subotu 4. travnja 2015. u Apostolskoj nuncijaturi u Zagrebu.

Ovom prigodom s. Radoslava prenijela je mons. Alessandru uskrsne čestitke i pozdrave svih članica Družbe.

U razgovoru s vrhovnom glavaricom s. Radoslavom,

mons. Alessandro zanimao se za život i poslanje Družbe, a na poseban način zanimao se za duhovna zvanja u Družbi.

Apostolski nuncij D'Errico, izrazio je zahvalnost Bogu što je kao apostolski nuncij u BiH imao prigodu upoznati slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i karizmu koju je povjerio sestrama.

Zahvalio je sestri Radoslavi na posjetu, čestitanju i poželio svim članicama Družbe sretan Uskrs i blagoslovljenu *Godinu posvećenog života*, te preporučio u molitve sestara apostolski pohod pape Franje Sarajevu. (s.am)

Sarajevo

Uskrsna radost s kardinalom Vinkom Puljićem u samostanu *Egiptu*

Uskrsno jutro, premda obojeno sivom bojom kiše i susnježice, osvanulo je radosno u srcima sestara Služavki Maloga Isusa i dječice u Stadlerovom dječjem Egiptu u Sarajevu. Nakon pripreme kroz četrdeset dana korizme i vazmenog bdijenja u sarajevskoj prvostolnici sa pastirima i vjernicima grada Sarajeva, na čelu s uzoritim nadbiskupom vrhbosanskim Vinkom kardi-

nalom Puljićem, u našoj je kapelici odjeknula pjesma uskrsnog himna *Već zora rumen prosipa, u visu pjesme ore se, pun slavlja svijet odjekuje, od groze urla pakao.*

I doista, pun slavlja bijaše ovaj uskrsni dan! Nakon zajedničke svečane molitve i doručka u sestrinskom zajedništvu, krenuli smo svi na vrhunac uskrsnog slavlja u Katedralu Srca Isusova, gdje je svečano misno slavlje predvodio nadbiskup Puljić, u zajedništvu s pomoćnim biskupom mons. dr. Perrom Sudarom i koncelebraciju 19 svećenika te asistenciju đakona. „Slaviti Uskrs znači naći način vrednovanja života jer Krist daje smisao životu. Nije smrt ona koja ima

zadnju riječ. Krist pobjeđuje smrt. To je za našu pamet tajna“, rekao je kardinal Puljić ističući da je Uskrs tajna u koju vjerujemo. „Krist uskrsnu i pobijedi smrt. To vjerujemo i Bogu zahvaljujemo za taj dar koji osmišljava naš život. To vjerujemo, ali nikako da to uradimo i u društvu... Kad si Ti, Kriste, za mene umro, meni si vratio život, dao si mi smisao. Smrt nema zadnju riječ. Tvoje uskrsnuće ima zadnju riječ. Vjerujem u život vječni i uskrsnuće mrtvih“, kazao je kardinal Puljić te pozvao sve da s Bogom surađuju i s Bogom grade budućnost.

Nakon susreta i sjedinjenja s Gospodinom kod stola Riječi i Tijela Njegova, slavlje se nastavilo kod obiteljskog stola u našoj samostanskoj blagovaonici zajedno sa djecom i prijateljima koji su nam se pridružili.

Tom nas je prigodom s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, podsjetila kako je prije točno sto godina, 05. 04. 1915. godine, otac Utemeljitelj na svetkovinu Uskrša čestitao časnoj majci Krescenciji imendan te joj uz pismo poslao i dar. Napisao je: „Šaljem Vam za uspomenu mali kipić Maloga Isusa. To je dar od pape Pija IX (devetoga), koji je sam papa darovao jednoj gospođi, a ta je gospođa darovala ga časnoj sestri Radegundi, bivšoj glavarici bijelih sestara u Sarajevu; a ta časna sestra darovala ga je meni, a eto sada ja ga darujem Vama s molbom, da bi zauvijek ostao u sobi, gdje stanuje časna majka kongregacije služavaka Maloga Isusa; a to zato što

predstavlja Maloga Isusa, da Vas i svaku drugu Majku sjeća njegove prevelike ljubavi, i zato što je papa Pijo IX. umro na glasu svetosti i kažu, da su se na njegov zagovor mnoga čudesa dogodila. Ujedno Vam šaljem koricu jaja, da Vas ta jaja sjećaju muke Isusove i njegova i Vašega uskrsnuća i blaženoga neba, u koji nama svima dao unići premilostivi Mali Isus.“ Budući da je s. M. Sandra Kapetanović u novicijatu studirala o majci Krescenciji, s. M. Admirata ju je molila da nam ispriča svoj doživljaj te svete sestre. „Ona je za mene savršena redovnica, Služavka Maloga Isusa“, rekla je s. Sandra dodavši i neke detalje iz života majke Krescencije, koje je doznala od sestara koje su je poznavale i s njom živjele u Sarajevu u „Betlehemu“ i u Vinkovcima, gdje je majka i umrla. U tim se sjećanjima sa zahvalnošću vraćamo na izvore naše Družbe, kako nas i sam papa Franjo potiče, gledajući u našem Utemeljitelju i prvim sestrama primjere svetosti i radosnog služenja Malome Isusu, koji je za nas umro i uskrsnuo, otkupivši nas za Kraljevstvo svoga Oca!

S nama na ručku, bila je i Danijela Beglerović, djevojka koja je sa 3 mjeseca života dovedena u dječji dom „Egipat“ dok je kuća još bila pod vlasništvom države. Danijela je, kao jedna od rijetke djece koji su u to vrijeme bili u domu, bila sretna, kaže, jer je Bog pogledao na nju i pobrinuo za njezin život, providjevši joj odlazak u Italiju. Tamo je primila sve ono što za života u domu nije. Budući da ju je s. M. Admirata zamolila da podijeli s nama iskustvo Božje ljubavi u njezinu životu, Danijela nam je govorila o njezinom boravku u ovoj kući i o odlasku iz nje nakon što je napunila 18 godina, te se pri tom najviše obraćala našoj djeci, rekavši im da se trebaju smatrati sretnima jer dom u kojem oni žive nije prije bio takav te da oni sada imaju sve što ona u njihovim godinama nije imala. Imaju ljubav, pažnju, školovanje i odgoj da bi izrasli u dobre i poštene ljude, jake ljude, koji će se sutra, kada izađu iz ovog doma, znati i moći snaći u svijetu koji ih čeka. Upozorila ih je na to da će uvijek pred sobom imati izbor, krenuti lakšim ili težim putem. „Izaberite uvijek teži, jer je samo on ispravan“, kazala je Danijela, zahvalivši Bogu koji je, kaže, uvijek bio s njom, pomogavši joj da izabire prave putove, zbog kojih je ona danas jaka osoba i unatoč osjećajima napuštenosti koji se znaju pojaviti nije posustala jer je vjerovala u sebe i u Boga koji nad njom bdije.

U ovakvom ozračju vrijeme je brzo prolazilo. Tek što smo oprali suđe od ručka trebalo je ponovno pripremiti stol za dolazak dragih nam gostiju.

U poslijepodnevnim satima posjetio nas je uzoriti nadbiskup vrhbosanski Vinko kardinal Puljić te naše sestre iz zajednica u Gromiljaku, Nadbiskupiji i Apostolskoj Nuncijaturi. Uzoritog smo, kao što su nekad sestre i djeca očekivali nadbiskupa Stadlera, dočekali na ulazu s radosnim uskrsnim pjesmama. Pozdravivši prvo Domaćina kuće, Gospodina Isusa u oltarskom sakramentu, uputili smo se u kućnu dvoranu gdje radosti nije bilo kraja, jer se tamo odigrala velika partija u tucanju jajima. Većinom je pobjednik bio Nadbiskup! A nakon toga, druženje se nastavilo uz kavu, kolače i pjesmu.

I tako prođe naše slavlje Uskrsa, koje se nastavlja sve do blagdana Pedesetnice, do dolaska Duha Svetoga. Molimo Gospodina da nas obasja svojim Duhom i milošću da doživimo istinski susret s Njegovom ljubavlju kao što su to mogli doživjeti Marija Magdalena i apostoli te kročiti ovim svijetom u pravoj i istinskoj radosti svjedočeći Njegovu ljubav koja živi u vijeke!

s. M. Jelena Jovanović

Rim

Sestre Služavke Maloga Isusa na Međunarodnom kongresu odgojitelja Boga posvećenih osoba

U organizaciji Kongregacije za ustanove posvećena života i društva apostolskoga života, u Godini posvećena života, od 7. do 11. travnja 2015. održan je u Rimu Međunarodni kongres odgojitelja i odgojiteljica ustanova posvećena života "Živjeti u Kristu prema evanđeoskom načinu života" s podnaslovom "Formirani za posvećeni život u srcu Crkve i svijeta". Na kongresu je sudjelovalo oko 1300 odgojitelja u posvećenu životu iz 500 različitih karijama i 106 zemalja svijeta. Kongres se odvijao na engleskomu, francuskom, talijanskom, španjolskome i portugalskom jeziku u prostorijama *Ergire*

Palace Hotel -a. Među nazočnim odgojiteljima bile su i odgojiteljice sestara Služavki Maloga Isusa provincije Bezgrješnoga začeca BDM iz Sarajeva: s.

M. Kata Zadro – učiteljica sestara juniorki, s. M. Marina Perić – prefekta kandidatica i s. M. Kristina Adžamić – pročelnica Povjerenstva za redovničku formaciju, te s. Marija Banić, pročelnica za odgoj pri Vrhovnoj upravi, i s. Petra Marjanović – prefekta kandidatica iz Zagreba.

Kao što svaki rad Bogu posvećenih osoba počinje i završava molitvom, tako je i Kongres započeo 7. travnja 2015. molitvom bdijenja u crkvi *San Gregorio VII.* u Rimu, te uvodnim pozdravom tajnika Kongregacije za posvećeni život mons. Josea Rodrigueza Carballa. U pozdravnom govoru kardinal Carballa je podsjetio odgojitelje na važnost slušanja, prihvaćanja, zajedništva i zanosa Isusom Kristom. Svi dani kongresa započinjali su i završavali zajedničkom molitvom sudionika.

Prvog dana kongresa, nakon uvoda, predavanje s naslovom "Gledati prošlost sa zahvalnošću, živjeti sadašnjost sa strašću, prigrliti budućnost s nadom", održao je pročelnik Kongregacije za posvećeni život - kardinal Joao Braz de Aviz. U predavanju je naglasio usredotočenost Kongresa na evanđeoske vrijednosti i promišljanja koja su vođena apostolskim pismom pape Franje osobama posvećena i apostolskoga života, prigodom Godine posvećena života. Iznio je želju da Kongres bude hod u nasljedovanju Krista. Drugo predavanje održala je

Drugo predavanje održala je

prof. Michelina Tenace s Papinskoga sveučilišta *Gregoriana*, na temu "Neka u vama bude isto mišljenje kao u Kristu Isusu (Fil 2,5)" s podnaslovom "Sa srcem Sina na putovima svijeta". U navedenom tekstu poslanice Filipljanima može se naći temelj odgoja, istaknula je prof. Michelina Tenace, te naznačila što znači imati isto mišljenje kao u Kristu Isusu. To znači da treba promišljati, razumijevati na način Boga koji je prihvatio čovječstvo. Treće predavanje održao je prof. Amedeo Cencini na temu "Dok se u vama ne oblikuje Krist (Gal 4,19)", s podnaslovom "Formirani od Oca za cijeli život u snazi Duha Svetoga". U predavanju je istaknuo osobitost i potrebu trajne formacije kao hoda cijeloga života u kojemu je bitno oslušivati vlastiti nutarnji svijet i motive koji potiču na djelovanje. Na koncu je prof. Cencini ponudio formativni hod koji započinje s pet osjetila, a preko emocija i želja dolazi do osjećajnosti koju treba znati odgajati evanđeljem.

Drugi dan Kongresa predavanje je održala s. Claudia Pena y Lillo, FSP, na temu "U Njemu izabrani, pozvani, otkupljeni (Ef 1,4-7)", a govorila je o pedagogiji formacije. Formacija je tako shvaćena kao proces koji obuhvaća cijelu osobu i čitav život. U središtu je formacije Krist, a osoba je pozvana graditi i razgrađivati, sastavljati i uvijek iznova preslagivati svoj život oko Krista. Drugo prijepodneвно predavanje održao je bibličar - o. Ricardo Volo, CMF, na temu "Još ne razumijete (Mk 8,21)". Na temelju, osobito Markova evanđelja, on je izdvojio stil formacije koji je imao Isus sa svojim učenicima. Život učenika prije svega je život nasljedovanja. To je hod na kojemu nisu važne etape, ni ciljevi koje valja postići, nego je važan život koji treba živjeti s Isusom, biti s njime. To je jedino ispravno stajalište u kojemu formativni projekt postaje Isus. Poslijepodnevni dio kongresa nastavljen je u različitim jezičnim i tematskim skupinama, u kojima su sudionici mogli iznijeti vlastita iskustva u formaciji. Teme su izabrane tako da dotiču sve aktualnosti posvećena i apostolskog života. Na kraju dana izneseni su rezultati rada u skupinama.

Treći dan kongresa započeo je, kao i prethodnih dana, molitvom, koju su animirali sudionici s afričkoga kontinenta. Prvo predavanje održala je s. Lola Arrieta, CCV, s Papinskoga sveučilišta *Comillas* u Madridu, na temu "Neka vaša ljubav raste u poznavanja

nju i potpunom razlučivanju (Fil 1,9)“. Spomenula je tri glavna izazova koja se mogu izreći kroz pitanja: Živi li se u našim zajednicama ozračje koje pomaže rast? Imamo li dovoljno sredstava kako bismo se suočili s ranama? Trebamo li se plašiti seksualnosti? Odgovarajući na ova pitanja s. Lola Arrieta pozvala je na širenje pogleda i svjedočanstvo života. U svojim zajednicama trebamo prvenstveno biti svjedoci, radikalno i radosno živeći svoj poziv sa sviješću da je Gospodin doista tu među nama... Drugo predavanje održao je p. Michale Mc Guire, SJ, s Papinskoga sveučiliša *Gregoriana* u Rimu. Govorio je o formaciji odgojitelja, te o kriterijima i ciljevima formativnoga hoda. Proces formacije prikazao je kao proces sazrijevanja, pa je formacija istovremeno duhovna, ljudska i relacionalna avantura. Kao i prethodnih dana, sudionici su nakon prijedpodnevnih predavanja imali prilike za svojim stolovima u manjim skupinama podijeliti dojmove, razmijeniti iskustva i formulirati pitanja na koja su potom predavači odgovarali. Poslijepodnevni je rad nastavljen u obliku okrugloga stola, na kojem su iznesena različita iskustva iz formacije u vrlo različitim kontekstima glede karizme i kulture.

Završnoga dana kongresa odgojitelja Bogu posvećenih osoba u Rimu, sudionici su proslavili zajedničku svetu misu u bazilici *sv. Petra*. Slavlju je predsjedao kardinal Joao Braz de Aviz, pročelnik Kongregacije za ustanove posvećena života i družbe apostolskoga života. U propovijedi je Kardinal istaknuo poziv odgojiteljima i odgojiteljicama „Svakoga dana ponovno krenuti putem nasljedovanja Krista, sigurni da je uskrsli Gospodin među nama i da se objavljuje.“ Nakon mise sve sudionike kongresa primio je papa Franjo u posebnu audijenciju u dvorani *Pavla VI*. Papa je, obraćajući se odgojiteljima poručio da nisu samo učitelji već, ponajprije, svjedoci kako slijediti Krista u vlastitoj karizmi. Istaknuo je važnost razlučivanja poziva te izbjegavanja da

kriza zvanja ne uzrokuje još težu krizu kvalitete zvanja. Važno je znati reći „ne“, ali i pratiti kandidate kako pri ulasku, tako i pri izlasku iz zajednice. Pozvao je na življenje četvrte Božje zapovijedi u redovničkim zajednicama te da mlađi uče od mudrosti starijih...

Na kongresu su sudionici izrazili svoju blizinu i zajedništvo s osobama posvećena života koje pate na raznim periferijama svijeta zato što su kršćani i

Bogu posvećeni. Krhkim i moćnim glasom evanđelja osjećali su potrebu osuditi progon kršćana u raznim dijelovima svijeta ujediniujući se s molitvama Svetoga Oca i čitave Crkve.

Kongres je zaključen u subotu 11. travnja 2015. godine mislima poruke Isusova govora na gori – blaženstvima ... i završnom molitvom.

s. M. Kristina Adžamić

Rim

Hodočašće sestara Splitske provincije u Godini posvećenog života

Uskrs je uvijek poseban blagdan, ali ove godine, za neke od nas bio je još posebniji. Toga popodneva 9. travnja 2015. započelo je putovanje, hodočašće u Rim, koje ćemo pamtili cijeli život. Što nam se sve događalo i što smo sve doživjele tih dana gotovo je nemoguće opisati. Nemoguće je dočarati riječima što je sve gorilo u nama dok smo prolazile mjestima kojima je nekada prolazio i sam sv. Petar, sv. Pavao, sv. Franjo i mnogi drugi... Polako,

ali sigurno, započelo je naše putovanje pod vodstvom s. Marcelle Žolo i s. Salutarie Đula, i vozača gospodina Josipa Prološćića.

Povodom godine posvećenog života ovo hodočašće bilo je zahvalno, plodonosno. Na hodočašću je sudjelovalo 20 sestara, 2 postulante i 1 kandidatice. Radost je bila velika i snažna, unatoč naporu putovanja. Odmah nakon ulaska u Anconu posjetile smo Asiz, mjesto je to koje se ističe i odiše molitvom, pokorom i nadasve ljubavlju svetog Franje prema Kristu. Naravno, središte i početak svakog našeg dana bila je sveta Euharistija, nakon koje je uslijedio obilazak.

Posjetile smo Porcijunkulu "Majku svih crkava franjevačkog reda". Porcijunkula je mjesto prebivanja i poslanstva prve braće, mjesto kapitula i rađanja drugog reda, a nikako ne smijemo zaboraviti ni porcijunkulski oprost. Svakako najveličanstvenije mjesto u nizu drugih nimalo manje važnih je Bazilika sv. Franje. Vrhunac svega nas je tek čekao na najnižem dijelu Bazilike. Bilo je tako divno spustit se do kraja i ugledati grob sv. Franje, ozidano kamenom i ograđenog željeznim rešetkama na kojem se nastavlja oltar. Uronile smo u molitvu i osjetili prisutnost njegovog duha. Pozdravile smo sv. Franju i Asiz i već pomalo iscrpljene skupljale smo dojmove u memorijsku karticu i s nestrpljenjem očekivale susret sa sestrama u Grottaferrati, gdje smo i odsjele tijekom hodočašća. Osjećaj da si došao među svoje bio je i više nego predivan. Primljene smo srdačno i velikodušno. Nakon što smo se okrijepile večerom nadbiskup mons. Martin Vidović ukratko nam je is-

pričao povijest naše kuće u Grottaferrati i kakvu ulogu ona predstavlja u Rimu. Kuća je ostavila velik trag u prošlosti.

Drugi dan započele smo svetom Euharistijom koju je predslavio nadbiskup Martin Vidović, u koncelebraciji s mons. Milanom Simčićem. Iza doručka krenule smo prema Rimu. Obišle smo rimske bazilike, a vodič nam je bila gđa Dragica, koja dugi niz godina živi u Italiji. Bazilika sv. Ivana Lateranskog dočekala nas je u svoj svojoj ljepoti. S nestrpljenjem smo čekale dolazak u Svete Stube, gdje je svaka od nas prignula glavu u tišini i molila sjećajući se svih koji su potrebni naše molitve na tom svetom mjestu. Dojam svetih stuba bio je zaista velik i bogat. Prožete molitvom krenule smo prema bazilici Marije Velike, koja je bila raj za naše oči i dušu, zatim smo razgledale i baziliku sv. Pavla izvan zidina. Bogatstvo koje smo primile tog dana zaista se mogla opipati na svakom licu. Put nas je dalje vodio po prošlosti Rima i Rimskog Carstva: Coloseum, Rimski Forum Domanum i Oltar Domovine. Umor se nije dao primijetiti. Vedrina duha je bila jača, kao i hrabrost. Nakon cjelodnevnog obilaska vratile smo se zajedno s gđom Dragicom u Grottaferratu našim dragim sestrama s. Ružici, s. Borgiji i s. Ivani. Naše pozitivne dojmove prenijele smo na njih, vjerujući da će i njih to ispuniti u radosnoj svakodnevnicu služenja.

Treći dan našeg hodočašća bio je usmjeren prema vrhuncu - Trgu sv. Petra u Rimu. Na Trg smo ušle srcem punim slavljenja u iščekivanju. Radost je

bila neizreciva, što smo tako blizu Svetom Ocu. Naime tog dana, 12. travnja 2015., Sveti Otac proglasio je godinu Božjeg milosrđa, a ujedno je obilježena i 100 godina genocida kršćana armenaca. Nakon molitve Kraljice neba slijedio je govor Svetog Oca pape Franje upućen svima vjernicima iz Rima i vama i onima koji su došli iz raznih krajeva svijeta, pa je pozdravio i nas Služavke Malog Isusa iz Hrvatske. Zastava se u isti čas podigla, duše su nam zaigrale od neizrecive sreće. Osjećale smo snagu blizine i prisutnosti Svetog Oca. Razgledale smo Baziliku Svetog Petra, u njoj se posebno zaustavile na grobu svetog pape Ivana Pavla II., i molile u tišini. Zahvaljivale smo na susretu s njim i blagoslovu koje nam je donijelo ovo hodočašće. U popodnevним satima krenule smo u Hrvatski zavod svetog Jeronima, gdje nas je vedro dočekaо rektor zavoda mons. Jure Bogdan i predstavio nam povijest i djelovanje zavoda i crkve. Ovdje smo i slavile svetu Euharistiju. Iza svete mise mons. Jure Bogdan nas je počastio domjenkom. Nakon izmijenjenih iskustava i doživljaja u večernjim satima vratile smo se u Grottaferratu čuvajući i razmišljajući brižno o svim događajima u svom srcu.

Četvrti dan našeg hodočašća bio je i oproštaj od naših divnih sestara u Grottaferrati, nadbiskupa mons. Martina Vidovića i mons. Milana Simčića. Iz Grotteferrate otišle smo prema Gospinom svetištu Loretu. Legenda kaže da su anđeli prenijeli svetu nazaretsku kućicu u Loreto kod Ancone. Sveta kuća danas je smještena u bazilici (Chiesa Della Santa Casa). Tu smo se zadržali dva sata, razgledale svetište i kod Majke Marije se duhovno osvježile za

daljnji put u životnu stvarnost. Molile smo Mariju, prvu Služavku Malog Isusa da se u nama nikada ne ugasi radost služenja, po uzoru na njezina Sina Isusa, i po uzoru našeg Utemeljitelja sluge božjeg Josipa Stadlera. Oprostile smo se od Loreta, i brodom iz Ancone uputile se prema Splitu. Na ovom hodočašću svaka od nas pronašla je sebe i dobila nove duhovne snage.

Čovjek živi od sjećanja i uvijek se vraća na one lijepe događaje u trenucima kada mu je teško. Vjerujem da se svakoj ovo hodočašće urezalo i zapečatilo duboko u srce. Napojile smo se svježim duhom, dobile milost, Mi - upravo Mi. Želja nam je da u našem svagdanjem životu krenemo

u osvajanje Boga i čovjeka za Njegovo Kraljevstvo. Isus neka bude u središtu našeg života. Čvrsto stojmo uz Isusa. Hvala svima koji su nam omogućili ovo hodočašće, posebno veliko hvala našoj provincijalki s. Anemarie Radan.

s. Iva Serdarević

Split

Bdijenje za duhovna zvanja u splitskoj katedrali

Uoči nedjelje Dobroga Pastira u splitskoj prvostolnici sv. Dujma, u subotu 25. travnja, 2015. upriličeno je molitveno bdijenje za duhovna zvanja koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, predsjednik Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja.

Nadbiskup Barišić je istaknuo kako su se na molitvi okupili u različitosti odgajatelji sjemeništa, sjemeništarci, bogoslovi, isusovački novaci, franjevački bogoslovi sa odgojiteljima, kandidatice, časne sestre različitih redova, karizmi, vjernici župa koji se pridružuju zajedničkoj molitvi ne samo molitvi Splitsko-makarske nadbiskupije, nego molitvama širom svijeta. Pozvao je na molitvu Isusu Kristu koji je izvor života, te istaknuo kako svatko ima

poziv i nitko nije anonimn za Gospodina i svatko mu je važan. Izrazio je uvjerenje da Gospodin zna pronaći svoje, one koji će njega radikalnije otkriti, prihvatiti i reći: „Bože i ja svoj život povezujem s tvojim koji je u obranu i svjedočenje punog osmišljenog života koji je usmjeren prema ostvarenosti, prema cilju“. Naglasio je kako su se mnogi odazvali i rekli svome Gospodinu da je on Istina, Put i Život, no događa se da se na tom putu izgubi hrabrost, odlučnost za dalje. Pozvao je i potaknuo na molitvu za one koji su već pozvani u Crkvi Božjoj, posebno za tolike mladiće i djevojke koji osjećaju ovu prijateljsku blizinu pogled i šapat u srcu 'znaš da računam na tebe'. „Molit ćemo za hrabrost, za odlučnost da bi toliki ostvarili sebe na putu Dobrog Pastira“, kazao je nadbiskup.

U ime Povjerenstva za duhovna zvanja Splitsko-makarske nadbiskupije nazočne je pozdravio don Jenko Bulić ravnatelj Nadbiskupskog sjemeništa. „Najljepši lik i slika i usporedba koja je stvarnost u našoj vjeri je slika Isusa Krista Dobrog Pastira. S njime biti i bdjeti, njemu se zahvaljivati, moliti je nešto najdublje i zato Nedjelja Dobrog Pastira je bogatstvo za sve nas koji smo već na tom putu ali i one koji će na se u slobodi svoga srca i milošću Božjom pridružiti. Zato, pojasnio je „dok molimo za nova duhovna zvanja istovremeno molimo za nas koji smo na tom putu da ustrajemo u postojanosti, vjeri, autentičnosti i dosljednosti i tako budemo prepoznatljiviji kao znak njegove ljubavi i na taj način drugima privlačni u prostoru i vremenu da netko i za nas može sada ili u budućnost može reći ta časna, taj redovnik me oduševljava on je stvarno Božji on je po srcu Isusovu po srcu Dobrog Pastira“. U nastavku bdijenja za duhovna zvanja Božju riječ i prigodna razmišljanja čitali su i bogoslovi, redovnici i redovnice.

U prvom dijelu programa bogoslov Petar Bulić, časna sestra Elizabeta Glasnović milosrdnica posvjedočili su iskustvo duhovnog poziva, kao i radosti i poteškoće s kojima se susreću. Svjedočila je i progovorila o svom iskustvu Anita majka trojice sinova koji su sva trojica u sjemeništu. Svojim svjedočenjem uputili su ohrabrenje svima koji promišljaju o duhovnom pozivu. Poslije svjedočanstava uslijedilo je euharistijsko klanjanje na kojem je pjevao zbor sjemeništaraca pod vodstvom s. Lidije Matijević. Na molitvenom bdijenju sudjelovao je više naših sestara iz Splita, novakinje i kandidatice.

<http://franjevci-split.hr>

Duhovna obnova za kandidatice u Družbi

U samostanu „Antunovac“ u Zagrebu je od 1. do 3. svibnja ove godine održana duhovna obnova za kandidatice i postulanticke Družbe SMI-a. Prvoga dana duhovne obnove o. Danijel Čolo – karmelićanin - se osvrnuo na radost života Bogu posvećenih osoba, davši za to dva primjera. Prvi se odnosi na Juanu Enriquetu Josefinu ili Tereziju od Isusa, rođenu u Santiagu, Čile, 13. srpnja 1900., koja je od djetinjstva bila oduševljena Kristom. Stupila je u samostan bosonogih karmelićanki, gdje je i dobila ime Terezija od Isusa. Tu umire već kao novakinja u 19. Godini života, a u samostanu je provela samo jedanaest mjeseci. 3. travnja 1987. u Santiagu papa - blaženi Ivan Pavao II. proglašava je blaženom i predstavlja je kao uzor mladima. Potom ju je u Vatikanu proglasio svetom (21. ožujka 1993.) Za drugi primjer naveo je sv. Tereziju Avilsku, koja se rodila 28. ožujka 1515. u Avili, koja stupa u samostan karmelićanki od Utjelovljenja. Papa Pavao VI. ju je 27. rujna 1970. proglasio prvom od žena naučiteljicom Crkve.

Otac Danijel Čolo dao je naglasak na to da budemo autentični, na što nas poziva i papa Franjo, pa i onda kad se javi sumnja trebamo se vratiti u sebe i oslušnuti Božji glas kao onda kada smo ga prvi put čule. Euharistijskim slavljem i povečerjem završen je prvi dan duhovne obnove.

Drugi dan duhovne obnove vodio je fra Josip, koji je govorio o svjesnosti i pripadnosti jednoj karizmi te o jednom identitetu i Isusu Kristu kao uzoru

po kojemu treba biti sačinjen identitet jedne redovnice. Poslije podne smo imali pokorničko bogoslužje i priliku za sv. ispovijed, nakon koje je uslijedila euharistija - kao vrhunac dana, a dan smo završili povečerjem. Duhovna obnova je završena sv. misom u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj Vesi, nakon čega je uslijedio susret pripravnica sa č. M. Radoslavom Radek u Generalnoj kući u Naumovcu. U kapeli smo za početak zapjevali pjesmu *O Isuse poljubljeni* (najdraža pjesma Oca Utemeljitelja), zatim smo imali razgovor s č. M. Radoslavom Radek, a potom ručak. Svaka od nas će rado pamtit i ove prelijepo trenutke. Zahvaljujemo Gospodinu za sve milosti koje nam je udijelio, jer je ovo bio susret koji nam je posvijestio kako je potrebno uvijek iznova zahvaljivati Bogu za dar poziva i radosno svjedočiti taj dar.

k. Valentina Šunjić

Zagreb

Duhovne vježbe za kandidatice

Od Anda do Naumovca

Na put prema Zagrebu krenule su četiri kandidatice iz Sarajeva i tri iz Splita. U večernjim satima stigle su na odredište, u zagrebački samostan na Novoj Vesi. Tamo su ih dočekale još dvije kandidatice i pridružile im se na putovanju. Put ih je dalje vodio u duhovni svijet, a za taj put im više nisu trebale noge – nego uši. Kažu da je glavni organ za duhovnost uho, ono prvo nalazi duhovne putove. U njemu je centar za ravnotežu i građen je vrlo zanimljivo te postoji vanjsko, srednje i unutarnje uho. Taj organ uha ima dosta posla dok se riječi i zvukovi pretvore u pravu informaciju, a tako je i s uhom srca koje dovodi spoznaju u naše biće. To uho srca služi za razumijevanje Božjeg jezika, rekli su kandidaticama.

I krenuo je tako put osluškivanja Riječi. Najprije su djevojke otišle u Anda, vrlo mladoj djevojci, Juani, koja je postala karmelićanka, Tereziji od Anda, svetica. Posve obična djevojka, krhkog zdravlja, ali lice joj je blistalo na klanjanju pred Presvetim. Mlada djevojka snažno se borila za pravdu, bez straha braneći ponižavane, do svoje smrti u novicijatu. *Bog reče*: Izvana savršen red, iznutra led, to nije put redovnice. Razmisli, što je uistinu bitno, što ti je na prvom mjestu?

Dalje ih je put vodio u Francusku, sv. Maloj Tereziji, koja je radosno bila malena, obavljajući obične poslove što je savršnije mogla, ponizno i poslušno. Pričala je o Gospodinu na svoj način, slatko i milo, pokazujući kako svatko od nas treba pričati o Gospodinu na svoj način, sasvim slobodno. Ljudi ne smiju biti uniformirani u izričaju, ponavljati tuđe viđenje Boga nego svoji, sasvim slobodni u razgovoru s Njim. *Bog reče*: Obavi male poslove, koliko možeš, što savršnije možeš, a ostalo prepusti meni. I govori o

Meni onako kako me ti doživljavaš, ne ponavljam tuđe riječi, budi onakva kakva jesi.

Kandidatice su osluškujući stigle i do Španjolske, do sv. Terezije Avilske i sv. Ivana od Križa, koji su se odlučno predali Božjoj providnosti. Sv. Terezija Avilska je podigla mnoge samostane, trpeći odbacivanja i kritike. Sv. Ivan svjesno je birao teške križeve i ponižavanja, odlučan da neće ogovarati ni one koji su ga zlostavljali. *Bog reče:* Prihvati sve što ti šaljem, a ja ću te nositi i brinuti za sve. Ne brini, sve ćeš izdržati.

Kandidatice je na putu stalno pratio Božji blagoslov i hrana Nebeske Gozbe i molitve. Na kraju su stigle do Naumovca, na okrjepu i odmor kod Časne Majke i Maloga Isusa, koji je spavao na križu, pokriven ranama koje liječe ovaj svijet. Laticе duhovnog cvijeća padale su po kandidaticama cijelim putem, prekrivajući mirisom njihove radosti i njihove križeve. Zagrljaji na rastanku omekšali su križeve koje nose, a možda i one koje će tek nositi.

A o rastancima ih je poučila sv. Terezija od Anda koja je svojoj sestri prije ulaska u samostan, pri bolnom rastanku pisala da je teško rastati se, da se srca lome, pucaju, ali 'sestro, u Isusu ćeš me naći, traži Njega, stopi se s Njim i stopit ćeš se sa mnom.' Rastanci nisu rastanci, u Isusu se nalazimo, u Njemu nosimo i svoje obitelji, sve drage i cijeli svijet. Svi smo zajedno, u Njemu.

Postoji susreti od kojih se živi cijeli život. Ovaj je bio takav. Za njega smo zahvalni svim našim sestrama, časnoj majci s. Radoslavi, sestrama provincijalkama: Katarini, Anemarie i Admirati, o. Danijelu Čolo karmelićaninu, braći franjevcima fra Danielu Patafta, Josipu Ivkiću i Ivanu Crkoviću.

Slavlje sv. Josipa Radnika

Sestre Služavke Maloga Isusa su u samostanu *svetoga Josipa* u Črešnjevcu, župa Remete - Zagreb, 1. svibnja 2015. godine, svečanim euharistijskim slavljem u 11 sati proslavile zaštitnika samostana *sv. Josipa Radnika*. Svečanu svetu misu slavio je župnik o. Antonio Mario Čirko, u koncelebraciji s o. Ilijom Tipurićem. U slavlju svete mise sudjelovale su sestre iz naše Generalne uprave: s. M. Vesna Mateljan i s. M. Jadranka Lacić u pratnji s. M. Vitomire Bagić – kućne glavarice iz zajednice u Neumu, te iz Provincijske uprave s. M. Anđa Vranješ i s. M. Kristina Adžamić. U slavlju su sudjelovale i sestre drugih redovničkih zajednica koje djeluju na području župe Remete: sestre Franjevke i sestre Naše Gospe.

U propovijedi je otac Antonio istaknuo poniznost svetoga Josipa koji je primio dar nebeskoga Oca u Njegovo ime biti otac Sina Božjega, te svojim radom skrbiti za život Djeteta Isusa i Blažene Djevice Marije.

Poslije svete mise nastavljeno je druženje u prostorijama Samostana *svetoga Josipa Radnika* u Črešnjevcu.

Za zajedničkoga druženja u sestarskoj blagovaonici s. M. Vitomira Bagić ispričala je povijest osnutka samostana i njegove posvete Svetome Josipu Radniku. Iznijela je kratke crtice iz ratnoga vihora i života sestara u izbjeglištvu po Hrvatskoj, Italiji i Njemačkoj, te zatočeništvo sestara u Sarajevu, na čelu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić. Providonosnom zaslugom svetoga Josipa sestre su bez posjedovanja novaca uspjele kupiti kuću koju su kasnije otplaćivale uz pomoć dobročinitelja koji su se javljali po zagovoru sv. Josipa. Prvi dobročinitelj koji se javio bio je svećenik s imenom Josip. Zahvaljujući sv. Josipu sestre i danas djeluju u samostanu kuće njegujući nemoćne starice.

Za patron samostana sestre su se pripremale molitvenom trodnevnicom u kućnoj kapelici.

s. M. Kristina Adžamić

Lurd

Hodočasničkim putem od Sarajeva do Lurda

Godine, 1858. Bezgrješna Djevica Marija ukazala se Bernardici Soubirous u špilji *de Massabielle*. Po toj poniznoj Djevici Mariji dragi Bog poziva grješnike da se obrate. Crkvu potiče na molitvu i ljubav, osobito prema bolesnicima i siromasima. U danima hodočasničkoga proputovanja, skrušeno, ponizno, ali i radosno, molili smo Bezgrješnu da nam - po svome zagovoru kod

Oca - isprosi i podari potrebne milosti. Da, Mariju je Gospodin očuvao od svakoga grijeha. Duh Sveti je izveo u njoj čudesna djela. Neka nas Marija svojim milostivim pogledom prati i našu skrušenost daruje milosrđu svo- ga Sina. Moli za nas, Bezgrješna djevice. Vodi i prati svako srce. Milošću vođeni i ispunjeni u zahvalnoj molitvi, možemo reći: *Velika nam djela učini svesilni, sveto je ime njegovo.*

Prebirući zrnca krunice, molili smo za blagoslovljeno i milošću popraćeno naše putovanje. Zavapili smo Mariji za zagovor, kako bi sva naša nastojanja bila djelotvorna. Znamo da se u Lourdesu hodočasti sa svih strana svijeta. Čvrsto vjerujemo da je nebeska majka Marija najsigurnije utočište u svim životnim situacijama.

Od 3. do 10. svibnja 2015. godine, pod vodstvom vl. Marka Majstorovića, katedralnoga župnika, iz Sarajeva se prema Lourdesu uputio jedan autobus hodočasnika. Među njima su iz sarajevski župa hodočastile i časne sestre Služavke Maloga Isusa – sedam iz sarajevske Provincije BZ BDM: s. M. Anica Matošević, s. M. Anita Rajić, s. M. Paskvalina Santro, s. M. Damjana Crnković, s. M. Bernardina Šarić, s. M. Manda Pršlja i s. M. Vera Bilješko; zatim s. Marija – franjevka, i s. Marija – karmelićanka, te svećenici: pater Krešimir Dja-ković – isusovc, vlč. Marinko Perković, vlč. Marko Jukić. i vlč. Marko Majsto- rović, katedralni župnik.

Mi, sestre SMI-a smo zahvalne dragome Bogu za „jubilarni dar putovanja“ u Lourdes. Hvala Provincijalnoj upravi, na čelu sa s. M. Admiratom Lučić,

provincijalnom poglavaricom za taj neprocjenjivi dar. Neka Bezgrješna i dalje bdije nad našom provincijom. Neka život svake sestre, novakinje i kandidatice, uz Majčinu pomoć, bude prepoznatljiv po tihome izgaranju u svome služenju. Da, poput svijeća što svijetle pred špiljom Gospe Lourdske, budemo prepoznatljive po služenju onima kojima smo poslana. Po zagovoru Bezgrješne, neka je blagoslovljeno naše putovanje. Zakrili, brižna Majko, svojom moćnom zaštitom sve grješnike.

Spasitelju svijeta, Majku si svoju, snagom otkupljenja svojega, sačuvao unaprijed od svake ljage grijeha: čuvaj i nas čiste od grijeha.

Molitva i pjesma je protkala naše putovanje. Stigli smo u Torino! To je mjesto gdje se od 1578. godine čuva Torinsko platno. Prema kršćanskoj predaji, u to platno je bilo umotano Isusovo tijelo, nakon što je skinuto s križa i položeno u grob. Koristeći svaki trenutak proveden na tome mjestu, skrušeno smo molili da se Isus svima smiluje i da obrati grješnike. U istome smo gradu posjetili baziliku Marije Pomoćnice; crkvu sv. Franje Saleškoga; zatim prvi Oratorij u Valdoccu. Sve je predivno.

Drugi dan hodočasničkoga programa odvijao se u gradu Saint-Maximin, gdje smo razgledali baziliku svete Marije Magdalene, u kojoj se čuva njezin relikvijar.

Nastavivši put, stigli smo do Avignona: grada u kojem je izgrađena papinska palača, gdje je bilo devet papa u periodu od 1309. do 1377. godine. Taj

grad je bio sjedište papinstva u sužanjstvu. U tome gradu se nalazi i katedrala. Pogledali smo i prekrasne vrtove i povijesne zidine. Približavajući se i Lourdesu, bili smo sve radosniji. Marijo, koja si se ukazala Bernardici u pukotini stijene, molimo te za nadu i pouzdanje u tebe. Pomozi svim grješnicima, da se, po tvomu bezgrešnome zagovoru, svi grješnici obrate i milosrdnome Ocu vrate.

Stigavši na sveto mjesto, u srcu se budila zahvalna molitva. Svetost i tišina nastaniše se u našim srcima. U ranim jutarnjim satima smo se od hotela *Cristina*, uputili na trg Gospe ka mjestu ukazanja. Žurno smo došli do špilje. Skrušenim srcem pozdravili smo Mariju svojom molitvom i pjesmom. Slavili smo svetu misu u špilji, zajedno s indonežanskim hodočasnici, te grupom hodočasnika iz Dubrovnika. Večernja procesija sa svijećama bila je svečana. Dok smo molili Križni put na kalvarij, ogledali smo se u „ogledalu“ Marijine duše. Na Križnome putu je Marija pratila svoga sina sve do smrti, smrti na ktižu. Posjetili smo i kuću gdje se Bernardica rodila, kao i crkvu gdje se krstila. Za dvodnevno boravka u Lourdesu zahvalni smo na svim milostima i radostima.

Na povratku smo razgledali utvrdu *Karkasone* i katedralu, odakle smo nastavili put za Padovu, gdje smo pogledali baziliku *sv. Antuna*, crkvu *sv. Justine* koja je i zaštitnica Padove; zatim svetište *sv. Leopolda Mandića*. U samoj kapelici *sv. Leopolda* slavili smo svetu misu i zahvalili za sve milosti koje smo zadobili kroz ove dane. Iz Padove odlazimo do mjesta Rupe, gdje smo večerali, a potom nastavili putovanje preko Slovenije, Hrvatske i Bosne do Sarajeva. U jutarnje sate smo se sretni i mirom Božjim ispunjeni vratili svojim kućama.

s. M. Vera Bilješko

Mostar

Stručni seminar odgajatelja u predškolskim ustanovama

U organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH, u subotu je, 16. svibnja 2015. s početkom u 9.30 sati održan stručni seminar u prostorijama Dječjega vrtića *Sv. Josip* u Mostaru. Seminaru su nazočili odgajatelji iz svih katoličkih vrtića u Bosni i Hercegovini. Iz naših zajednica bile su sestre s djelatnicama iz Sarajeva, Viteza i Mostara.

Nakon okupljanja i razgledanja vrtića „*Sv. Josip*“ uputili smo se na predavanje: *Suvremeni pogledi na praksu ranoga i predškolskog odgoja* što ga je održala izv. prof. dr. sc. Maja Ljubetić (Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu). Svoje predavanje započela je citatom o sretnim i nesretnim ljudima,

kako bi nam ukazala putove koji vode do sreće i zadovoljstva u radu. Jedan od važnih čimbenika jest samovrjednovanje, preispitivanje filozofije ustanove rada, što je naše poslanje odgojitelja, preispitivanje stila upravljanja, vizije dječjega vrtića, odnosa, načina rješavanja problema, prostora i materijalnog okruženja, vrtićke kulture, obitelji, lokalne zajednice, kurikuluma... osobno preispitivanje odgojitelja. Prvi korak prema unaprjeđenju prakse u vrtiću jest kvalitetno samovrjednovanje sebe i svih čimbenika ustanove odgojno-obrazovnoga procesa, zatim kooperativna procjena, uvid u postojeće stanje i poticanje samovrjednovanja djece u svim situacijama, kako bi ih odgojili za odgovorno ponašanje.

Nakon predavanja svoja iskustva rada s primjerom izvrsne prakse ranoga i predškolskoga odgoja u Dječjem vrtiću *Dobri* u Splitu iznijele su sudionici- ma stručnoga skupa ravnateljica Vrtića - s. Mirjana Kutleša, članica sestara Službenica milosrđa (Ančele) te odgojiteljice Katija Ivančić i Ecija Budić u vrlo sažetu te prezentacijama i slikama potkrijepljenu izlaganju.

Zahvaljujemo Povjerenstvu za predškolski odgoj pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH za organizaciju ovakvoga kvalitetnoga druženja i stručnog usavršavanja, kao i ravnateljici Dječjega vrtića *Sv. Josip* u Mostaru s. Florijani Penava na gostoprimstvu i našim sestrama u svim zajednicama koje se bave poslanjem odgoja djece.

s. M. Manda Pršlja

Omiš

Radost zajedništva

Pohod časne majke Radoslave Radek našoj zajednici u Omišu doista je bio radost i osvježenje. Došla je naša Majka k nama kao majka koja voli i ljubi svoju djecu, s puno topline i srca svojim sestrama. Dirljiv je bio susret s našim šticienicima koje je Majka grlila i nježno privijala na svoje srce.

Susrela se sa župnikom don Ljubom Bodrožićem koji ju je srdačno pozdravio u župnoj crkvi sv. Mihovila što su vjernici pljeskom

popratili. Prošetala je Majka našim lijepim gradom, divila se moru i kame-
nu, mriži i Cetini, brodu i galebu, svemu onome što je ruka Stvoriteljeva
nama darovala.

Naša Majka ohrabrila je svoje sestre i zahvalila nam na nesebičnom služe-
nju te nas potakla da budemo istinske blizu svima onima s kojima dolazimo
u susret, kojima smo poslani, obiteljima, mladima, djeci i bolesnima. Tako-
đer nas je pozvala na radost, da budemo sestre radosne u svom pozivu, da
nosimo radost u srcu i na licu.

Mi sestre zahvale smo Bogu na našoj časnoj majci na njezinoj blizini, toplini
i radosti koju nosi u svom srcu i drugima dariva.

s. Terezija Pervan

Zagreb - Lužnica

Poziv je kao kristalna vaza

U godini koja je u Crkvi na poseban način posvećena osobama koje žive
posvećeni život, održan je redoviti godišnji susret sestara juniorki 22. i 23.
svibnja 2015. u Marijinom dvoru, u Lužnici. Na susretu je sudjelovalo pede-
setak sestara koje su privremeno zavjetovane, a susret je predavanjima
obogatio p. Marijan Steiner, DI.

Misao vodilja našeg okupljanja bila je promišljanje nad redovničkim zavje-
tima kao nastavkom krsnog posvećenja. Poziv je dar poput neke skupocje-
ne kristalne vaze koja nam je darovana, koja je prekrasna u lomu svjetlosti
koji nam pruža. Darovatelj vaze računa s tim da ćemo dar koristiti i čuvati u
svom životu. Iskazao nam je povjerenje po tom daru. Isusovi savjeti siro-
maštva, čistoće i poslušnosti jesu sredstva po kojima se dar čuva. Na tom
putu čuvanja uvučeni smo u dijelektiku ljudske naravi i Božje milosti.

Osim ovog ponovnog susreta s iskustvom poziva i redovničkim zavjetima,
vrijeme koje nam je bilo darovano, bilo je ispunjeno mnogim susretima sa
sestrama iz drugih družbi i zajednica. Uz upoznavanje i slušanje predava-
nja, imale smo priliku za pjesmu, razgovor, šalu i izmjenu vrijednih iskusta-
va. Na kraju, p. Steiner nas je pozdravio riječima: „Sestre, Isus vas je pozvao.
Budite hrabre i budite Mu vjerne.“

Sestra sudionica

Zagreb

Susret sestara juniorki zagrebačke provincije

U subotu, 30. svibnja 2015. u samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi, održan je susret sestara juniorki zagrebačke provincije pod vodstvom magistre s. M. Marije Kiš. Sestre je pozdravila i s njima dijelu susreta nazočila i provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak. Na kratko je navratila i časna majka s. M. Radoslava Radek te je tom prilikom uputila nekoliko riječi ohrabrenja i poticaja mladim sestrama.

Tema ovog susreta bila je „Karizma-osobna i zajednička te poslanje naše Družbe u Crkvi“. Razmišljajući i otkrivajući vlastite sposobnosti, darove, uspjehe i upisujući ih u „cvijet“ dajući mu time ljepotu i vrijednost, započele smo radni dio susreta. Sestra Marija je pripremila lijepo predavanje na temu posvjestivši u njem značenje i važnost primljene karizme te, posebno stavivši pred oči lik Oca Utemeljitelja, prikazala poslanje naše Družbe SMI koju smo pozvane utjeloviti u današnjem vremenu.

Nakon predavanja razvila se plodonosna diskusija, a sve smo zaokružile sjedinivši poticaje pape Ivana Pavla II. u enciklici *Vita consecrata* s našim Konstitucijama pokušavši u tome vidjeti ono što je najpotrebnije kako bi i danas mogle autentično nastaviti djelo Oca Utemeljitelja s punim žarom i radošću.

Sestra sudionica

Sastanak kućnih poglavarica

U duhu sestrinstva i zajedničke odgovornosti za dobrobit svake pojedine sestre, Provincije, Družbe i cijele svete Crkve, u ponedjeljak je, 8. lipnja 2015., s početkom u 9 sati, u prostoru Utemeljiteljeve spomen-sobe u Samostanu *Egipat*, održan sastanak kućnih poglavarica provincije BZ BDM.

Sastanak je protekao u razmišljanju na temu: *Korištenje sredstava društvenoga priopćavanja*, pod vodstvom predavača navedene teme, p. Marijana Zubaka - CPPS i provincijske glavarice - s. M. Admirate Lučić.

Radom u radionicama i zajedničkim razmišljanjima na temu susreta, kućne poglavarice dijelile su iskustvo radosna susreta obogaćena razmišljanjima i planovima za dobrobit svake osobno, te zajednica koje, po milosti Božjoj, vode i prate na dobrobit cijele naše drage družbe i Crkve.

Susret je odisao duhom Godine posvećena života i pripreve na jubilej 125. obljetnice Družbe, te radosna susreta sa svetim ocem Franjom prigodom njegova pohoda Sarajevu.

Nakon sastanka sudjelovale su u slavlju svete mise u Katedrali i zahvale za milosti koje primamo po sluzi Božjemu Stadleru, našem utemeljitelju. Tu su sestre započele i duhovne vježbe pod vodstvom p. Marijana Zubaka - redovnika svećenika – CPPS, te pošle u naš duhovni centar *Kuće Navještenja* u Gromiljaku.

s. M. Kristina Adžamić

Gromiljak

Duhovne vježbe za sestre

U duhovnomu centru *Kuće Navještenja* u Gromiljaku su od 8. do 14. lipnja 2015. godine održane duhovne vježbe za sestre, na temu *Hoće li tko za mnom, ...!* Voditelj duhovnih vježbi bio je pater Marijan Zubak, CPRS, iz Zagreba.

Sestre su započele duhovne vježbe večernjim slavljem svete mise na Dan sluge Božjega dr. Josipa Stadlera, okupiljene na njegovu sa sestrama iz sarajevskih zajednica i sestrama predstojnicama u našim zajednicama.

Nakon sv. mise pošle su na Gromiljak, gdje su u tišini svoga srca preispitivale odnos s Bogom i ono što je u tom odnosu dobro, što još treba ispraviti i uljepšati.

Nas sestara sudionica bilo je dvadeset. Pater Marijan nas je vodio kroz duhovne vježbe od spoznaje samih sebe do zavjeta i onoga što trebamo ponijeti sa sobom u život. Na kraju duhovnih vježbi nas je poveo u kapelu,

ponudio da svaka u svoju svakidašnjicu ponese svoj križ kao plod duhovnih vježbi. Blagoslovio je križeve i svima nam ih darovao kao plod, koji će nam pomoći da kročimo kroz život uzdignuta čela.

Kratak sadržaj predavanja duhovnih vježbi nalazi se u zahvalnome govoru izrečenu na završetku duhovnih vježbi.

Dragi Patre Marijan,

Meni je dopao zadatak da Vam, u ime sestara, zahvalim na vremenu provedenu s nama i za nas.

Na početku duhovnih vježbi postavili ste nam pitanje: „Što je potrebno za plodnost duhovnih vježbi?”

Potom ste krenuli iz početka, a to je da bi duhovne vježbe bile uspješne, trebamo na prvom mjestu upoznati sebe i otkriti svoje duhovno stanje? Da bismo to uspjele, pozvali ste nas na šutnju i strpljivost sa samima sobom.

Priznati istinu o sebi kakvi smo pred Bogom, a kakvi se prikazujemo ljudima.

Oprostiti sebi i prihvatiti stvarnu sliku o sebi, zatim tražiti od Boga oprost i oprostiti drugima.

Trebamo postati kao svijeća koja svijetli i donoseći svjetlo i drugima oko sebe, žrtvujući sebe za druge. Uspjeh našega života ovisi o našoj povezanosti s Bogom, a koliko smo povezani s Bogom i Njegovom milošću, vidimo kroz sakrament ispovijedi. Koliko se mi danas ispravno ispovijedamo, je li nam ispovijed blagoslov ili ...? Bog oprašta samo onomu tko se iskreno kaje i priznaje svoje grijeh.

Samo onaj tko se iskreno kaje može slobodna i čista srca slaviti euharistiju - spomen-čin Isusove žrtve. Isus je nas do kraja ljubio i dao Sebe sama za nas, kakva je naša ljubav prema Bogu, bližnjemu, nas koji izbližega nasljedujemo Isusa Krista. Nijedna ljubav se ne događa bez nazočnosti križa, a Isusova ljubav s križa nam poručuje: raširite ruke, da biste mogli primiti svakoga tko vam se približi da bi ga mogli staviti na svoje srce.

Često ste nas pitali: Kakvo je tvoje srce danas? Otvoreno za sve ljude i sestre oko tebe, ili otvoreno za manji krug osoba iz tvoje blizine? Živjeti redovničkim životom bez prigovora, bez žaljenja, tužakanja, kritiziranja i pritužbi, znači neprestano piti čašu mrtvljenja i samozataje, to znači nositi svoj križ danas. Mi rado prihvaćamo Kristov križ, a na svoj mrljamo. Kakva je moja ljubav prema bližnjemu, takva je moja ljubav prema Bogu. Ako smo usmjerene na Boga, ne gledamo u druge; svatko je ono što o drugome misli. Na kraju ste nas pozvali da vozimo auto što smo ga dobili u novicijatu, pa ste nam ukratko objasnili kako se trebamo brinuti o njemu. Auto prvo treba upaliti držeći se svih onih uputa o redovničkom životu što smo ga dobile u novicijatu. Zatim ponekad treba dolijevati gorivo; to jest molitva, sakramenti i euharistija. Auto ponekad ide uz brdo pa treba dolijevati ulje molitava i dobrih djela, pa onda istekne vozačka dozvola koju treba produljivati. Spoznaj sebe i svoje duhovno stanje i kroz Isusovu ljubav na Kalvariji u duhu poniznosti i strpljivosti uzvisi se do Kraljevstva nebeskoga.

I što reći na kraju? Hvala pater Marijan, uz pitanje „Kako je vaše srce danas?“

s. M. Klara Jerković

Gromiljak

Sastanak svih članica Povjerenstava Provincije

U duhovnom centru *Kuće Navještenja* u Gromiljaku su 15. lipnja 2015. godine, s početkom u 9 sati, sestre članice Povjerenstava Provincije Bezgrješnoga začeca BDM započele jednodnevni rad, kako bi - zajedničkom molitvom, radom i otkrivanjem Božjih planova - pronalazile putove kojima nas Duh Sveti želi voditi u apostolsko-karizmatiskom djelovanju svake osobno i svih naših zajednica.

Radni dan je prošao u molitvi, zajedništvu, predstavljanju učinjenoga, te zajedničkim vrjednovanjem i planiranjem rada svakog povjerenstava u idućoj školskoj godini.

Zajedničkim slavljem svete mise, koju je u 16. 30 sati, u kapelici *Kuće Navještenja*, predslavio fra Franjo Radman, sestre su zahvalile Bogu za Njegovo vodstvo i primljene milosti apostolsko-karizmatškoga djelovanja Provincije. Poslije svete mise nastavljeno je druženje uz večeru.

s. M. Kristina Adžamić

Zagreb

Proslava blagdana Presvetog Srca Isusova i bezgrešnog Srca Marijina - Dan provincije

U samostanu "Antunovac" sestre su duhovnom pripremom i misnim slavljinama proslavile svetkovinu Presvetog Srca Isusova i bezgrešnog Srca Marijina – Dan zagrebačke provincije. Uz Srce Isusovo, Božansko Srce, uvijek je i Bezgrješno Srce Marijino, najveće i najljepše ljudsko srce. Blagdan Srca Isusova je naš Utemeljitelj ostavio sestrama u baštinu zato što je on sve činio pod zastavom Srca Isusova te je želio da i sestre budu pod zašti-

tom i posebnom milošću Srca Isusova. Zajednica sestara u provincijalnoj kući je ovu svetkovinu obilježila trodnevnicom koju su predslavili preč. mons. dr. Josip Baloban i msgr dr. Ivan Šaško pomoćni biskup zagrebački.

U prva dva dana preč. Baloban govorio je o tri vida zadaća svake sestre, svakog vjernika, a to su promicati Evanđelje propovijedajući ga svojim djelima, pomagati bolesnima i slabima te biti navezan na bogatstvo i moć. Pozvao nas je na siromaštvo kojim ćemo se približiti Isusu, gledajući uzor u papi Franji.

Drugi dan održano je i klanjanje u čast Srcu Isusovu, a treći dan župnik preč. Alojzije Žlebečić blagoslovio je djecu iz vrtića Cvjetnjak i novopostavljeni kip Srca Isusova, dar štice iz Doma. Župnik je poručio djeci i roditeljima da ih Isus blagog pogleda i ispruženom desnicom poziva k sebi, želi im dobrodošlicu svaki dan, a lijevu ruku drži na Srcu kao znak Ljubavi.

Biskup Ivan Šaško uvećao je ovu svetkovinu predslaveći završno euharistijsko slavlje, nadahnuto iščitavajući poruku za naše sestre iz misnih čitanja. Naglasio je Nježnost Božju izraženu u čitanju iz proroka Hošee, Njegovu očinsku ljubav za čovjeka kojega Bog strpljivo uči hodati. Tako i sestre, doslovno i preneseno, uče druge hodati, djelujući tako u skladu s Očevom Ljubavlju. A sv. Pavao govori o sebi kao o najmanjem od svih, i još manjem od najmanjeg, a na to su osobito pozvane i naše sestre svojim imenom, kao sestre služavke te kao sestre posvećene Malome Isusu koji je znak poniznosti. Biskup je naveo

sedam glagola tog poniznog apostola koji su bitni i za naše djelovanje: sagibati se, dati, ojačati, stanovati, shvatiti, upoznati, biti ispunjen. Sestre to čine i trebaju činiti s ljudima oko sebe, bez težnje da budu savršene po učinku. Bitno je prepoznati da je ljubav ta koja preobražava običnost svakodnevnice i da je ona dar Božji i plod srca. A nalazimo je gledajući u križ, u Raspetoga, radosni zbog uskrsnuća novog Adama. Iz Njegovih je rebara nastala Crkva, kako je Eva nekoć nastala iz Adama. Plod te Crkve su i Sestre Služavke Maloga Isusa, koje kao i ostali ljudi žive od vode i krvi koje potekoše iz Njegovih prsiju.

Prečasni Baloban žarko je molio za radost i blagoslov svakog našeg bližnjeg, svih naših članica i naših obitelji, ma gdje bili, u kojem god mjestu ili zemlji te je tako milosti i blagoslov ovog slavlja svih dobrih srdaca raširio daleko izvan okvira Zagrebačke provincije. Biskup je srdačno zahvalio sestrama služavkama na svemu što čine svojim djelovanjem u Zagrebačkoj nadbiskupiji. Sestre iz Vrhovne uprave te sestre iz mnogih naših samostana i župa, uključujući i posebne goste iz ostale dvije provincije, nazočile su slavlju.

U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu sestre su svečano obilježile blagdan Bezgrešnog Srca Marijina misnim slavljem koje je predslavio vlč. Josip Radelja, a u samostanu "Antunovac" na blagdan sv. Antuna zaštitnika kuće, euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Marijan Kušenić.

Sestre Služavke Malog Isusa pokazale su da ljube drago Srce Isusovo, pred Njega sve žele doći otvoreno svojim srcem, svaki dan iznova u istini. Sve su se potrudile i pridonijele ljepoti ovih slavlja jer u tom Božanskom Srcu i Prečistom Srcu Marijinu dom je malih Isusovih služavki, naša prava kuća.

sestra

KARIZMATSKO POSLANJE

Split

Naše sestre vjeroučiteljice sa svojim ekipama osvojile sjajne rezultate na vjeronaučnoj olimpijadi srednjih škola

Nadbiskupijska vjeronaučna olimpijada osnovnih i srednjih škola Splitsko-makarske nadbiskupije održana je 19. veljače 2015. godine u Zdravstvenoj školi u Splitu. Nakon školskog i međuškolskog natjecanja na nadbiskupijskoj razini sudjelovalo je 20 osnovnoškolskih i 10 srednjoškolskih ekipa. Svaku školu predstavljala je ekipa od četiri učenika. Tema ovogodišnjeg natjecanja bila je Drugi vatikanski koncil.

U kategoriji srednjih škola prvo mjesto osvojila je Nadbiskupijska klasična gimnazija „Don Frane Bulić“ iz Splita pod vodstvom s. Petre Šakić s 95,75 bodova.

Drugo mjesto osvojila je II. gimnazija iz Splita pod vodstvom s. Dolores Brkić s 87 bodova.

U nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu, u dvorani Ivana Pavla II., u ponedjeljak 27. travnja splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić primio je šest vjeronaučnih ekipa zajedno s njihovim vjeroučiteljima mentorima i ravnateljima škola (po tri ekipe iz osnovne i srednje škole) koje su na nadbiskupijskoj vjeronaučnoj olimpijadi, održanoj 19. veljače 2015. u Splitu, postigle najbolje rezultate osvojivši prva tri mjesta.

U kategoriji srednjih škola prva tri mjesta osvojile su Nadbiskupijska klasična gimnazija "Don Frane Bulić" iz Splita pod vodstvom mentorice s. Petre Šakić, Druga gimnazija iz Splita pod vodstvom mentorice s. Dolores Brkić i Srednja škola Ivana Lucića iz Trogira pod vodstvom mentorice Anite Vuletin.

Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije, pod vodstvom predstojnika don Josipa Periša, organizirao je u subotu 21. ožujka 2015. nagradno putovanje za sedam najbolje plasiranih ekipa iz osnovne i četiri najbolje ekipe iz srednje škole na ovogodišnjoj nadbiskupijskoj vjeronaučnoj olimpijadi koja je održana u Splitu. Nakon kraćeg zaustavljanja na odmoru Krka, nagrađeni olimpijci i njihovi mentori nastavili su putovanje prema Zadru, gdje ih je dočekala s. Viktorija Gadža koja im je bila vodič i domaćin u Zadru. Tako su sa svojim ekipama na nagradnom putovanju bile naše s. Dolores i s. Petra.

33 ekipe (17 osnovnoškolskih i 16 srednjoškolskih) iz cijele Hrvatske. Natjecanje su organizirali Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Nacionalni katehetski ured

Hrvatske biskupske konferencije, Agencija za odgoj i obrazovanje te Glas Koncila-Mali koncil. U kategoriji srednjih škola prvo mjesto osvojila je Nadbiskupijska klasična gimnazija "Don Frane Bulić" iz Splita (Ana Katić, Ivana Alduk, Petar Krokari i Ivan Sikirica, voditeljica s. Petra Šakić). Drugo mjesto osvojila je II. gimnazija također iz Splita (Anita Jakulj, Helena Muslim, Davorka Jerčić i Ivana Bilić, voditeljica s. Dolores Brkić), a trećem mjestu ekipa Gimnazije Pula iz Pule.

U srijedu 8. travnja s početkom u 20 sati u dvorani Osnovne škole „Fran Krsto Frankopan“ u Krku započelo je državno natjecanje iz vjeronauka za učenike osnovnih i srednjih škola –Vjeronaučna olimpijada 2015. O temi Drugoga vatikanskoga koncila natjecale su se

Nacionalni katehetski ured Hrvatske biskupske konferencije, Agencija za odgoj i obrazovanje te Glas Koncila-Mali koncil. U kategoriji srednjih škola prvo mjesto osvojila je Nadbiskupijska klasična gimnazija "Don Frane Bulić" iz Splita (Ana Katić, Ivana Alduk, Petar Krokari i

Ekipa Nadbiskupijske klasične gimnazije "Don Frane Bulić" iz Splita sa s. Petrom, pobjednici srednjoškolskog natjecanja, i drugo plasirana pobjednička ekipa s. Dolores.

Pobjedničkim ekipama medalje i plakete uručili su krčki biskup Ivica Petanjak, Tomislav Tomasić u ime Agencije za odgoj i obrazovanje i Anita Vranić, predsjednica Državnog povjerenstva. Učenicima se po završetku programa obratio biskup Petenjak.

Čestitke s. Petri i s. Dolores na postignutim rezultatima!

www.nadbiskupija-split.com

Split

Nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje

Vjeronauk kao mjesto inkulturacije vjere naziv je okvirne teme drugog ovogodišnjeg nadbiskupijskog stručnog skupa za vjeroučitelje u školi u organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarke nadbiskupije i splitske podružnice Agencije za odgoj i obrazovanje, održanog u subotu, 7. ožujka 2015. u prostorijama Nadbiskupijskog sjemeništa u Splitu. Na skupu je sudjelovalo oko 250 vjeroučitelja iz Splitsko-makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije koji su imali prigodu kroz dva tematska predavanja i jednu radionicu promišljati o postmodernom vremenu i inkulturaciji vjere u vjeronaučnoj nastavi. Na ovom sudjelovale su i naše sestre:

s. Vlasta, s. Marijanka, s. Jelena, s. Petra, s. Dolores, s. Danijela, s. Branimira s. Rebeka, s. Terezija, s. Mila.

Nakon molitvenog dijela koji su pripremile i predvodile vjeroučiteljice iz Osnovne škole Ante Starčevića u Dicmu sve nazočne vjeroučitelje pozdravio je don Josip Periš, predstojnik Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije, ističući kako je školski vjeronauk pozvan uprisutnjujući evanđelje prodrijeti u područje kulture. Taj proces inkulturacije je uvijek dvosmjernan, u smislu dijaloga između vjere i kulture te uzajamnog primanja i davanja. Riječima podrške i ohrabrenja u pozdravnom govoru okupljenim vjeroučiteljima obratio se i splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić. Njegova poruka išla je u smjeru pronalaska načina osluškivanja Božje riječi u aktualnom trenutku kako bi lakše mogli doći do uma i srca vjeroučenika.

Nakon uvodnog dijela uslijedilo je prvo predavanje na temu Izazovi postmoderne koje je održao prof. dr. Ivica Žižić, pročelnik katedre liturgike na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu. Kao dobar poznavatelj kul-

turne antropologije prof. Žižić je na stručan i detaljan način objasnio fenomenologiju postmodernog vremena i njegov utjecaj na razmišljanje i ponašanje današnjeg čovjeka. Prema njegovim riječima, za razliku od moderne koja se oslanjala na razum i razvoj tehnike, postmoderna relativizira velike religijske priče te se odbacujući ideju vječne istine opire humanizmu i svim velikim idejama koje su do sada gradile zapadnu kulturu. Postmodernistički duh jaku misao zamjenjuje onom slabom, te od čovjeka kao racionalnog bića stvara subjekta ugone koji svoju duhovnost gradi na sinkretizmu ezoterijskog misticizma, svjetovne religioznosti i konzumerizma. Pred izazovima postmoderne i njezinih zahtjeva za nenametljivom, simpatičnom i osobnom duhovnošću, Crkva se ne smije zatvarati u "bedemsko kršćanstvo" već treba pronalaziti nove oblike preoblikovanja kulturnog koda postmoderne kako bi današnjem čovjeku približila evanđeosku poruku na njemu razumljiv način, zaključio je prof. Žižić.

Nakon dinamične i zanimljive rasprave, te kraće stanke uslijedilo je i drugo predavanje koje je održao prof. dr. Ivica Pažin, profesor katehetike i religiozne pedagogije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu i predstojnik Nacionalnog katehetskog ureda HBK. U predavanju koje je bilo naslovljeno Vjeronauk u školi kao mjesto inkulturacije vjere prof. Pažin je pokušao odgovoriti na pitanje što je to inkulturacija, te na koji način vjeronauk može progovoriti o dijalogu kršćanske vjere i suvremene kulture. Definirajući inkulturaciju kao ulaženje vjere u najdublje pore ljudskog života, te praktični zaključak teološkog promišljanja po kojem je Krist jedino spasenje, Pažin je zahtjev nove evangelizacije i vjerskog odgoja utemeljio na principu izbora dobrog i nenametnutog govora o Bogu. Rađanje novih kultura ne treba u nama stvarati strah od baratiranja novim kulturnim paradigmatama, već prenošenjem "starih priča" novim jezikom trebamo uroniti u izazove suvremenog svijeta i otkriti u našim učenicima autobiografsku sliku Boga. U tom smislu trebamo prihvatiti i pojam individualizacije kao dubinsku čovjekovu težnju za smještanjem samoga sebe u okrilje svetoga, kazao je prof. Pažin.

Nakon još jedne plodne rasprave nakon održanog predavanja i važnih obavijesti iz Katehetskog ureda i Agencije za odgoj i obrazovanje, vjeroučitelji su sudjelovali na deset pedagoških radionica (osam za osnovnu i dvije za srednju školu) s konkretnim primjerima inkulturacije vjere u nastavi vjeronauka.

Petar Kelvišer

www.nadbiskupija-split.com

Duhovna obnova za prosvjetne djelatnike

U organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku je u subotu, 28. ožujka 2015. godine, održana korizmena duhovna obnova za prosvjetne djelatnike na temu: *Korizma je – pogledaj u vlastitu dušu*. Više od pedeset prosvjetnih djelatnika iz osnovnih i srednjih škola s područja Kiseljaka, Gromiljaka, Brestovskoga, Fojnice, Kreševa, Busovače, Viteza, Bile i Novoga Travnika je nazočilo lijepom događaju, koji je imao za cilj barem jedno poslijepodne, uoči Cvjetnice, posvetiti svojoj duši i na taj način pripremiti se za slavlje najvećeg kršćanskog blagdana – Uskrsa. Voditelj je bio don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini. U 14 sati započelo je okupljanje i međusobno druženje svih sudionika u *Kući Navještenja*, nakon čega je u 15 sati započeo sam program. Na početku je srdačnim riječima sve pozdravila i zaželjela im dobrodošlicu s. M. Danica Bilić, organizatorica spomenutoga programa.

Nakon toga je uslijedilo predavanje don Ivana Štironje, koje je započeo tekstom o jerihonskome slijepcu Bartimeju (Mk 10,46-52). Između ostaloga, kazao je kako Isus ima svoju metodologiju i pedagoške norme. „On je vrhunski odgojitelj, profesor, Božanski Učitelj. Ne želi pomoći samo čovjeku koji ima poteškoća s vidom, nego još više, koji ima poteškoće sa srcem. Koji budu najbolji Isusovi učenici, bit će i najbolji učitelji“, naglasio je don Ivan. Uvjerljivom pristupu evanđeoskome tekstu don Ivan je pozvao nazočne da svatko pogleda u vlastitu dušu i uoči koliko nad njom vrši diskriminaciju. Isus, pred samim trenutkom svoje muke i smrti, susreće siromašnoga Bartimeja, i to ga ne priječi da mu pomogne, da ga čuje, da mu dadne očinji vid. Vidjeti čovjeka u potrebi i pomoći mu, nije samo dužnost, služenje, izvršavanje volje Božje, nego i osobno osvježenje. Mi smo često u žurbi i jednostavno ne čujemo drugoga u potrebi. Nerijetko, rekao je don Ivan, kada kažemo da smo u žurbi, zapravo se ne radi o žurbi nego o tome da nemamo živaca, ni vremena za tuđe poteškoće i jadikovke“.

Nakon toga bila je mogućnost za sakramenata svete ispovijedi. Uz don Ivana ispovijedao je i vlč. Marinko Perković, profesor na KBF-u u Sarajevu. Bilo je zaista lijepo vidjeti toliki broj sudionika koji su pristupili svetome sakramentu.

U 17 sati u kućnoj kapelici sudionici duhovne obnove su, predvođeni s. Danicom, vodili Križni put, a potom i molitvu krunice. Vrhunac susreta bilo je euharistijsko slavlje u 18 sati, kojim je i završila duhovna obnova.

Zahvalivši voditelju don Ivanu Štironji i sestrama Služavkama Maloga Isusa na organizaciji i gostoprimstvu, pošli smo svojim domovima jačani Božjom snagom i milošću.

Nikolina Drežnjak

Lug-Brankovići

Prijatelji Maloga Isusa za misije

Djeca i mladi župe Lug Brankovići u nedjelju 12. travnja 2015. donijeli su u župnu crkvu svoje misijske kasice. Svojim odricanjem misle na one koji imaju manje od njih. Ova gesta ljubavi u našoj župi trajala je od Misijske nedjelje do malog Uskrsa. Sav prikupljen novac namijenili su za djecu na Haitia gdje rade i djeluje naše sestre Služavke Maloga Isusa.

Djeca su za vrijeme svete Mise u procesiji donijeli svoje kasice kao prikazni dar. Bilo je lijepo vidjeti kasice poredane ispred praznog Božjeg groba, kasice koje su pune ljubavi i osjećaja za druge.

Misu je predvodio župnik Franjo Ivandić koji je ukratko predstavio siromašnu zemlju Haiti i naše misionarke Služavke Malog Isusa.

Neka ova gesta ljubavi bude svima poticaj da uvijek možemo činiti dobro, potrebno je samo htjeti i djelovati.

s. Marinela Zeko

Sarajevo

Slavlja u Stadlerovu dječjemu Egiptu

➤ Slavlje prve ispovijedi i pričesti

Dječak Ivica Slišković, koji je rođen u Žepču, 19. 4. 2015. slavio je prvu sv. pričest s još jednim dječakom koji se zvao Jan u našoj župi - katedrala *Presvetoga Srca Isusova*. Za svetu ispovijed i pričest pripremala ih je naša s. M. Jelena Jovanović. Na velikom slavlju u katedrali *Srca Isusova* uz Ivicu se okupila obitelj iz Žepča te obiteljska zajednica Stadlerova dječjega *Egipta* i sestara iz Samostana *Egipat* i naših sarajevskih zajednica. Na zajedničkom obiteljskom slavlju se u našoj blagovaonici našla na okupu uža i šira obitelj Ivica Sliškovića. Zajedno su Boga slavili i pjesmom veličali za njegovu milosnu prisutnost u životu maloga Ivica i svih okupljenih.

➤ **Slavlje svete krizme**

Sakrament kršćanske punoljetnosti popraćen darovima Duha Svetoga primile su Tatjana Pecirep i Ivana Tubić. S ostalim krizmenicima u sarajevskoj su katedrali sakrament svete krizme primile njima i ostalim krizmenicima podijelio je, pod misnim slavljem u 11 sati, 24. 5. 2015., predslavitelj misnoga slavlja - apostolski nuncij u BiH - Luigi Pezzuto.

Naše drage kume Dragana Topić i Darinka Dropulja bile su ponosne na svoju kumčad koju su brižno i s ljubavlju pratile. Dragana Topić - djevojka – studentica teologije, koja volontira u SDE-u, bila je kuma Tatjani Pecirep, a Darinka Dropulja - djevojka koja je jedno vrijeme bila uključena u odgoj djece SDE-a, bila je kuma Ivani Tubić. Uz kume i rodbinu slavlju su nazočila djeca SDE-a i sestre Samostana *Egipat*. Iz Vrhovne uprave stigla je prijašnja njihova odgojiteljica - s. Ana Marija Kesten – a sada tajnica vrhovne glavariće, koja je izručila najljepše želje i blizinu časne majke Radoslave Radek i sestara iz Vrhovne uprave u ovom milosnom trenutku slavlja i zajedništva.

➤ **Maturalna slavlja**

Ove godine u Stadlerovu dječjemu *Egiptu* bila su četiri maturalna slavlja. Slavile su četiri maturantice. 22. 5. 2015. Katarina Stipić maturalnim je slavljem obilježila uspješan završetak srednje Trgovačke škole. Ivana Tubić uspješno je završila deveti razred osnovne škole u Mjedenici. Zajednička proslava mature bila je 3. lipnja ove godine. Tatjana Pecirep i Sandra Nuhbegović uspješno su završile deveti razred u KŠC-u *Sv. Josip* te proslavile maturu 10. lipnja 2015.

Bogu zavalala za uspjeh svakog djeteta u kojoj služimo samome malenomu Isusu! Neka maleni Isus bude proslavljen u životu svakoga od njih i neka ih prati svojim blagoslovom!

Sestre iz *Samostana Egipat*

Samobor

Dan Dječjih vrtića Grada Samobora

U organizaciji Grada Samobora, 9. svibnja 2015.g. održano je predstavljanje privatnih dječjih vrtića Grada Samobora. Naš Dječji vrtić Cvjetnjak podružnica Samobor, predstavio se s temom: "Isus – dobri Pastir".

Uz promocijski štand na kojem su prikazani likovni dječji radovi, bili su ponuđeni letci o vrtiću, sličice s duhovnim porukama i molitvama za obitelj. Tijekom prezentacije vrtića održavale su se male radionice za djecu i roditelje.

Suradnja s obiteljima se očitovala kroz posjetu roditelja i djece koja pohađaju naš vrtić. Nove roditelje se informiralo o životu vrtića, stručnim i programskim komponentama bitnim za življenje djece u vrtićkom okruženju.

Za kvalitetnu suradnju s roditeljima i pripremanje materijala za predstavljanje vrtića zadužene su bile sestre i odgojiteljice s. M. Nikoleta Koščak, s. M. Marina Dugalija, s. M. Margaret Ružman i Valentina Kos. Na predstavljanju vrtića je sudjelovala s. M. Beatis Čajko i s. M. Petra Marjanović.

Sarajevo

Majčin dan u Dječjem vrtiću Srce

U srijedu, 13. svibnja 2015. godine, smo u Sarajevu u *Dječjem vrtiću Srce* proslavili Majčin dan pod motom **MARIJO, TI MAJKA SI NAŠA**. Program slavlja ispred glavnoga ulaza u kuću (vrtić), započeo je pjesmom „Evo nas pred tobom, Marijo...” koja je odjekivala sve do glavne ulice da su se pored okupljenih brojnih roditelja zaustavljali i prolaznici, te slušali i promatrali dječje glasove i pokrete. Djeca su izvela i nekoliko recitacija, plesova i pjesmica, koje su razveselile njihove roditelje, a kod nekih izmamile i suze kod svojih mama milih. Uz program slavlja priređen je i roštilj, dakako uz po-

moć roditelja, njihovo velikodušno sudjelovanje, zajedničku suradnju. Sve je to pridonijelo radosnomu, opuštenomu, obiteljskome ozračju.

Od srca zahvaljujemo prvenstveno dječici na radosnome nastupu, odgajateljicama koje su priređivale program, svim sestrama u zajednici, na čelu sa s. predstojnicom – Anđom Vranješ, te svim roditeljima, koji su uvijek otvoreni za suradnju, koja pridonosi radosnoj klimi i pozitivnom okruženju u Vrtiću.

Vjerujemo da nas je Marija majka naša iz neba obasula svim blagoslovima iz neba, te od svoga Sina isprosila milost hoda prema vječnosti.

s. M. Manda Pršlja

Vinkovci

Dječji vrtić Cvjetnjak na trećim Rimskim danima

Djeca iz Dječjeg vrtića Cvjetnjak, sudjelovala su 22. svibnja 2015. na manifestaciji „Rimski dani“ u Vinkovcima.

Tema ovogodišnjih III. Rimskih dana bila: *Sicut mater, ita et filia eius - Kakva majka, takva kći.*

Na svečanoj povorci glavnih rimskih boginja i poznatih rimljanki, naš vrtić, Horticulti infanti Hortus Flori, predstavio se sa svetom Lucijom, sirakuškom mučenicom, rimljankom, zaštitnicom slijepih, ratara, staklara, krojača....

Lik svete Lucije gledateljima smo približili uprizorujući Lucijino zatočeništvo i hrabro svjedočenje za Isusa. Dječaci obučeni kao rimski legionari vodili su zatočenu sv. Luciju i djevojčice obučene u bijele tunike s pojasevima od crvene tkanine, koje su u rukama nosile svijeće, palmine grane i žito.

Dok su djevojčice pjevale pjesme posvećene svetoj Luciji:

Sveta Lucijo štiti nas,
sveta Lucijo brani nas!
Život čestiti krasi te,
Bogu daruješ cijela se!
Moli blagoslov za sve nas
da nas obasja Krist naš spas!

Sveta Lucija, koju je vjerno glumila naša Bernardica, obratila se gledateljima riječima: „Ja sam sv. Lucija, kršćanska djevica i mučenica. Sva svoja blaga podijelila sam siromasima, a radije ću umrijeti nego iznevjeriti vjeru u jedinoga pravoga Boga.“

Sestra

Haiti

Stadlerova ljubav prema siromasima živi i na dalekom Haitiju

Kao i sve sestre Služavke Malog Isusa, i mi sestre na Haitiju svakog dvadeset i petog u mjesecu, sjetimo se Isusovog rođendana te razmatramo o Njegovu djetinjstvu i našoj ljubavi prema Njemu u siromašnoj i napuštenoj djeci. Upravo 25. 05.2015. razmišljale smo kako služimo Malom Isusu u haićanskoj djeci o kojoj brinemo, koliko Mu ljubavi, pažnje, brige darujemo? Na poseban način osvrnule smo se na riječi Sluge Božjega Josipa Stadlera „Imajte sve tri pred očima, kada za djecu i oko djece radite, da Presv. Mali Isus u toj djeci plače, zimu i žegu trpi, bolesti i sve ostale nevolje njihove pod-

nosi, pa ćete uvijek svoje dužnosti veselo i sdušno obavljati, i Vaša će misao uvijek biti kod Presv. Maloga Isusa u Betlehemsjoj štalici.“

I tog dana oko 10 sati u našu kući stiže padre Giuseppe, talijanski redovnik skalabrinijanac sa jednim čovjekom i njegove troje djece: Davidom 7 godina, Daphkom 5 godina i Emmenuelom 3 godine. Došli su praznih ruku i jedina odjeća bila je na njima. U jednoj crnoj vrećici donijeli su njihove rodne listove. A njihovo životna priča nije lijepa: prije dva tjedna ostavila ih je majka i ne znaju iz kojeg razloga. Otac radi kod redovnika Skalabrinijana kao vozač, te o djeci ne stigne i ne može brinuti. Djeca nemaju gdje biti, pa se don Giuseppe sjetio nas sestara govoreći: „jadan čovjek već dva tjedna djeca dolaze s njime, šetaju po našem dvorištu.. Nema se tko brinuti o njima. Djeca su dobra, lijepo odgojena i žao bi mi bilo da sada propadnu zbog zapuštenosti. Otac bi im želio omogućiti školu i odrastanje, ali nije u mogućnosti to napraviti. Rado bi dao djecu da vi brinete o njima, i nikako ih se ne bi odrekao. Naprotiv tražio bi svaku mogućnost da ih dođe posjetiti i da im bude blizu.“

Kapacitet našeg doma je pun, ali kako ovaj događaj gledati? Moguće je samo očima vjere i očima Služavke koja želi služiti Malomu Isusu koji po toj djeci dolazi ususret. Iako je kapacitet dječjeg doma pun, ali s obzirom da nam na jesen dva dječaka idu u internat kod Salezijanaca u Gressier otvaraju se slobodna mjesta pa ih možemo primiti već sada. A kako i ne bi, kad u toj djeci gledamo Maloga Isusa koji nam je toga dana došao ususret...i svakoj od nas tri sestre kroz ta tri djeteta došao je reći da je gladan, žedan, potreban ljubavi, brige, pažnje... Radosna srca primile smo tu djecu u našu kuću uz suglasnosti i potvrdu vlč. Giordana Belanich jer samo zajedničkim snagama možemo ovu djecu izvesti na pravi put.

Druga djecu u domu su ih radosno prihvatila, a i njih troje su radosnog lica ostali ovdje među nama. Od prve minute su se igrali, smijali i nitko sa strane nije mogao primijetiti da su to nova djeca. Tako su se lijepo uklopila među našu djecu. Nije bilo nikakvih problema niti bilo kakvih naznaka da su u novom prostoru i među novim ljudima. Naime, svako naše dijete ima svoju, posebnu i specifičnu priču. Malomu Isusu nastojimo služiti velikom ljubavlju preko djece o kojoj brinemo u Cardinal Stepinac Children's Home uz veliku pomoć vlč. Giordana, njegove Organizacije Croatian Relief Services i drugih dragih prijatelja i dobročinitelja. U toj djeci gledamo Maloga Isusa nastojeći svaku bol ublažiti, suzu obrisati, glad i žeđ utažiti, ljubav darovati... Bože blagoslovi svu našu djecu i sve drage ljude koji nas podupiru svojim molitvama i financijskim prilozima!!! A nama sestrama pomozite da uvijek i iznova znamo prepoznati njihove poteškoće i radosti, te im uvijek biti na radost i od pomoći.

Zadnjih mjeseci svjedoci smo velike Božje Providnosti koja nas je pratila u stopu i riješila naše najveće teškoće. U vrijeme kiša imali smo jako puno problema u našem dvorištu. Naša zemlja je dosta niža od ulice u kojoj živi-

mo, tako da je sva voda sa ulice ulazila u naše dvorište i danima se tu zadržavala. Najgore od svega je bilo gaziti po toj vodi u kojoj se znalo nastaniti mnoštvo komaraca i drugih životinjica, prinosnika raznih bolesti. Ove velike poteškoće nas je dragi Bog riješio preko Brazilskog kontingenta UN-a prisutnog na Haitiju na čelu sa komandantom gosp. Brionom. Oni su nam na ulaznim kapija podigli betonske ulaze, te u dvorištu napravili drenažu kojom su nas riješili budućih poplava i tako prevenirali druge zaraze bolesti. I ne samo to, očistili su nam i dvorište od starih urušenih zidova koji su ostali od potresa 2010 godine koji su stvarali stalnu opasnost ozljeda djece, te nam premjestili kontejnere sa sred dvorišta u kut dvorišta. Sve su to napravili sa puno ljubavi i srca! Neka ih dragi Bog blagoslovi i nagradi za svako dobro koje su učinili.

Sestre sa Haitija: *s. Liberija, s. Mirjam i s. Ana*

Gromiljak

Trideset djevojaka provelo vikend sa sestrama Služavkama Maloga Isusa

Tridesetak djevojaka iz Prisoja, Viteza, Novoga Travnika i Gromiljaka okupilo se u petak poslije podne, 22. svibnja 2015. godine, u „Kuću Navještenja“ na Gromiljaku kako bi provele vikend sa sestrama Služavkama Maloga Isusa. Voditelji susreta bili su vlč. Jakov Kajinić – duhovnik u Vrhbosanskomu bogoslovnomu sjemeništu u Sarajevu, i s. M. Danica Bilić, voditeljica duhovnih susreta. Tema na koju se odvijao susret bila je: „Životna melodija“.

Nakon riječi dobrodošlice i pozdrava što su ih uputile s. M. Danica Bilić i s. M. Bertila Kovačević, predstojnica na Gromiljaku, uslijedilo je zajedničko predstavljanje sudionica susreta te promišljanje o našoj životnoj melodiji. Bilo je jako zanimljivo čuti vlč. Jakova, koji je zorno ispričao kako je i kada njega Gospodin taknuo, pozvao i privukao u duhovni poziv. Prva večer bila je za sve sudionice uzbudljiva, jer su uglavnom sve prvi put na ovakvom susretu. Uz pjesmu praćenu melodijama gitare vlč. Jakova, te molitvom Duhu Svetome, započelo je duhovno druženje djevojaka iz više župa.

U subotu, sljedećega dana, pridružile su nam se kandidatice naše provincije BZ BDM u pratnji prefekte s. M. Marine Perić i s. M. Kristine Adžamić, koja je nazočnima prenijela pozdrave provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić sa željom da Duh Sveti upravlja i vodi svakog osobno na njegovu životnome putu i u životnome pozivu.

Program je započeo predavanjem vlč. Jakova na naznačenu temu, u kojoj je predstavio četiri lika, odnosno četiri životne melodije velikih Božjih ugod-

nika. Prvi lik je Blažene Djevice Marije, drugi je dušolovac sv. Petar, izvršitelj Isusove oporuke ljubavi, treći lik je sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, te četvrti - sluga Božji Petar Barbarić, travnički sjemeništarac. Na zoran način je predstavio njihove životne melodije koje su sklapali kroz predanje Bogu u svakodnevnim kušnjama i križevima. Uslijedile su četiri radionice koje su predvodile kandidatice sestara Služavki Maloga Isusa: Katarina Pilić, Nikolina Džavić, Valentina Šunjić i Ivka Martinović. Koliko god su bile važne radionice, toliko je značajno bilo i druženje s kandidaticama.

Poslije podne je upriličeno prigodno pokorničko bogoslužje i sakrament svete ispovijedi. Jedna od stvari koja se djevojkama jako dopala bilo je posebno pripremljeno pokorničko bogoslužje, druženje s kandidaticama te otvorenost i radost sestara. U subotu navečer bilo je Duhovsko bdijenje, što je ovome susretu dalo poseban doživljaj.

U nedjelju na Duhove, 24. svibnja 2015., vlč. Jakov je održao predavanje o darovima Duha Svetoga, te o djelovanju Duha Svetoga u životu svetaca. Sve je okrunjeno svečanim euharistijskim slavljem, koje je predslavio vlč. Jakov. Ljepota liturgije očitovala se kroz sudjelovanje djevojaka u čitanjima, molitvi vjernika i glazbi. Nakon svete pričesti Mirjana Ivančić iz Prisoja je zahvalila sestrama i vlč. Jakovu na duhovnome susretu koji je, kako je rekla, divan dar Duha Svetoga.

Nakon zajedništva kod stola Gospodnjega uslijedilo je zajedništvo kod obiteljskoga stola, uz pjesmu i osvrt na susret. Sestre su u djevojkama prepoznale ljepotu i živost Crkve, a djevojke je osvojila radost i spontanost sestara, te zajedničko druženje i bratski nagovori vlč. Jakova. Kad je došlo vrijeme da svatko krene svome domu, s neba je počela padati kiša, a s njihovih lica suze. To je bio najjači govor!

s. M. Ljilja Marinčić

Neum

Duhovna obnova u župi

U organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa iz Gromiljaka održana je u župi *Gospe od Zdravlja* u Neumu duhovna obnova, prvenstveno za mlade, 25 i 26. travnja 2015. godine pod motom: *Isus treba tvoje i moje ruke*. Neumski župnik, don Ivica Puljić, srdačnim je riječima pozdravio s. M. Danicu Bilić, voditeljicu duhovne obnove, s. Marinu Perić, odgajateljicu kandidatice, i njihove kandidatice: Katarinu Pilić, Ivku Martinović i Nikolinu Džavić. Istaknuo je radost da je s. Danica među nama, jer je u župi Neum djelovala kao vjeroučiteljica tijekom mnogih godina.

U duhu mota duhovne obnove s. Danica je imala uvodno razmišljanje o veličini dara služenja i pozvala sve nazočne, da svatko u svome pozivu bude Isusova ruka, Isusovo srce, Isusove noge. Zahvalila je Neumljanima za svu ljubav koju iskazuju prema sestrama i srcem se uključuju u njihove projekte, kao pomoć djeci u *Stadlerovu dječjemu domu Egipat* u Sarajevu i pomoć misijama preko misijske izložbe u Gromiljaku. Slijedila su svjedočanstva kandidatica, a prikazana je i prezentacija kandidatica, u kojoj je predstavljen život i rad sestara i kandidatica koje žive u duhu karizme njihova Utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera. Sve zajedno su svojim dolaskom donijele puno radosti, osmijeha i mira.

U svjedočanstvima je izražena potreba molitve i pozorna slušanja Isusova zova. Što zapravo predstavlja most između Boga i pozvanoga? Što znači čuti zov? Treba imati toliko mira u sebi i oko sebe da se čuje glas koji zove: Dođi, slijedi Me ! Kako reče Katarina, koja je u prvoj godini kandidature, najviše pomaže molitva. Molitva osobna, ali i molitva cijeloga puka kršćanskoga, da Gospodin pošalje radnike u žetvu svoju. Tako mlada uspijeva odreći se svoje sebičnosti, okrenuti srce Gospodinu, dati svoj život izabravši naslov *služavka*. Mladi Neumljani slušaju svaku riječ, poštuju i osjećaju veličinu predanja toga mladoga bića, ali teško izlaze iz svoje buke. Teško se izdvajaju iz svojih bučnih prostora, svojih bučnih života ispunjenih materijalnim i medijskim sadržajima, koji podržavaju i podražavaju sebičnost i bježe od bilo kakve žrtve. Kako radost uvijek nestaje iz ovakvih prostora, oslušuju mirni glas mladoga bića koji tako sigurno svjedoči Krista, svjedoči radost u služenju i zatečeni su. Sve je tako tiho, kao da se ovaj mir iz malenoga srca proširio po cijeloj crkvi. Molim za plodove ovoga mira, u mislima blagoslivljaj trenutak kada s govornica bude govorila koja djevojka iz Neuma koja će se možda opredijeliti za redovnički poziv.

Sestre i njihove kandidatice svojom mladošću, čednom pojavom, širokim osmijehom i očaravajućom smirenošću slikaju pred našim očima jedan bolji, ljepši i privlačniji svijet. Svijet iz kojega je izbačena sebičnost koja nam gomila nezadovoljstvo i gasi sjaj mladih očiju. Svijet u koji je utkana ljubav i njome obojeno svako djelo ljudskih ruku i mozгова. Svijet koji je barem ovoga trenutka naš izbor, svijet naših misli.

Zahvalni smo vam svim srcem sestrama i kandidaticama za dar njihova svjedočanstva. Želimo da ih prati Gospodin sve dane njihova života.

Pava Kriste, PMI

Sestarski zbor Služavki Maloga Isusa pjevao u katedrali sv. Dujma

Osmi dan devetnice sv. Dujmu, zaštitniku Splita i Nadbiskupije, obilježen je sudjelovanjem naših sestara. U godini posvećenog života, u devetnici dobile su milost sudjelovati redovnici i redovnice grada Splita. Večeras je prajna Euharistijskog slavlja pripala našim sestrama. Sestre su revno dolazile na probe pjevanja jednom tjedno, da bi večeras pokazale svoje umjetničko dostignuće.

Svetu Misu predslavio je o. Stipo Balotinac, redovnik isusovac, (magister novaka) koji je prigodnom homilijom istakao nekoliko zanimljivih činjenica. U određenim situacijama ponašamo se veselo, a u slučajevima smrti imamo tužno raspoloženje. Slave se rođenja, krštenja, vjenčanja, a na sprovode dolazimo tužni. Nitko ne slavi smrt, a mi se u ovoj devetnici pripremamo na proslavu smrti sv. Dujma. Krist nije došao ukinuti križ, trpljenje i smrt, nego nas je po križu, trpljenju i smrti uveo u život. Pitanje je kolika je naša vjera, koliko je živimo ili vjera i mi imamo dva kolosjeka, pa ponekad za njom posegnemo. Vjera i život trebaju ići skupa. Životne poteškoće nas ne smiju udaljiti od vjere, jer Gospodin kaže: "Knez ovoga svijeta meni ne može ništa." Zajedno s njime i mi možemo reći: "Knez ovoga svijeta nama ne može ništa." Pozvao nas je na življenje vjere kroz koju ćemo ući u život koji nam dariva Krist.

Sestarski zbor je pod ravnanjem s. Dulceline Plavša, pratio sv. Misu prigodnim pjesmama. Pjevana je koralna misa, a psalam je solo pjevala s. Marine-la Delonga. Himna sv. Dujma otpjevana je zaista na razini kazališnih pjevača u čemu je prednjačila s. Dulcelina solo dionicom. Zbor je na orguljama pra-

tila s. Arsenija Vidović. Osim sestara u zboru su sudjelovale sestre novakinje, postulantice i kandidatice.

Na kraju euharistijskog slavlja don Tomislav Ćubelić, katedralni žu-

pnik, zahvalio je o. Stipi i našim sestrama, uz napomenu da su sestre „Služavke Malog Isusa“ kroz njegovo školovanje bile vrijedne domaćice u njihovim odgojnim zavodima. Vjernici su pljeskom nagradile sestarski trud, a poneki su potihom priznali da su sestre „prekrasno pjevale“.

s. Laudes Bosančić

Popovača

Duhovna obnova za djevojke

Na poziv Župnika vlč. Mate Draganovića u Popovači, 2. svibnja 2015. u župi svetog Alojzija Gonzage održana je duhovna obnova za djevojke sedmog i osmog razreda, te srednjoškolke. Na susretu je sudjelovalo 27 djevojaka, a susret su animirale sestre Služavke Maloga Isusa; s. Valerija i s. Viktorija.

Tema susreta je bila: „Euharistija“, tj. „dvorane Euharistije“ o kojima su djevojke promišljale najprije kroz zanimljivu prezentaciju u kojoj su uz ponavljanje onog, već poznatog, mogle i proširiti svoje znanje o svetoj Misi. Potom su uslijedile radionice u kojima su djevojke u grupnom radu izrađivale „lep – book“ na zadanu temu. Tijekom radionica mogle su promišljati o svakom od dijelova svete mise kao dvorani u kojoj se odvija susret s dragom nam osobom, tj. Isusom. Također su imale priliku otkriti dublje značenje našeg sudjelovanja i susreta s Isusom koji se događa na svakoj svetoj Misi, a kojeg često zbog površnog pristupa i nismo svjesni. Djevojke su bile jako vrijedne i kreativne! Cijeli susret je tekao u jednoj opuštеноj i vedroj atmosferi! Nakon okrepe koju su nam u vrijeme ručka pripremili brižni domaćini uslijedio je razigrani dio susreta! Kroz splet igara djevojke su se pokušale uživjeti u ulogu „zaboravnog sakristana“ i osim zabave i smijeha imale priliku još ponešto naučiti o samoj pripremi svete Mise. Susret smo završili euharistijskim slavljem koje nam je predslavio domaći župnik, a na kojem su nam se pridružili i vatrogasci koji su taj dan obilježavali svog zaštitnika sv. Florijana.

Neka dobri Bog blagoslovi i po plodovima svoje Žrtve umnoži ljubav koju smo dijelili te nas sve zajedno potakne i oživi za djelotvornije svjedočenje naše vjere! Od srca zahvaljujemo vlč. Mati na pozivu i gostoprimstvu kao i svim njegovim vrijednim suradnicima koji su s nama dijelili zajedništvo i radost!

s. Viktorija, SMI

Dan za pamćenje

Susret s predsjednicom gospođom Kolindom Grabar-Kitarović

na blagdan sv. Dujma u Splitu

Na blagdan sv. Dujma, zaštitnika grada Splita, u četvrtak, 7. svibnja 2015., u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić, uz nazočnost generalnog vikara mons. Miroslava Vidovića i pastoralnog vikara mons. Nediljka Ante Ančića, primio je u prvi službeni posjet predsjednicu Republike Hrvatske gospođu Kolindu Grabar-Kitarović u pratnji savjetnika predsjednice za društvene djelatnosti, gospodina Andre Krstulovića Opare.

Pri srdačnom susretu nadbiskup Barišić je još jednom čestitao gospođi Grabar-Kitarović na izboru za predsjednicu Republike Hrvatske. Predsjednica je nadbiskupu čestitala blagdan svetoga Dujma te zahvalila na zauzimanju Crkve za očuvanje kršćanskih vrijednosti u našem narodu. U ugodnom razgovoru, gospođa predsjednica i nadbiskup dotaknuli su se aktualnih tema, a osobito su zajednički primijetili gorući problem loše demografske situacije u našoj domovini. S posebnim naglaskom razgovarali su o zaštiti obitelji kao i o potrebi većeg zalaganja da se mladima osiguraju cjelovit studij i zaposlenje te bolja budućnost.

Nadbiskup Barišić je predsjednicu upoznao s poviješću drevne Splitsko-makarske nadbiskupije te joj darovao reprint Splitskog Evangelijara, najvrjednije knjige u Hrvatskoj na koju su polagali ruku i hrvatski kraljevi prigodom zakletve.

Naše sestre koje žive i rade u Nadbiskupskom ordinarijatu, s. Mirjam i s. Pulherija, kao i s. Emila koja im je taj dan pomagala, na poziv nadbiskupa pozdravile su gospođu predsjednicu, s njom se srdačno pozdravile i rukovale.

Sestra Mirjam je gospođi predsjednici predala dar, koji je pripremila gospođa Marija Pivčević iz Gata. Gospođa Marija, znajući da Predsjednica dolazi za proslavu Sudamje, bila je sigurna da će predsjednica posjetiti splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Marina Barišića, te je osobno izradila jedan ručni rad, sa željom da bude predan Predsjednici, a ona da ga preda crkvi u kojoj je krštena. Obećala je isti takav ručni rad izraditi i za župsku crkvu župe kojoj predsjednica u Zagrebu pripada. Sestra Mirjam je to lijepo pjesnički sročila, na čemu je dobila priznanje. Gospođa Predsjednica se razveselila i zahvalila za primljeni dar.

Nakon susreta, predsjednica Grabar-Kitarović sudjelovala je u svečanoj procesiji i misnom slavlju na splitskoj obali -Trgu dr. Franje Tuđmana, o blagdanu svetoga Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije.

www.nadbiskupija-split.com

Vinkovci

Završena svečanost u DV "Cvjetnjak" Vinkovci

U DV „Cvjetnjak“ 28. svibnja održana je završna priredba. Naše drage i vrijedne tete pripremile su raznolik i zanimljiv program. Puno se recitalo, pjevalo i glumilo.

Maleni „Anđeli“ svojom su recitacijom raznježili sve prisutne, a marljive „Pčelice“ bez straha, s osmjesima na licima izvrsno recitirale i pjevale. Najzanimljiviji program pripremili su predškolci. Glasnim recitiranjem, pjevanjem i odličnom glumom po-

kazali su spremnost za polazak u školu. Cijeli je program vodila razigrana, vedra i nasmijana č. s. Rebeka. Roditeljima predškolaca je č. s. Petra na kraju programa uručila Potvrdu o pohađanju programa predškole.

Svi roditelji su otišli kućama bogatiji za još jednu lijepu uspomenu. Tetama odgojiteljicama i ovim putem zahvaljujem na mnogim satima brige, pažnje i uloženog truda u odgoj i obrazovanje naše djece.

Lucijina mama, Snježana Matak

Split

Stručni skup za odgojiteljice u vjeri u predškolskim ustanovama

*U suorganizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije i splitske podružnice Agencije za odgoj i obrazovanje održan je 30. svibnja 2015. godi-
ne stručni skup za odgojiteljice u vjeri u prostorijama Katoličkoga bogoslov-
nog fakulteta u Splitu na okvirnu temu: Izabrani sadržaji u vjerskom odgoju
djece predškolske dobi. Na stručnom skupu sudjelovalo je 60-ak odgojiteljica
s područja cijele Dalmacije.*

Skup je započeo svetom misom koju je predvodio predstojnik Katehetskog ureda don Josip Periš. U svojoj propovijedi don Josip je istaknuo Isusov stil komuniciranja s ljudima, istaknuvši kako je Isus rado ulazio u dijalog s njima, ali samo onda kada se taj dijalog temeljio na ljudskoj iskrenosti i povjerenju ili ako je bio izazvan duhovnim i tjelesnim potrebama ljudi koji su mu prilazili. se temeljio na iskrenosti ili na njihovim potrebama. No, Isus je znao voditi i "kontroverzne dijaloge", osobito s farizejima i pismoznancima jer su bili izazvani njihovom neiskrenošću, dvoličnošću ili traženjem povoda za osudu, kao što je to bio slučaj u evanđeoskom odlomku odakle Isusu vlast. Isusovo izbjegavanje davanja odgovora farizejima i pismoznancima nije zbog toga što bi se Isus bojao pred njima priznati Sinom Božjim, već zbog toga što njegov odgovor ne bi u njima pobudio vjeru. Komunikacijski problem bio je u njihovoj zaslijepljenosti, samodostatnosti i krivoj slici Boga. Iz ovoga je jasna poruka za sve nas kršćane da se čuvamo svake ljudske neiskrenosti, dvostrukosti, licemjerja i oholosti. Opasnost je ako stvorimo kao pismoznanci vlastitu sliku o Bogu, kada mislimo da se Bog mora ponašati onako kako mi to želimo te takvu sliku namećemo drugima. Kao odgojitelji u vjeri trebamo u poniznosti prihvaćati Božju volju te se svakodnevno pitati što Bog želi preko mene poručiti djeci i roditeljima s kojima se svakodnevno susrećemo u svom radu.

Nakon svete mise uslijedio je stručni dio programa. Predavanje na temu Talenti u službi vjerskog predškolskog odgoja održao je dr. sc. don Mihael

Prović, nastavnik na Katedri religiozne pedagogije i katehetike na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu. Don Mihael je najprije u svom predavanju pojasnio pojmove darovitosti, kreativnosti i talentiranosti te uočio razlike među njima. Darovitost je sposobnost ili više njih koja je više razvijena u odnosu na druge i koju tek treba poticati da bi se razvila u talent. Talentiranost je, dakle, svojstvena nekoj daljnjoj životnoj fazi kao posljedica rada i vježbanja u području darovitosti. Iako općenito darovitost djece dijeľimo u tri kategorije - ispodprosječne, prosječne i iznadprosječne - treba naglasiti da je, bez obzira na to, svako dijete u nećemu darovito. Svaka darovitost dolazi od Boga i treba je razvijati da bi se pretvorila u talent, a talenti su opet u službi drugoga. Zadatak je roditelja i odgojitelja da prepoznaju, podržavaju i potiču darovitost kod djece. Ponekad je darovitost teško prepoznati pa nam je u tome potrebna pomoć stručnjaka.

U stručnoj literaturi navodi se trinaest vrsta darovitosti. Predavać je potanko opisao svaku od njih, odnosno opisao je ponašanja djece u svakom od navedenih područja. To su: darovitost za glazbu, darovitost za matematićko-logićko razmišľjanje, darovitost za mehaniku, darovitost za jezićno izražavanje i stvaranje, darovitost za prostorno snalaženje, darovitost za motorićku koordinaciju, darovitost u interakciji sa sobom, darovitost u interakciji s drugima, darovitost u interakciji sa životinjama, darovitost u interakciji s prirodom, darovitost za humor, darovitost za poboljšanje svakodnevnog života i darovitost za interakciju s Bogom. Ovu posljednju darovitost moćemo nazvati i dar vjere. Ima je svako dijete i moće se razviti bez obzira na druge darove.

Da bi se darovi uspješno razvili u talente svakako je potrebno poticajno okruženje, pozitivne osobine odgojitelja, bilo da se radi o roditelju ili odgojitelju u dječjem vrtiću te vlastita motiviranost i angažman. Osobine koje bi trebao imati svaki odgojitelj su sljedeće: emocionalna zrelost, stabilnost u međuljudskim odnosima, sposobnost empatije, objektivnost, motiviranost u odgojnim postupcima i primjer vlastitog života. Ovdje svakako treba istaknuti i župnu zajednicu kao oblik institucionalnog odgoja. U kontekstu vjerskog odgoja djece, predavać se osvrnuo i na Isusov govor o talentima koji nalazimo u prispodobama u Matejevom i Lukinom evanđelju. One nam govore o odgovornosti koju imamo prema sebi i svojim darovima, a u našem slućaju i u odnosu na djecu koju želimo odgojiti i pomoći im na njihovom putu razvoja. Praktićni dio stručnog skupa nastavljen je u pedagoškim radionicama koje su pripremile, osmislile i predvodile odgojiteljice iz Dječjeg vrtića Radost u Splitu Smilja Nini Dukić, Anđelka Tomić i Ljiljana Buljan.

Odgojiteljice mentorice Anđelka Tomić i Ljiljana Buljan svoju su radionicu naslovile Dijete, vjera i ekologija. U prvom dijelu upoznale su nas s počecima ekološskog pokreta u svijetu te o vlastitim aktivnostima iz područja ekologije. Svrha ekologije dobrobit je ćovjeka, a ne vlastita vrijednost prirode,

naglasile su odgojiteljice Tomić i Buljan te da je bez promjena u načinu mišljenja i življenja svaki angažman u ekološkom smislu osuđen na neuspjeh. Kao poticaj i temelj za ekološko djelovanje odgojiteljice su postavile biblijski tekst Post 4,9: „Zar sam ja čuvar brata svoga?“ te iz njega izvele analogiju: „Zar sam ja čuvar ove Zemlje?!“ Njihov odgovor glasan je i jasan: Da! Saznali smo i o aktivnostima u razvijanju ekološke svijesti pape Benedikta XVI. koji je o ovoj problematici govorio u svojoj enciklici Ljubav u istini. Drugi dio radionice sastojao se od četiri vrste aktivnosti koje su se odvijale u manjim skupinama. Jedan zadatak bio je ispričati priču po nizu slika povezujući vjerski odgoj i ekologiju, drugi zadatak bio je slikanje slave Božje na recikliranom papiru koji su izradila djeca, treći zadatak bio je uglazbiti molitvu bratu Suncu te četvrti zadatak pripremiti jelo od zdravih namirnica iz eko uzgoja. Svi smo uživali u navedenim aktivnostima te se međusobno obogatili izmjenom iskustava koja su se pokazala kao osvježanje u doslovnom i prenesenom značenju.

Drugu radionicu vodila je odgojiteljica savjetnica Smilja Nini Dukić na temu: Talenti dar i(li) obveza. Cilj ove radionice u kojoj smo razmišljali o darovima i plodovima Duha Svetoga bio je sljedeći: djeci dati najbolji dio sebe! U praktičnom dijelu radionice trebali smo biblijski tekst o susretu Isusa i Samarijanke na zdencu povezati s jednom od darovitosti te iz toga pripremiti aktivnosti za djecu. Rezultati su se pokazali iznenađujući u maštovitosti i originalnosti na zadovoljstvo sudionica ove radionice.

Stručni skup završio je valorizacijom rada te konkretnim prijedlozima za sljedeći susret.

Anica Kraljević

Vepric

Zlatna harfa 2015.

Gospino svetište u Vepricu okupilo je 30. svibnja, oko 700 djece i voditelja u 18 dječjih župnih zborova, na Pokrajinski susret Zlatna harfa 2015. Ovogodišnji moto Zlatne harfe bio je "Radujte se" prema istoimenoj Okružnici osobama posvećenog života.

U ovom susretu nastupili su zborovi: sv. Roko iz župe Vinjani (voditelji s. Terezina Bašić i fra Denis Šimunović), sv. Mihovil iz župe Dugopolje (voditelj s. Eudoksija Franić), sv. Križ iz Splita (voditelj s. Jelena Marević), Uznesenje BDM iz župe Baška Voda (voditelj s. Ankica Džajić), sv. Mihovil iz župe Proložac (voditelj s. Filipa Smoljo), Gospa od ružarija iz župe Seget (voditelj s. Blagoslava Lončar), Srce Isusovo iz Splita (s. Kruna Grgat), Uznesenje BDM iz župe Slatine (voditelj Vesna Maglica), Gospa Karmelska iz župe Runovići (voditelj Maja Biočić), sv. Martin iz župe Vranjic (voditelj s.

Arsenija Vidović), Svi Sveti iz župe Zmijavci (voditelj s. Jasna Kasalo), sv. Luka iz župe Otok (voditelj s. Beatrica Bakić), sv. Petar iz Splita (voditelji Hani Čargo i Mirko Jankov), sv. Jakov iz istoimene katedralne župe u Šibeniku (voditelj Jelena Mikulandra), sv. Frane iz Imotskog (voditelj s. Sofija Vuković), Gospa od zdravlja iz Splita (voditelj s. Zorislava R. i fra Stipica Grgat), Gospa Blagovijest (voditelj s. Dulcelina Plavša) i sv. Stjepan iz Opuzena (voditelj s. Marinela Delonga).

Susret je započeo pozdravom pokrajinske zastupnice s. Nedjeljke Milanović – Litre svim pristiglim zborovima, a zatim je uslijedilo euharistijsko slavlje koje je predslavio upravitelj svetišta don Mijo Šurlin u koncelebraciji s osmoricom svećenika – župnika župa sudionika i đakonom. Sve okupljene zborove u skladnom pjevanju tijekom mise dirigiranjem je animirala s. Marinela Delonga, dok je za orguljama bio g. Mirko Jankov. U homiliji je predslavitelj ukratko približio povijest i važnost ovog Gospina svetišta za osobni rast i pobožnost vjernika koji rado dolaze uteći se molitvom Majci Mariji. U nastavku homilije kratko je protumačio evanđeoski odlomak o Isusovu pozivu okupljenima da postanu kao djeca kako bi ušli u Kraljevstvo Božje. Don Mijo je naglasio kako je danas u Vepricu prisutno mnogo djece koja pjesmom uveličavaju liturgiju. Kako rastemo u odrasle osobe često izgubimo taj duh dječjeg pouzdanja u Božju dobrotu i prisutnost u našim životima i prestajemo u središte stavljati Gospodina. Potakao je sve okupljene da se u svakoj životnoj etapi utječu Mariji da bude zagovornica kod Gospodina te da vratimo u središte Gospodina. U prinosu darova svi su zborovi pripremili novčane darove koje su prinijeli predstavnici zborova, a prikupljeni darovi bit će usmjereni za rad u katoličkim misijama Konga.

U završnom dijelu programa, nakon euharistijskog slavlja su predstavnici zborova izvlačili redosljed nastupanja svog zbora u izvedbi pjesme po svojem izboru. Razigrana, radosna i skladna pjesma odzvanjala je prostorom svetišta i privlačila hodočasnike koji su se u njemu zatekli. Svaka je pjesma nagrađena snažnim pljeskom svih okupljenih. Svi su zborovi na kraju susreta dobili prigodne Zahvalnice za sudjelovanje. Moto susreta ostvaren je od prvog do posljednjeg trenutka ovog susreta, jer je s lica okupljenih isijavala radost unatoč suncu koje je sve jače isijavalo svoju toplinu. Pjesmom Blaženoj Djevici Mariji završen je ovogodišnji pokrajinski susret Zlatne harfe.

Mandica Starčević

www.nadbiskupija-split.com

ODJECI DUŠE ...

125. godina velikodušnosti s. M. Marte Golec

Pismo ocu Utemeljitelju

Živio Mali Isus!

Voljeni naš Utemeljitelju!

Radujem se u Isusu Kristu svaki put kad pišem pismo Tebi - svom Ocu! Radosna sam, i takva želim ostati! Radost preplavljuje moje srce! Sretna sam!

Ovo pismo pišem Tebi za s. Martu Golec, Tvoju prvu duhovnu kćerku i Služavku Malog Isusa. Osobi koju si Ti dobro poznavao, i kojoj si vjerovao. Znao si da će njezina ruka biti ruka za Isusa. Iznio si joj svoje želje o potrebama siromaha. Ona te je razumjela i velikodušno Ti pomagala. Nadam se, i vjerujem, da zajedno s Tobom gleda lice Maloga Isusa kojem je velikodušno služila. Molim te predaj joj ovo pismo, a pročitaj ga i Ti. Hvala.

Topli pozdrav u Srcu Isusovu i u jubilarnoj godini (125.) našeg postojanja, šalje Ti Tvoja kćerka

s. Anka

Živio Mali Isus!

Predraga moja s. Marta!

Možda ću te ovim pismom iznenaditi, no želim ti pisati i od tebe učiti što je to velikodušnost, dobrota, marljivost, toplina u službi Malog Isusa!

Ova godina 2015. je naša zajednička jubilarna 125. godina postojanja Družbe i godina Tvoje velikodušnosti. Ti si prva započela s Duhom Svetim i njegovim krepostima – ljubav, dobrota, strpljivost, velikodušnost, marljivost, sestrinska ljubav!

Privukao te je Mali Isus, a poučio i usmjerio sam otac Utemeljitelj, pa si hrabro krenula u službu ljubavi, koja živi i svijetli 125 godina.

Hvala ti draga s. Marta!

Zadivila me je tvoja hrabrost i ljubav! Tvoja neumornost!

Zasigurno se nisi ni odmarala, nisi dovoljno spavala od briga kako pomoći sarajevskoj siročadi i samog oca Utemeljitelja, hraniti na započetom projektu-ljubav za Isusa u potrebnima. Bila si sretna u svakoj situaciji, zar ne? Čestitam ti na hrabrosti!

Želim razumjeti Tvoj život u promrzloj daščari u Sarajevu. I ako je u daščari bilo teško i nama danas neshvatljivo, vjerujem da je prevladavala toplina, žar srca, radosti i veselja što si uspjela pomoći siromašnu djecu i bolesne starice, te što si dobila milost prepoznati u njima Malog Isusa.

Ljubav je čudo! Smjestila si Malog Isusa u malo sigurnije mjesto nego što je bila betlehemska štalica. Učinila si Malom Isusu radost. Otac Utemeljitelj kojeg su siromasi prozvali "sirotinjski otac i majka" i sada je sretan, jer se Njegov i tvoj duh velikodušnosti u kojem živi Družba proširio svijetom. Kako je lijepio pomagati Malom Isusu i ne slušati varav svijet. Kao duhovna Majka zasigurno si s ljubavlju pjevušila Malom Isusu:

O Isuse poljubljeni

Slatki sine moj.

Na oči tu sad smireni

Pada sanak tvoj.

Spavkaj srdašce!

Moje sunašce!

Uspavkuje Tebe majke Tvoje

mili poj.

Tvoja s. Anka živi u redovničkoj zajednici u Vrgorcu. Zajednica je nastala još za tvog i Utemeljiteljeva života, 1906. godine. U zajednici, na čelu sa s. Hrizantom Barišić, njegujemo bolesne i nemoćne starice i starce, u kojima prepoznajemo lice Malog Isusa. Svakodnevno se hranimo Riječju Božjom i Euharistijom, i nastojimo živjeti put svetosti na kojeg smo pozvane.

U našoj redovničkoj zajednici, kojoj je IMAKULATA zaštitnica, svakodnevno čitamo spise oca Utemeljitelja, te sam odlučila da i Tebe malo upoznam. Znam da si svakodnevno molila *Put križa*, i šaptala molitve srca, kako bi izdržala. Smatram te prvom blaženicom Družbe, iako nisi proglašena. Bog će to učiniti jednog dana s Utemeljiteljem. Sretan sam što sam unišla u tvoj duh, koji je sama ljubav i velikodušnost, i u duhu s Tobom pjevam:

*Slatko li je služiti Njemu
Gospodar je toli blag.
Njegov jaram tako sladak.
Njegov pogled mio drag!*

Draga s. Marta!

Šapni Isusu tiho, tiho u ime svih nas koje smo žive, i koje Isusu služimo:

*Služit ćemo Tebi vjerno
Kroz sve dane žića svog;
Ti si naša sreća prava
Ti si kralj i naš Bog.*

Draga s. Marta!

Neka ti duh klikće od radosti što nas još ima, što smo unatoč slabostima vjerne Malom Isusu! Moli se za sve nas! ŽIVJELA!

Voli te u Malom Isusu tvoja

s. Anka Kristić

Zdravo da si sveta Ano

Zdravo da si Ano sveta, zaštitnice premila.
Prvu milost Ti si nam kao dar izmolila.

Ti si našu Družbu dragu od početka štitila
kad se još to mlada Družba za opstanak borila.

Uvijek Ti si pa i sada moćno nas pomogla,
a nad sve duše naše Bogu si privodila.

Zato nek Ti bude hvala Majko Djeve Marije,
sveta Ano zaštitnice naše Družbe premile.

*Auotr teksta nepoznat,
notni zapis na ovu pjesmu
priredio vlč. Stjepan Hadrović,
tajnik nadbiskupa Josipa Stadlera godine 1893.*

Priča o jednom zvanju

Moje je zvanje da sam časna sestra, a moje zanimanje da sam vjeroučiteljica. Moj poziv dolazi od Isusa, on me izabrao, a ja ga slijedim i još uvijek sam na tom putu.

Moja priča počinje od davnina. Kao djevojčica od jedanaest godina bila sam u posjetu jednoj župi u kojoj su radile časne sestre. Tu sam imala dvije prijateljice koje su me dovele časnoj sestri s kojom su se one družile. Časna sestra je sjedila u dvorištu i mi smo s njom lijepo razgovarale. Bilo mi je jako ugodno u takvom društvu, jer je sestra bila duhovita i meni draga. U školi sam sa svojim kolegicama razgovarala o praznicima i pričala im o svom iskustvu susreta s jednom časnom u Zagrebu. Jednom mi je iznenada sinulo, kad smo tako razgovarale što će koja biti nakon osnovne škole, da ću ja biti časna sestra i to sam izgovorila glasno pred njima. Bila mi je to fora, a curama iznenađenje. Kako je vrijeme prolazilo, a ja rasla i do kraja školske godine našla sam si dečka, pravog dečka. Bio je to Zdravko koji se vrtio oko mene i ja oko njega, uglavnom kad su bile u pitanju zadaće. On je više imao brigu na mene, nego ja na njega. Oboje smo bili, zahvaljujući takvoj suradnji, uspješni učenici. I tko zna kako bi to dalje išlo da sljedeće školske godine naš razred nisu rasformirali i stavili njega u jedan, a mene u drugi razred. Tako je i našoj ljubavi došao kraj, ako se to mogla nazvati ljubav.

Pred kraj sedmog razreda izabrao me dečko iz osmog razreda. Dolazio on pred naš razred svaki odmor i cure su me uvijek pozivale u hodnik. Jednom mi je kolegica rekla da me zove Zlatko van i pri tom se nekako nasmijala da sam tek tada shvatila da je radi mene dolazio. No, bio je blizu kraj školske godine i na praznicima ta je ljubav nestala, jer je on otišao u srednju školu, a ja sam osmog razred.

Jednom zgodom u 8. razredu mi cure smo nešto razgovarale i ja sam rekla nešto ružno, kad me kolegica Vesna lijepo pogledala i rekla: "Ti želiš biti časna sestra, a tako ružno govoriš?!" Posramila sam se pred njom i pred ostalim kolegicama. Tu sam naučila kako ružne riječi ne smiju imati mjesta u mojim ustima.

Na putu do škole uvijek sam prolazila uz svoju župnu crkvu. Jednog dana, imala sam popodne nastavu i vraćala se doma, ugledala sam u crkvi svjetlo. Bila sam nešto ljutita i svratim u nju. Taman je trebala početi misa. Ostala sam na misi i pričestila se. Nakon mise sam osjećala takvo smirenje kakvo nisam osjetila nikada prije. Bilo mi je tako toplo pri duši. Bila sam tako ispunjena i sretna da sam cijelih pet kilometara puta samo zahvaljivala Isusu, a to mi je vrijeme tako brzo prošlo da sam se začas našla kod kuće. Bio je to trenutak kao kad nađeš nešto jako važno i ne želiš to više izgubiti.

To je na neki način bio moj prvi susret s Isusom u četiri oka. To se događa nekako spontano, kao kad se zalubiš i čezneš za osobom koju voliš, a ona je negdje tvome oku nevidljiva, ali je u srcu živo prisutna. Jedva čekaš novi susret, a do tada ostaje samo maštanje i čežnja. I nemaš vremena na nešto drugo misliti, jer ti sve misli zaokuplja samo najdraža osoba. Vi, koji ste bar jednom u životu bili zaljubljeni, možete prepoznati taj osjećaj. Kasnije sam se puno puta vraćala u srcu na taj susret.

Nakon osmog razreda sam razmišljala o svemu i svačemu, samo ne o samostanu. Međutim, jednom sam išla u Zagreb u posjet jednom bolesniku. Nakon posjeta idem u samostan samo tako, kao usput. Kad sam prošla kroz vrata, moja prva rečenica je glasila: "Ja bih željela u samostan." Kad sam je izgovorila znala sam da je to - to.

Spremila sam se i u dogovoreni dan sam krenula. Mama me pratila. Išli smo vlakom. Cijelim putem u vlaku nismo progovorile niti riječ. Ja sam samo mislila, da mi mama sada kaže da idem doma, isti čas bi se vratila s njom, ali mama ne želi prekinuti tišinu, ako ja ne želim ništa reći. Došle smo i časne su nas radosno primile. Popodne sam ispratila mamu na vlak. Kad je vlak krenuo ja sam se našla sama samcata na svijetu. Ne pripadam više doma, mama je otišla, a u samostanu još nisam. Ta je samoća bila tako jeziva, iako je kolodvor bio pun ljudi, putnika koji žure ili čekaju. A ja se osjećam nigdje... Poželjela sam da tramvaj brzo dođe da postanem dio nečega. I tramvaj sam čekala beskrajno dugo, iako je išao svakih deset minuta. Dođem u samostan i časna sestra me uputila u prostoriju gdje u bile ostale kandidatice. Pokucam na vrata i otvorim ih. U mene su bile uprte radosne oči mojih kolegica i moje prefekte da se sve rasplinulo i netragom nestalo. Shvatila sam da je to moj novi dom. Pozdravila sam se sa svima i postala sam dio moje nove obitelji. I bilo mi je lijepo pri srcu.

Kad sam slavila dvadesetpetu godišnjicu zavjeta, saznala sam da je jedna časna sestra molila za moje zvanje. Moj je zaključak – Isus me pozvao, a ova sestra mu je pomogla dovući me u samostan. Ta je sestra danas već pokojna, a ja je se dosta često sjetim i otkrivam koja je snaga njezine molitve. Moj redovnički život.

s. M. Ana Čajko Šešerko

Nezaboravan susret djece *SDE-a* s papom Franjom u Cenrtu za mlade *Ivan Pavao II.*

Bila sam tako radosna što ću vidjeti papu Franju, a najradosnija kada sam ga dotaknula. Bilo je lijepo i na misnomu slavlju. Cijeli taj dan je protekao mirno i radosno s pomoću Božjom. To je povijesni događaj koji nitko neće zaboraviti!

Anita Hrgota

Taj dan mi je bio nezaboravan jer sam mogla vidjeti Papu i rukovati se s njim. Drago mi je što sam imala priliku i nastupati u čast Papi. Nadam se da će opet doći u Sarajevo.

Ana Maličević

Ja taj dan neću nikada zaboraviti! Dotakla sam svojom rukom Papinu ruku, i u toj svojoj radosti čak sam svima rekla da nikada neću oprati svoju ruku jer je dotakla Papu!

Sandra Nuhbegović

Taj dan sam u svome srcu osjetila poseban mir i radost. Bila sam jako sretna što sam mogla vidjeti Papu koji zrači Božjom ljubavlju i mirom! Mir vama!

Katarina Stipić

Ja sam bio jako sretan i obuzet nekom posebnom radošću jer mi je Papa bio tako blizu. Nadam se da će mi ovaj dan zauvijek ostati u radosnome sjećanju.

Marko Slišković

Zahvalni dar Bogu i svim našim sestrama

Dan nakon Papina dolaska u našu zemlju i u naš grad, mi, djeca iz Stadlerova dječjega *Egipta*, pripremila smo priredbu u povodu kraja školske godine, koja je bila i zahvalni dar svim našim sestrama koje se tako zdušno brinu za nas!

Sve je počelo već rano ujutro sa zadnjim pripremama za današnji, nama tako važan, dan. No, ono najvažnije - sv. misa - počela je u 11 sati u našoj kapelici. sv. Misu je predvodio biskup Egidije Živković i Eisenstadta, s još tri svećenika. Radost cijeloga današnjega dana s nama su, osim naših sestara i volontera (koji su svakodnevno s nama), podijelili naše sestre i gosti iz Eisenstadta.

Naša priredba je bila baš raznovrsna. Pokazali smo sve što znamo: otpjevavši naše omiljene pjesme *Nek svud ljubav sja* i *Djeca ljubavi*, uz pratnju našega bogoslova Ivana Vukčevića, odglumili smo igrokaz *Baka kod doktora*, odsvirali nekoliko pjesama na mandolinama, zajedno s našim profesorom - Antunom Tvrtkovićem; naše najmlađe curice su otpjevale pjesmu *Ne rugaj se*, poprativši je znakovnim jezikom, da bismo na kraju - u

čast gostiju koji su nam došli iz Beča - otplesali *Bečki valcer*.

No, nismo mi bili jedini koji smo pokazali svoje znanje. I naše sestre Juniorke su dvoglasno otpjevale *Veliča - grčki napjev ikosa Bogorodičina akatista*, a naše kandidatice su nam u zanimljivu igrokazu prikazale borbu između dobra i zla.

Na kraju naše priredbe svakome smo izrekle pojedinačnu zahvalu i s malo riječi sve razdragali i dobro nasmejali. Uz to smo svakome od srca poklonili po jedan cvijet kako bi ovaj dan ostao svima dugo u sjećanju.

Naše druženje i smijeh nastavili smo u sestarskoj blagovaonici - zajedno sa svim gostima.

Zahvaljujemo malome Isusu na svim darovima koje nam je udijelio. Maleni Isuse, volimo te!

Marica Mandurić i Tatjana Pecirep, SDE

**ZAHVALNICA
POVODOM PASTORALNOG POHODA
PAPE FRANJE BIH**

DRUŠTVO PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Sarajevo

Proslava 20. obljetnice Društva Prijatelja Maloga Isusa u Sarajevskoj provinciji

Pod okriljem *Gospe Olovske*

Svečanim misnim slavljem, koje je predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko Puljić, uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije *Bosne Srebrene* fra Lovre Gavrana i većeg broja svećenika, 1. svibnja 2015. u svetištu *Gospe Olovske, Prijatelji Maloga Isusa* s područja Srednje Bosne – Viteza, Gromiljaka i Sarajeva obilježili su XVIII. godišnji susret te proslavili 20. obljetnicu Društva.

S mnoštvom vjernika – hodočasnika iz Vrhbosanske nadbiskupije te s redovnicima i redovnicama koji su, u sklopu proslave Godine posvećena života, zahvaljivali Bogu za dar poziva i život u služenju Bogu, *Prijatelji Maloga Isusa* su na čelu s provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić, u pratnji brojnih sestara zahvalili Bogu pod okriljem Majke Marije za 20 godina života i djela Društva.

Obraćajući se Bogu posvećenim osobama i laičkim udrugama, uzoriti Vinko kardinal Pulić je poticajnim i nadahnutim riječima propovijedi, pozvao da svjedočenjem u svijetu budu proročanski znak karizme Utemeljitelja koji potiče mlade da nađu Isusa i za Njega oduševе se. ... *Zato je prevažan pastoral cjelovite mladeži. Potreban je obiteljski pastoral; potreban je pastoral onih koji su stari i nemoćni, da u svojoj bolesti ne klonu duhom. Sve je to zapravo naše poslanje jer smo poslani svima donijeti Isusa poput Marije. ...*

Prikaznim darom svijeće, za vrijeme slavlja svete mise PMI iz Gromiljaka su u pratnji s. M. Ljilje Marinčić i popratnom molitvom prikazali Kristu sve kojima služe u duhu karizme sestara *Služavki Maloga Isusa*. Popratnu molitvu izrekla je s. M. Ljilja Marinčić: *Isuse, u daru svijeće prinosimo na Tvoj*

oltar ostavljenu i napuštenu djecu, starce i bolesnike kojima smo poslani donositi Tvoje svjetlo i sigurnost.

Nekada si siromasima Bosne poslao svoga slugu nadbiskupa Stadlera, a danas im šalješ njegove duhovne sinove i kćeri: sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelje Maloga Isusa. Hvala Ti na karizmi služenja u ljubavi! Hvala za 125. godina služenja Stadlerovih duhovnih kćeri, u čijem okrilju je prije 20 godina niklo Društvo Prijatelja Maloga Isusa. Po njihovoj žrtvi i ljubavi, te po patnjama tvojih miljenika – siromaha, obdari darom služenja djecu i mlade, očeve i majke, redovnike i redovnice, da ti svi ugodimo nasljeđujući Tvoju maleznost.

U molitvi i jedinstvu euharistijskoga slavlja, molitvu vjernika za potrebe misionara i misionarskih područja, u ime sestara Služavki Maloga Isusa, izrekla je s. M. Ana Prkić: *Gospodine, Ti želiš da se proslaviš u cijelome svijetu. Molimo Te za naše misionare koji svijetom pronose Tvoje ime i navještaju Radosnu vijest. Udijeli im potrebnu snagu, kako bi, Tobom vođeni, svjedočili Tebe. Po njihovu služenju, daruj našoj Crkvi misionarskih duša koje će Te nositi svakom ljudskom srcu, molimo Te.*

Poslije slavlja svete mise predstavljene su redovničke zajednice i njima pridružene laičke udruge. Družbu sestara Služavki Maloga Isusa i Društvo Prijatelja Maloga Isusa predstavila je s. M. Manda Pršlja. Riječima koje donosim, ukratko je izložila povijest nastanka Družbe i društva Prijatelja Maloga Isusa. *Naša Družba prva je i jedina nastala na mučeničkome tlu drage nam Bosne i Hercegovine, u Sarajevu 1890. godine, a utemeljio ju je prvi vrhbosanski nadbiskup - sluga Božji JOSIP STADLER.*

Samim imenom Družba SLUŽAVKE MALOGA ISUSA obilježena je služenjem Bogu. Poslanje Družbe je "sudjelovati u životu Crkve brinući se za nejaku Isusovu braću: bolesne, siromašne, napuštenu djecu i stare osobe." Karizma Družbe je apostolsko-karitativna. Apostolsku dimenziju Družbe sestre žive tako da sve svoje sposobnosti posvećuju širenju Kraljevstva Božjega. Sestre sudjeluju u župnom apostolatu služeći u raznim oblicima: u katehizaciji u župi i u školama, radom u staračkim domovima, bolnicama, vrtićima, te služenjem nama dragoj djeci zbrinutoj u kući „Egipat“ u Sarajevu. Sudjelujući u životu Crkve i po želji Oca Utemeljitelja, Družba prihvaća i rad u misijama, tako su naše sestre hrabre misionarke stigle do dalekog Haitija.

Dijete Isus je vrhovni patron Družbe. Otajstvo njegova utjelovljenja i rođenja sestre svakodnevno meditiraju crpeći iz tog otajstva sve što im je potrebno za radosno služenje Isusovoj najmanjoj braći.

Utemeljitelj naše Družbe, nadbiskup Stadler, bio je čovjek krjeposna života. On je sestrama od početka bio uzor u duhovnome rastu i dozrijevanju, a danas nam je moćan zagovornik kod Boga. U novim vremenima i među novim

naraštajima Družba se razvija i ispunjava svoju svrhu, a ove godine slavi i svoj jubilej - 125. ROĐENDAN - sa željom da svojim načinom života i rada bude uvijek nova radosna evanđeoska prisutnost u Crkvi. Zahvalne smo Bogu za sve milosne darove po kojima nas Duh krijepi uvijek novom snagom i nadahnjuje novim inicijativama, te što tako i po nama "upravlja tok vremena i obnavlja lice Zemlje."

Duh to čini i preko naših vanjskih suradnika Prijatelja Malog Isusa, koji ove godine slave svoj 20. ROĐENDAN. To je, dakle, društvo naših suradnika koji nisu članovi Družbe, ali žive i djeluju u duhu Družbine karizme i njezine duhovnosti. Oni na taj način u svojim životnim okolnostima proširuju naše poslanje služenja potrebnima. Prijatelji Maloga Isusa žive u trajnome prijateljstvu s Malim Isusom; oni imaju srca za Njegovu i našu najmanju braću: za napuštene, bolesne, osamljene i siromašne. U svakodnevnome životu svjedoče im poruku Radosne vijesti: svojim posjetom, radom za napuštenu djecu, informiranjem, pozivanjem te uključivanjem i drugih na susrete i aktivnosti Društva. Moleći se i pomažući siromašnim krajevima i ljudima, PMI brinu o školovanju siromašne djece i pomažu djeci s posebnim potrebama. U njihovim srcima neprestano odzvanja ona Isusova: "Što god ste učinili jednom od moje najmanje braće, meni ste učinili." Osvježeni Božjom milošću PMI, zajedno s nama sestrama SMI, s više snage i poleta idu u novi život – život s Isusom i za Njega – kako bi zajedno sve više postajali svijetle zrake Božje ljubavi, dobrote i nježnosti koje će svojom toplinom grijati svako srce i svaki novi dan. „IMAMO SRCE ZA SVAKOGA, IMAJTE I VI...!“, tako nam poručuju oni - Njegovi prijatelji - u svojoj himni ...

s. M. Kristina Adžamić

Pod okriljem Kraljice Mira

Prijatelji Maloga Isusa iz Mostara, Neuma i Prozora hodočastili su Kraljici Mira u Hrasno da zahvale Gospi na 20 godina postojanja našega društva.

Kraljici Mira hodočasti se od davnina. Ona uslišuje molitve i prenosi ih svome Sinu.

Svetu misu je predslavio biskup mostarsko-duvanjski - mons. Ratko Perić - u koncelebraciji 17 svećenika. Biskup Ratko je pozdravivši sve nazočne, posebno istaknuo radost zbog postojanja našega društva već 20 godina. Na početku sv. mise krenuli smo u procesiju do Gradine, gdje je postavljen kip Kraljice mira koja ima ispružene ruke. Jednom rukom prima milosti s neba, a drugom ih daruje nama.

Na sv. misu stigla je i provincijalna glavarica - s. M. Admirata Lučić - i njezina zamjenica - s. M. Anđa Vranješ - uz sestre iz naših zajednica. Pod sv. mi-

som je propovijedao don Željko Majić, generalni vikar Biskupije. U propovijedi je naglasio kako je danas Majčin dan i kako smo i mi došli zahvaliti svojoj majci i moliti je da svome Sinu prenese naše molitve. "Njoj, koja je bila uzor majka, moramo zahvaliti na brizi, ljubavi i žrtvi podnesenoj za odgoj u vjeri." - rekao je don Željko.

Potom je naglasio kako danas mnogi građani ustaju protiv svoga kralja ili kraljice. Ali mi govorimo o Kraljevstvu koje se ne mjeri, nego koje traje vječno. Molimo našu Kraljicu da nam udjeli mir koji samo Ona zna dati. Istaknuvši da nam je mir danas jako potreban, don Željko je rekao da je važan mir duše i tijela koji nas osposobljava za svet odnos s bratom čovjekom. Zaželivši nam da svi budemo dionici Kraljevstva, don Željko je završio svoju propovijed.

PMI iz okolnih župa prinijeli su prikazne darove, zahvalivši Gospi za sve milosti.

Nakon sv. mise uslijedio je ručak za svećenike, časne sestre i uzvanike. Sve je proteklo jako lijepo i opušteno.

Odmah nakon ručka održan je mali koncert - u kojemu su sudjelovali naši PMI iz okolnih župa. Pjevali su divno i svečano, onako kako samo oni znaju. Ostatak dana smo proveli u zajedništvu dok ruka Kraljice mira bdije nad nama.

s. M. Ana Prkić

Pod okriljem Gospe Kondžilske

U subotu, 30. svibnja 2015. na posljednju subotu Gospinog mjeseca svibnja u Marijanskom svetištu Vrhbosanske nadbiskupije Komušina - Kondžilo proslavljen je 44. Dan mladih Vrhbosanske nadbiskupije.

Ovogodišnje slavlje bilo je malo skromnije zbog skorog dolaska pape Franje u Sarajevo i predviđenog posebnog susreta mladih tom prigodom u Sarajevu s papom Franjom.

U ovom svetištu na ovaj hodočasnički dan 30. svibnja, obilježavamo XVIII. susret Prijatelja Malog Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca BDM.

U znaku zahvalnosti Ocu nebeskom za 20. obljetnicu postojanja Društva PMI, sestre Služavke Malog Isusa te članovi Društva iz Sarajeva, Lug Bran-kovića i Maglaja hodočastili su u svetište Gospe Kondžilske i na taj način zahvalili za primljene darove posvećenja Bogu naših sestara tijekom 125. godina Družbe i 20. godina djelovanja Društva Prijatelji Malog Isusa.

Procesija sa Gospinom slikom krenula je ispred župne crkve u Komušini u 9.30 sati, a Svetu misu na Kondžilu u 11 sati predvodio je kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski.

Zahvalni smo našoj nebeskoj zaštitnici blaženoj Djevici Mariji što smo ove godine hodočasteći u njezina svetišta mogli posebno zahvaliti za Njezinu majčinsku brigu i vodstvo, kao i za sve primljene milosti u životu djelovanja Društva PMI kroz 20. godina.

Ona, naša brižna Majka neka i dalje bdije nad našim djelovanjem u Crkvi i neka nas uvijek vodi u susret svome sinu Isusu. Sa slugom Božjim nadbiskupom Josipom Stadlerom, našim ocem Utemeljiteljem pođimo svaki dan „Po Mariji k Isusu“.

Zagreb

XX. Godišnji susret Prijatelja Maloga Isusa Zagrebačke provincije

Rasli smo poput stabla

Ove godine nije nas umivalo jutarnje sunce kao proteklih godina, već su kišne kapi pokušale oprati sve što je bilo na putu. Ali tako je valjda moralo biti! Niti loše vrijeme nam nije bilo zapreka da krenemo put Bistre. Tamo, u župi Svetog Nikole, srdačno i spremno na sve vremenske uvijete, dočekao nas je župnik vlč. Tomislav Kralj i njegovi župljani, izuzetno topli i vrijedni domaćini.

U subotu, 23.svibnja 2015. proslavili smo svoj 20. jubilarni susret članova Društva PMI zagrebačke provincije pod geslom PMI – radosni svjedoci Božje ljubavi. Zbog kiše, okupljali smo se u pripremljenom šatoru gdje su se uz čaj, kavu i kolače, pripremljenih od vrijednih domaćica, susrela mnoga poznata lica i stapala u razgovoru. Svi smo bili uzbuđeni, i polako se uz pjesmu i razmatranja otajstava krunice Djeteta Isusa, pripremali za zahvalno euharistijsko slavlje!

I procesija je krenula! Svećenici, bogoslovi, đakoni, časne sestre, ministranti, domaći KUD... a iznad svih njih, kroz maglu, kišu i vjetar, nazirao se kip Djeteta Isusa, nošen na ramenima mladih obitelji župe sv. Pavla Retkovec, koji su ove godine, jubilarne godine imali dar biti nositelji. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je fra Jure Šarčević, OFM Cap. i predsjednik Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica, čija propovi-

jed nikoga nije ostavila ravnodušnim. Posvijestio nam je svima što znači prava radost Božje ljubavi te nas potaknuo na svjesnije i zauzetije življenje u duhu karizme samog Društva s posebnim naglaskom na pomaganje najpotrebnijima i što češće sudjelovanje u sv. Misi. Svečano euharistijsko slavlje uzveličali su i pristigli svećenici: provincijal Hrvatske salezijanske provincije don Pejo Orkić, domaćin prošlogodišnjeg susreta župnik iz Popovače Mato Draganović, svećenici koji su došli s pojedinim skupinama te đakoni Martin Krizmanić i Marko Torbar.

Na kraju svete Mise uslijedilo je svečano primanje novih članova u Društvo. Njih 26 odlučilo je postati mu/nam pravi prijatelj. Sve je bilo tako svečano i radosno, čemu je uvelike doprinio zbor mladih „Note ljubavi“ iz Bistre. Puni mira, nahranjene duše uputili smo se u šator na *Agape*; na odmor, okrjepu i druženje, a uveseljavao nas je KUD Bistra.

Drugi dio programa, pod vodstvom đakona Martina Krizmanića i gđe Nede Poljak iz Retkovca, održan je u šatoru koji je zbog kiše podignut ispred župne crkve. Kulturno umjetničko društvo *Bistra* izvelo je od najmlađih do najstarijih splet domaćih pjesama i plesova. Nakon glazbenog uvoda, po svjedočanstvu s. Mirjam Dedić, utemeljiteljice Društva, imali smo priliku doživjeti kako, kada i zašto je to sve počelo. To nam je svima dalo poticaj i podršku za naprijed. Nakon svjedočanstva sestre Mirjam, rast Društva kroz proteklih dvadeset godina prikazali smo na simboličan način rastom krošnje na unaprijed pripremljenom stablu. Na prazno stablo, animatorice pojedinih župa su stavljale lišće izrađeno od otiska ruke svih članova Društva iz župa gdje Društvo danas djeluje. I nastala je bogata krošnja. Sjetili smo se i članova Društva koji više nisu s nama, te njihove listove stavili podno stabla, a sa 20 srdaca obilježili toliko godina plodova ljubavi. Dok je krošnja postajala sve bogatija, gušća i zelenija zbor mladih *Note ljubavi* i prisutna djeca bodrili su sve pjesmom i plesom. Stablo je tako ukrašeno rukama skupina iz Vinkovaca, Kloštra Podravske, Pitomače, Podravske Sesveta, Samobora, Krašića te zagrebačkih župa Retkovec, Maksimir, Nova Ves i Stenjevec.

Potom je vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, kao pokroviteljica Društva župljanina Bistre i njihovom Župniku zahvalila na srdačnom gostoprimstvu te svima prisutnima uputila prigodnu čestitku za dvadeset godina postojanja Društva. Pri kraju tog dijela programa najzaslužnijima za 20-godišnje djelovanje Društva uručene prigodne zahvalnice.

I na kraju - klanjanje pred Presvetim. Tišina crkve, odsjaj Presvetoga sakramenta, puna srca... što više čovjeku treba! Otišli smo kući sretni, svake godine bogatiji za nove članove. Tako iz godine u godinu, rastemo zajedno poput stabla i širimo se poput listanja krošnje.

Neda Poljak, PMI župe sv. Pavla

Pozdrav, zahvala i čestitka provincijske glavarice s. M. Katarine Penić-Sirak

Za dvadeset godina postojanja Društva PMI ovo euharistijsko slavlje je naša najljepša hvala i zahvala Gospodinu koju smo mogli proslaviti ovdje u župi sv. Nikole biskupa u Bistri.

Najprije želim od srca zahvaliti Vama, fra Jure Šarčević, što ste prihvatili poziv i na poseban način obogatiti ovaj naš jubilarni susret koji se događa u ovoj Godini posvećenog života. Zahvaljujem na predvođenju misnog slavlja i poticajnim riječima kroz poziv da živimo poruku pape Franje *da svi idemo po svijetu, da idemo svima, osobito siromašnima, bolesnima, slabima i onima koji ne vjeruju*. Zahvaljujem vlč. Tomislavu Kralju, našem današnjem domaćinu, koji nas je toplo primio i mnogo puta nam već pomogao u organizaciji ovakvih susreta. Hvala župljanima ove župe koji su sudjelovali na sv. misi, mladima koji su predvodili liturgijsko pjevanje, svima koji su župniku bili pri ruci u pripremi susreta. Zahvaljujem svećenicima preč. Ivanu Frkonji, dekanu, svećenicima: gosp. Alojziju Žlebečiću, gosp. Dragutinu Cerovečkom, Vinku Tomiću, Vladimiru Kerečeniju, Josipu Čligu. Đakonima: Martinu, Dominiku i Marku. Bogoslovima: Dejanu, Nikici, Majku, Luki.

Pozdravljam gospodina ... načelnika općine Bistra koji nas je svojom prisutnošću obradovao.

Pozdravljam našu vrhovnu glavaricu Družbe sestara SMI s. M. Radoslavu Radek pokroviteljicu Društva, s. M. Mirjam Dedić, utemeljiteljicu Društva i sestre voditeljice Društva koje djeluju na župama.

U Društvo PMI danas smo primili dvadeset i šestero novih članova. Od srca im čestitam i želim da ih ljubav prema Malom Isusu ispuni žarom i ustrajnošću u pobožnosti i zauzetosti u promicanju vrjednota DPMI. Danas su s nama u duhu sjedinjeni svi članovi DPMI Naše Provincije i Družbe. Oni su naša duhovna snaga i produžena ruka do Isusovih miljenika a naše braće u potrebi.

Čestitku za dvadeseti rođendan upućujem svim članovima Društva i molim Božji blagoslov za nastavak radosnog služenja i hoda u prijateljevanju s Malim Isusom.

Okupili smo se iz različitih krajeva lijepe naše Domovine: iz Zagrebačkih župa sv. Ivan Krstitelj, sv. Jeronim, sv. Pavao apostol, Uznesenje Marijino, zatim Kloštar Podravski, Pitomača, Podravske Sesvete, Samobor i Vinkovci, gdje sestre u zajednicama žive i svjedoče Isusovu ljubav.

Hvala Vama dragi PMI, što u svojim župama i obiteljima radosno svjedočite Božju ljubav. Neka nam dragi Bog udijeli milost i dadne blagoslov da i dalje rastemo brojčano, u svjedočenju i u zajedništvu.

Nastojmo svatko u svom staležu živjeti kako ga Duh Sveti nadahnjuje da se u svakome proslavi Mali Isus i dobri Otac.

Svi zajedno molimo Gospodina da u sluzi Božjem Josipu Stadleru našem Utemeljitelju dobijemo svetog zagovornika u nebu.

Split

Proslavljen 20. rođendan Društva Prijatelja Malog Isusa u Splitskoj provinciji

Radosni svjedoci

Dana 23. svibnja 2015. održan je godišnji susret Društva PMI-a Splitske provincije u marijanskom svetištu Vepric pod geslom RADOSNI SVJEDOCI.

Članovi Društva kao i podupiratelji tako su obilježili i Bogu zahvalili za 20 godina postojanja i djelovanja. Vrlo je znakovito da aktivno djeluju u Splitsko-makarskoj metropoliji na 20 mjesta odnosno župa. Gospa Lurdska i Mali Isus kojeg smo molili za milosti ovog dana, darovali su nam vrijeme bez kiše. Pitali smo ih s razlogom i darovali nam zamoljeni dar. Uz svu zahvalnost uključili smo i ovu.

U cijelo slavlje uvela je pročelnica DPMI-a Splitske provincije s. Dolores Brkić zahvalivši dobrom Bogu, pročelnicama, sestrama, animatorima, članovima i posebno s. Mirjam Dedić. Ona je prije 20 god, (tada u ulozi Vrhovne glavarice) nadahnuta duhom Božjim osnovala Društvo suradnika laika i klerika koji djeluju u duhu Družbine karizme i duhovnosti. Oni su Božji dar za sestre, župe i Crkvu, nadalje je naglasila s. Dolores u svom govoru. Na trenutke prohodočastila je u povijest, ali ohrabrila za budućnost naglašavajući RADOST u djelovanju.

Slavljeničkim, poticajnim i zahvalnim riječima obratila se provincijalka s. Anemarie Radan. Istaknula je Papino najavljeno proglašenje Godine milosrđa, 125. obljetnicu osnutka Družbe te potakla svih na Radosno svjedočanstvo života.

Pismo zahvale, čestitke i poticaje od Vrhovne glavarice Družbe s. M. Radoslave Radek pročitala je njezina savjetnica s. Marija Banić istaknuvši duhom Božjim vođeno ovo zajedništvo i djelovanje te čestitala Jubilej i posebno naglasila radost zbog novih članova. Znakovitu čestitku i priznanje za djelovanje u Nadbiskupiji uputio je i nadbiskup metropolit splitsko –makarski mons. Marin Barišić a pročitala ga je pročelnica DPMI-a s. Dolores Brkić koja je bila duša cijele organizacije.

Božji dar nam je što smo u Godini Posvećenog života, u Jubilarnoj 125-oj obljetnici osnutka Družbe nadahnućem sluge Božjega Josipa Stadlera, slavlje 20.-og rođendana DPMI-a, obilježavanje dana Provincije i na uočnicu svetkovine Duhova, okupljeni kao velika obitelj; Sestre i Prijatelji Malog Isusa pod okriljem Majke Božje istakle su sve tri sestre govornice.

Nakon molitvenog dijela pjesmom i riječima nebeskoj Majci i Malom Isusu krenula je mala procesija s Malim Isusom kojeg je nosila animatorica Mari-na Rubić u pratnji 20 animatorica sa crvenim ružama simbolizirajući 20 godina djelovanja DPMI-a.

Na samom početku sv. Mise upravitelj svetišta don Mijo Šurlin obratio se svim sudionicima toplim i slavljeničkim riječima. Također je kroz sve vrijeme slavlja bio na raspolaganju za sakrament pomirenja.

Centralni dio dana bilo je Euharistijsko slavlje koje je predslavio don Stjepan Lončar župnik u Brelima a ujedno i član PMI-a. Naglasio je u svojoj propovijedi radosno i zauzeto svjedočanstvo te kako kršćani i posebno PMI-a ne mogu biti žalosni. Istaknuo je da i sestre i prijatelji DMI-a nastoje biti produžena ruka i noga našem Gospodinu. Suslavitelj, kapucin fra Anto Pervan župnik u župi Gospe od Pojišana u Splitu, tog dana postao je također službeni član Društva PMI-a.

Misna čitanja i molitve vjernika imali su članovi iz više župa gdje djeluju PMI-a. Uz darove potrebne za Euharistijsko slavlje prinijeli smo kao prikazni dar novčani prilog za stradale potresom u Nepal. Mladi zbor Druge Gimnazije-Split uzveličao je ovo slavlje svojim lijepim i zanosnim pjevanjem, uz solističke dionice prof. Ivana Bošnjaka i orguljsku pratnju „malog Mozarta“ Mladena Bonomi.

Druženje i ručak odvijao se u predivnoj prirodi Vepričkog svetišta, u lijepom zajedništvu jedni s drugima, te različitih generacija, bijaše jedno lijepo bogatstvo.

Poslije podnevni program odvijao se istovremeno u tri dijela:

Sestre Služavke Maloga Isusa taj dan su obilježavale i svoj Dan Provincije, pa su imale **EUHARISTIJSKO KLANJANJE** u kapeli pored špilje. Za djecu u dvorani **SRCE** organiziran je poseban program prilagođen dobi a animirala je, iskusna u radu sa djecom s. Matea Periš. Pmagale su joj s. Mila Deak i s. Marijana Cvitanović.

U dvorani nazvanoj **RADOST**, odvijao se program za mlade i odrasle članove. Voditeljica je bila s. Dolores uz jedan kreativan i opušteni stil. Novi članovi (njih 47), svečano su obnovili svoja obećanja, primili članske iskaznice, Statute i medalje Malog Isusa, koje nose kao znak pripadnosti. Blagoslovljene su pri koncu misnog slavlja. Upečatljiva i znakovita bila su svjedočanstva: postulantkinje Karle Zemunik, zatim s. Rebeke Batarelo, člana PMI-a

gosp. Borka Gunjače i obiteljskog života majke prof. Maje Jakšić. Članica u Vrhovnoj upravi DPPI-a u ime laika Marina Rubić lijepim i biranim riječima pozdravila je svih te čestitala novim članicama kao i Jubilej.

Glazbeno su obogatili slavlje tijekom Mise ali u poslijepodnevnom dijelu u dvorani Radost, mladi iz Druge gimnazije – Split, svojim predivnim mladenačkim pjevanjem te koreografijom završne pjesme *Odlučio sam slijediti Krista* i *Ode Radosti*. Svih su digli na noge svojim zanosom a posebno prof. Bošnjak izvođenjem arija o Splitu i Dalmaciji.

Obilježavanju Jubileja i susreta slijedila je zajednička molitva krunice koju su predmolile: sestra, novakinja, postulantica i članice PMI-a pred Gospinom špiljom sa uvodnom pjesmom *Zaštiti Majko obitelji naše*. Zatim je sestrama i PMI-a predstavljen Molitveni lanac od uočnice Duhova 2015.- Duhova 2016. godine. Molitva Gospine krunice i (bar 15 min.) klanjanje u ovim znakovitim obljetnicama u Godini Posvećenog života te nastavku Godine Milosrđa, sestre i PMI-a mole za obitelji, duhovna zvanja i sve njih koji sudjeluju u toj molitvi. Sestra Dolores također je napomenula „ne zaboraviti“ obilježiti Dan milosrdne ljubavi 31. svibnja kada je Svetkovina Presvetog Trojstva ali i Pohod BDM Elizabeti.

Za kraj Ivan Bošnjak izveo pjevanu molitvu AVE MARIA Gospi na slavu, s molbom svih upućenu Majci Mariji za blagoslovljen pohod sv. Oca Sarajevu. Zatim je izmoljena molitva za proglašenje sluga Božjeg Josipa Stadlera blaženim, a papa Franju upravo dolazi u Stadlerovu katedralu na dan Stadlerovog svećeničkog ređenja i prve sv. Mise . Ni to nije slučajno rekly su sestre!!!

Na koncu ovog lijepog događaja provincijalka s. Anemarie Radan zahvalila je don Miji, don Stjepanu, sestrama, PMI-a, glazbenim izvođačima..., izdvojila je s. Dolores i zahvalila na izvrsnoj organizaciji, kao i njezinim suradnicama a one obje su zaželjele svima sretan povratak te nastavak Radosnog svjedočenja evanđelja.

Marija Omrčen, Split - Druga gimnazija

Čestitka Društvu Prijatelja Maloga Isusa

Mons. Marin Barišić

Nadbiskup metropolit splitsko-makarski

Split, 22. svibnja 2015.

Br. 204/2015.

Predmet: Čestitka Društvu prijatelja Malog Isusa

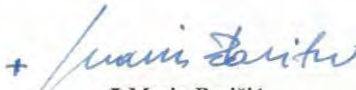
Poštovane sestre Služavke Malog Isusa i dragi Prijatelji Malog Isusa!

Sve vas pozdravljam okupljene u našem marijanskom svetištu Vepric, prigodom dvadesete obljetnice *Društva prijatelja Malog Isusa*. Ponajprije želim vam čestitati dvadesetu obljetnicu, koja govori o punoljetnosti vašega Društva i svjedoči o hrabroj prisutnosti u našoj Nadbiskupiji. Ujedno vas želim ohrabriti na vašem životnom hodu, druženju i prijateljstvu sa Malim Isusom.

Prijateljstvo s Isusom je u prvom redu dar. Njegov dar nama, a također je to i naš odgovor Njemu. Biti prijatelj Malog Isusa znači njegovati ovaj dar svakodnevnom molitvom i dobrim djelima. Prijatelji se uvijek rado susreću, razgovaraju i zajedno djeluju. Sveta euharistija je naše druženje i izvor prijateljstva sa našim Spasiteljem. U ovom slavlju, kao i nekada u štalici, ponovno nam se očituje ponizni, skroviti Mali Isus koji je potrebit našega gostoprimstva i prijateljstva. Ne bojte se otvoriti mu širom vrata svoga srca i primit ga u svoj život!

Dragi Isusovi prijatelji, neka vas u svakodnevnim brigama i teškoćama tješe Kristove riječi: „Vas sam nazvao prijateljima.“ (Iv 15,15) Zazivam na vas obilje Božjeg blagoslova, i kao vaš pastir, prikazujem vas u svojim molitvama.

Vaš otac i pastir u Kristu,

✠ **Marin Barišić**
Nadbiskup metropolit splitsko-makarski

POKOJNE SESTRE

† s. M. Pavlimira (Matija) Čerlek

(8. listopada 1935. –16. svibnja 2015.)

U 80. godini života i 60. godini redovničkih zavjeta, u subotu 16. svibnja 2015., okružena ljubavlju i molitvom sestara, u samostanu Svete Obitelji u Dubrovniku, našla je svoj smiraj u zagrljaju Oca nebeskoga naša draga s. Pavlimira Čerlek. Pokopana je u ponedjeljak, 18. svibnja 2015., na groblju Boninovo u Dubrovniku.

Svetu misu zadušnicu u crkvi Sv. Petra na Boninovu, s početkom u 16 sati, predvodio je gvardijan kapucinskog samostana u Dubrovniku o. Stanko Dodig, u koncelebraciji s više svećenika, a izraze sućuti su uputili splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić i dubrovački biskup mons. Mate Uzinić. Nakon sprovoda bio je pokop. Na sprovodu je bila provincijalka s. Anemarie Radan s više sestara iz naših redovničkih zajednica, a bilo je i nekoliko sestara drugih redovničkih zajednica iz Dubrovnika. U ime Provincije od s. Pavlimire se oprostila provincijalka s. Anemarie Radan. Iznijela je njezin životni put i zahvalila joj za sve dobro koje je učinila.

Sestra Pavlimira Čerlek, krsnim imenom Matija, rođena je 8. listopada 1935. godine u Vidonjama, krštena u župskoj crkvi sv. Ivana Krstitelja, od oca Ivana i majke Mare rođene Vidović. U obitelji je bilo šestoro djece – tri sestre i tri brata. Življena vjera i pobožnost učinila je da u obitelji Čerlek ima redovničkih zvanja, a djeca su osobito bila ponosna na očevu sestru tetu s. Damascenu. Matija se sa Sestrama Služavkama Malog Isusa susrela u obiteljskoj kući preko tete s. Damascene, kao i drugim sestrama rođenim u Vidonjama, jer je u Družbi bilo više sestara iz ovog mjesta, a vidjela je i sestre u samostanu u Metkoviću. Dana 7. kolovoza 1952. godine primljena je za kandidatcu u Zagrebu. Nekoliko godina kasnije u našu Družbu dolazi i njezina mlađa sestra Damascena, koja je dobila redovničko ime s. Božena.

Novicijat je započela u Samoboru, na Bogojavljenje 6. siječnja 1954. godine, s još pet novakinja, pod vodstvom magistre s. Geneove Sobota. Prve redovničke zavjete položila je 6. siječnja 1955., a doživotne zavjete 6. siječnja 1961. u samostanu "Antunovac" u Maksimiru u Zagrebu. Završila je tečaj šivanja, a imala je i prirodni dar za kroj i šivanje, koji je razvijala.

Poslije novicijata u župi sv. Jeronima u Zagrebu godinu dana ima na brigu uređenje crkve, crkvenog rublja i pomaže u domaćinskim polovima. Zatim je premještena u Skoplje, gdje dvije godine radi kućne poslove u domaćinstvu u skromnoj biskupskoj rezidenciji biskupa Smiljana Čekade. Potom dvije godine (1958.-1960) u samostanu u Solinu šiva za potrebe sestara i djece-osoba s posebnim potrebama koje su smještene u ovom samostanu. Od godine 1960. do 1965. u kapucinskom samostanu u Dubravi u Zagrebu šiva za potrebe ovog samostana. Nakon toga (1965.-1969.) četiri godine šiva u samostanu u Krilo Jesenicama. Kratko vrijeme šiva u samostanu u Vrgorcu. Godine 1969. dolazi u župu Ćilipe u Konavlima, gdje kroz šest godina šiva za potrebe mještana. U zajednici u Ćilipima s njom je i njezina teta s. Damascena, koja je vodila domaćinske poslove. Župljani Ćilipa sa župnikom don Ivom Kordićem ostali su joj u najljepšoj uspomeni. Uvijek ih se s radošću sjećala, i za njih se molila. Godine 1975. dolazi u Nadbiskupsko sjemenište u Splitu, gdje kroz deset godina (1975.-1985.) pomaže kod uređenja rublja, osobito šivanjem. Godine 1985. dolazi u samostan Svete Obitelji u Dubrovniku, u kojem ostaje do svoje smrti, kroz trideset godina. I u ovom samostanu s. Pavlimira neumorno šiva za potrebe sestara i novakinja. Sve, dok su joj zdravstveno stanje i tjelesne snage dozvoljavale, strpljivo šiva i na raspolaganju je potrebama sestara. U šivanju uvijek precizna i uredna.

Dulji niz godina imala je zdravstvene teškoće s reumatizmom, a zadnjih godina, uz moždani udar, borila se i s opakom bolešću karcinoma, koji se u zadnje vrijeme u metastazama širio i narušavao organizam. Više puta liječila se u bolnicama u Dubrovniku, Zagrebu i Splitu. Uz teške zdravstvene probleme s. Pavlimira bila je duhom jaka, u vjeri čvrsta, strpljiva u boli, zahvalna sestrama na pruženim uslugama. Kroz molitvu bila je povezana s Gospodinom. Zahvaljivala je Bogu za sve što ju je u životu snalazilo, lagodno ili teško. Posvećivala je i predavala Gospodinu svaki trenutak i svaku situaciju. Okrijepljena sakramentima bolesnika, osnažena Božjom milošću, okružena sestrama, tiho se u jutarnjim subotnjim satima, u Marijinu mjesecu, 16. svibnja 2015., s Marijom uputila u kuću Ocu nebeskoga. Duboko vjerujemo da se raduje u nebeskom rajskom kraljevstvu u kojem nema boli ni jauka. Draga naša s. Pavlimira, Gospodin ti bio vječna nagrada za svako dobro, koje si učinila. Prati nas svojim zagovorom kod Oca nebeskoga i moli za naša nova zvanja.

s. Maneta Mijoč

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† s. Pavlimira Čerlek

† Lucija Kusanović, rođ. Jerčić,
ca s. Estere i s. Krucifikse.

sestra s. Celestine i don Stanka, rodi-

† Josip Lišnić,

nećak s. Mirte.

† Ivanica (Ivanka) Radan,

nevjesta provincijalke s. Anemarie.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Jozo Miličević,

svak s. M. Rudolfe Paradžik.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Katica Jakšić,

sestra s. M. Ksaverije Sršan.

† Istvanne Takač,

baka s. M. Margaret Ružman.

† Štefan Kiš,

otac s. Marije Kiš.

Počivali u miru Božjem!

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

Najave:

➤ **Sestre svečarice za Veliku Gospu 15. kolovoza 2015.**

70. obljetnica:	s. M. Inviolata Gračanin	(SP P)
60. obljetnica:	s. M. Elvira Vukušić s. M. Miljenka Kapov	(SP P) (SP P)
50. obljetnica:	s. M. Celestina Jerčić s. M. Zvezdana Mateljan s. M. Agnes Gabrić s. M. Tadeja Marović s. M. Smiljka Kužnini s. M. Loreta Leventić s. M. Andrijana Čubelić s. M. Pavlinka Matić s. M. Fidelis Leventić s. M. Anica Matošević s. M. Janja Mičić	(SP P) (SP P) (SP P) (SP P) (SP P) (SP P) (SP P) (SP P) (ZG P) (SA P) (SA P)
Polaganje redovničkih zavjeta:	s. M. Monika Maslač	(ZG P)
Ulazak u II. godinu novicijata:	s. M. Antonija Čobanov s. M. Milana Žegarac	(SP P) (SP P)
Ulazak u I. godinu novicijata:	Karla Zemunik Natalija Brkić	(SP P) (ZG P)

➤ **Susret sestara predstojnica**

U organizaciji Vrhovne uprave Družbe, održat će se susret sestara predstojnica iz naše Družbe od 24. do 26. kolovoza 2015.g. u *Kući Navještenja* na Gromiljaku (BiH).

➤ **Proslava 125. obljetnice Družbe**

Vanjska proslava 125. obljetnice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa slavit će se 25. listopada 2015. godine u Sarajevu u sarajevskoj katedrali. Euharistijsko slavlje u 10.30 predslavit će nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko Puljić.

Najave HKVRPP:

➤ **Redovnički dani - 2015.**

Redovnički dani održati će se na temu: *Radost - zajedništvo - emocije*.

Dubrovnik	5. rujna 2015.
Rijeka	12. rujna 2015.
Split	18. i 19. rujna 2015.
Đakovo	26. rujna 2015.
Zagreb	23. i 24. listopada 2015.

Dana 24. listopada 2015., održat će se susret s tajnikom Kongregacije za Ustanove Posvećenog Života i Družbe Apostolskog Života, mons. José Rodríguezom Carballom (OFM)

➤ **Seminar za medicinske sestre redovnice**

Seminar za medicinske sestre redovnice održat će se od 9. do 11. listopada 2015., u duhovnom centru *Oaza sv. Marije Krucifikse* na Kamenu, ul. sv. Mihovila 43. Split.

Tema: "On slabosti naše uze i boli ponese." (*Mt 8, 17*)

Voditelj seminara: fra Ante Vučković

SPLITSKA PROVINCIJA

Vijesti:

➤ Premještaji

s. Eligija Rosandić, nakon dugogodišnje službe vratila se iz Belgije

➤ Napustila zajednicu

Dana 19. svibnja 2015. samostan je napustila postulantica Renata Simunić. Mali Isus neka je čuva i prati u njezinu životu.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Najave:

➤ Svečarice za Veliku Gospu 2015.

Ulazak u novicijat: postulantica Natalija Brkić

Polaganje prvih redovničkih zavjeta: s. M. Monika Maslač

Obnova zavjeta:
s. M. Martina Vugrinec
s. M. Marta Vunak
s. M. Kristina Maslač
s. M. Margaret Ružman

50 godišnjica zavjeta: s. M. Fidelis Leventić

➤ Duhovne vježbe - Kraljevec 89.

od 08. do 14. kolovoza, voditelj dr. Ivan Bodrožić.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Najave:

➤ **Zavjetni dan – uočnica Velike Gospe**

Obnova zavjeta sestara juniorki i 50. obljetnica zavjeta sestara jubilarki provincije *BZ BDM*, bit će na uočnicu Velike Gospe, 14. kolovoza 2015., pod svetom misom u 18 sati u crkvi *Duha Svetoga* u Fojnici.

➤ **Redovnički dan**

KVRPP BiH organizira Redovnički dan na temu: *Redovnici i redovnice u Godini posvećenog života*, u subotu, 5. rujna 2015., u Franjevačkom samostanu i župi *Uznesenja Bl. Djevice Marije* u Tolisi.

➤ **Duhovne obnove za sestre**

- *Duhovna obnova u Samostanu „Sveti Josip Radnik“* – Remete, 19. rujna 2015., za sestre iz zajednica: Voćin, Remete, Geretsried i Eisenstadt.
- *Duhovna obnova u Samostanu „Egipat“* – Sarajevo, 26. rujna 2015., za sestre iz zajednica: Samostan *Egipat*, Apostolska nuncijatura, Vrhbosanska nadbiskupija, Mostar, Neum i Prozor.
- *Duhovna obnova u Obiteljskom centru „Sveti Rafael“* – Vitez, 3. listopada 2015., za sestre iz zajednica: Gromiljak, Vitez DSJ i OCSR.
- *Duhovna obnova u Samostanu „Doloroza“* – Čardak, 10. listopada 2015., za sestre iz zajednica: Čardak, Doboj i Slavonski Brod.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Slavlje blagdana

* Na svetkovinu sv. Josipa, 19. ožujka 2015., sestre u generalnoj kući proslavile su nebeskog zaštitnika Družbe i Domovine. Tim je povodom u kućnoj kapelici slavio euharistijsko slavlje vlč. Mirko Totović, umirovljeni svećenik Zagrebačke nadbiskupije.

* Dana 25. ožujka 2015., na svetkovinu Blagovijesti i dan duhovne obnove sestara SMI, naši vanjski suradnici članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa, proslavili su svoj patron i 20. obljetnicu svoga postojanja. Tom su prigodom PMI sa sestrama SMI u svim mjestima gdje djeluju obilježili zahvalnim euharistijskim slavljem taj dan i mali jubilej. Časna majka s. Radoslava Radek, pokroviteljica Društva PMI, i s. Ana Marija Kesten, ravnateljica Društva PMI, nazočile su slavlju svetkovine i proslavi PMI u župi Stenjevec.

Prigodom slavlja 20. obljetnice Društva PMI i patrona Društva PMI vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, pokroviteljica Društva PMI, uputila je svim članovima prigodnu čestitku i svima poželjela blagoslovljen rast na putu vjere i pod zaštitom Blažene Djevice Marije hrabro evanđeosko služnje u današnjem vremenu.

* Na blagdan sv. Josipa Radnika, 1. svibnja 2015., sestre iz Sarajevske provincije koje djeluju u Zagrebu na Čerešnjevcu proslavile su svoga nebeskog zaštitnika sv. Josipa. Toj su svečanosti u ime naše zajednice nazočile s. Vesna, s. Jadranka i s. Vitomira Bagić, koja je bila u našoj zajednici radi liječenja.

* Svetkovinu Kristova uskrsnuća proslavile smo u znaku zahvalnosti. Na sam dan Uskrsa, 5. travnja 2015., navršilo se 100 godina otkako je otac Utemeljitelj, sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, darovao časnoj majci Krescenciji Zwiefelhofer „kipić Maloga Isusa“, s molbom da ostane uvijek u sobi vrhovne glavarice Družbe kako bi je podsjećao na veliku ljubav koju je Isus darovao za naše spasenje. U znak zahvalnosti na tome prekrasnom daru, koji je sačuvan sve do danas, časna majka s. Radoslava na sam je Uskrs izložila na oltar u kućnoj kapelici „kipić Maloga Isusa“, gdje su ga posebno tijekom uskrsne osmine častile sve sestre i pred njim, poput oca Utemeljitelja i svih vrhovnih glavarica Družbe, klanjale i molile se.

* Svetkovina Tijelova, 4. lipnja ove godine, obilježena je tijelovskom procesijom u župi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru. Tome svečanom ophodu s Presvetim nazočile su sestre iz generalne kuće.

* Za svetkovinu Presvetog Srca Isusova pripremale smo se devetnicom i bližom pripravom od tri dana, koja je održana u samostanu Antunovac na Novoj Vesi 55 u Zagrebu. Trodnevnicu, koja je održana od 10. do 12. lipnja 2015., nazočila je časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice.

* Svetkovina Presvetog Srca Isusova, 12. lipnja 2015., proslavljena je u cijeloj Družbi. Posebno je proslavljena u Zagrebačkoj provinciji, koja na taj dan slavi svoj patron. Svečanom misnom slavlju, koje je predslavio pomoćni zagrebački biskup mons. Ivan Šaško, nazočile su časna majka s. Radoslava, s Vesna i s. Ana Marija. Pridružile su se i slavlju kod obiteljskog stola koje je upriličeno poslije svete Mise.

* Na blagdan Prečistog Srca Marijina, 13. lipnja 2015., sestre su u samostanu *Antunovac* proslavile i svoga kućnog zaštitnika sv. Antuna Padovanskog. Euharistijskom slavlju i kod obiteljskog stola nazočila je časna majka s. Radoslava sa sestrom Alojzinom i s. Anom Marijom.

Iz života Crkve – tribine, simpoziji, seminari, duhovne vježbe

* Dana 17. ožujka 2015. u dvorani *Vijenac* Pastoralnog Instituta na Kaptolu u Zagrebu održan je korizmeni susret redovnica grada Zagreba s uzoritim kardinalom Josipom Bozanićem. Uzoriti je sestrama uputio pastirsku riječ povodom Godine posvećenog života, a sestre su tom prigodom Kardinalu čestitale imendan. Tome je susretu nazočila časna majka s. Radoslava sa sestrama savjetnicama.

* Proslavi biskupskog ređenja fra Ivica Petanjka, u nedjelju 22. ožujka 2015. u krčkoj katedrali u Krku, nazočila je časna majka s. Radoslava Radek.

* Tribini posvećenom blaženom kardinalu Stepincu, koja je održana u PI Zagrebačke nadbiskupije 25. ožujka 2015., nazočile su savjetnice s. Marija Banić i s. Jadranka Lacić.

* Povodom 10. godišnjice smrti sv. Ivana Pavla II., dana 31. ožujka 2015., u dvorani Vijenac Pastoralnog Instituta u Zagrebu održana je prigodna akademija, kojoj su nazočile časna majka s. Radoslava, s. Ana Marija i s. Alojzina.

* Kongregacija za posvećeni život i društva apostolskog života u *Godini posvećenog života* organizirala je u Rimu, od 7. do 11. travnja 2015., međunarodni simpozij odgojitelja i odgojiteljica koji pripadaju ustanovama posvećenog života. Tema simpozija bila je „Živjeti u Kristu na evanđeoski način“ odgoj za posvećeni život u Crkvi danas. Tome je simpoziju nazočila s. Marija Banić, članica Vrhovne uprave Družbe i pročelnica Vijeća za odgoj u Družbi.

* U organizaciji HKVRPP održan je seminar za kućne poglavarice i sestre, od 23. do 26. ožujka 2015., u Duhovnom centru Gospe Karmelske u Krku. Tome je seminaru nazočila s. Vesna Mateljan, savjetnica i zamjenica vrhovne glavarice. Tema seminara bila je „Poruke Pape Franje osobama posvećenog života“. Seminar je održao o. Jakov Mamić.

* Drugom seminaru za sestre, održanom u organizaciji HKVRPP od 4. do 7. svibnja 2015. u Duhovnom centru Gospe Karmelske u Krku, nazočila je s. Jadranka Lacić, savjetnica. Tema seminara bila je „Poruke Pape Franje osobama posvećenog života“. Seminar je održao o. Jakov Mamić.

* Od 1. do 3. svibnja 2015. u provincijalnoj kući Zagrebačke provincije i samostanu *Antunovac* u Zagrebu, u organizaciji Vrhovne uprave, održane su duhovne vježbe za kandidatice iz naše Družbe. Na tim se duhovnim vježbama okupilo 6 kandidatica i 3 postulantice. Duhovnim vježbama s kandidaticama i prefektama nazočila je i s. Marija Banić, pročelnica Vijeća za odgoj u Družbi.

* Dana 2. svibnja 2015. u Zagrebu, na Trgu Josipa bana Jelačića, održan je „Skup zajedništva – 100% za Hrvatsku“, kojemu je nazočilo više od 50.000 branitelja i njihovih obitelji iz cijele Hrvatske. Sv. Misi koja je slavljena za branitelje u zagrebačkoj katedrali u 18 sati, kao i koncertu, nazočila je s. Vesna Mateljan.

* Dana 5. svibnja 2015. s. Vesna i s. Marija nazočile su blagoslovu uređenih prostorija za provincijalat kod franjevac trećoredaca na Ksaveru.

* Od 7. do 9. svibnja 2015., u organizaciji HKVRPP, održano je vijećanje redovničkih odgojitelja/ica u Duhovnom centru sv. Ilije u Buškom Blatu (BiH). Tome je vijećanju nazočila s. Marija Banić, pročelnica Vijeća za odgoj u našoj Družbi.

* U Zagrebu, u dvorani Filozofskog fakulteta Družbe Isusove na Jordanovcu, 13. svibnja 2015. predstavljen je dokumentarni film „Školske sestre franjevske u srcu Afrike – Split – Luhwinja 1974. – 2014.“ Prikazivanju filma nazočile su iz naše zajednice s. Marija, s. Jadranka i s. Alojzina.

* U dvorani *Vijenac* Nadbiskupskog pastoralnog instituta u Zagrebu, dana 20. svibnja 2015., održano je predstavljanje knjige *Vrednote u Hrvatskoj i u Europi: Komparativna analiza*, koju su uredili Josip Baloban, Krunoslav Nikodem i Siniša Zrinščak. Predstavljanju ove knjige nazočile su časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija.

* Dana 27. svibnja 2015. u dvorani *Vijenac* NPI na Kaptolu održana je tribina na temu „Stepinčeva osjetljivost za čovjeka u iznimno teškim vremenima“. Tribini su nazočile časna majka s. Radoslava i s. Marija.

* U dvorani *Vijenac* Nadbiskupskog pastoralnog instituta u Zagrebu, dana 30. svibnja 2015., izvedena je predstava „Kinč Bistrički“, koja na suvremen način govori o čudesnim uslišanjima Majke Božje Bistričke, a izvela su je djeca i mladi iz Marije Bistrice. Predstavi su nazočile časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija.

* U nedjelju 31. svibnja 2015., na svetkovinu Presvetog Trojstva i blagdan Pohoda Bl. Dj. Marije Elizabeti, u Zagrebu, proslavljena je zaštitnica grada „Gospa od Kamenitih vrata“. Svečanom euharistijskom slavlju u zagrebačkoj katedrali i procesiji koja je pioslije sv. Mise održana od Katedrale do Kamenitih vrata nazočila je časna majka sa sestrama iz zajednice.

* Dana 9. lipnja 2015. u dvorani *Vijenac* NPI u Zagrebu na Kaptolu održano je predavanje o Hudinoj jami u Sloveniji, u kojoj su 1945. partizani žive zakopali tisuće nevinih žrtava Križnoga puta, među kojima je bilo mnogo žena i djece. Predavanju je nazočila s. Vesna Mateljan.

Čestitanja, godišnjice

* Na Veliku subotu, 4. travnja 2015., časna majka s. Radoslava, u pratnji s. Ane Marije, tajnice, čestitala je svetkovinu Uskrsa apostolskom nunciju u RH mons. Alessandru D'Erricu i vojnom biskupu mnos. Juraju Jezerincu.

* Na blagdan sv. Juraja, 22. travnja 2015., časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Alojzina posjetile su u Vojnom ordinarijatu biskupa Juraja Jezerinca i čestitale mu imendan.

* Uoči svetkovine Uskrsa, 4. travnja 2015., časnoj majci s. Radoslavi i sestrama u generalnoj kući čestitale su Uskrs provincijska glavarica s. Katarina Penić-Sirak, s. Jelena Burić iz Nove Vesi, te s. Ksaverija Sršan i s. Silvija Vuružić iz zajednice sestara s Kraljevca.

* Dana 6. travnja 2015. časna majka s. Radoslava i s. Marija čestitale su Uskrs sestrama u samostanu Antunovac na Novoj Vesi, a poslije podne su časna majka i s. Ana Marija čestitale najveći kršćanski blagdan, Uskrs, našim sestrama Sarajevske provincije koje djeluju u samostanu sv. Josipa Radnika na Črešnjevcu u Zagrebu.

* Dana 14. travnja 2015., u kapelici generalne kuće, mons. Juraj Jezerinac slavio je svetu Misu povodom trogodišnjeg spomena izbora sadašnje Vrhovne uprave Družbe. Na toj sv. Misi zahvalile smo Gospodinu na svim milostima primljenim tijekom protekle tri godine. Molile smo da primljenu službu izvršimo po Božjoj volji i na dobro cijele Družbe i svake njezine članice. Tome su misnom slavlju nazočile s. Imakulata, vrhovna savjetnica, i sestre koje djeluju u Vojnom ordinarijatu – s. Marina i s. Gordana.

Molitva za Svjetski dan molitve za duhovna zvanja

* Povodom 52. svjetskog dana molitve za duhovna zvanja, 23. travnja 2015., slavljeno je svečano euharistijsko slavlje u zagrebačkoj katedrali u 18 sati, a predvoditelj je bio vlč. Dubravko Škrilin Hren, povjerenik za pastoral duhovnih zvanja Zagrebačke nadbiskupije. Poslije euharistijskog slavlja u dvorani „Vijenac“ PI na Kaptolu održan je prigodni program pod geslom „Vjera moja nosi me“. Tome molitvenom i prigodnom programu nazočile su časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Ana Marija.

* Dana 26. travnja 2015. u zagrebačkoj katedrali održano je redovito klanjanje u kojem sudjeluju sve redovničke zajednice iz grada Zagreba. Sestre iz generalne kuće pridružile su se molitvenom satu klanjanja za duhovna zvanja našim sestrama iz Zagrebačke provincije.

Kanonska vizitacija

* Od 26. travnja do 1. svibnja 2015. s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavaričica Družbe, obavila je kanonsku vizitaciju sestrama Splitske provincije koje djeluju u Samostanu sv. Rafaela u Solinu, u Samostanu Gospe Sinjske u Dugopolju, u zajednici sestara koje djeluju u župi Vranjic i sestrama novakinjama koje su u kući novicijata u Samostanu sv. Rafaela. Tom se prigodom s. Radoslava susrela sa župnicima i razgovarala o nazočnosti i djelovanju naših sestara u njihovim župama. Posjetila je sestre u Samostanu sv. Josipa na Šinama u Splitu i štíćenike za koje se sestre brinu u Samostanu sv. Rafaela u Solinu.

* Od 11. do 18. svibnja 2015. s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavaričica Družbe, obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Samostanu Uznesenja Marijina BDM u Sutivanu i zajednici sestara koje djeluju u Pučišću na otoku Braču, u Svećeničkom domu u Splitu, u Samostanu sv. Alojzija Gonzage u Kaštel Kambelovcu, u Samostanu Gospe Luredske u Brelima i u Samostanu Nazaret u Omišu. Tom se prigodom časna majka susrela sa župnicima u župama gdje djeluju naše sestre i s Prijateljima Maloga Isusa koji djeluju u tim župama.

* Dana 11. lipnja 2015. časna majka s. Radoslava Radek obavila je kanonsku vizitaciju sestrama Zagrebačke provincije koje djeluju u zajednicama Delince i Rijeka.

Sastanci i sjednice u generalnoj kući

* Dana 1. svibnja 2015. u generalnoj kući u Zagrebu održan je sastanak sestara tajnica iz naše Družbe. Tome su sastanku, predvođene časnom majkom s. M. Radoslavom Radek, nazočile s. M. Leopolda Božičević, tajnica Zagrebačke provincije, s. Marcela Žolo, tajnica Splitske provincije, s. Kristina Adžamić, tajnica Sarajevske provincije, i s. Ana Marija Kesten, tajnica Vrhovne uprave Družbe.

* Vrhovna uprava Družbe održala je svoje dvije sjednice 20. i 29. svibnja 2015. u generalnoj kući u Zagrebu.

* Dana 19. svibnja 2015. s. Vesna Mateljan nazočila je sjednici Vijeća za osobe posvećenog života, koje djeluje pri HBK.

Duhovne vježbe

Redovite duhovne vježbe obavila je s. Vesna Mateljan u našem samostanu na Sutivanu (otok Brač) od 11. do 16. svibnja 2015., a s. Jadranka Lacić u Kući Navještenja na Gromiljaku od 8. do 14. lipnja 2015.

Godišnji susreti PMI

Uoči svetkovine Duhova, 23. svibnja 2015., održani su godišnji susreti PMI u Zagrebačkoj i Splitskoj provinciji.

Godišnjem susretu u Zagrebačkoj provinciji, koji je održan u župi Bistra, nazočile su časna majka s. Radoslava i s. Jadranka. Susretu u Splitskoj provinciji, koji je održan u Gospinom svetištu u Vepricu, nazočila je s. Marija.

Posjeti

* U nedjelju 3. svibnja 2015. kandidatice i postulantice iz naše Družbe, predvođene svojim sestrama prefektama, posjetile su zajednicu sestara koja djeluje u generalnoj kući u Zagrebu.

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek izrazila im je iskrenu dobrodošlicu i upriličila prigodan susret s najmlađim članicama naše Družbe.

Uz poticajne riječi, poželjela je svakoj kandidatici i postulantici svetu us trajnost na započetom putu i radostan hod kroz život pod zaštitom nebeske Majke Marije, Maloga Isusa i Družbinih nebeskih zaštitnika.

* Na svetkovinu Duhova, 24. svibnja 2015., u sarajevskoj katedrali, podjeli sakramenta sv. Krizme, koji su primile dvije djevojke iz Stadlerova dječjeg doma Egipat, nazočila je s. Ana Marija Kesten.

* Dana 30. svibnja 2015. u župi na Ksaveru održani su zborovanje dječjih zborova, kviz iz vjeronauka i sportsko natjecanje za djecu iz župa u kojima djeluju franjevci trećoredci. Tome je susretu s djecom iz Kloštra Podrav-

skog nazočila naša s. Viktorija Predragović. Tom su prigodom djeca, sa sestrom Viktorijom, posjetila našu zajednicu.

Pohod pape Franje Bosni i Hercegovini

* Povodom pastirskog pohoda pape Franje Sarajevu, 6. lipnja 2015., vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, sa sestrama savjetnicama s. Imakulatom Lukač, s. Jadrankom Lacić, s. Marijom Banić i s. Anom Marijom Kesten, boravila je od 5. do 7. lipnja 2015. kod naših sestara u Samostanu Egipat u Sarajevu. Tom je prigodom, u ime Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i Društva Prijatelja Maloga Isusa, časna majka s. Radoslava, preko Apostolske nuncijature, uručila papi Franji prigodan dar, uz popratnu riječ.

* Pohod pape Franje Bosni i Hercegovini, 6. lipnja 2015., ostat će trajno upisan u srce svih koji su imali priliku na taj dan biti u Sarajevu. Veličanstveni doček pape Franje bio je na poseban način na stadionu Koševo, gdje je više od 65 tisuća hodočasnika oduševljeno pozdravljalo Namjesnika Kristova. Tome veličanstvenom događaju u Crkvi u BiH, među mnoštvom vjernika, nazočilo je više od 100 redovnica Služavki Maloga Isusa, predvođeno vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom Radek, provincijskim glavaricama s. Admiratom Lučić, s. Anemarie Radan i s. Katarinom Penić-Sirak.

Na tribinama stadiona, koje su bile ispunjene do posljednjeg mjesta, vijorio se veliki transparent na kojemu su dominirali slika Svetoga Oca i moto Papinog pohoda Sarajevu: „Mir vama“. On je govorio o poruci koju je papa Franjo došao donijeti svim narodima u Bosni i Hercegovini, Sarajevu. „Došao sam donijeti mir i moliti za mir“, navijestio je papa Franjo. Mir i samo mir. Taj Božji dar toliko je potreban ovoj zemlji i cijelome svijetu.

Posebna radost toga nezaboravnog dana, koju ćemo mi sestre Služavke Maloga Isusa u jubilarnoj godini naše Družbe čuvati u srcu, bit će trenutak kada se papa Franjo, u pratnji kardinala Vinka Puljića, odmah po ulasku u katedralu uputio ka grobu našega oca Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Bilo je dirljivo vidjeti Petra naših dana – papu Franju kako u dubokoj životnoj dobi, naslonjen na klecalo, prignute glave moli nad zemnim ostatcima sluge Božjega koji je za života bio sav Kristov i koji je vjerno ljubio Kristovu Crkvu i njezinoga Namjesnika na zemlji. Pratile smo svaki njegov pokret. Poslije molitve Papa je podignuo oči i upravio ih k nama sestrama koje smo u velikom broju bile okupljene najbliže što smo mogle biti Utemeljiteljevu grobu, blago nas pogledao i rukom mira pozdravio. Svaka je sestra u tome trenutku poželjela susret s njegovim pogledom, rukom, blagoslovom. Taj posebni dar susreta s papom Franjom doživjele su neke sestre upravo na taj dan, 6. lipnja 2015., u Apostolskoj nuncijaturi i u Utemeljiteljevoj katedrali Presvetog Srca Isusova.

Dugo ćemo prebirati u srcu sve pojedinosti koje su toga dana imale poseban govor i poruku. Zahvalne smo Gospodinu na toj posebnoj milosti koju je podario i nama sestrama Služavkama Maloga Isusa prigodom pastirskog pohoda pape Franje zemlji u koju je prije 133 godine došao, kao prvi vrhbosanski nadbiskup, naš Utemeljitelj, sluga Božji Josip Stadler, zemlji u kojoj je prije 125 godina niknula naša Družba sestara Služavki Maloga Isusa. O svom 125. jubileju Družba je doživjela drugi pohod Kristova namjesnika gradu gdje je ispisana njezina duga povijest.

* Na sam dan Papina pohoda Sarajevu, 6. lipnja, u poslijepodnevnim satima u Apostolskoj nuncijaturi, gdje djeluju sestre SMI Sarajevske provincije, časna majka s. Radoslava doživjela je posebnu milost jer je imala čast osobno pozdraviti Svetoga Oca. Svetome je Ocu predstavila našu Družbu, oca Utemeljitelja i molila apostolski blagoslov za našu Družbu, koja ove godine slavi svoju 125. godišnjicu. Papa Franjo, preko časne majke, blagoslovio je cijelu našu Družbu, a časnoj majci kao spomen na taj susret darovao prekrasnu bijelu Gospinu krunicu.

* U jutarnjim satima, 7. lipnja 2015., časna majka s. Radoslava zahvalila se s. Admirati, provincijskoj glavarici, i s. Anđi Vranješ, predstojnici, te svim sestrama u Samostanu Egipat na prelijepom gostoprimstvu koje je tijekom toga milosnog događaja doživjela zajedno sa sestrama. Poslije jutarnje molitve i doručka oprostila se od sestara i djece, i uputila se sa sestrama na sv. Misu u Utemeljiteljevu katedralu, gdje su još jednom zahvalile Gospodinu na svim primljenim milostima i ocu Utemeljitelju povjerile potrebe cijele Družbe i svake naše sestre. Poslije sv. Mise uputile su se prema Zagrebu kako bi sestrama koje nisu mogle biti nazočne na tome susretu prenijele dojmove, a potom će svaka nastaviti započeti put u službi koja joj je povjerenjena u dragoj Družbi.

Stadlerovi dani

Svakoga osmog u mjesecu, za „Stadlerov dan“, molimo na poseban način za proglašenje blaženim našeg oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Toga je dana, uz euharistijsko slavlje u kapelici, upriličeno jednosatno klanjanje pred Presvetim.

Dan duhovne obnove

* Svaki 25. u mjesecu dan je duhovne obnove u našoj Družbi. Toga se dana upriliči sveta Misa u kućnoj kapelici i klanjanje pred Presvetim, uz prigodna razmatranja i pobožnosti Djetetu Isusu.

Klanjanje za Domovinu

U kapelici generalne kuće svake srijede jednosatnim klanjanjem pred Presvetim molimo za potrebe naše Domovine, na poseban način za potrebe predsjednice RH gospođe Kolinde Grabar-Kitarović.

Liječenje

* U našoj je zajednici radi liječenja dulje boravila s. M. Vitomira Bagić.

Posjeti bolesnicima

Tijekom protekla tri mjeseca sestre iz naše zajednice posjetile su više puta naše sestre, rodbinu i prijatelje naših sestara koji su radi liječenja bili u zagrebačkim bolnicama i domovima u Zagrebu i okolici.

Pogrebi

* Dana 30. ožujka 2015. u Čakovcu, pogrebu Katice Jakšić, sestri s. Ksaverije Sršen, nazočile su časna majka s. Radoslava, s. Vesna, s. Marija i s. Alojzina.

* Dana 5. svibnja 2015. časna majka s. Radoslava i s. Alojzina išle su u Ilok na pogreb ocu s. Marije Kiš i svratile u našu zajednicu u Vinkovcima.

* Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, dana 12. lipnja 2015., pogrebu fra Ilije Živkovića nazočile su s. Marija i s. Alojzina. Pogreb je bio na gradskom groblju Mirogoj u Zagrebu, a sv. Misa zadušnica slavljena je u našoj župnoj crkvi na Ksaveru.

PROVINCIIJA SV. JOSIPA

Posjeti provincijske glavarice i važnija događanja vezana uz život Provincije

- Provincijalka s. Anemarie Radan, s. Eduarda Marić i s. Zorka Radan, 3. ožujka 2015., posjetile su sestre u Dugopolju i čestitale imendan s. Eudoksiji Franić.

- Od 4. do 8. ožujka 2015. provincijalka s. Anemarie je obavila vizitaciju sestara u zajednici u Audregnies-Belgija. Za vrijeme boravka u Audregnies, 6. ožujka, susrela se i s direktorom Doma za starije osobe, u kojem rade i žive naše sestre, a sutradan s i s predsjednikom doma i njegovim suradnicima.

- Nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje u školi u organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije i splitske podružnice Agencije za odgoj i obrazovanje, održan je u subotu, 7. ožujka u prostorijama Nadbiskupijskog sjemeništa u Splitu. Na skupu je sudjelovalo oko 250 vje-

roučitelja iz Splitsko-makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije koji su imali prigodu kroz dva tematska predavanja i jednu radionicu promišljati o postmodernom vremenu i inkulturaciji vjere u vjeronaučnoj nastavi. Iz naše provincije sudjelovalo je više naših sestara vjeroučiteljica (s. Dolores, s. Petra, s. Jelena, s. Marijanka, s. Vlasta, s. Branimira, s. Terezija, s. Rebeka, s. Danijela, s. Mila).

- Dana 9. ožujka 2015., u zajednicu samostana sv. Ane u Splitu iz Dubrovnika je došla s. Iva Serdarević, gdje će učiti francuski jezik i pripremati se za odlazak u zajednicu u Audregnies u Belgiju. Tamo će kao medicinska sestra raditi u domu za starije osobe.

- Dana 11. ožujka 2015. provincijska savjetnica s. Marcela Žolo obavila je vizitaciju sestrama u Pučišću.

- Provincijalka s. Anemarie Radan, 11. ožujka 2015., posjetila je sestre u Solinu, Šinama i pogledala radove na obnovi samostanu u Krilu Jesenicama.

- U nacionalnom marijanskom svetištu u Mariji Bistrici 14. ožujka 2015. Održan je nacionalni susret redovnika i redovnica. Na ovom susretu sudjelovalo je 45 sestara iz splitske Provincije na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan, sestre novakinje i kandidatice.

- U provincijskoj kući u samostanu sv. Ane u Splitu, 19. ožujka 2015., svečano je proslavljen blagdan sv. Josipa, zaštitnika Provincije. Svečano misno slavlje, s prigodnom homilijom, u samostanskoj kapelici slavio je nadbiskup mons. Marin Barišić.

Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile mons. Josipa Delića i provincijala franjevačke provincije Presvetog otkupitelja fra Joška Kodžomana i čestitale im imendan. Isti dan posjetile su sestre u Kaštel Kambelovcu.

- Dana 20. ožujka 2015. provincijalka s. Anemarie i s. Iva posjetile su u splitskoj bolnici s. Simforožu i s. Mericu.

- U provincijskoj kući samostanu sv. Ane u Splitu, 21. ožujka 2015., održan je susret pročelnica svih Provincijskih Vijeća.

- Na 5. korizmenu nedjelju, 22. ožujka 2015., u krčkoj katedrali mons. dr. Ivica Petanjak zaređen je za krčkog biskupa. U ime Provincije provincijalka s. Anemaria uputila je pismenu čestitku. Na svečanosti ređenja u Krku bile su s. Leona i s. Marcela, koje su se pridružile grupi župe Gospe od Poišana u Splitu, u kojoj je fra Ivica pastoralno djelovao.

- Godišnja korizmena obnova za redovnice grada Splita i okolice, održana je u svetištu „Gospe od Zdravlja" u Splitu, 22. ožujka u 16. sati, koju je organizirao delegat za redovnice fra Petar Lubina. Naše sestre iz samostana: sv. Ana – Split, Malog Isusa – Split, Bačvice, sv. Sv. Josipa – Šine, sv. Rafaela –

Solin, sv. Alojzija – K. Kambelovac, te zajednica: sjemenište, bogoslovija, svećenički dom, nadbiskupijski Ordinarijat, nazočile su ovoj duhovnoj obnovi. Nakon Službe Riječi duhovni nagovor održao je dr. fra Ante Vučković na temu: "Istražujte – redovnički život i Božja blizina", a nakon toga je bila mogućnost za sakrament pomirenja.

- Drugu večer trodnevnice za svetkovinu Navještenja Gospodinova u našoj Provincijalnoj kući sestara milosrdnica u Splitu, zaštitnice Provincije, naša provincijalka s. Anemarie i s. Zorka, 23. ožujka 2015., nazočile su misnom slavlju, koje je prvodio don Mirko Mihalj, i prigodnom koncertu u čast Blaženoj Djevici Mariji, koji su izvele sestre pod ravnanjem s. M. Mirte Škopljanac Mačina.

- Svečano smo proslavile svetkovinu Navještenja Gospodinova-Blagovijest, 25. ožujka 2015. godine. Provincijalka s. Anemarie, s. Eduarda, s. Zorka i s. Maneta nazočile su svečanom misnom slavlju u Sjemeništu, koje je predvodio nadbiskup mons. Marin Barišić i dubrovački biskup mons. Mate Uzinić. Blagovijest je zaštitnica sjemeništa. Ručak za uzvanike pripremale su naše sestre iz Sjemeništa i Bogoslovije. U poslijepodnevним satima s. Anemarie i s. Zorka posjetile su sestre u Solinu i čestitale imendan s. Amabilis, a zatim i sestre na Šinama i čestitale imendan s. Humilitas.

- U petak 27. ožujka 2015. održan je Križni put grada Splita, od crkve sv. Frane na Obali do crkve Gospe Žalosne na Kašjunima, stazama tradicionalnoga križnog puta po Marjanu – Od Gospe do Gospe, koji je predvodio nadbiskup mons. Marin Barišić, koji je slavio i svetu misu nakon križnoga puta, u zajedništvu s ostalim svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima. U pobožnosti križnog puta ove godine na poseban način su sudjelovali redovnici i redovnice našeg Grada. Naše sestre nosile su križ i čitale kod jedanaeste Postaje.

- U organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije na Humcu je u subotu 14. ožujka 2015. održan XVI. međubiskupijski susret maturanata. Na susretu je sudjelovalo oko 3.600 učenika završnih razreda s njihovim vjeroučiteljima i profesorima. Najbrojniji su bili maturanti s područja Splitsko-makarske nadbiskupije, među kojima su sa svojim vjeroučenicima maturanata bile naše s. Dolores Brkić iz II. Gimnazije i s. Petra Šakić iz Nadbiskupske klasične gimnazije "Don Frane Bulić" iz Splita.

- Pedeset pet vjeroučenika među kojima su dio njih i PMI-a Druge gimnazije iz Splita, pod vodstvom svoje vjeroučiteljice prof. s. Dolores Brkić, hodočastili su, od 26. ožujka do 2. travnja 2015., u Rim i Vatikan, i sudjelovali na 30. svjetskom danu mladih i sv. Misi Cvjetne nedjelje, koju je predslavio Papa Franjo na Trgu sv. Petra.

- Cvjetnica, 29. ožujka 2015. sestre su sudjelovale na misnom slavlju i procesiji u župi sv. Križa, te na četrdesetosatnom klanjanju u splitskoj Katedrali, od Cvjetnice do Velike srijede.

- U suorganizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije i splitske podružnice Agencije za odgoj i obrazovanje održan je 30. svibnja 2015. godine stručni skup za odgojiteljice u vjeri u prostorijama Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Splitu na okvirnu temu: "Izabrani sadržaji u vjerskom odgoju djece predškolske dobi". Na stručnom skupu sudjelovalo je 60-ak odgojiteljica s područja cijele Dalmacije. Bile su prisutne i naše sestre koje rade kao odgojiteljice u dječjim vrtićima (s. Martina, s. Lucija, s. Marina, s. Kristina, s. Matea).

- Od 31. ožujka do 7. travnja 2015. provincijalka s. Anemarie bila je u zajednici sestara u Essenu u Njemačkoj, gdje je imala vizitaciju sestrama. Tom prigodom razgovarala je i sa župnikom.

- Na trodnevnom državnom natjecanju od 8. do 10. travnja 2015. godine u Krku sudjelovalo je 17 osnovnih i 16 srednjih najboljih ekipa predvođenih svojim vjeroučiteljima. Iz naše Provincije sudjelovale su s. Dolores Brkić i s. Petra Šakić, čije su ekipe osvojile dva prva državna mjesta: Prvo mjesto: Nadbiskupijska klasična gimnazija "don Frane Bulić" s mentoricom s. Petrom Šakić; Drugo mjesto: Druga gimnazija – Split s mentoricom s. Dolores Brkić. Čestitam!

- Dana 11. travnja 2015., nakon kratke i teške bolesti preminula Ivanica (Ivanka) Radan rođ. Slavić, nevjesta provincijalke s. Anemarie. Pokopana je 15. travnja u Clivelandu, USA, gdje je s obitelji živjela.

- Od 9. do 14. travnja 2015., na hodočašću u Rim, u godini Bogu posvećenog života, sudjelovalo je iz naše Provincije dvadeset sestara, dvije postulante i jedna kandidatice. Na putu prema Rimu posjetile su Asiz, a na povratku marijansko svetište Loretto.

- Od 9. do 15. travnja 2015., Provincijalka s. Anemarie je obavljala vizitaciju sestrama u samostanu u Solinu. Tom prigodom susrela se sa župnikom don Rankom Vidovićem i šticienicima, koje njeguju sestre u ovom samostanu.

- Dana 18. i 19. travnja 2015. Provincijska savjetnica s. Marcela je obavila vizitaciju sestrama u samostanu na Šinama.

- Od 19. do 25. travnja 2015. održane su duhovne vježbe sestrama u Duhovnom centru Djeteta Isusa samostanu u Livnu, koje je predvodio Đani Kordić, karmelićanin iz duhovnog centra "Karmel sv. Ilije" s Buškog jezera.

- Od 23.-25. travnja 2015., provincijalka s. Anemarie i s. Zorka bile su u samostanu u Dubrovniku. Razgovarale su o mogućnosti uvođenja solarnog

grijanja za cijelu kuću, kao i o korištenju postojećih uređenih apartmana. Ovom prigodom, 25. travnja, posjetile su i sestre u Mandaljeni, susrele se s župnikom. Isti dan su otputovale u Dobrotu, u Boku kotorsku, gdje je provincijalka obavila vizitaciju. Posjetile su i sestre Franjevke u njihovu samostanu u Dobroti i bile kod njih na večernjoj meditaciji. Sutradan, 26. travnja, Provincijalka s. Anemarie, s. Zorka, s. Veronika i s. Tadeja posjetile su kotorskog biskupa mons. Iliju Janjića i zadržale se s njim u duljem razgovoru. Provincijalka s. Anemarie i sestre, 27. travnja, sudjelovale su u Kotoru na svečanom misnom slavlju prigodom 450. godina rođenja za nebo blažene Ozane Kotorske, koje je predvodio zadarski nadbiskup mons. Želimir Puljić, u koncelecijaciji s kotorskim biskupom mons. Ilijom Janjićem, vrhbosanskim vojnim biskupom mons. Tomom Vukšićem, dubrovačkim biskupom mons. Matom Uzinićem i provincijalom otaca Dominikanaca o. Antom Gavrićem. Isti dan posjetile su grobove naših pokojnih sestara u Dobroti i Perastu, te hodočastile na otočić Gospi od Škrpjela. Provincijalka i sestre su 28. travnja sudjelovale na znanstvenom simpoziju o bl. Ozani Kotorskoj, a navečer se sa s. Zorkom vratila u Dubrovnik. Sutradan, 29. travnja, u samostanu u Dubrovniku provincijalka i s. Zorka razgovarale su s poduzetnicima o osmišljavanju prostora. Na povratku u Split navratile su se u samostan u Metkoviću, gdje su se susrele sa sestrama i mons. Martinom Vidovićem.

- Uoči nedjelje Dobroga Pastira u splitskoj prvostolnici sv. Dujma, u subotu 25. travnja, upriličeno je molitveno bdijenje za duhovna zvanja koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, predsjednik Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja. U ime Povjerenstva za duhovna zvanja Splitsko-makarske nadbiskupije nazočne je pozdravio don Jenko Bulić ravnatelj Nadbiskupskog sjemeništa. U nastavku bdijenja Božju riječ i prigodna razmišljanja čitali su i bogoslovi, redovnici i redovnice, te iznijeli svoja iskustva duhovnog poziva. Poslije svjedočanstava uslijedilo je euharistijsko klanjanje, na kojem je pjevao zbor sjemeništara pod vodstvom s. Lidije Matijević. Na bdijenju je sudjelovalo je više naših sestara iz Splita, te kandidatice i novakinje.

- U nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu, u dvorani Ivana Pavla II., u ponedjeljak 27. travnja splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić primio je šest vjeronaučnih ekipa zajedno s njihovim vjeroučiteljima mentorima i ravnateljima škola (po tri ekipe iz osnovne i srednje škole) koje su na nadbiskupijskoj vjeronaučnoj olimpijadi, održanoj 19. veljače ove godine u Zdravstvenoj školi u Splitu, postigle najbolje rezultate osvojivši prva tri mjesta. Među njima bile su i naša s. Petra Šakić sa svojom ekipom, koji su osvojili prvo mjesto i s. Dolores Brkić sa svojom ekipom koji su osvojili drugo mjesto iz srednjih škola.

- Naše postulante, kandidatice i s. Marcela boravile su tri dana, od 1. do 3. svibnja 2015., u provincijskoj kući u samostanu "Antunovac" u Novoj Vesi u

Zagrebu, gdje su s kandidaticama iz zagrebačke i sarajevske Provincije, pod vodstvom svojih prefekti, imale duhovnu obnovu, koju je prvi dan imao karmelićanin o. Danijel Čolo. U nedjelju 3. svibnja, predvođene svojim sestrama prefektama, posjetile su zajednicu sestara u Generalnoj kući u Zagrebu, gdje im je vrhovna glavarica Družbe s. Radoslava Radek izrazila iskrenu dobrodošlicu i poželjela svetu ustrajnost na započetom putu i radostan hod kroz život pod zaštitom nebeske Majke Marije, Maloga Isusa i Družbinih nebeskih zaštitnika.

- Provincijalka s. Anemarie i sestre iz samostana sv. Ane, 1. svibnja 2015. posjetile su u splitskoj bolnici s. Dinku, s. Lukreciju i s. Ivu, koje su bile na liječenju.

- Provincijalka s. Anemarie 2. svibnja 2015. nazočila je početku duhovnih vježbi u Livnu. Pohodila je grob pok. Voje Kaić naše dobročiniteljice i pomogla se za njezinu plemenitu dušu.

- Dana 4. svibnja 2015. naša s. Eligija Rosandić, nakon dugogodišnjeg rada u domu u Audregniesu u Belgiji, vratila se u Domovinu, i sada je na odmoru.

- U utorak 5. svibnja 2015. u rodnoj župi Presvetog Imena Isusova u Voštanima, na posljednji počinak ispraćen je don Petar Đonlić, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije. Misu zadušnicu predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s dubrovačkim biskupom mons. Matom Uzinićem, don Ivanom Đonlićem, nećakom pok. don Petra i više od 150 svećenika. Na sprovodu je bilo više naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemari Radan.

- Osmi dan devetnice sv. Dujmu, 5. svibnja 2015., zaštitnika Splita i Nadbiskupije, obilježen je sudjelovanjem naših sestara. U godini posvećenog života, u devetnici su sudjelovali redovnici i redovnice grada Splita. Tako su tu večer naše sestre predvodile liturgijsko pjevanje na večernjoj svečanoj sve-toj misi trodnevne, koju je predvodio isusovac o. Stipo Balotinac, magister novaka. Pjevanje je predvodila s. Dulcelina, a za orguljama je bila s. Arsenija.

- U Splitu je 7. svibnja 2015. svečano proslavljen blagdan svetog Dujma, zaštitnika Nadbiskupije i Grada. Sestre su sudjelovale na svečanom misnom slavlju i procesiji. Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda čestitale su u ime provincije imendan s. Dujmi. Na svetkovinu sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i splitsko-makarske nadbiskupije, naše sestre s. Mirjam s. Pulherija i s. Emila imale su radost susresti se i rukovati s našom predsjednicom gđom Kolindom Grabar-Kitarović, koja je došla na proslavu Sudamje, i na kratko posjetila u Nadbiskupskom dvoru i splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Marina Barišića. S. Mirjam je predsjednici predala dar-ručni rad go-

spođe Marije Pivčević iz Gata, koji je ona pripremila za gospođu Predsjednicu, na čemu je ona zahvalila.

Poslije podne u provincijalnoj kući sv. Ane poslije podne Pročelnica PMI s. Dolores Brkić i animatorica Marina Rubić sastale su se provincijalkom s. Anemariom Radan i njezinom zamjenicom s. Eduardom Marić i izložile im detalje programa i Plakat koji je kreirala pročelnica sa svojim učenikom, podupirateljem PMI-a, za ovogodišnji susret PMI u Vepricu.

- Provincijalka s. Anemarie i s. Leona 9. svibnja 2015. posjetile su sestre u Kaštel Kambelovcu i čestitale imendan s. Mirti.

- Dana 11. svibnja 2015. sestre u Provincijalnoj kući posjetila je s. Eligija.

- U srijedu 13. svibnja 2015. u Šestanovcu je svečano proslavljen blagdan Gospe Fatimske, zaštitnice Općine Šestanovac i samostana časnih sestara Služavki Maloga Isusa. Svečano euharistijsko slavlje u polujavnoj predvodio je don Matko Džaja, a pjevanje je predvodio župni zbor župe Katuni-Kreševo i župe Žeževica sa sestrom Dankom Žaper, od kojih je većina Prijateljki Maloga Isusa. Na ovoj svečanosti je bila s. Marcela Žolo, provincijska savjetnica i tajnica.

- Časna Majka s. Radoslava Radek, u svibnju 2015., obavila je vizitaciju u nekoliko zajednica u našoj Provinciji (Split, Sutivan, Pučišća, Omiš, Brela)

- Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu svečano je u četvrtak, 14. svibnja proslavio svoj dan i šesnaestu godinu pripadanja splitskoj sveučilišnoj zajednici. Tom je prigodom Fakultet dodijelio svjedodžbe, diplome, licencijate i nagrade studentima. Svečanost je započela euharistijskim slavljem, koje je u kapeli Nadbiskupskoga sjemeništa u Splitu predvodio veliki kancelar KBF-a u Splitu nadbiskup splitsko-makarski mons. Marin Barišić u koncelebraciji s dekanom KBF-a prof. dr. sc. don Antom Mateljanom, prodekanom prof. dr.sc. fra Antom Vučkovićem, profesorima i odgovjateljima. Na ovoj svečanosti bila je prisutna i provincijalka s. Anemarie Radan sa svojom zamjenicom s. Eduardom Marić.

- U samostanu u Dubrovniku, 16. svibnja 2015., nakon duge i teške bolesti je preminula s. Pavlimira Čerlek, a 18. svibnja je pokopana na dubrovačkom groblju Boninovo, uz prisutvo provincijalke s. Anemarie i brojnih sestara i rodbine. Na povratku iz Dubrovnika provincijalka s. Anemaria i s. Zorka posjetile su u samostanu u Metkoviću s. Boženu, rođenu sestru pok. s. Pavlimire.

- Dana 14. svibnja 2015. iz Belgije su doputovali direktor i čelni ljudi Staračkog doma u Audregniesu, u kojem rade i žive naše sestre, u pratnji s. Rahele Vučić. Odsjeli su u provincijalnoj kući u samostanu sv. Ane u Splitu, te su, od 14.-do 18 svibnja, posjetili naše veće kuće (Dubrovnik, Metković, Vrgorac, Solin), družili se sa sestrama, kao i s našim šticienicima u Solinu.

- Provincijalka s. Anemarie, u pratnji s. Eduarde i s. Zorke, 19. svibnja 2015., pregledala radove u samostanu u Krilo Jesenicama.

- Dana 19. svibnja 2015. samostan je napustila postulantica Renata Simunić. Mali Isus neka je čuva i prati u njezinu životu.

- U Marijanskom svetištu u Vepricu, 23. svibnja 2015., svečano je proslavljen godišnji susreta PMI-a, i ujedno Dan splitske Provincije. Program susreta je osmislila s. Dolores Brkić. Misno slavlje služio je don Stjepan Lončar, župnik Brele. U koncelebraciji je sudjelovalo nekoliko svećenika. Ove godine DPMI-a proslavilo je svoju 20. obljetnicu. Podijeljeno je oko 40 iskaznica novim članovima. Slavlju se pridružila sa svojim prijateljicama gđa Svetlana Popović, majka pok. Jovana, koji nas prati i zagovara iz neba. Na povratku iz Veprica provincijalka s. Anemarie, s. Zorka i s. Mariangela navratile su u samostan u Omiš, gdje su posjetile sestre i naše štitičenike.

- Blagdan Duhova, 24. svibnja 2015., svečano smo proslavile u župi sv. Križa u Splitu.

- Dana 28. svibnja 2015. s. Marcela je otputovala u Dubrovnik, gdje je u samostanu sestrama obavila vizitaciju. Nakon Dubrovnika išla je Mandaljenu, gdje je također imala vizitaciju sestrama. U društvu sa s. Brigitom posjetila je župnika don Vilima u Mandaljeni.

- Dana 28. svibnja 2015. u našu zajednicu u samostanu sv. Ane u Splitu došao je naš dobročinitelj, kapucin iz Milana, pater Maurizio Annoni. U pratnji s. Zorke posjetio je i zajednicu u Duhovniku, Vrgorcu, Solinu, Krilo Jesenice.

- U Gospinu svetištu u Vepricu okupilo je 30. svibnja, oko 700 djece i voditelja u 18 dječjih župnih zborova, na Pokrajinski susret "Zlatna harfa 2015.". Ovogodišnji moto Zlatne harfe bio je „Radujte se“ prema istoimenoj Okružnici osobama posvećenog života. U ovom susretu nastupile su ove naše sestre s dječjim zborovima: sv. Mihovil iz župe Dugopolje (voditelj s. Eudoksija Franić), sv. Križ iz Splita (voditelj s. Jelena Marević), sv. Martin iz župe Vranjic (voditelj s. Arsenija Vidović), Gospa od Blagovijesti (voditelj s. Dulcelina Plavša) i sv. Stjepan iz Opuzena (voditelj s. Marinela Delonga).

- Provincijalka s. Anemarie 4. lipnja 2015. je otputovala u Sarajevo, gdje je sutradan sudjelovala na slavlju susreta sa svetim Ocem u Sarajevu. Dana 6. lipnja 2015., redovnice Splitsko-makarske nadbiskupije, predvođene delegatom za redovnice naše nadbiskupije fra Petrom Lubinom, a među njima i nas tridesetak sestara Služavki Malog Isusa, uputile su se iz Splita na susret s papom Franjom u Sarajevo. Nekoliko naših sestara došlo je i u sklopu svojih župskih zajednica (Šestanovac, Vrgorac, Opuzen, Metković). Uz svečano misno slavlje na Koševu duhovni događaj bio im je i susret s Papom Fra-

njom u sarajevskoj katedrali i radost duše i srca da je Papa Franjo bi na grobu našeg utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera.

Duhovne obnove

- Svaki osmi u mjesecu u našim zajednicama obilježava se molitvom za proglašenje blaženim i svetim našeg utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera. Sestre iz našeg samostana sv. Ane, su tako u mjesecu ožujku, travnju i svibnju, skupa s vjernicima molile su i slavile sv. misu na ovu nakanu u župskoj crkvi sv. Križa u Velom Varošu. Prije svete mise predmolile su s vjernicima svet krunicu

- Svakog četvrtka je jednosatno euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja.

- Svakog 25-tog u mjesecu je duhovna obnova, dan kad se sa sestrama uključuju u molitve i PMI. U samostanu sv. Ane u Splitu 25-tog u mjesecu misno slavlje s prigodnom homilijom predslavio je prof. don Ante Mateljan, a iza toga bilo je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, te post o kruhu i vodi.

- Svakog 8.-og i svakog 25.-tog u mjesecu je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom u kapeli Duhovnog centra Djeteta Isusa u Livnu.

- Dana 10. ožujka 2015. započele smo Devetnicu sv. Josipu našem zaštitniku naše Provincije.

- S. Marcela 10. ožujka 2015. je imala duhovnu obnovu sestrama u Sutivanu, kojoj su se pridružile i sestre iz Pučišća.

Bolesne sestre

- U splitskoj bolnici na liječenju su bile: s. Simforoza, s. Merica, s. Dinka, s. Lukrecija, s. Iva i s. Sofija.

PROVINCIJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

Posjeti zajednicama, čestitanje imendana

* S. M. Katarina Penić-Sirak, provincijalna glavarica, 23. ožujka 2015.g., posjetila je zajednicu sestra u Vinkovcima.

* Zajednice sestara, 4. travnja 2015.g., posjetila je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica i s. M. Jelena Burić čestitajući sestrama Uskrs.

* Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak posjetila je, 21. travnja 2015.g., sestre u Pitomači i Kloštru Podravskom.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica i s. M. Jelena Burić, 22. travnja 2015.g., posjetile su sestre u Varaždinu.

* Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Tihomila Leventić posjetile su, 24. travnja 2015.g., sestre na Rijeci.

* Zajednicu sestara u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, 4. svibnja 2015.g., posjetila je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica, s. M. Jelena Burić i s. M. Emanuela Pečnik i čestitale su imendan s. M. Ireni Olujević.

* Sestre u Stenjevcu posjetile su, 12. svibnja 2015.g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica i s. M. Jelena Burić uz čestitanje imendana s. M. Leopoldi Božičević.

* S. M. Karmen Hajdinjak s dvije djevojke iz Kloštra Podravskog posjetila je, 17. svibnja 2015.g., zajednicu sestara u Novu ves.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica i s. M. Jelena Burić posjetile su, 1. lipnja 2015.g., sestre u Samoboru i čestitale imendan s. M. Justini Žutić.

Obilježavanje slavlja

* U svetištu Majke Božje Bistričke, 14. ožujka 2015.g., održan je Nacionalni susret redovnika, redovnica i Bogu posvećenih laika u povodu proslave Godine posvećenog života u organizaciji Hrvatske biskupske konferencije i Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica pod geslom "Ja izabrah vas" (Iv 15,16). Euharistijsko slavlje predslavio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji bili su apostolski nuncij u RH nadbiskup Alessandro D'Errico, biskupi, svećenici i redovnici.

Za ovu prigodu papa Franjo uputio je apostolski blagoslov. Proslava je završena pobožnošću križnoga puta na Kalvariji.

* U provincijalnoj kući u Novoj vesi na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 2015.g., euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Marino Ninčević u koncelebraciji s vlč. Alojzijem Žlebečićem, župnikom.

* Na biskupskom ređenju fra Ivice Petanjka, 22. ožujka 2015.g., u Krku prisustvovala je s. M. Katarina Penić-Sirak, provincijalna glavarica.

* Na proslavi blagdana Milosrdnog Isusa 4. travnja 2015.g., u Trnovčici euharistijsko slavlje predslavio je mons. Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački, na kojem je sudjelovalo nekoliko sestara iz samostana "Antunovac" iz Nove vesi.

* U zagrebačkoj katedrali, u povodu 52. svjetskog molitvenog dana za duhovna zvanja, 23. travnja 2015.g., slavljena je sv. misa za nova duhovna zvanja, a u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta održan je prigodni program pod nazivom "Vjera moja nosi me", na kojem su prisustvovalе sestre iz Nove vesi.

* U Slavetiću za blagdan sv. Josipa Radnika, 3. svibnja 2015.g., euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Ivica Budinščak. Na svečanosti sudjelovale su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica, s. M. Ksaverija Sršan i s. M. Beatis Čajko.

* Na proslavi Majke Božje od Kamenitih vrata, zaštitnice Grada Zagreba, 31. svibnja 2015.g., sudjelovale su sestre i kandidatice.

* Prigodom pastirskog pohoda Svetog Oca Franje u Sarajevo, 6. lipnja 2015.g., na svečanom i povijesnom euharistijskom slavlju na stadionu Koševo sudjelovale su sestre i kandidatice zagrebačke provincije. Poseban susret sa sv. Ocem bio je na grobu našeg Oca Utemeljitelja sl. Božjeg Josipa Stadlera u sarajevskoj katedrali.

* U provincijalnoj kući u samostanu "Antunovac" od 10. do 13. lipnja 2015.g., trodnevnicom je proslavljen dan Provincije – blagdani Presvetog Srca Isusova i Marijina i zaštitnik kuće sv. Antun. Euharistijska slavlja u samostanskoj kapeli uz prigodnu propovijed održao je prof. dr. Josip Balaban. Na blagdan Srca Isusova euharistijsko slavlje predslavio je mons. Ivan Šaško pomoćni biskup zagrebački. Na blagdan sv. Antuna zaštitnika kuće, euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Marijan Kušenić. Uz voditelje slavlja, koncelebrirao je vlč. Alojzije Žlebečić, novoveški župnik. Na sv. misama sudjelovale su sestre iz Vrhovne uprave, obližnjih zajednica i vjernici.

* Od 21. – 24. lipnja 2015.g., trodnevnom pripremom u župi sv. Ivana Krstitelja sestre su proslavile zaštitnika župe.

* Zajednica sestara u Samoboru proslavila je, 24. lipnja 2015.g., blagdan zaštitnika samostana sv. Ivana Krstitelja. Na svečanom euharistijskom slavlju koje je predslavio fra Nikola Vukoja gvardijan, sudjelovala je M. Katarina Penić-Sirak, provincijska glavarica.

Duhovne obnove za sestre

* Pod vodstvom dr. Ivana Štengla prof. psihologije na KBF u Zagrebu, 6. ožujka 2015.g., održan je u Novoj vesi drugi susret za sestre prema Porukama XVIII Generalnog kapitula na temu *Emotivnost osoba posvećenog života*.

* U Zagrebačkoj katedrali, 13. ožujka 2015.g., redovnici i redovnice duhovno su se pripremali za središnju proslavu na Mariji Bistrici. Sestre iz naših zajednica sudjelovale su u večernjem programu u kojem je svaka redovnič-

ka zajednica primijela svoj znak karizme. Sestre juniorke s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak primijele su lik Malog Isusa otisnut u medaljonu.

* Na otoku Krku. kod otaca karmelićana od 23 do 25. ožujka 2015.g., na trodnevnom seminaru za kućne poglavarice sudjelovale su s. M. Jelena Burić i s. M. Marina Dugalija. Voditelj seminarara bio je o. Jakov Mamić.

* U samostanu "Antunovac" od 28. lipnja do 04. srpnja 2015.g., održane su duhovne vježbe za sestre koje je predvodio prof. dr. Ivan Bodrožić.

Kulturna događanja

* U dvorani „Vijenac" Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta, na predstavljanju knjige *Kultura rada u Hrvatskoj*, zbornik radova, u sklopu petog hrvatskog socijalnog tjedna, 3. ožujka 2015.g., prisustvovalo je nekoliko sestara.

* U samostanu sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Miramarskoj ulici održana je, 8. ožujka 2015.g., tribina pod naslovom *Književno stvaralaštvo hrvatskih redovnica i redovnika*. Na tribini su sudjelovale su s. M. Petra Marjanović i s. M. Beatis Čajko, čija je pjesma recitirana u sklopu programa.

* Na Zlatnoj harfi - smotri dječjih zborova zagrebačke nadbiskupije, na Knežiji 18. travnja 2015.g., sudjelovala je s. M. Emanuela Pečnik s dječjim zborom.

* U dvorani "Vijenac" Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, 20. svibnja 2015.g., na promociji knjige *Vrednote u Hrvatskoj i Europi* koju je sa suradnicima predstavio dr. Josip Baloban, prisustvovala su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica, s. M. Jelena Burić i s. M. Marta Vunak.

* U kinu Cinestar 25. svibnja 2015.g., na predstavljanju Laudatovog dokumentarnog filma *Magnum crimen 1945.* u povodu 70. obljetnice "Bleiburške tragedije" prisustvovala su s. M. Jelena Burić, s. M. Beatis Čajko, s. M. Nada Juratovac, s. M. Petra Marjanović, s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Martina Vugrinec.

* U dvorani „Vijenac" Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, 27. svibnja 2015.g., održana je *Stepinčeva osjetljivost za čovjeka*. Predavanja su održali prof. dr. o. Slavko Slišković i prof. dr. Stjepan Baloban. Prisustvovala su s. M. Jelena Burić, s. M. Jasmina Kokotić i s. M. Marta Vunak.

Stručno usavršavanje

* u Rimu, od 7. do 11. travnja 2015.g., u organizaciji Kongregacije za ustanove posvećena života i društva apostolskoga života održan je Međunarodni kongres odgojitelja i odgojiteljica ustanova posvećenog života, na kojem je sudjelovala s. M. Petra Marjanović.

* U Puli od 23. do 25. travnja 2015.g. održan je Državni stručni skupu za ravnatelje predškolskih ustanova "Vrednovanje, samovrednovanje i kurikulum vrtića" na kojem je sudjelovala s. M. Petra Marjanović.

Vijesti iz odgoja

* U samostanu "Marijin dom" u Vinkovcima s. M. Monika Maslač završila je, 25. travnja 2015.g., novicijsku praksu i nastavila novicijat u Solinu.

* U samostanu, "Antunovac" u Zagrebu, od 1. do 3. svibnja 2015.g., održana je duhovna obnova za kandidatice i postulantice Družbe SMI. Prvi dan duhovne obnove održao je o. Danijel Čolo, karmelićanin. Drugi dan duhovne obnove vodio je fra Josip Ivkić i fra Ivan Crnković. Duhovna obnova je završena sv. Misom u crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi, nakon čega je uslijedio susret kandidatica sa č. Majkom s. M. Radoslavom Radek u Generalnoj kući u Naumovcu.

* U Marijinom dvoru u Lužnici održan je, 22. i 23. svibnja 2015.g., redoviti godišnji susret sestara juniorki na kojemu su sudjelovale s. M. Martina Vugrinec, s. M. Marta Vunak, s. M. Kristina Maslač i s. M. Margaret Ružman. Susret je vodio p. Marijan Steiner, DI.

* U subotu, 30. svibnja 2015.g., u samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, održan je susret sestara juniorki Zagrebačke provincije pod vodstvom magistre s. Marije Kiš. Na susretu su bile nazočne s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica i č. Majka s. M. Radoslava Radek.

Susreti za pastoral zvanja

* Na poziv župnika u Popovači, vlč. Mate Draganovića, održana je, 2. svibnja 2015.g., duhovna obnova za djevojke. Na susretu je sudjelovalo 27 djevojak, a susret su animirale s. M. Valerija Sakač i s. M. Viktorija Predragović.

Apostolat vrtića

* U samostanu "Antunovac" održana je, 12. ožujka 2015.g., korizmena duhovna obnova za roditelje djece koja pohađaju Dječji vrtić Cvjetnjak. Voditelj obnove bio je vlč. Domagoj Matošević.

* Blagdan svetoga Josipa, 19. travnja 2015.g., u Vinkovcima, djeca i odgojitelji iz Dječjeg vrtića "Cvjetnjak" podružnica Vinkovci, proslavili su euharistijskim slavljem Dan očeva u župi sv. Euzebija i Poliona.

* U sklopu projekta "Naša domovina – Hrvatska", 23. ožujka 2015.g., odgojitelji i djeca Dječjeg vrtića "Cvjetnjak" podružnica Vinkovci, posjetili su rodu kuću Ivana Kozarca.

* U organizaciji Grada Samobora, 9. svibnja 2015.g., održano je predstavljanje privatnih dječjih vrtića grada. Naš Dječji vrtić Cvjetnjak podružnica Samobor, predstavio se temom: "Isus – dobri Pastir". Na predstavljanju vrtića

sudjelovale su s. M. Nikoleta Koščak, s. M. Marina Dugalija, s. M. Margaret Ružman i Valentina Kos.

* U Gospinom svetištu Majke Milosti na Trsatu, 23. svibnja 2015.g., održano je hodočašće roditelja s djecom iz katoličkih vrtića Grada Zagreba. Iz Dječjeg vrtića Cvjetnjak iz Zagreba, sudjelovale su s. M. Beatis Čajko, s. M. Petra Marjanović, s. M. Snježana Nudić, s. M. Nada Juratovac i Ela Čop.

* U Dječjem vrtiću Cvjetnjak podružnica Vinkovci, 28. svibnja 2015.g., održana je završna priredba. Iz Zagreba je prisustvovala s. M. Petra Marjanović ravnateljica vrtića.

Apostolat PMI

* U Krašić, mjesto zatočeništva blaženog kardinala Alojzija Stepinca, 8. ožujka 2015.g., hodočastili su PMI iz zagrebačkih župa sv. Pavla apostola i sv. Jeronima predvođeni s. M. Emanuelom Pečnik i s. M. Tihanom Strancarić

* Dana 22. ožujka 2015.g., započela je trodnevna duhovna priprema članova DPMI-a po župama, za proslavu blagdana Blagovijesti, patrona Društva, uz vodstvo sestara i animatorica.

Animatorice Ivanka Novak, Marija Lukač i Mirjana Džajo sa s. M. Emanuelom Pečnik, predstavljale su Društvo PMI u župi sv. Nikole u Donjoj Bistri.

* U molitvenom ozračju proslavljen je, 25. ožujka 2015.g., blagdan Blagovijesti, patrona Društva PMI.

* U župi sv. Nikole u Bistri pod geslom "Radosni svjedoci Božje ljubavi" održan je, 23. svibnja 2015.g., jubilarni, 20 godišnji susret članova društva Prijatelja Malog Isusa koji djeluju na području zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Misu je predvodio fra Jure Šarčević u zajedništvu s don Pejom Orkićem, vlč. Matom Draganovićem, vlč. Alojzijem Žlebečićem, vlč. Vinkom Tomićem i vlč. Tomislavom Kraljem. Na svršetku euharistijskog slavlja u Društvo je primljeno dvadesetak novih članova, a fra Jure Šarčević i s. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica uručili su im medaljice Prijatelja Malog Isusa, Statut Društva i članske iskaznice. Susret je završio euharistijskim klanjanjem i blagoslovom u crkvi.

Sjednice i sastanci

* U generalnoj kući u Zagrebu, 16. i 17. ožujka 2015.g., održana je proširena sjednica i sastanak gospodarskog vijeća Družbe kojom je predsjedala vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek. Na sjednici su sudjelovale s. M. Katarina Penić-Sirak, provincijalna glavarica i s. M. Jelena Burić, zamjenica i ekonomica.

* U prostorijama tajništva u Novoj vesi održana je, 4. travnja 2015. g., sjednica Provincijalne uprave.

* Radi adaptacije Dječjeg vrtića u Samoboru održan je sastanak, 14. travnja 2015.g., na kojem su sudjelovali s. M. Katarina Penić-Sirak, provincijalna glavarica, s. M. Jelena Burić, ekonomica provincije i g. Dragutin Kamenski izvođač radova.

* Zbog ekonomsko-pravnih predmeta nekih naših kuća s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica, 15. travnja 2015.g., razgovarala je s odvjetnicom Ljubicom Lalić.

* U provincijalnoj kući u Novoj vesi, 10. lipnja 2015.g., održan je susret odgojiteljica zagrebačke Provincije pod vodstvom s. Marije Kiš. Na susretu je bila nazočna s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica.

* U samostanu "Antunovac", 17. lipnja 2015.g., održana je sjednica Provincijalne uprave.

Naši pokojnici

* U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, 5. ožujka 2015.g., umrla je s. M. Fridolina Županac, a sahranjena je na stenjevečkom groblju 9. ožujka. Na sprovodnim obredima i misi zadušnici na Kraljevcu sudjelovale su sestre, rodbina i prijatelji.

* Na čakovečkom groblju, 30. ožujka 2015.g., sahranjena je † Katica Jakšić sestra naše s. M. Ksaverije Sršan. Na sprovodnim obredima sudjelovao je veći broj sestara.

* U Barču (Mađarska), 29. travnja 2015.g., sahranjena je † Istvanne Takač, baka s. M. Margaret Ružman. Na sv. misi i sprovodu sudjelovale su s. M. Katarinu Penić-Sirak, provincijalna glavarica, s. Marija Kiš, s. M. Marina Dugalija i s. M. Karmen Hajdinjak.

* Na Iločkom groblju, 5. svibnja 2015.g., sahranjen je † Štefan Kiš, otac naše s. Marije Kiš. Sprovodnim obredima prisustvovala su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica, s. M. Jelena Burić, s. M. Marina Dugalija, s. M. Marina Perčić, s. M. Nada Juratovac, s. M. Nikoleta Koščak, s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak.

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Susret sestara Juniorki

Prof. dr. Marinko Perković je 21. ožujka 2015. godine u *Samostanu Egipat* imao izlaganje za sestre Juniorke s temom: *Savjest zrele i odrasle osobe*. Izlaganje je održano u okviru formativnoga mjesečnog susreta sestara Juniorki pod vodstvom njihove učiteljice s. M. Kate Zadro.

Slavlje Blagovijesti

* Prijatelji Maloga Isusa Gromiljak i sestre Služavke Maloga Isusa iz *Kuće Navještenja* proslavili su u srijedu, 25. ožujka 2015. godine, svoga patrona – svetkovinu Blagovijesti. Tom su prigodom PMI proslavili 20. obljetnicu djelovanja toga društva u Crkvi. Slavlju je prethodilo trodnevno euharistijsko klanjanje, na kojemu je sudjelovao velik broj djece i odraslih. Večernje misno slavlje svetkovine Bogojavljenja predslavio je fra Drago Perković, uz koncelebraciju preč. Marka Perića – župnika župe Gromiljak.

* Za Blagovijest - patrona Društva PMI-a, u srijedu, 25. ožujka 2015., sestre, djeca i članovi Društva PMI-a u samostanu *Egipat* u Sarajevu pripremili su se - trodnevnim svečanim euharistijskim klanjanjem - u kapelici samostana. Slijedili su tekstove trodnevnice što ih je pripravila Generalna uprava Društva PMI-a. Tijekom trodnevnice izmjenjivali su se animatori euharistijskoga klanjanja. Prvoga dana su animirale kandidatice s prefektom - s. M. Marinom Perić, drugoga dana sestre juniorke iz samostana *Egipat*, a trećega dana sestre i djeca Stadlerova *Egipta* - simpatizeri društva PMI-a.

* Na svetkovinu Blagovijesti je Vrhbosansko bogoslovno sjemenište u Sarajevu (VBS) svečanim misnim slavljem i prigodnom akademijom svečano proslavilo svoga patrona - 25. ožujka 2015. - i obilježilo 125. obljetnicu djelovanja ove institucije Vrhbosanske nadbiskupije. Među brojnim uzvanicima u slavlju su sudjelovala provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratnji s. M. Anđe Vranješ i većeg broja sestara. U prigodi 125. obljetnice Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa darovala je - kao spomen na ovaj jubilej - umjetničku sliku osnivača i graditelja navedene ustanove – sluge Božjeg Josipa Stadlera, djelo slikara Bilicha iz Australije.

Uskrsna čestitanja

* Na Veliku subotu, 4. travnja 2015. u prostorijama Nadbiskupskoga ordinarijata vrhbosanskoga upriličeno je uskrsno primanje, na kojemu su čestitku kardinalu Puljiću uputili biskupi, svećenici, redovnici i redovnice koji žive i djeluju u Sarajevu. Uz mnogobrojne čestitare, čestitanju je nazočila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratnji s. M. Anđe Vranješ i

s. M. Kristine Adžamić, te sestara iz zajednica u Apostolskoj nuncijaturi i Nadbiskupiji. Čestitku kardinalu Puljiću u ime svih nazočnih uputio je profesor na Franjevačkoj teologiji - dr. fra Slavko Topić.

* Vinko kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, sa svojim je suradnicima u ponedjeljak, 6. travnja 2015., od 11 sati upriličio svečani prijam prigodom Uskrsa u prostorijama Svećeničkoga doma Vrhbosanske nadbiskupije. Na prijamu je sudjelovala provincijska zamjenica - s. M. Anđa Vranješ - u pratnji s. M. Kristine Adžamić. Iz naših zajednica u Sarajevu na prijamu je sudjelovala s. M. Lucija Blažević – kućna glavarica zajednice sestara u Vrhbosanskoj nadbiskupiji.

Slavlje Uskrsa u samostanu Egipat

Uskrsno jutro, nedjelja, 5. 4. 2015. u našoj je kapelici odjeknula pjesma uskrsnoga himna - *Već zora rumen prosipa, u visu pjesme ore se, pun slavlja svijet odjekuje, od groze urla pakao.*

Nakon zajedničke svečane molitve i doručka u sestrinskom zajedništvu, krenuli smo u Katedralu Srca Isusova, gdje je svečano misno slavlje predvodio uzoriti Vinko kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, u zajedništvu s pomoćnim biskupom - mons. dr. Perom Sudarom - i koncelebraciju 19 svećenika te asistenciju đakona.

Nakon svete mise slavlje je nastavljeno u našoj samostanskoj blagovaonici zajedno s djecom i prijateljima - suradnicima. Tom prigodom je s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, podsjetila kako je prije sto godina, 5. travnja 1915. godine, otac Utemeljitelj na svetkovinu Uskrsa čestitao časnoj majci Krescenciji imendan te joj, uz pismo, poslao i dar. Napisao je: „Šaljem Vam za uspomenu mali kipić Maloga Isusa. To je dar od pape Pija IX (devetoga), koji je sam papa darovao jednoj gospođi, a ta ga je gospođa darovala časnoj sestri Radegundi, bivšoj glavarici bijelih sestara u Sarajevu; da bi ga ta časna sestra darovala meni, a, eto, sada ga ja darujem Vama s molbom, da bi zauvijek ostao u sobi gdje stanuje časna majka kongregacije služavaka Maloga Isusa; a to zato što predstavlja Maloga Isusa, da Vas i svaku drugu Majku sjeća njegove prevelike ljubavi, i zato što je papa Pijo IX. umro na glasu svetosti i kažu, da su se na njegov zagovor mnoga čudesa dogodila. Ujedno Vam šaljem korpicu jaja, da Vas ta jaja sjećaju muke Isusove i njegova i Vašega uskrsnuća i blaženoga neba, u koji nama svima dao unići premilostivi Mali Isus.“

Tim sjećanjima smo se sa zahvalnošću vratili na izvore Družbe, kako nas i papa Franjo potiče, gledajući u našem Utemeljitelju i prvim sestrama primjere svetosti i radosna služenja Malome Isusu, koji je za nas umro i uskrsnuo, darivajući nam Kraljevstvo svoga Oca!

Slavlje zajedničkoga obroka dijelili smo s djecom *SDE-a* i djevojkom Danijelom Beglerović, koja je odrasla u dječjem domu *Ljubice Ivezić*, a današnjemu Stadlerovu dječjem *Egipat*.

U poslijepodnevnim satima je na čestitanje Uskrsa djeci *Stadlerova dječjega Egipta* i sestrama u *Samostanu Egipat*, stigao uzoriti nadbiskup vrhbosanski Vinko kardinal Puljić, u pratnji preč. Bosiljka Rajića i sestara iz zajednice u Nadbiskupiji. Na čestitanje i slavlje Uskrsa stigle su i sestre iz zajednica u Gromiljaku, i Apostolskoj nuncijaturi. Uzoritoga smo dočekali na ulaznim vratima s radosnim uskrsnim pjesmama, kao što su nekada sestre i djeca dočekivali nadbiskupa Stadlera.

Slavlje je prošlo u druženju sa sestrama i djecom *SDE-a*, popraćeno kavom, kolačima i pjesmom. Radosti nije bilo kraja, posebno kod djece jer su svi uspjeli odigrati s Nadbiskupom partiju u tucanju jajima, popraćenu partijom te igre.

Kanonske vizitacije zajednica

S. M. Admirata Lučić – provincijska glavarica – obavila je kanonsku vizitaciju u zajednicama: *Domu Svetoga Josipa* u Vitezu 17. – 18. ožujka 2015.; *Kući Navještenja* u Gromiljaku 23. – 24. ožujka 2015.; *Samostanu Svetoga Josipa* u Vitezu 26. – 27. ožujka 2015.; *Svetoj Ani* u Prozoru 13. travnja 2015. (u pratnji s. M. Genoveve Rajić); *RC Svete Obitelji* u Mostaru 17. – 18. travnja 2015. (u pratnji s. M. Anđe Vranješ); *Samostanu Svetoga Leopolda Bogdana Mandića* u Neumu 19. – 21. travnja 2015. (u pratnji s. M. Anđe Vranješ); *Apostolskoj nuncijaturi* 24. travnja 2015.; *Vrhbosanskoj Nadbiskupiji* 27. travnja 2015.; *Samostan Egipat* 28. travnja – 9. svibnja 2015.

Sjednice Provincijske uprave

U *Kući Navještenja* u Gromiljaku je 14. svibnja 2015. održana X. sjednica Provincijske uprave, a u *Samostanu Egipat* 28. svibnja 2015. XI. sjednica PU-e.

Deseti susret biskupa Biskupske konferencije BiH s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine

U prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu, 29. travnja 2015. održan je *Deseti susret biskupa Biskupske konferencije BiH s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine*, kojem je predsjedao nadbiskup metropolit vrhbosanski - kardinal Vinko Puljić, a sudjelovali su svi biskupi Biskupske konferencije BiH i svi provincijali i provincijske glavarice sa sjedištem u BiH kao članovi Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH, među njima i naša provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić.

Slavlje patrona u našim samostanima Sv. Josipa

* Sestre Služavke Maloga Isusa u samostanu *Svetoga Josipa* u Vitezu su 19. ožujka 2015. godine, euharistijskim slavljem u 17 sati, svečano proslavile zaštitnika samostana. Svečanu svetu misu slavio je župnik - fra Marko Kepić - s brojnim pukom, roditeljima s djecom montessori vrtića Sunce i sestrama iz samostana *Svetoga Josipa*, na čelu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić - i sestrama iz zajednica: *Nabiskupija* i samostana *Egipat* u Sarajevu, *Kuće Navještenja* u Gromiljaku i *Doma Svetoga Josipa* u Vitezu. Za patron samostana sestre su se s vjericima pripremale trodnevnicom, koju su vodili svećenici vlč. Slaviša Stavnjak, fra Ivan Kasal i fra Jurica Peša.

* Sestre u samostanu *Svetoga Josipa* u Črešnjevcu, župa Remete - Zagreb, 1. svibnja 2015. godine su svečanim euharistijskim slavljem u 11 sati proslavile zaštitnika samostana *sv. Josipa Radnika*. Svečanu svetu misu slavio je župnik - o. Antonio Mario Čirko - u koncelebraciji s o. Ilijom Tipurićem. U slavlju svete mise sudjelovale su sestre iz naše Generalne uprave: s. M. Vesna Mateljan i s. M. Jadranka Lacić, u pratnji s. M. Vitomire Bagić – kućne glavarice iz zajednice u Neumu, te iz Provincijske uprave s. M. Anđa Vranješ i s. M. Kristina Adžamić. U slavlju su sudjelovale i sestre drugih redovničkih zajednica koje djeluju na području župe Remete: sestre Franjevke i sestre *Naše Gospe*.

* U domu *Svetoga Josipa* u Vitezu, svečanim misnim slavljem i zajedničkim druženjem, sestre i osoblje Doma proslavile su svoga zaštitnika sv. Josipa radnika.

Stadlerovo u Sarajevu

* Spomendan na slugu Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoganadbiskupa, proslavljen je i ovoga mjeseca, u srijedu 8. 4. 2015. u njegovoj katedrali *Srca Isusova* u Sarajevu, uz sudjelovanje velikog broja vjernika, posebno sestara Služavki Maloga Isusa i djece iz Stadlerova dječjega *Egipta*. Misno slavlje predslavio je fra Danijel Rajić, duhovnik u Franjevačkom sjemeništu u Visokom u zajedništvu s vlč. Markom Majstorovićem, katedralnim župnikom, vlč. Bojanom Ivešićem, župnim vikarom, vlč. Mladenom Kalfićem, kancelarom Vrhbosanske nadbiskupije, vlč. Ivanom Štironjom, ravnateljem Papinskih misijskih djela u BiH, vlč. Mariom Ćosićem, odgojiteljem u internatu Katoličkoga školskoga centra *Sv. Josipa* u Sarajevu, te vlč. Mirom Agustinijem, svećenikom u miru. Pjevanje pod svetom misom i Službu čitanja animirali su mladi iz internata KŠC-a.

* Dan sluga Božjega Josipa Stadlera, u mjesecu posvećenu Onoj koju je poslije Stvoritelja najviše ljubio i smatrao svojom majkom, obilježen je slavljem svete mise u petak, 8. 5. 2015. u 18.00 sati u sarajevskoj prvostolnici i molitvom za proglašenje sluga Božjega blaženim. Misno slavlje predslavio je vlč.

Jakov Kajinić, duhovnik na Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, uz suslavlje vlč. Bojana Ivešića, župnoga vikara, vlč. Josipa Kneževića, rektora Bogoslovije, vlč. Marka Mikića, vicerektora, i vlč. Damira Ivanovića, ekonoma Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa, te prisutnost sestara Služavki Maloga Isusa, bogoslova, koji su animirali liturgijsko pjevanje, djece iz Stadlerova dječjega *Egipta*, te brojnoga vjernog puka grada Sarajeva.

* Šesta proslava Stadlerova u 2015. godini obilježena je 8. lipnja - molitvom devetnice u čast Srcu Isusovu - u župi i Katedrali *Srca Isusova*, koju je organizirao župnik - vlč. Marko Majstorović. U nazočnosti vjernika grada Sarajeva, bogoslova Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa, koji su animirali liturgijsko pjevanje i službu riječi pod sv. misom, te većeg broja Stadlerovih duhovnih kćeri, sestara Služavki Maloga Isusa - kućnih poglavarica okupljenih na redovitome godišnjem sastanku te sestara koje ovim slavljem započinju duhovne vježbe u Gromiljaku i djece iz dječjega *Egipta*. Misno slavlje je bila još jedna zahvala Bogu za primljene milosti po pohodu sv. oca Franje našoj zemlji i gradu, razmišljanje o ljubavi Srca Isusova i Stadlerovoj predanosti tomu istome Srcu, kojemu je podredio sav svoj život, sve svoje djelo i sve što je imao i želio. Sv. misu je predslavio mons. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega, uz koncelebraciju vlč. Marka Majstorovića, župnika, vlč. Bojana Ivešića, župnoga vikara, vlč. Marija Ćosića, odgojitelja u Internatu KŠC-a u Sarajevu, vlč. Ive Jezidžića, župnika župe Čemerno, vlč. Marijana Zubaka, predvoditelja duhovnih vježbi sestrama Služavkama Maloga Isusa u *Kući Navještenja* u župi Gromiljak, te đakona vlč. Vedrana Lešića.

Prije polaska u Gromiljak oko groba svoga oca Utemeljitelja okupile su se sestre Služavke Maloga Isusa koje zazivom Duha Svetoga započinju duhovne vježbe pod vodstvom p. Marijana Zubaka.

Predstavljenje Šematizma Vrhbosanske nadbiskupije za 2015. godinu

U Vrhbosanskomu bogoslovnome sjemeništu je 14. travnja 2015. godine, u 20 sati, predstavljen *Šematizam Vrhbosanske nadbiskupije za 2015. godinu*. O *Šematizmu* je govorio Vinko kardinal Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski, prof. dr. sc. o. Slavko Slišković - profesor na KBF-u u Zagrebu, vlč. Ilija Orkić - župnik u Radunicama - i prof. Franjo Marić - glavni urednik. Moderator predstavljanja *Šematizma* bio je mr. sc. vlč. Josip Vajdner. U sklopu predstavljanja novoizašloga *Šematizma*, nastupio je Tamburaški orkestar i Zbor Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa. Prvi primjerak ovoga *Šematizma* darovan je papi Franji u Vatikanu 16. ožujka 2015. prigodom pohoda biskupa BK BiH *ad limina apostolorum*. Ovo višestruko vrijedno djelo je nastalo kao potreba i plod velikih promjena koje su se dogodile od 1960. godine. Programu predstavljanja nazočila je provincijska glavarica

- s. M. Admirata Lučić, u pratnji s. M. Anđe Vranješ, i sestara iz samostana Egipat, te naših zajednica u Sarajevu.

Stručno usavršavanje za radnog instruktora osoba s invaliditetom

Našoj zajednici Caritas je ponudio da se uključi u program osposobljavanja za radnog instruktora osoba s invaliditetom, kojega realizira SEC – socijalno – edukativni centar – Banja Luka u suradnji s Caritasom BK BiH. U programu, koji je započeo 11. svibnja 2015., iz naše zajednice uključena je s. M. Ana Prkić. Od tada s. M. Ana Prkić boravi u našoj zajednici sestara RC *Svete Obitelji* u Mostaru.

Otvorena izložba Veliki rat: od atentata u Sarajevu do ulaska talijanske vojske u Zadar

Otvaranju izložbe pod nazivom *Veliki rat: od atentata u Sarajevu do ulaska talijanske vojske u Zadar*, 20. svibnja 2015. godine u 19,00 sati u sarajevskom su *Brusa bezistanu* sudjelovale, u ime naše zajednice, s. M. Kristina Adžamić i s. M. Manda Pršlja. Autori izložbe su Ante Gverić i Denis Martinić iz Povijesnoga državnoga arhiva u Zadru. Nastala je u suradnji Histo-rijskoga arhiva Sarajevo i Povijesnoga državnoga arhiva u Zadru u povodu obilježavanja 100. obljetnice Prvog svjetskog rata.

Slavlje prve pričesti dječaka Ivice iz SDE-a

Na slavlju prve svete ispovijedi i pričesti u Katedrali *Srca Isusova* uz Ivicu Sliškovića se okupila obitelj iz Žepča te obiteljska zajednica Stadlerova dječjega *Egipta* i sestara iz Samostana *Egipat*. Na zajedničkomu obiteljskome slavlju u našoj blagovaonici našla se na okupu uža i šira Ivičina obitelj. Zajedno su Boga slavili i pjesmom veličali za njegovu prisutnost u životu maloga Ivica i svih okupljenih.

Slavlje Svete krizme djece iz SDE-a

U sarajevskoj su katedrali 24. svibnja 2015. pod svetom misom, kojom je predsjedao nuncij - Luigi Pezzuto, uz ostalih 4 krizmanika, sakramenet svete potvrde primile Ivana Tubić i Tatjana Pecirep. Kume Darinka i Dragana su ih s ljubavlju i kršćanskom odgovornoću pratile taj dan i obećale pratiti korz njihov život na putu kršćanskoga rasta. Prijašnja odgojiteljica u SDE-u - s. Ana Marija Kesten stigla je iz Zagreba i prenijela im čestitke i pozdrave časne majke Radoslave Radek i ostalih sestara iz Generalne kuće.

Nedjelja Dobroga Pastira

Za nedjelju *Dobroga Pastira* su se sestre, kandidatice i djeca *SDE-a* su pripremali molitvenom trodnevnicom s nakanom za nova duhovna zvanja u zajednicama naše provincije. Trodnevnicom je obilježena molitvom euharistijskoga klanjanja Isusu u Presvetome Oltarskome Sakramentu, 22. – 24. travnja 2015. Sestre iz zajednica u Sarajevu su 26. travnja 2015. sudjelovale

u misnom slavlju u crkvi sv. Ante na Bistiku, koju je predslavio fra Lovro Gavran i programu koji je organizirala KVRPP BiH.

Pastoralni pohod župama

* *Neum* - U organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa iz Gromiljaka i u dogovoru sa župnikom don Ivicom Puljićem u župi *Gospa od zdravlja* u Neumu je 25 i 26. travnja 2015. godine održana duhovna obnova, prvenstveno za mlade, pod motom: *Isus treba tvoje i moje ruke*. Duhovnu obnovu je vodila s. M. Danica Bilić, u suradnji sa s. M. Marinom Perić - prefektom kandidatice i kandidatice: Katarinom Pilić, Ivkom Martinović i Nikolinom Džavić.

* *Mostar* - U crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru je 31. ožujka 2015. godine, pod svetom misom u 18 sati, predstavljen život i djelovanje sestara Služavki Maloga Isusa provincije BZ BDM. Na poziv fra Ike Skoke, gvardijana Franjevačkoga samostana sv. Petra i Pavla u Mostaru, u sklopu slavlja Trinaest utoraka sv. Anti, sestre su predstavile život i djelovanje naše redovničke zajednice, te potaknule mlade na hrabrost u odgovoru Kristu i njegovu pozivu na život u redovništvu. Sestre služavke Maloga Isusa su u Mostaru poznate po brizi i njezi bolesnih osoba u Caritasovu rehabilitacijskome centru *Sveta Obitelj*. Da bi vjernici upoznali i druga karizmatičko-apostolika djelovanja sestara Služavki Maloga Isusa, o životu i djelovanju sestara došle su posvjedočiti iz provincijske uprave - s. M. Anđa Vranješ i s. M. Kristina Adžamić, te iz Neuma s. M. Anđelina Perić, sa sestrama zajednice RC *Sveta Obitelj* u Mostaru: s. M. Krunoslavom Adžamić i s. M. Stanom Matić.

Pastoralne aktivnosti duhovnoga centra Kuće Navještenja

* Korizmena duhovna obnova za prosvjetne djelatnike, u organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku, održana je u subotu, 28. ožujka 2015. godine, na temu: *Korizma je – pogledaj u vlastitu dušu*. Više od pedeset prosvjetnih djelatnika iz osnovnih i srednjih škola s područja Kiseljaka, Gromiljaka, Brestovskoga, Fojnice, Kreševa, Busovače, Viteza, Bile i Novoga Travnika nazočilo je lijepome događaju, kojemu je bila svrha barem jedno poslijepodne, uoči Cvjetnice, posvetiti svojoj duši i na taj način pripremiti se za slavlje najvećega kršćanskoga blagdana – Uskrsa. Voditelj je bio don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini. Program je započeo u 15 sati pozdravom i izrazima dobrodošlice s. M. Danice Bilić, organizatorice duhovne obnove.

* Od 22. do 24. svibnja 2015. godine u *Kuću Navještenja* u Gromiljaku je tridesetak djevojaka provelo vikend sa sestrama Služavkama Maloga Isusa. Djevojke su stigle iz Prisoja, Viteza, Novoga Travnika i Gromiljaka. Voditelji susreta bili su vlč. Jakov Kajinić – duhovnik u Vrhbosanskomu bogoslovnomu sjemeništu u Sarajevu - i s. M. Danica Bilić, voditeljica duhovnih susreta. Tema susreta bila je: *Životna melodija*. U subotu su im se pridružile

kandidatice naše provincije BZ BDM, u pratnji prefekte - s. M. Marine Perić - i s. M. Kristine Adžamić, koja je nazočnima prenijela pozdrave provincijske glavarice - s. M. Admirate Lučić - sa željom da Duh Sveti upravlja i vodi svakoga osobno na njegovu životnome putu i u životnome pozivu.

Sestre Služavke Maloga Isusa na Međunarodnome kongresu odgojitelja Bogu posvećenih osoba u Rimu

U organizaciji Kongregacije za ustanove posvećena života i društva apostolskoga života, u Godini posvećena života, od 7. do 11. travnja 2015. održan je u Rimu Međunarodni kongres odgojitelja i odgojiteljica ustanova posvećena života "Živjeti u Kristu prema evanđeoskom načinu života" s podnaslovom "Formirani za posvećeni život u srcu Crkve i svijeta". Na kongresu je sudjelovalo oko 1300 odgojitelja u posvećenu životu iz 500 različitih karizmi i 106 zemalja svijeta. Kongres se odvijao na engleskomu, francuskom, talijanskom, španjolskome i portugalskome jeziku u prostorijama *Ergire Palace Hotel-a*. Među nazočnim odgojiteljima bile su i odgojiteljice sestara Služavki Maloga Isusa provincije Bezgrješnoga začeca BDM iz Sarajeva: s. M. Kata Zadro – učiteljica sestara juniorki, s. M. Marina Perić – prefekta kandidatice - i s. M. Kristina Adžamić – pročelnica Povjerenstva za redovničku formaciju, te s. Marija Banić, pročelnica za odgoj pri Vrhovnoj upravi, i s. Petra Marjanović – prefekta kandidatice iz Zagreba.

Proslava 20. obljetnice društva Prijatelja Maloga Isusa

U Godini posvećena života i godini 125. obljetnice Družbe sestara *Služavki Maloga Isusa*, njihova produžena ruka - *Prijatelji Maloga Isusa* slave 20. obljetnicu Društva i XVIII. godišnji susret. Na sastanku sestara animatorica Društva s Generalnom pročelnicom društva PMI-a – s. Anom Marijom Kesten, od 7. do 9. studenoga 2014. godine u *Kući Navještenja* u Gromiljaku usvojeno je da se godišnji susret PMI-a sarajevske provincije i 20. obljetnica Društva obilježe hodočašćima u Gospina svetišta: 1. svibnja 2015. *Gospi Olovskoj*, 10. svibnja u 2015. *Kraljici Mira* u Hrasno i 30. svibnja 2015. *Kondžilskoj Gospi*, te uključivanjem u programe Crkve za Bogu posvećene osobe.

Pod okriljem Gospe Olovske - svečanim misnim slavljem, koje je predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko Puljić, uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije *Bosne Srebrene* fra Lovre Gavrana i većeg broja svećenika, 1. svibnja 2015. u svetištu *Gospe Olovske, Prijatelji Maloga Isusa* s područja srednje Bosne – Viteza, Gromiljaka i Sarajeva obilježili su XVIII. godišnji susret te proslavili 20. obljetnicu Društva.

Pod okriljem Kraljice Mira - Prijatelji Maloga Isusa iz Mostara, Neuma i Prozora hodočastili su Kraljici mira u Hrasno da zahvale Gospi za 20 godina postojanja našega društva. Kraljici mira hodočasti se od davnina. Ona usli-

šuje molitve i prenosi ih svome Sinu. Svetu misu je predslavio biskup mostarsko-duvanjski - mons. Ratko Perić - u koncelebraciji 17 svećenika. Biskup Ratko je, pozdravivši sve nazočne, posebno istaknuo radost zbog postojanja našega društva već 20 godina.

Pod okriljem Gospe Kondžilske - sestre i PMI-a iz Sarajeva, Maglaja, Lug - Brankovića i okolice su - u znak zahvale za 20 godina Društva - hodočastili Gospi Kondžilskoj i sudjelovali u misnome slavlju, što ga je predslavio uzoriti Vinko kardinal Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski, i procesiji na brdu Kondžilo u župi Komušina.

Duhovna obnova za kandidatice u Družbi

U samostanu „Antunovac“ u Zagrebu je od 1. do 3. svibnja ove godine održana duhovna obnova za kandidatice i postulantice Družbe SMI-a. Prvoga dana duhovne obnove o. Danijel Čolo – karmelićanin - se osvrnuo na radost života Bogu posvećenih osoba, davši za to dva primjera.

Susret sestara tajnica u Generalnoj kući

U Generalnoj kući u Zagrebu je 1. svibnja 2015. godine održan sastanak sestara tajnica naše Družbe. U susretu je sudjelovala tajnica provincije - s. M. Kristina Adžamić.

Hodošašće u Lourdes

Od 3. do 10. svibnja 2015. godine vjernici iz župe Katedrala *Presvetoga Srca Isusova* hodočastili su u Lourdes. Hodočašću su se pridružili i vjernici iz ostalih sarajevskih župa, redovnice: sestra karmelićanka, sestra franjevka, sedam sestara Služavki Maloga Isusa: s. M. Anica Matošević, s. M. Anita Rajić, s. M. Paskvalina Santro, s. M. Damjana Crnković, s. M. Bernardina Šarić, s. M. Vera Bilješko, s. M. Manda Pršlja, te svećenici: pater Krešimir Đaković, vlč. Marinko Perković, vlč. Marko Jukić, te naš katedralni župnik - vlč. Marko Majstorović, kojemu ujedno zahvaljujemo za organizaciju ovoga hodočašća. Zahvaljujemo i našoj dragoj s. provincijalki - Admirati Lučić, svim sestrama koje su nas zamijenile, kako bismo mi mogle biti dionice ovoga milosnoga hodočašća.

Stručni seminar odgajatelja u predškolskim ustanovama

U organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH, u subotu je, 16. svibnja 2015., s početkom u 9.30 sati, održan stručni seminar u prostorijama Dječjega vrtića *Sv. Josipa* u Mostaru. Seminaru su nazočili odgajatelji iz svih katoličkih vrtića u Bosni i Hercegovini. Iz naših zajednica bile su sestre s djelatnicama iz Sarajeva, Viteza i Mostara. Nakon okupljanja i razgledanja vrtića *Sv. Josipa* uputili smo se na predavanje: *Suvremeni pogledi na praksu ranoga i predš-*

kolskoga odgoja, što ga je održala izv. prof. dr. sc. Maja Ljubetić (Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu).

Pohod pape Franje Sarajevu

Susret s papom Franjom 6. lipnja 2015. na stadionu *Koševo*, u sarajevskoj Katedrali *Srca Isusova*, molitva na grobu Utemeljitelja – sluge Božjega Stadlera, susret s njim u Nadbiskupijskom centru za mlade *Ivan Pavao II*, ... povijesni su, ali i milosni trenutci Božjega pohoda našoj zemlji BiH u osobi Petra naših dana. Tom prigodom sestre su doputovale iz naših zajednica u BiH, Republici Hrvatskoj, Austriji i Njemačkoj. Sestre su bile dioničarke toga dara sudjelovanjem u misnome slavlju na stadionu *Koševo* i Katedrali s ostalim redovnicama drugih redova koje su stigle na slavlje susreta s Papom. Djeca iz našega - Stadlerova dječjega *Egipta* – bila su s nama u tomu radosnome slavlju. Za nas sestre Služavke Maloga Isusa posebno je bio dojmljiv trenutak susreta i molitve s Petrom naših dana na grobu utemeljitelja - sluge Božjega Josipa Stadlera. Veći dio sestara Služavki Maloga Isusa doživio je taj dar susreta i molitve dva puta. Prvi put 1997. godine, kada je papa Ivan Pavao II. molio na grobu sluge Božjega Stadlera, i sada, 6. lipnja 2015., kada je to učinio papa Franjo. Neka Gospodin blagoslovi papu Franju i usliši njegove molitve, a slugu Božjega Stadlera uzdigne na čast oltara!

Po daru apostolskoga poslanja i služenja Kristovu tijelu – Crkvi, sestre su bile u službi pape Franje za njegova boravka u Apostolskoj nuncijaturi. Prvenstveno su to sestre iz zajednice u Apostolskoj nuncijaturi: s. M. Kata Zadro, s. M. Niceta Rajković i s. M. Bernardina Šarić. Za pripremu ručka uz s. Nicetu brinulu su se s. M. Svjetlana Leko i s. M. Hinka Rogalo, a za službu kod stola - uz s. M. Katu Zadru - bile su sestre juniorke: s. M. Jelena Jovanović, s. M. Stana Matić, s. M. Sandra Kapetanović i s. M. Ana Prkić, te kandidatice Katarina Pilić i Nikolina Džavić.

Na ispraćaju Svetoga Oca iz Nuncijature sudjelovale su naša Vrhovna glavarica – s. M. Radoslava Radek, provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić, u pratnji s. M. Anđe Vranješ, te sestre iz Nadbiskupije. Tom prigodom uručile su Svetome Ocu prigodne darove – sliku našega oca Utemeljitelja i popratno pismo.

Djeca iz Stadlerova dječjega *Egipta* sa Svetim Ocem Franjom susrela su se u Nadbiskupijskome centru za pastoral mladih *Ivan Pavao II*. sudjelujući u pretprogramu Papina pohoda *NCM* pjesmom *Djeca ljubavi*.

Neka Kristov mir i Kristova ljubav ostanu u našim srcima i donese plodove poštivanja svake osobe i njezina života u različitosti kultura i religija na teritoriju BiH kao i u cijelome svijetu.

Duhovne vježbe za sestre

U duhovnome centru *Kuće Navještenja* u Gromiljaku su od 8. do 14. lipnja 2015. godine održane duhovne vježbe za sestre, na temu *Hoće li tko za mnom, ...!?* Pod vodstvom duhovnika patra Marijana Zubaka CPRS iz Zagreba, 20 sestara je tijekom 6 dana promišljalo o redovničkoj posvećenosti Bogu.

Sastanak kućnih poglavarica

U duhu sestrinstva i zajedničke odgovornosti za dobrobit svake pojedine sestre, Provincije, Družbe i cijele svete Crkve, u ponedjeljak, 8. lipnja 2015., s početkom u 9 sati, u prostoru Utemeljiteljeve spomensobe u Samostanu *Egipat*, održan je sastanak kućnih poglavarica Provincije Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije. Sastanak je protekao u razmišljanju na temu: *Korištenje sredstava društvenoga priopćavanja*, pod vodstvom predavača navedene teme, p. Marijana Zubaka - CPPS i provincijske glavarice - s. M. Admirate Lučić.

Sastanak svih članica Povjerenstava

U duhovnome centru *Kuće Navještenja* u Gromiljaku, 15. lipnja 2015. godine, s početkom u 9 sati, sestre članice Povjerenstava Provincije Bezgrješnoga začeca BDM održale su jednodnevni sastanak kako bi - zajedničkom molitvom, radom i otkrivanjem Božjih planova - pronalazile putove kojima nas Duh Sveti želi voditi u apostolsko-karizmatiskom djelovanju u narednoj godini. Slavljem svete mise, koju je u 16. 30 sati, u kapelici *Kuće Navještenja*, predslavio fra Franjo Radman, zahvalile su Bogu za Njegovo vodstvo i primljene milosti apostolsko-karizmatiskoga djelovanja Provincije.

Pokojna rodbina

Jozo Miličević (1937. - 2015.)

Nakon kratke i teške bolesti, blago je u Gospodinu, u ponedjeljak 25. svibnja 2015. u 78. godini života, preminuo Jozo Miličević, svak naše s. M. Rudolfe Paradžik. Ispraćen je na vječni počinak u petak 29. svibnja 2015. u 13 sati na groblju *Sveta Klara*. Sveta misa zadušnica služena je nakon pogreba u crkvi *Svete Klare*.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Riječ vrhovne glavarice	8
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	11
▪ Duhovna obnova u Družbi	28
▪ Pohod pape Franje Sarajevu	35
▪ Stadlerove stranice	50
▪ Sestrinsko zajedništvo	54
▪ Karizmatско poslanje	95
▪ Odjeci duše	117
▪ Zahvalnica	125
▪ Društvo Prijatelja Maloga Isusa	126
▪ Pokojne sestre	137
▪ Pokojna rodbina i prijatelji	138
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	139
▪ Vijesti od broja do broja	144
▪ Sadržaj	178